

—

4 0-1

-3 0-1

—

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM,
ALIARUMQUE FESTIVITATUM,
QUÆ IN TOTO REGALI ORDINE
BEATÆ VIRGINIS MariÆ
DE MERCEDE
REDEMPTIONIS CAPTIVORUM
CELEBRANTUR.

A SIXTO V. ALIISQUE SUMMIS PONTIFICIBUS
usque ad SS. D. N. Benedictum XIV. approbata,
prædictoque Ordini concessa.

REVERENDISSIMI P. N. M. FR. JOANNIS CAVALLERO,
totius prædicti Ordinis Magistri Generalis, &c.
jussu edita.

OMNIA PRO MAJORI RECITANTIUM COMMODITATE
suis locis accuratius aptata ac disposita.

MATRITI : Ex Typographia ANTONII MARIN.
Anno Dñi. M.DCC.LVI.

J. P. ...

TASSA.

NOS Don Andrés de Zerezo , y Nieva, Abad de San Vicente , Dignidad , y Canonigo de la Santa Iglesia de Toledo, Primada de las Españas, del Consejo de S. M. Comissario Apostolico General de la Santa Cruzada , y demàs Gracias en todos sus Reynos , y Señorios : otrosì Juez particular , y privativo para todo lo tocante al Nuevo Rezado , su impresion, tassa, y distribucion,&c. Por quanto con nuestra licencia , y permiso del Padre Administrador del Nuevo Rezado , por el Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial , se han impresso un mil y quinientos Quadernos de los Santos propios , que se rezan en la Orden de nuestra Señora de la Merced : Mandamos se venda cada uno à precio de trece reales de vellon en papel , y no à mas , cuya Tassa se ha de poner al principio de cada Quaderno : y que ningun Impressor , Librero , ni otra persona pueda imprimirlos , enquadernarlos , ni venderlos ; con apercibimiento de que se exigirà

à los contraventores la multa de doscientos ducados , en que ipso facto incurran , apl' dos por mitad al dicho Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial , y tantos fines de Cruzada. Dada en Madrid à diez y nueve de Octubre de mil setecientos cinquenta y seis.

*Don Andrés de Zerezo
y Nieva.*

Por mandado de S. I.

*Don Joseph Faustino
Medina.*

FR. JOANNES CAVALLERO.

IN SACRA THEOLOGIA MAGISTER,

IN EADEMQUE SERTORIANÆ
Universitatis Doctor, ac Vespertinæ Cathedræ
Moderator emeritus : Dei & Apostolicæ Sedis
gratia humilis Magister Generalis totius Re-
galis ac Militaris Ordinis Beatæ Virginis Ma-
riæ de Mercede Redemptionis Captivorum:
Dominus Baroniarum de Algar & Escalés in
Regno Valentia: unus ex primis Hispaniæ
Magnatibus : Catholicæ Majestatis Theo-
logus in Immaculatæ Conceptionis
Regali Confessu, &c.

Fratribus & Sororibus sibi subditis, qui ad Horas
Canonicas tenentur, salutem plurimam
in Domino.

QUOD diu serióque Nobis optatum,
nec ad postremas muneris nostri
curas arbitrabamur referendum,
Fratres charissimi, tandem Deo
propitio adepti sumus; Officiorum
nempe nostri Ordinis elegantem
hanc Editionem : in qua tam antiqua, quam no-
va Officia à Sede Apostolica nobis iudulta, collec-

ta habetis , mendis purgata , politioribus typis excusa , & pro majori vestra omnium commoditate suis quæque locis aptè & concinnè disposita. Sanè cum priorum Editionum , si quæ supererant, exemplaria partim mutila , partim attrita haberemus , proindeque si non prorsus inutilia , pro Chori saltem majestate parum Nobis decora viderentur : ab initio regiminis nostri hoc unum habuimus in votis , ut denuo in lucem castigatissima prodirent , vobisque gratis pro nostra liberalitate donarentur. At , quia ex Catholicorum Regum privilegiis in Castellæ Indiarumque Regnis (ubi maximè nostra est propagata Religio , majorque proinde Codicum horum Officiorum copia desideratur) RR. Patres Hieronymiani jure privato gaudent edendi omnia & quæcumque volumina ad Ecclesiasticum Officium spectantia : ideo ipsorum sumptibus novam hanc Editionem parari , nostris tamen curis probè limatam adornatamque , nedum libenter annuimus , verum etiam , ne desideria nostra longiùs protraherentur , ultrò probavimus. Porrò Rubricas , tam generales , quàm particulares Ordinis , accuratè limatas apponi , valde Nobis visum fuit conducibile , quibus dubia passim emergentia facili negotio solutionem habere possint : Omisissis interim Decretis Summorum Pontificum à Sixto V. (cujus tamen Bullam hîc inserimus) usque ad

SS.

SS. D. N. Benedictum XIV. feliciter regnantem, quibus Ordini nostro isthæc Officia, vel ut primum meditata, vel ut postmodum ex ejusdem Apostolicæ Sedis dispositione & consensu aliquantulum immutata fuere, recitandi facultas benigne concedebatur. Nec enim in præsentī Editione quid novum reperitur, non antea luci donatum, aut in Ordine usu non receptum, quod proinde novis Sacræ Congregationis decretis comprobare necesse sit. Quod reliquum est, Fratres dilectissimi, vos in visceribus Jesu Christi enixè rogamus, ut Beatissimam Virginem Mariam nostram Dulcissimam Matrem, Parentem Nolasum, ceterosque ex Ordine nostro Cælicos his pietatis officiis ferventissimè prosequamini, atque illorum clara facinora nocturna diurnaque manu indefinenter versantes, quæ revertentes in patriam reliquerunt nobis virtutum exempla, alta reponere mente studeatis, ut imitari non pigeat quæ celebrare delectat. Demum ut calcar adhibeamus currentibus, Chrysoptomi monitum usurpare libet: Considerate pactum, conditionem attendite, militiam agnoscite: pactum quod spondidistis; conditionem qua accessistis; militiam cui nomen dedistis. Poteritis certè esse quod sunt, si faciatis ipsi quod faciunt. Valeatis Charissimi, sitisque precamur exiguitatis nostræ memores in Orationibus vestris. Ex hoc nostro Matritensi

Conventu die vigesima tertia mensis Septembris,
anno à Virgineo Partu millesimo septingentesi-
mo quinquagesimo sexto , & à Descensione Bea-
tissimæ Virginis Mariæ ad nostri Ordinis funda-
tionem 539.

SIXTUS PAPA V.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

PIIIS Regularium personarum votis, præsertim quæ ad Divini cultus & devotionis augmentum pertinere dignoscuntur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Nuper siquidem, cum pro parte dilecti filii Magistri Generalis Ordinis BEATÆ MARIÆ DE MERCEDE Redemptionis Captivorum Nobis expositum fuisset, ipsum, ac reliquos omnes ejusdem Ordinis Fratres, qui, secundum usum & morem sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Breviario Romano, ex Decreto Concilii Trident. restituto, & felicitis recordationis Pii Papæ V. prædecessoris nostri jussu edito, in recitandis Horis Canonicis uti solent, pro eorum devotione valde cupere proprios quosdam Festos dies sui Ordinis, & nonnullos alios vetusta & laudabili consuetudine propriis Officiis celebrare: eaque ipsa Officia, quæ antiquitus instituta habent, ad ritum & normam Breviarii prædicti accommodari. Nos dilectis filiis nostris Julio Antonio, Sancti Bartholomæi in Insula sanctæ Severinæ, & Vincentio sanctæ Mariæ in Via, titulorum Montis regalis, nuncupatis, Presb. Cardinalibus, vivæ vocis oraculo dedimus in mandatis, ut Officia prædicta diligenter reviderent, & examinarent. Qui postmodum, convocatis nonnullis aliis piis & eruditis viris, omnibus illorum partibus singi'latim perspectis, & accuratè recognitis, quædam detraxerunt, alia emendarunt, nonnulla addiderunt, & in congruam formam, ac ritui Romani Breviarii maximè consentaneam redegerunt. Quare pro parte prædicti Magistri Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, ut illa sic correctæ & emendatæ, auctoritate nostra comprobare, illorumque usum eis concedere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos hujusmodi precibus inclinati, tam eidem Magistro, quàm universis & singulis aliis Fratribus & Monialibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, ut in quibusvis Domibus, Monasteriis, Collegiis & locis ejusdem Ordinis, tam publicè, quàm privatim, in Choro, & extra Chorum, conjunctim, vel divisim, diebus hujusmodi, sicut præfertur, designatis, propriis Offi-

ficiis prædictis sic correctis & emendatis uti , illaque imprimi facere, & divulgare , necnon secundum eorum tenorem Horas Canonicas diurnas & nocturnas recitare , & Officia ipsa sic recitando , obligationi plenè satisfacere liberè & licitè valeant : ita ut eisdem diebus ad recitandum aliud Officium, juxta Romani Breviarii regulas , vel antiquum prædicti Ordinis usum & morem , minimè teneantur (dummodò tamen modum & formam præscriptos in libello per dictos Cardinales de mandato nostro reviso , correcto & emendato, cujus Kalendarium inferiùs describi mandavimus , ad unguem observent, & nihil penitus addant , vel diminuunt) plenam & liberam licentiam & facultatem, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus. Non obstante prædicti Pii prædecessoris super reformatione & approbatione Breviarii Romani , ac aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Generalibus , Provincialibus , vel Synodali- bus Conciliis editis , prædictique Ordinis juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus, quodque hujusmodi dies Festi in novissimo Calendario Romano descripti non sint , ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die X. Novemb. M.D.LXXXVII. Pontificatus nostri anno tertio.

Tho. Thomæ Gualterutius.

KALENDARIVM

FESTORVM REGALIS ORDINIS

BEATÆ MARLÆ VIRGINIS DE MERCEDE

REDEMPTIONIS CAPTIVORVM,

JUXTA VARIAS SUMMORVM PONTIFICVM

concessiones usque ad D. N. Benedictum XIV.

JANVARIVS.

- D**ominica secunda post Epiphaniam. Festum Ss. Nominis JESU duplex secundæ classis, cum commem. Domini-
cæ. Pag. 3.
- 17 S. Antonii Abbatis. Duplex 2. classis cum Octava. 3.
- ABSOLUTIO GENERALIS.**
- 18 Cathedra S. Petri Romæ. Duplex majus, & commem. S. Pauli, Octavæ, & S. Priscæ Virg. & Martyr. 4.
- 19 De Octava, & commem. Ss. Martyr. Marii, Marthæ, Audifacis, & Abachum. 4.
- 20 Ss. Fabiani, & Sebastiani Martyr. Duplex, & commem. Octavæ. 7.
- 21 S. Agnetis Virg. & Mart. Duplex, & com. Octavæ. 7.
- 22 Ss. Vincentii, & Anastasii Mart. semidup. & commem. Octavæ. 7.
- 23 S. Raymundi de Peñafort Confes. dup. 2. clas. cum Octava, & commem. S. Emerentianæ Virg. & Mart. in Laudib. tantum. 7.
- 24 Octava S. Antonii Abbatis. Duplex, & commem. Octavæ S. Raymundi de Peñafort. 7.
- 25 Conversio S. Pauli. Dup. maj. & commem. S. Raymundi de Peñafort. 9.

- 26 S. Polycarpi Episc. & Mart. Semid. & commem. Octavæ. 9.
- 27 S. Joannis Chrysof. Ep. & Confes. Dup. & commem. Octav. 9.
- 28 S. Ildefonsi Episc. Tolet. & Conf. Dupl. & commem. Octav. In Hispania. S. Juliani Episc. & Conf. dupl. 2. clas. cum Octava, commem. S. Agnetis secundo in Laud. tantum. 9.
- 29 S. Francisci Salesii Episc. & Conf. Dup. & commem. Octavæ S. Raym. & in Hispan. additur commem. S. Juliani. 11.
- 30 Vigilia S. P. N. Petri Nolasci. Octava S. Raymundi de Peñafort. Dup. & commem. Vigiliæ S. P. N. & in Hispan. fit prius comm. S. Juliani. 12.
- 31 S. P. N. Petri Nolasci Conf. nostri Ordinis Fundator. Dup. 1. clas. cum Oct. absq. ulla commem. 13.
- ABSOLUTIO GENERALIS.**

FEBRUARIVS.

- 1 **S**ancti Ignatii Episc. & Mart. semid. & commem. Oct. S. P. N. In Hispan. S. Cœciliæ Episc. & Mart. Dupl. & commem. S. P. N. & S. Juliani. 34.
- 2 Purinc. B. M. V. Dup. 2. clas. cum Octav. absq. ulla commemor. 37.
- 3 De Octav. S. P. N. & commemor. Octavæ Purific. B. M. & S. Juliani. 37.

KALENDARIVM.

- ni, in Hispan. ac S. Blasii Episc.
& Mart. 40.
- 4 S. Andreæ Corsini Episc. & Conf.
Dup. & commem. Octav. In His-
pan. de die Octava S. Juliani, &
commem. aliar. Octavar. 44.
- 5 S. Agathæ Virg. & Mart. Dupl.
cum comm. Octavar. S. P. N. &
Purific. B. M. 44.
- 6 De Octava S. P. N. comm. Purific.
B. M. & S. Dorotheæ Virg. &
Mart. In Hispan. S. Andreæ Cor-
sini Episc. & Conf. Dupl. & com.
Octavar. & S. Dorotheæ. 47.
- 7 Octava S. P. N. Duplex, & comm.
Octavæ Purific. B. M. 51.
- 8 S. Joannis de Matha Conf. Dup.
& comm. Octav. Purific. B. M. 53.
- 9 Octava Purific. B. V. M. Dupl. &
comm. S. Apolloniæ V. & M. 53.
Post Octav. Purific. B. V. Mariæ,
prima die non impediatur Festo
dup. aut Dominica. Anniversa-
rium Parentum omnium Fra-
trum Ordinis nostri, Dupl. 57.
- 12 S. Eulaliæ Virg. & Mart. Dup.
2. clas. cum Octavæ. 57.
- 13 De Octava S. Eulaliæ. 65.
- 14 De Octava, & comm. S. Valen-
tini Mart. 67.
- 15 De Octav. & commem. Ss. Fausti-
ni & Jovitæ Mart. 69.
- 16 De Octava. 72.
- 17 De Octava. 74.
- 18 De Octava, & comm. S. Simeo-
nis Episc. & Mart. 77.
- 19 Octava S. Eulaliæ, Dup. 79.
Feria Quarta Cæterum.
- ABSOLUTIO GENERALIS.

MARTIVS.

- 7 S. Sancti Thomæ de Aquino
Confes. & Doct. Dup. 2. clas.
& comm. Ss. Perpetuæ, & Felici-
tatis Mart. ad Laud. tantum. 82.
- 19 S. Joseph Conf. Sponsi B. V.

- Mariæ. Duplex 1. clas. 90.
- 24 S. Gabrielis Archangeli, Dupl.
maj. 90.
- Feria Quinta in Cæna Domini.
ABSOLUTIO GENERALIS.

APRILIS.

- 24 S. Sancti Boni Latronis. Du-
plex. 103.
- Dominica tertia post Pascha.
- Patrocinium S. Joseph Sponsi B.
V. Mariæ. Dupl. 2. clas. & sit
commem. Dominicæ. 110.
- 27 S. Petri Armengaudi Mart. Du-
plex cum Octava. 119.
- 28 De Octava, & comm. S. Vitalis
Mart. In Hispania S. Thuribii
Episc. & Conf. Semidupl. & com-
mem. Octavæ, & S. Vitalis, 128.
- 29 Ab hac die usque ad diem ter-
tiam Maii, sit de Festis ut in Bre-
viar. & sit commem. Octav. 131.

MAJVS.

- 4 Octava S. Petri Armengau-
di Mart. Dupl. 131.
- 5 Festum Coronæ D. N. Jesu Chris-
ti. Dupl. maj. 133.
- 21 S. Marci de Subsidio Virg. Dup.
2. clas. cum Octavæ. 141.
- 22 De Octava. 143.
- 23 De Octava. In Hispan. Apparit.
S. Jacobi Apost. Dupl. comm.
Octavæ. 144.
- 24 De Octava. In Hispan. S. Joan-
nis Francisci Regis. Semidupl.
comm. Octavæ. 144.
- 25 S. Gregorii VII. Papæ & Conf.
Dupl. comm. Octavæ, & S. Ur-
bani Pap. & Mart. 146.
- 26 S. Philippi Neri Conf. Dupl.
comm. Octavæ, & S. Eleuth.
Papæ & Mart. 147.
- 27 S. Mariæ Magdal. de Pazz. Virg.
Semidupl. comm. Octavæ, & S.
Joan. Pap. & Mart. 147.
- Oc-

KALENDARIVM.

28 Octava S. Mariæ de Subsidio.
Dup. 147.

JUNIUS.

22 S. Paulini Episc. & Confes.
Dupl. 149.

JULIUS.

1 Vifitatio B. M. V. Dupl. 2. claf. cum Octava, & commem. Ss. Procefi, & Martiniani Mart. in Laud. tantum. 150.

3 De Octava Apostolorum, de qua fit quotidie ufque ad finem, cum comm. Vifitat. B. M. V. 150.

7 De Octava Vifitation. B. V. Mariæ. Anniverfarium Defunctor. feptulorum in Ecclefiis noftris. Duplex. In Hifpania. S. Firmi- ni Episc. & Mart. Dupl. comm. Octavæ. Anniverf. Defunctor. transfert. ad primam diem non impeditam. 150.

8 S. Elifabeth Reginæ Portugal. Semidup. commem. Octavæ. In Hifpania fit de S. Elifabeth, Dup. 2. claf. cum Octava, abfque ulla comm. In Regnis Aragoniæ, & Portugal. ubi S. Elifabeth celebratur die quarta hujus, fit hodie de Octava Vifitation. B. V. Mariæ, Semidup. 153.

9 Octava Vifitation. B. M. V. Dup. In Hifpania commem. S. Elifabeth. 154.

16 Triumphi S. Crucis. Dup. maj. ut in proprio Ss. Hifpaniæ. 156.

18 S. Marinæ Virg. & Mart. Dup. comm. Ss. Simphorofæ, & Filio- rum ejus Mart. 156.

24 Vigilia S. Jacobi Apoft. ut in proprio Ss. Hifpaniæ. 156.

25 S. Jacobi Apoft. & Hifpaniæ Patroni, Dup. 1. claf. cum Octav. abfque ulla commem. ut in proprio Ss. Hifpaniæ. 156.

AUGUSTUS.

DOMINICA proximiori Ka- lendis Augufti. Fefturn Ss. Redemptoris, & commem. Apparition. B. V. M. de Mercede, cum commem. Dominicæ occu- rent. Dup. 2. claf. 156.

10 S. Laurentii Mart. Dup. 2. claf. cum Octava. 167.

ABSOLUTIO GENERALIS.

Dominica infra Octav. Affump- tionis B. V. M. S. Joachim Conf. Patr. ejufd. B. M. V. Dup. maj. commem. Dominicæ, & Octa- væ. 167.

28 S. Auguftini Episc. & Conf. ac Ecclefiæ Doctor. Dup. 2. claf. cum Octava, & comm. S. Hermie- tis M. in Laudibus tantum. 167.

29 Decollatio S. Joannis Baptiftæ, Dup. comm. Octavæ, & S. Sabi- næ Mart. 177.

30 S. Rosæ Virg. Dup. comm. Oc- tavæ, & Ss. Felicis, & Adaucti Mart. 177.

31 S. Raymundi Nonnati Conf. S. R. E. Cardinal. Dup. 2. claf. cum Octava. 178.

SEPTEMBER.

1 **D**E Octava S. Raymundi Nonnati, & comm. Octa- væ S. Auguftini, & S. Agidii Abbat. ac Ss. Duodecim Fra- trum Mart. 188.

2 S. Stephani Regis Hungariæ Conf. Semid. & commem. S. Raymundi, & S. Auguftini. In Hifpania S. Antonini Mart. & comm. S. Raymundi, & S. Au- guftini. 190.

3 De Octava S. Raymundi, & com- mem. Octav. S. Auguft. In Hif- pania, S. Stephani Reg. Hungar. Conf. Semid. (fuit heri) & com- mem. S. Raymundi, ac S. Au- guftini. 191.

Oc-

KALENDARIVM.

- 4 Octava S. Augustini. Dup. & comm. Octav. S. Raymundi. 192.
- 5 De Octava S. Raymundi Nonnat. Post Laudes Anniversarium Defunctorum Benefactorum, & Familiarium Ordin. nostr. Duplex. In Hispania, Commemoratio S. Juliani Episc. & Conf. Dup. & commem. S. Raymundi. Annivers. transferretur in sequentem diem. 196.
- 6 De Octava S. Raymundi Nonnati. 198.
- 7 Octava S. Raymundi Nonnati. 199.
- * Dominica infra Octav. Nativitatis B. M. V. Festum Ss. Nominis ejusdem B. Marię, Dup. maj. 200.
- 18 S. Raphaelis Archangeli, Dup. maj. 200.
- 23 Vigilia Apparitionis B. M. V. & comm. S. Thelę Virg. & M. 208.
- 24 Festum Apparitionis B. M. V. de Mercede, Dup. 1. clas. cum Octava. 211.
- * Dominica infra Octav. Apparit. Festum Apparitionis B. Marię V. in Choro Barcinonensi. Dup. maj. comm. Dominicę occurrentis, & nihil sit de Octava. 227.
- 25 De Octava Apparition. B. M. V. de Mercede. 227.
- 26 De Octava, comm. S. Cypriani. & Iulianę Mart. 230.
- 27 De Octava. 232.
- 28 De Octava. 234.
- 29 Dedicatio S. Michaelis Archangeli, dup. 2. clas. cum commem. Octavę. 237.
- 30 De Octava. 237.
- OCTOBER.
- 1 Octava Apparitionis B. M. V. de Mercede, sup. & comm. S. Remigii Episc. & Conf. 240.
- 10 Dedicatio Ecclesiarum Ordin. nostr. dupl. 1. clas. cum Oct. 243.
- 11 S. Francisci Borgia Conf. (e semid. (sunt heri) de comm. Octavę. In Hispania, S. Francisci Borg. dup. 2. clas. absque ulli comm. 243.
- 12 De Octava. In Hispania, Festum B. M. V. de Columna, Dup. & comm. Octavę. 243.
- 13 S. Eduardi Conf. semid. comm. Octavę. Post Laudes Anniversar. Defunctor. Fidelium Captivorum, Dup. 244.
- 14 S. Callisti Papę, & Mart. semidup. & comm. Octavę. 244.
- 15 S. Terefię Virg. Dup. comm. Octavę. 244.
- 16 De Octava. In Hispania, S. Ludovici Bertrandi Confes. Dup. (sunt 10.) comm. Octavę. 244.
- 17 Octava Dedicacionis Ecclesiarum. Dup. 244.
- 23 S. Petri Paschalis Episc. & Mart. Dup. 2. clas. cum Octava. 244.
- 24 De Octava S. Petri Paschalis. In Hispania, Ss. Servandi & Germani M. Dup. comm. Octavę. 254.
- 25 De Octava, de comm. Ss. Chrysanthi, & Daria Mart. In Hispania, Ss. Mart. Gavini, Probi, & Januarii, Dup. comm. Octavę, & Ss. M. Chrysanthi, & Daria. 257.
- 26 De Octava, comm. S. Evaristi Papę & Mart. In Hispania, S. Fructi C. dup. (sunt heri) comm. Octavę, & S. Evaristi. 259.
- 27 De Octava, comm. Vigilię Ss. Apol. Simonis, & Judę. 263.
- 28 Ss. Apostol. Simonis & Judę, dup. 2. clas. sine commem. Octavę. 264.
- 29 De Octav. In Hispania, S. Narcisi Episc. & Mart. Dup. comm. Octavę. 264.
- 30 Octava S. Petri Paschalis Episc. & Mart. Dup. 266.

KALENDARIUM.

NOVEMBER.

- * **D**ominica Novembris ab Ordinario loci assignanda, In Hispania; Festum Patrocinii B. M. V. Dup. 2. clas. comm. Dominicæ occurrentis. 268.
- 10 Passions Imaginis Salvatoris, dup. maj. & comm. Ss. Tryphonis, Respicii, & Nymphæ M. 269.
- 13 Festum Omnium Ss. Ordinis nostri, Dup. 2. clas. 278.
- 14 S. Serapionis Marr. Dup. 2. clas. cum Octava. 285.
- 15 Commem. Omnium Defunctor. Fratrum, Sororum, & Benefactor. Ordin. nostri, Dup. Fir de S. Gertrude Virg. Dup. comm. Octavæ. In Hispania fit de S. Eugenio Episc. & Mart. cum comm. Octavæ. 289.
- 16 De Octava S. Serapionis. In Hispania. S. Gertrudis Virg. Dup. (fuit heri) comm. Octavæ. 289.
- 17 Ab hac die usque ad diem XX. fit de Festis, ut in Breviario, cum comm. Octavæ. 291.
- 21 Præsentatio B. Mariæ V. dup. 2. clas. cum Octava. Comm. de

- die Octava S. Serapionis M. 291.
- 22 S. Cæciliæ Virg. & Mart. Dup. & comm. Octavæ. 292.
- 23 S. Clementis Papæ & Mart. semidup. comm. Octavæ, & S. Felicitatis Mart. 292.
- 24 S. Joannis à Cruce Confes. semidup. (In Hispania Dup. comm. Octavæ, & S. Chryfogoni M. 292.
- 25 S. Catharinæ Virg. & Mart. Dup. comm. Octavæ. 292.
- ABSOLUTIO GENERALIS.
- 26 De Octava, comm. S. Petri Alexand. Episc. & Mart. In Hispania, Desponsationis B. Mariæ V. Dup. maj. comm. S. Joseph Sponsi ejusd. B. M. V. & S. Petri Alexandrini, tantum. 293.
- 27 De Octava. 294.
- 28 Octava Præsentat. B. Mariæ V. Dup. 295.

DECEMBER.

- 4 S. Antæ Barbaræ Virg. & Mart. Dup. 297.
- 8 Conceptionis B. Mariæ V. Dup. 1. clas. cum Octava. 30.
- 18 Festum Expectationis B. Mariæ V. Dup. maj. 30.

RUBRICÆ GENERALES, ETIAMQUE SPECIALES, AD PRÆDICTA OFFICIA RITĒ RECITANDA.

§. I.

De Ritu Fæstorum.

Duplicia primæ classis in universo Ordine nostro sunt: Festum Apparitionis Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede, Patronæ, & Fundatricis Ordinis, quod est Festum solemnissimum, celebraturque ex *Indulto Apostolico 22. Novembris 1729. cum Vigilia, & Octava privilegiata.* Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. Festum S. P. N. Petri Nolasci, nostri Ordinis Patris & Fundatoris, celebraturque etiam cum Vigilia ex *Decreto S. R. C. die 1. Decembris 1742.* Festum S. Joseph Sponsi B. Mariæ V. Festum S. Jacobi Apostoli Hispaniarum Patroni, quod ex *Indulto Benediſſi XIII. 20. Decembris 1729.* velut specialis Protectoris celebratur in universo Ordine nostro, ut in proprio Sanctorum Hispanorum. Festum Dedicacionis Ecclesiarum Ordinis nostri, quod regulariter celebratur die X. Octobris, in Monasteriis, scilicet, in quibus certò non scitur ipsa dies in qua consecrata, vel dedicata fuit Ecclesia propria: si enim sciat, in ipsa & non X. Octobris celebrari debet. Præterea in unoquoque Conventu celebrandum est sub eodem ritu Festum Titulare illius Mysterii, seu Sancti cui consecrata, vel

dedicata fuit Ecclesia. Et denique Festum præcipui Patroni Diœcesis, vel loci in Conventibus intra illam Diœcesim, vel locum existentibus. Omnia hæc celebrantur cum Octava præter Festum S. Joseph, & Festum Patroni Diœcesis vel loci.

2 Duplicia secundæ classis sunt: Festum Sanctissimi Nominis Jesu, S. Antonii Abbatis, S. Raymundi de Peñasfort, S. Eulaliæ Virg. & Mart. S. Thomæ de Aquino, Patrocinii S. Joseph, S. Petri Armen-gaudii, S. Mariæ de Subsidio, Sanctissimi D. N. J. C. Redemptoris, S. Augustini Episcopi, S. Raymundi Nonnati, S. Petri Paschasii, Omnium Sanctorum Ordinis nostri, S. Serapionis Martyr. Purificationis, Visitationis, Præsentationis, & Patrocinii Beatæ Mariæ Virginis. Omnia hæc Festa cum Octava, præter Festa Sanctissimi Nominis Jesu, S. Thomæ de Aquino, Patrocinii S. Joseph, Ss. Redemptoris, Omnium Sanctorum Ordinis nostri, & Patrocinii Beatæ Mariæ Virginis.

3 Duplicia majora per annum, quæ aliis duplicibus minoribus præferuntur, sunt: Festum S. Gabrielis Archangeli, S. Joachim Patris Beatæ Mariæ V. Coronæ D. N. Jesu Christi, Triumphi S. Crucis, S. Raphaelis Archangeli, Sanctissimi Nominis Mariæ, Apparitionis Beatæ Ma-

RUBRICÆ GENERALES.

Mariæ Virginis in Choro Barchinonensi, Passionis Imaginis Salvatoris, & Festum Expectationis Beatæ Mariæ Virginis.

4 Duplicita minora sunt : S. Idefonsi Episcopi Toletani, S. Boni-Latronis, S. Paulini Nolæ Episcopi, S. Mariæ Virginis, & Mart. S. Barbaræ Virg. & Mart. & dies Octava festi habentis Octavam. Sed quæcumque dies Octava Beatæ Mariæ Virginis debet habere utrasque Vesperas in concursu cum Festo duplici, *ex Rub. Brev. de Concurrent. n. 7.*

5 Officia semiduplicita sunt: Dies infra Octava Festorum, quæ habent Octavam, & omnia alia Officia, quæ recitantur per singulas Hebdomadas, ut infra.

§. II.

De Concurrentia, Occurrentia, & Translatione Festorum.

IN prædictis Festivitatibus servandæ sunt Rubricæ Breviar. Romani in titulo notatæ, attento Ritu uniuscujusque.

2 In Festo Apparitionis Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede, & S. P. N. Petri Nolasci aliud quodcumque Festum occurrens etiam primæ classis transfertur. Si Festum S. P. N. Petri Nolasci venerit in Dominica sive majori, sive per annum, sit de Festo cum nona Lessione Homiliæ Dominicæ, & commemoratione de ea in utrisque Vesperis, & Laudibus. Si concurrat cum Dominica sequenti, quæcumque illa sit, sit commemorat. de ea : si cum præcedenti, sit commemoratio de ea in primis Vesperis, si Dominica sit major, non autem si sit Dominica per annum.

3 De Vigilia vero S. P. N. Petri Nolasci, fit de ea sicut in aliis Vigiliis, quæ per annum jejunantur. *Et ex Decreto Sac. Rit. Congregat. 1. Decembris 1742.* Additur nomen S. P. N. Petri Nolasci in Litanis majoribus, quæ à nobis recitantur, & in Hispania ex Privilegio aliis communi : additurque etiam, cum in Missa dicitur : *Confiteor*, &c.

4 Festum vero Solemnitatis Apparitionis Sanctissimæ Virginis, & Institutricis nostræ Mariæ, omniumque ex specialibus nostris solemnissimum, tali privilegio Apostolico gaudet ; ut à die Vigiliæ 23. Septembris, usque ad 1. Octobris inclusive, qua terminatur Octava, de nullo alio Festo fieri in Ordine possit, præter Dominicam infra Octavam, in qua ; *ex Decreto Sr. D. Benedicti Pape XIV. sub die 30. Martii 1753.* Celebratur Festum Apparitionis ejusdem Beatæ Virginis Mariæ factæ S. P. N. Petro Nolasco Horas Canonicas recitanti in Choro Barchinonensi, & diem qua celebratur Dedicatio S. Michaelis Archangeli ; quia cum hoc Festum sit de præcepto servandum, esset valde incongruum separare in perpetuum Officium festivi diei ab ipso Festo.

5 Nec excluditur Festum Patroni principalis, seu Titularis, aut Dedicatio propriæ Ecclesiæ, quæ sunt solemniora, & specialis notæ, nisi dumtaxat à die octavo, qui complet solemnitatem, ut in similibus Octavis privilegiatis. Quoniam autem exceptio firmat regulam in contrarium ; manifestum est ex exceptione prædictorum Festorum, excludi duplicia secundæ classis, & Octavam istam

RUBRICÆ GENERALES.

celebrandam esse ad instar Octavæ Epiphaniæ.

6 Si ante Vigiliam Solemnitatis Apparitionis B. Mariæ de Mercede cœpta sit celebrari aliqua alterius Festi Octava, cessabit die ipso ante Vigiliam, & ejus Officium terminabitur in Completorio; quia Vigilia incipit à Martiniano sequenti, & nullum jus est, quo dies infra Octavam privetur, nullo alio Festo concurrente, Vesperis, & Completorio. *Guyet. lib. 4. c. 12. q. 6. cum Gavant.*

7 Si dies 23. Septembris fuerit Dominica, fiet de Vigilia Sabato præcedenti juxta privilegium, quod non est diei, sed Vigiliæ, & Octava si quæ tunc celebretur, cessare debet die 21. Ratio autem quare Octavæ cessat, est: quia aliter non posset fieri Officium de Vigilia, quæ minoris est ritus, quam dies infra Octavam. Deinde quia frustra esset talis Octavæ continuatio, de qua nunquam ultra fieri potest Officium. *Guyet. l. 1. c. 19. q. 11.*

8 Hac ratione, si Festum Patroni principalis, Titularis, aut Dedicationis propriæ Ecclesiæ venerit ipsa die Vigiliæ; fiet de ipso Festo, sed sine Octava, non aliter quam si venisset Feria 3. ante Cineres, aut die 16. Decemb. quia tota Octava à Festo, & Octava privilegiata absorvetur. Si tamen prædicta Festa celebrentur infra Octavam Solemnitatis Apparitionis, fiet de Octavis illorum commemorat. quia jus habent ad dies post Octavam, & consequenter ad continuationem Festi usque ad illos dies. *Guyet. l. 4. c. 12. q. 6.*

9 Si aliquod ex prædictis Festis celebretur in die Vigiliæ, vel

infra Octavam, fiet commemoratio de Vigilia, cum 9. lection. & similiter de Octava. Unde eadem commemorat. Octavæ fieri debet in Festo S. Michaelis Archangeli. De Simplici autem infra prædictam Octavam fit tantum commemorat. ut in similibus, & juxta Decretum 5. Decemb. 1733.

10 Si Vigilia veniat in Quatuor Temporibus Officium fit de Vigilia cum commemoratione de Quatuor Temporibus in Missa tantum. Non debet in hac Vigilia recitari Officium Parvum Beatæ Mariæ, nec fieri commemorat. de ea in Suffragiis Sanctorum: quia de ipsa est Officium Vigiliæ: bene tamen dicendum est Officium Defunctorum, juxta Rubricas.

11 Festum vero Apparitionis B. Mariæ Virginis in Choro celebratur in Dominica infra Octavam, ex concessione ut supra in hac Rubr. num. 4. Si venerit in Festo S. Michaelis Archangeli, fiet de Festo S. Michaelis, & Festum Apparitionis in Choro transferendum erit in sequentem Feriam secundam; si autem venerit in die Octavo, transferendum erit juxta Rub. in primam diem non impediam. In concurrentia autem cum die Octavo, Vesperæ integræ erunt de ipso Festo Apparitionis in Choro sine commemoratione diei Octavæ; & similiter si dies Octavus concurrat cum Festo Ss. Rosarii B. Mariæ V. Vesperæ erunt de ipso Festo Ss. Rosarii, sine commemorat. diei Octavæ. *Juxta Rub. Br. v. de Concurrent. n. 7.*

12 De prædicto Festo Apparitionis in Choro fit Officium, ut in proprio loco notatur, & de Dominica fit commemorat. in utroque Veli-

RUBRICÆ GENERALES.

Vesperis, & Laudibus, & ad Matutinum legitur nona lectio Homiliæ, sine commemorat. Octavæ.

13 Si in Festo Dedicacionis Ecclesiarum Ordinis nostri occurrat Festum Patroni loci, transferatur, quia ut ait D. Thomas *lect. 5. in cap. 10. Joan.* Majus Festum est Dedicatio Ecclesiæ, in qua recoluntur beneficia collata toti Ecclesiæ, quæ superant beneficia collata cuivis Sancto. Et propter eandem etiam rationem transferri debet Titulare Ecclesiæ. *Gavant. fest. 8. cap. 3. fest. 3. n. 7.*

14 In celebrandis Festis translatis, servetur Rub. X. de Translatione Festorum, num. 7. ut scilicet quando plura Festa sunt translata, fiat prius de eo quod est majoris ritus, hoc ordine, prius de duplici primæ classis, post de duplici secundæ, deinde de duplici majori, minori, semiduplici. Quando plura translata sunt ejusdem ritus, fiat prius de eo quod prius translatum est, nullo habito respectu ad id, quod translatum est ex die immediate præcedenti: v. g. Si duplex occurrens in Dominica Trinitatis transfertur, in Feria secunda non de eo, sed de alio duplici prius translato fieri debet, quia illud vere est à suo die translatum. *Gavant. fest. 3. cap. 10. n. 7.* Similiter semiduplex translatum propter festum duplex, aut Dominicam, non in die immediato recitari debet, si alia semiduplicia translata sint. Excipitur ab hac regula semiduplex occurrens in Dominica infra Octavam per annum, aut in festo duplici habente Octavam, sive in festo duplici infra Octavam, tunc enim habet jus ad diem immediatum, etiam si alia semidupli-

cia sint translata, eo quod semidup. infra Octavam non potest transferri nisi in proxime sequentem diem.

15 In occurrentia autem Festorum ejusdem ritus, & aliàs quomodocumque parium, primum locum habebit Officium Ecclesiæ particularis, secundum Ordinis, seu Religionis, tertium Diocesis, quartum Nationis, & quintum Ecclesiæ Universalis. *S. R. C. 12. Julii 1704. & 23. Junii 1736.*

§. III.

De Octavis Festorum.

Festa supra relata Rub. 12 n. 1. exceptis Festis in ipso num. 1. expressis, celebrantur in Ordine nostro cum Octava. Festa item num. 2. relata, exceptis Festis in ipso num. 2. expressis, cum Octava celebrantur: aliqua ex concessione Apostolica Sixti V. aliorumque Pontificum, alia ex antiqua, & immemorabili consuetudine Ordinis nostri: & quidem quoad Octavas Conceptionis, Præsentationis, Visitationis, & Purificationis Beatæ Mariæ, constat ex antiquo Breviario proprio Ordinis per multa retroacta tempora ante S. Pium V. solitas fuisse celebrari usu continuato solemniter in Ordine nostro: quas quidem S. Pius V. necdum non abrogavit, sed retineri concessit. Rubric. vii. de Octavis, num. 1.

2 Adveniente Feria quarta Cinerum, Vigilia Pentecostes, & die 17. Decembris (in Hispania vero 16.) nulla celebratur Octava, ex præcepto ejusdem Rubricæ: & si aliqua incipiat celebrari paulo ante prædictos dies, illis advenientibus

RUBRICÆ GENEALÆS.

bus nihil amplius neque commemoratio fit de ea : casus potest accide-
 dere in Octavis S. P. N. Petri No-
 lisco, Purificationis Beatæ Mariæ
 Virg. S. Eulaliæ, & S. Mariæ de
 Subsidio. Cessant etiam Octavæ, si
 quæ occurrant, ante Vigiliam Ap-
 paritionis Beatissimæ Dominæ &
 Infitutricis nostræ Mariæ, juxta
 Apostolicum privilegium, ut supra
 Rub. 2. num. 8. & sequentibus.

3 Si aliqua dies Octava veniat
 in ipsa Feria iv. Cinerum, Octava
 finitur in nona Feriæ tertiæ, & in
 Vesperis neque commemoratio fit
 de ea, sicut nec facienda est in Of-
 ficio sequentis diei; si autem Feria
 iv. Cinerum adveniat infra Octa-
 vam, Vesperæ Feriæ tertiæ erunt
 de ea, vel de Sancto occurrente,
 cum commemoratione ejus, & deinceps
 nihil fit de Octava.

4 Antiphona finalis Beatæ Ma-
 riæ: *Alma Redemptoris Mater*, ex
 præcepto Breviarii Romani dicitur
 in fine Officii usque ad Purificatio-
 nem inclusivè; sed si hoc Festum
 transferatur, vel cum Octava cele-
 bretur, Aña. *Ave Regina Cælorum*,
 non transfertur, sed semper incipit
 in fine Completorii diei secundæ
 Februarii. Ita declaravit S. R. C.
 die 11. Januar. 1681.

5 Etsi Festum habens Octavam
 transferatur, dies ejus Octava non
 transfertur, & ideo si occurrat in
 aliquo Festo, vel Dominica primæ,
 vel secundæ classis, fit de ea tan-
 tum commemoratio in primis &
 secundis Vesperis Festi, vel Domi-
 nice. In Sabbato ante Dominicam
 prædictam, quæ est caput Octavæ,
 ad Vesperas dicuntur Psalmi de
 Psalterio ex Sabbato, à Capitulo
 de Dominica cum commemorat.
 diei Octavæ, ut in primis Vesper.

Festi. Ratio sumitur à simili ex
 Rubric. de Concurrent. num. 10.
 agendo de Sancto simplici occur-
 rente in Feria iv. Cinerum. Et hoc
 insuper decrevit S. R. C. die 9.
 Novemb. 1622. Et in tali Domi-
 nica non sunt dicenda Suffragia
 communia Sanctor. nec Preces ad
 Primam, & Completorium prop-
 ter Octavam.

6 Si talis Dominica concurrat
 cum Festo duplici præcedenti, Ves-
 peræ dicuntur de duplici, cum
 commemoratione primo de Domi-
 nica, de qua faciendum est Offi-
 cium, deinde de Octava, ut in
 primis Vesper. Si cum semiduplici, à
 Capitulo de Dominica cum com-
 memorat. primo de semiduplici,
 quod habuit Officium, & dimi-
 dium Vesperarum, & postea de
 Octava. *Gay. fest. 3. cap. 8. n. 22.*

7 In secundis Vesperis ejusdem
 Dominicæ concurrentis cum se-
 quenti duplici, Vesperæ erunt de
 eo, & commemorat. primo de Do-
 minica, de qua factum est Offi-
 cium, postea de Octava. Si con-
 currat cum sequenti semidup. Ves-
 peræ erunt de Dominica, com-
 memorat. primo de Octava, postea de
 semidupl. quia in pari gradu com-
 memoracionis nobilior est com-
 memorat. diei Octavæ, quam semidu-
 plicis.

8 In concursu plurium Octa-
 var. agendum est de digniori cum
 commemorat. alterius: major au-
 tem dignitas attendenda est penes
 classes; nam Octava primæ classis,
 dignior Octava Festi secundæ clas-
 sis. In eadem classe attendendum
 est ad personarum dignitatem se-
 cundum Rubricam de Concurrent.
 Officii num. 2. hoc ordine, Chris-
 tum, Beatam Virginem, Angelos,

RUBRICÆ GENERALES.

S. Joannem Baptistam, & Apostolos, inter alios, eum qui prior est Ordinis nostri.

§. IV.

De Festis Sanctorum Diœcesis.

AD Festa Sanctorum Diœcesis celebranda nulla lege aut præcepto tenemur, usus tamen obtinuit, ut de eis generaliter fiat Officium in Ordine nostro: sunt tamen respectu nostri ad libitum, & comprehenduntur in Decreto S. R. C. 24. Januarii 1682. de Sanctis ad libitum non transferendis. Excipitur Festum principalis Patroni Diœcesis, vel loci ad quod celebrandum tenemur sub ritu duplici. primæ classis, sed sine Octava: *Ex Decreto ut infra.*

2. Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis celebratur sub ritu duplici secundæ classis & sine Octava in Civitate tantum; degentes vero extra Civitatem non tenentur; Ita declaravit Sac. Rit. Congregat. 5. Maii 1736. *Festum principalis Patroni alicujus Diœceseos à Regularibus est celebrandum ritu duplici primæ classis, & Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis ritu duplici secundæ classis, sine Octavis, & degentes extra Civitatem non tenentur ad Dedicatio- nis Officium.*

§. V.

De Festis particularibus cujus- cumque Conventus.

IN unoquoque Conventu Ordinis nostri celebrandum est sub ritu duplici primæ classis cum Octava Festum Titulare illius, id est illud Mysterium, seu ille Sanctus, vel Sancta, cui consecrata est ejus Ecclesiâ, ut dixi-

mus §. 1. num. 1. Quod si concurrat cum alio duplici primæ classis digniori, transfertur in primam diem non impeditam.

2. Titulare Altaris, seu Capellæ non est celebrandum hoc ritu, ut constat ex Breviario Rubrica de Commemorationib. num. 3. Celebratur ergo ritu, quem habet in Breviario Romano: quod si nullum habet, non potest fieri Officium de eo sine licentia Sedis Apostolicæ. Poterunt tamen in ipso Altari, seu Capella celebrari Missæ de eo cum *Gloria in excelsis*, & nil amplius. *Gavant. sect. 3. cap. 12. num. 1.*

3. Præterea in quolibet Conventu potest celebrari ritu duplici Festum illius Sancti cujus insignis Reliquia in eo habetur, licet in Breviario non existat, vel existat minori ritu, ita S. R. C. 23. Novemb. 1602. & 3. Junii 1617. Circa Officia Sanctorum ratione Reliquiæ observari debentur alia Decreta S. R. C. posita in principio Breviarii Romani 8. Aprilis 1628. & præcipue 11. Augusti 1691. De aliis vero Sanctis, qui forte simul habentur in Breviario, cum eo cujus habetur Reliquia, non potest fieri Officium duplex: v. g. Si habeatur unum caput unius de undecim millibus Virginibus, de illa tantum, suppresso nomine, quod ignoratur, & non de aliis celebrari debet.

4. Quomodo autem ordinandum sit Officium de Sancto Patrono loci, Titulari, vel cujus habetur insignis Reliquia, si cum aliis sit descriptus in Calendario Breviarii Romani, videatur in propria Rubrica ejus, in Tabella de occurrentibus eodem die. Hoc solum addendo, quod facta separa-

RUBRICÆ GENERALES.

tionem prædicti Sancti à Sociis, curandum est quoad fieri potest, ut Oratio, Læctiones, & Homilia Evangelii congruat Festo pro uno tantum, Oratione propria in numero singulari accommodata: pro sociis autem separatim, quando de eis fiat, recurratur ad Commune, ut sit varietas, nisi de eis fiat extra Octavam Patroni, vel Titularis, quo casu variandi necessitas non urget. Si autem ea, quæ habentur propria pertineant præcisè ad socios divisos, eis referentur, & in Festo principali recurratur ad Commune. *Gavant. sect. 3. cap. 10. num. 14.*

§. VI.

De Læctione Martyrologii.

1 Festa quæ in Ordine nostro celebrantur, si habeantur in Martyrologio, legantur iisdem verbis, quibus describuntur in eo. Si autem in Martyrologio non habeantur, pronuntientur nudis, & simplicibus verbis, nullo elogio addito: v. g. *Festum Patrocinii S. Joseph Confessoris Sponsi Beatissimæ Virginis Genitricis Dei Mariæ.* Non enim hæc particularia elogia disponi, ac in separato Codice haberi, & opportunis diebus legi prohibentur; sed duntaxat ea in Martyrologium Romanum induci. *Guyet. de Fest. Prop. lib. 2. cap. 15.*

2 Rubrica quarta Martyrologii sic se habet: *Festa de quibus eo die fit Officium semper primo loco ponuntur.* Unde si Festum non celebratur eo die quo habetur in Martyrologio, non legitur primo loco, sed in illo quem habet in eo. Habemus exemplum in Festis S. Pauli Primi Eremitæ, S. Hilarii, &c. quæ quia non celebrantur in die-

bus ipsis Natalitiorum eorundem, non habentur in eis primo loco in Martyrologio Romano.

3 Insuper translato Festo aliquo juxta Rubricas de Translatione, non ideo fit Translatio Elogii in Martyrologio; Si tamen non sit translatio, sed perpetua diei mutatio; poterit quando celebrandum est Festum iterum pronuntiaris; ut ex Romano Martyrologio patet exemplis in num. præcedent. adductis: Unde Elogium S. Boni Latronis, cujus Festum celebratur in Ordine die 24. Aprilis, & in Martyrol. habetur die 25. Martii, non debet transferri, sed potest denuo legi in primo loco dicta die 24. Aprilis. Idem servari potest in Festo Passionis Imaginis Salvatoris, quod celebratur die 10. Novembris, & in Martyrologio habetur die præcedenti in ultimo loco. Et tandem, Festum S. Mariæ de Subsidio, quod celebratur in Ordine nostro die 21. Maii, in Martyrologio habetur ul. imo loco die 19. Septembris, sed enuntiari iterum potest 21. Maii. Quod servatur in similibus.

4 Dies Vigiliæ Apparitionis Beatissimæ Virg. Mariæ, & dies Vigiliæ S. P. N. Petri Nolasci, ac Octava Festi eam habentis, legitur primo loco, etiam si de Octava non fiat Officium propter occurrenceam cum Dominica primæ vel secundæ classis; occurrens autem in Festo primæ vel secundæ classis, legitur secundo loco immediate post Festum, de quo fieri debet Officium. Octava vero Apparition. B. M. V. semper pronuntiat primo loco; quia semper de illa fit Officium. De Octava S. P. N. Petri Nolasci, Purificationis B. Mariæ, & S. Eula-

RUBRICÆ GENERALES.

laliæ Virg. & Mart. adveniente in Quadragesima, nihil fit in Martyrolog. sicut nec in Officio, & similiter de Octava S. Mariæ de Subsidio adveniente Vigilia Pentecostes.

§. VII.

De Commemorationibus, & Suffragiis Communibus Sanctorum.

Quoniam Rubrica de Commemorationibus Communibus Sanctorum, quæ sunt in fine Officii diebus non duplicibus, nec Infraoctavas præcipit quod de Patrono & Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio ante vel post commemorationem Beatæ Mariæ, & Apostolorum, pro dignitate illius, sequens Ordo servandus est.

2 Post Commemorationem Apostolorum in Ordine nostro regulariter fiat de S. P. N. Petro Nolasc. Sed si de Patrono loci facienda sit, & hic fuerit altioris Ordinis (sicut in Hispania est S. Jacobus Apostolus Hispaniarum Patronus, de quo fieri debet commemoratio ex præcepto Gregorii XV. die 30. Octob. 1621.) (*Gavant. fest. 5. cap. 18.*) fiat de eo antequam de S. P. N. sua autem post eum : & deinde fiat de Titulari Ecclesiæ, quod minus dignum est Patrono, ex Rubric. Breviar. tit. 1. de Duplici, num. 1. tit. 7. de Octavis, num. 1. 3. & 4. tit. 9. de Commemor. num. 1. & pluries in Tabellis. Si autem Titulare sit altioris Ordinis, ante fiat de eo : v. g. de Titulari S. Trinitatis, Spiritus Sancti, Corporis Christi, S. Salvatoris; S. Crucis ante Beatam Virginem Mariam. De Angelis, de

S. Joanne Baptista, & S. Joseph ante Apostolos. *Idem ibid.*

3 Si de Cruce facienda sit commemorat. tanquam de Titulari, sufficit illa communis, quæ fit ante alias, ex Decret. S. R. C. 30. Martii 1621. de Titulo Salvatoris non fit, quando fit de Cruce in Officio feriali, quia æquipollent. Hæc autem commemorat. de Cruce in feriali Officio semper fit primo loco, etiam ante S. Trinitatem, sicut de Pace ultimo loco, ut expressè habetur in Rubric. tit. 35. num. 1. eo quod est indicium Officii Ferialis. *Ibidem.*

4 Si Titulare sit Beata Maria, etsi sub speciali invocatione, v. g. Mercedis, Assumptionis, Conceptionis, &c. solum fit commemorat. communis: *Sancta Maria, &c.* Quæ quidem commemoratio fit etiam (ubi Sancta Maria est Titularis) in Officio Feriali, non obstante, quod in Choro recitetur ejus Officium Parvum, ex Decret. S. R. C. 13. Junii 1681.

5 Si Ecclesia dicata sit nomine Omnium Sanctorum, fit de eis commemorat. in generali, quod quidem non obest commemorationibus Sanctorum in speciali factis; (*Ibidem*) sicut nec obest quominus infra Octavam Omnium Sanctorum fiat commemorat. de Ss. Vitale, & Agricola, eo quod una est in communi, altera in speciali; vel intelligatur commemorat. Omnium Sanctorum de omnibus non expressis in commemorationibus specialibus. Locus autem proprius hujus commemorationis, erit post Apostolos, sicut fit in Officio Parvo Beatæ Mariæ in Orationibus: *Protege Domine, &c.* & postea: *Omnes Sancti tui, &c.*

RUBRICÆ GENERALES.

6 Si Patronus loci, seu Titularis Ecclesię habeat Vigiliam in Breviario Romano, in Officio Vigilię omittenda est commemoratio Patroni, vel Titularis, ne de eodem bis fiat in eadem parte Officii, quę est indubitata regula in Officio Divino: v. g. in Hispania in Vigilia S. Jacobi Apostoli, & Patroni omitti debet ejus consuetata commemoratio.

7 Ante commemorationem de Pace, semper fit in Ordine nostro commemoratio de Sanctis Ordinis in Vesperis, & Laudibus, quamvis in particulari facta sit commemoratio. S. P. N. Petri Nolasci, nam adsunt diversi fines.

8 Commemoratio S. P. N. Petri Nolasci sumitur ex ejus Officio proprio; sed quando facta est commemoratio consueta Beatę Marię, & in ea dicitur *ψ. Ora pro nobis*, tunc in commemorat. S. P. N. dicitur *ψ. de primo Nocturno. Disperfit, dedit pauperibus.* Quando autem fit Officium semiduplex, S. P. N. per Hebdomadam, in quo dicitur *ψ. Ora pro nobis*, in commemoratione Beatę Marię dicatur *ψ. Dignare me laudare te Virgo sacrata.*

§. VIII.

De Anniversariis Defunctorum.

QUINQUE Anniversaria pro Defunctis recitari debent in nostro Ordine diebus in Calendario assignatis, ex vi nostrarum Constitution. distinct. 1. cap. 3. Hoc solummodo animadverti debet, quod Anniversarium Fratrum Ordinis nostri, celebrari solitum prima die post Festum S. Dionysii ex vi prædictę Constitution. translatum est ad primam

diem post Festum Omnium Sanctorum Ordinis nostri, in quo ex concessione Apostolica, & Decreto Sac. Rit. Cong. die 16. Novembris 1678. celebratur Commemoratio Omnium Defunctorum Fratrum, Monialium, & Benefactorum Ordinis nostri; & ejus loco in ipsa prima die post Festum S. Dionysii subrogatum est Anniversarium Fidelium Captivorum, quod Infraoctavam Omnium Sanctorum fieri consueverat. Quod quidem auctoritate Superiorum Ordinis ita fuit dispositum, ne idem Anniversarium Fratrum bis fieret; ne ve intra paucos dies Novembris tribus Anniversariis gravarentur Fratres, generali scilicet Ecclesię, Captivorum, & Fratrum nostrorum.

2 Sed cum dies decima quarta Novembris, quę est prima post Festum Omnium Sanctorum Ordinis, sit impedita Festo S. Scrapionis Martyris, Commemoratio Omnium Defunctorum Ordinis fieri debet sequenti die, quę est decima quinta Novembris, quamvis in ipsa die adsit Festum duplex, sive occurrens, sive Translatum, non autem Dominica, quia tunc transferenda est in sequentem diem, etiam si occurrat Festum duplex, de quo faciendum est Officium cum sola Missa solemnī de dicto Festo post Tertiam: Officium vero Defunctorum recitandum erit post Laudes, & omnes Missę privatę dicendę erunt pro Defunctis in Paramentis nigris: ex *Decret. S. R. C. 5. Maii 1716.*

3 In hac Commemoratione Defunctorum Ordinis totum Officium fit duplex ad instar Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum.

RUBRICÆ GENERALES.

torum Ecclesie Universalis, cum nono R. longiori: *Libera in Dominis*: & in Precibus, omittuntur Psalmi ad Vesperas & Laudes. Dicitur Oratio: *Deus venie largitor*, cum integra conclusione in Officio & Missa. Post Nonam dicitur Missa Solemnis, & fit Processio, ut in Ritual. Ordin.

4 Alia vero Anniversaria si occurrant in Festo duplici, transferuntur in sequentem diem simili Festo non impeditam; ita ut solum fiant Festo semiduplici, simplici, vel Feria. Officium fit etiam duplex cum Invitatorio, tribus Nocturnis, & nono R. longiori, & dicitur Oratio unica: *Deus indulgentiarum*, sed ad Vesperas, & Laudes in Precibus semper dicendi sunt Psalmi, *Lauda, &c. & De profundis, &c.* ex Decret. S. R. C. 23. Junii 1736. 3. Augusti 1737. 8. Martii 1738. & 9. Maii 1739.

§. IX.

De Officiis, quæ sunt per singulas Hebdomadas.

Qualibet Feria quinta, extra Adventum, & Quadragesimam (necnon & Vigiliis, ut infra num. 10.) non impedita Officio novem Lectionum, etiam translato, vel ad libitum, vel Infraoctavam, fit Officium Ss. Corporis Christi, semiduplex: quod quidem constat ex Breviario antiquo Ordinis, in eo fuisse recitatum ex immemorabili consuetudine, & recitari præceptum.

2 Item Feria tertia cujuslibet Hebdomadæ, non impedita Officio novem Lectionum, ut infra num. 10. fit Officium semiduplex

de B. Maria V. de Mercede, forma in Rub. XI. præscribenda, ex concessione Sac. Rit. Congregat. die 4. Decemb. 1683.

3 Præterea quolibet Sabbato totius anni, extra Adventum, ut infra num. 10. fit Officium de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis, semiduplex, ex consuetudine immemorabili etiam in nostro Breviario antiquo testificata.

4 Si Feria tertia, quinta, vel Sabbatum sit impeditum, in illa Hebdomada omittantur Officia B. Mariæ de Mercede, Ss. Corporis Christi, & Conceptionis B. Mariæ, quæ extra illos dies fieri non possunt.

5 Similiter semel in Hebdomada, extra Adventum, &c. ut infra num. 10. in Ordine nostro fit Officium de S. P. N. Petro Nolafco, semiduplex, Rub. XII. præscribenda, ex concessione S. R. C. 2. Decemb. 1673.

6 Semel in Mense, extra Adventum, &c. ut infra num. 10. fit etiam in Ordine nostro Officium de Sancto Raymundo Nonnato, semiduplex, forma Rub. XIV. præscribenda, ex Decret. Sac. Rit. Congregat. die 17. Junii 1684.

7 Deinde semel in Mense, extra Adventum, &c. ut infra num. 10. fit denique in Ordine nostro Officium de S. Maria de Socos, alias de Subsidio, semiduplex, forma præscribenda Rub. XV. ex Decret. S. Rit. Congregat. die 26. April. 1738.

8 Denique in Regnis Hispaniarum ex concessione Clementis IX. 23. Julii 1667. qualibet Feria secunda extra Adventum, &c. ut infra num. 10. fit Officium semiduplex de S. Jacobo Apostolo Hispaniæ

RUBRICÆ GENERALES.

niarum Patrono, ab omnibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, tam Sæcularibus, quam Regularibus, ut infra Rubr. XV. præcibenda.

9 Omnia prædicta Officia num. 1. 2. & 3. ac 7. præcedunt Officium S. P. N. Petri Nolasci, necnon S. Raymundi Nonnati, & S. Mariæ de Socos, ita ut Feria secunda non impedita (in Hispania) semper fiat de S. Jacobo Apostolo, Feria 3. de B. V. Maria de Mercede, Feria 5. de Ss. Corpore Christi, Sabbato de Conceptione Beatæ Mariæ; etiam si alia Feria non superfit in Hebdomada, in qua fiat de S. P. N. Petro Nolascio, vel de S. Raymundo Nonnato, vel de S. Maria de Socos; tum quia altioris sunt dignitatis, tum etiam quia habent dies determinatos, extra quos fieri non possunt. Officia ergo S. P. N. Petri Nolasci, S. Raymundi Nonnati, & S. Mariæ de Socos restringuntur ad Feriam quartam, & sextam: & extra Hispaniam S. P. N. Petri Nolasci Officium etiam ad Feriam secundam extenditur; taliter, quod semper fiat de eo prius, quamvis in Hebdomada non sit dies vacua, ut fiat de S. Raymundo Nonnato, vel de S. Maria de Socos, quia Officium S. P. N. altioris est dignitatis, & ex vi Apostolicæ concessionis habet jus ad quancumque Hebdomadam.

10 *Ex Decreto Sac. Rit. Congreg. sub die 20. Martii 1706. posito in principio Breviar. Romani.* Hæc omnia Officia non habent locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua

secundum Rubricas, est reponendum Officium Dominicæ.

§. X.

De Officio Ss. Corporis Christi in Feria quinta.

1 **O**fficium Ss. Corporis Christi, de quo Rub. præced. num. 1. & 8. fit in Ordine nostro qualibet Feria quinta, semiduplex; & sumitur ex die propriæ Festivitatæ, nullo mutato verbo, nec dempto *Alleluia*, exceptis Feriis quintis Septuagesimæ, & Sexagesimæ. Tempore autem Paschali additur *Alleluia*, in fine Antiphonarum *ψψ.* & *RRR.* & tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub prima Antiphona.

2 In Hymno Completorii Feriæ quartæ, & ad Vesperas, & Completorium Feriæ quintæ, etiam si sint de aliquo Festo duplici, dummodo de Officio diei facta sit saltem commemoratio, dicitur: *Jesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.* Dicuntur etiam Commemorationes consuetæ, & Preces ad Primam, & Completorium, nisi in primis, vel secundis Vesperis concurrat cum Festo duplici.

3 In primo Nocturno Lectiones sumuntur de Scriptura occurrente. In secundo, & tertio Nocturno, de Infraoctava Corporis Christi, ordine, quo distribuuntur per menses, ut infra. Si autem occurrat Festum Sancti Simplicis habentis propriam Lectionem, legitur nona Lectio de eo: quamvis enim *ex Decreto Sac. Rit. Congregat. die 8. Junii 1660.* Infraoctavam Corporis Christi, de Simplicibus occurrentibus fiat tantum commemoratio absque nona Lectione,
hoc

RUBRICÆ GENERALES.

hoc fit in gratiam Officii Sanctissimi Sacramenti, & in honorem Festivitatís infra ejus Octavam, & quando fit de ea; non autem quando fit de Fefiis duplicibus infra eam occurrentibus: & ideo in Officio duplici habente nonam Lectionem de Sancto Simplici occurrente infra octavam Corporis Chrifti, etiam dici debet nona Lectio: Privilegium enim eft Domini, non Sanctorum.

4 Lectiones de Octava in fecundo, & tertio Nocturno fic diftribuantur per menses; à mense Februario (in Januario, & Decembri non habet diem hoc Officium) ufque ad mensem Novembris.

Mense Februario, Sermo Sabbati, & Homilia Feriæ Sextæ.

Mensibus Martio, & Aprili, Sermo Dominicæ, & Homilia Sabbati.

Mensibus Majo, & Junio, Sermo, & Homilia Feriæ secundæ.

Mensibus Julio, & Augusto, Sermo, & Homilia Feriæ tertix.

Mensibus Septembri, & Octobri, Sermo, & Homilia Feriæ quartæ.

Mense Novembri, Sermo, & Homilia diei Octavæ.

§. XI.

De Officio B. M. V. de Mercede in Feria tertia.

1 **O**fficium Beatæ Mariæ Virginis de Mercede, fit etiam in Ordine nostro, qualibet Feria tertia, Semiduplex, juxta dicta Rub. IX. num. . . & sumitur ex ejus die Fefiis 24. Septembris, & in eo dicuntur Commemorationes confuete Sanctorum (excepta Commemoratione Beatæ Mariæ) & Pre-

ces ad Primam, & Completorium, nisi in primis, vel fecundis Vespereis concurrat cum Fefiis duplici.

2 Ad Octavam Lectionem Benedictio erit: *Cujus Fefiis colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum.* Ex Decret. Sac. Rit. Congregat. 23. Februar. 1666. *Quoniam hoc Officium est repetitio Fefi.*

3 Quoad terminationem Hymnorum, tam Completorii Feriæ secundæ, quam aliorum usque ad Completorium Feriæ tertix servanda est Rubrica supra posita X. num. 2. Si hoc Officium fiat tempore Paschali, in fine Antiphonarum, *ψ. ψ.* & *R. R.* additur *Alleluia*, & tres Psalmi dicuntur sub prima Antiphona cujuslibet Nocturni.

4 Lectiones primi Nocturni sumuntur de Scriptura occurrente. In fecundo autem, & tertio Nocturno leguntur de Infraoctavam B. Virginis Mariæ de Mercede, distributæ per menses, ordine ibi assignato.

§. XII.

De Officio S. P. N. Petri Nolasci semel in Hebdomada.

1 **O**fficium S. P. N. Petri Nolasci, de quo Rub. IX. num. 5. fit sicut in ejus die Fefiis 31. Januarii, sed ritu semiduplici, & in eo dicuntur Commemorationes Consuetæ Sanctorum, de quibus supra Rub. VII. (excepta commemoratione S. P. N.) & Preces ad Primam, & Completorium, nisi in primis, vel fecundis Vespereis concurrat cum Fefiis duplici.

2 Ad Octavam Lectionem Benedictio erit: *Cujus Fefiis colimus, ipse intercedat, &c.* ex Decreto citato Rub. præcedent. n. 2. Si hoc Of-

Of-

RUBRICÆ GENERALES.

Officium fiat tempore Paschali in fine Antiphonarum *ψψ.* & *RRR.* additur *Alleluia*, & tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub prima Antiphona.

3 Lektionen primi Nocturni sumuntur de Scriptura occurrente. In secundo autem, & tertio Nocturno leguntur de Infraoctava S. P. N. Petri Nolasci, distributæ per menses ordine ibi assignato.

§. XIII.

De Officio Conceptionis Beatæ Mariæ in Sabbato.

¶ **O**fficium semiduplex Conceptionis Beatæ Mariæ in Sabbato per annum, juxta dicta Rub. IX. num. 3. sumitur ex ejus festo 8. Decembris in Breviario Romano. Sed verba: *Est hodie, & hodiernam*, omittuntur: Verbum autem *Solemnitas* non mutatur. Tertia Antiphona tertii Nocturni dicitur: *Pest partum*, non vero illa: *Angelus Domini*. Ad octavam Lectionem Benedictio erit, *Cujus Festum colimus ipsa Virgo virginum, &c.* ex Decreto jam citato Rub. XI. Fiunt Commemorationes consuetæ, excepta Commemoratione Beatæ Mariæ, & dicuntur Preces ad Primam, & Completorium, si non concurrat cum Festo duplici.

2 Quoad terminationem Hymnorum Feriæ sexta, & Sabbato, servanda est Rubrica supraposita X. num. 2. præterquam in Sabbatis temporis Paschalis, in quibus prævalere debet propria terminatio temporis, propter Dominicam, de qua fit Officium à Capitulo, vel saltem commemoratio ante commemorat. Conceptionis: & tunc tem-

poris Officium Conceptionis fit cum addito *Alleluia*, & tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub prima Aña.

3 Lektionen primi Nocturni sumuntur de Scriptura occurrente. In secundo autem, & tertio Nocturno leguntur Lektionen de Infraoctava Conceptionis, scilicet, ordine, quo in proprio loco distribuuntur per menses.

§. XIV.

De Officio S. Raymundi Nonnati semel in mense.

¶ **O**fficium Sancti Raymundi Nonnati juxta dicta Rub. IX. num. 6. fit sicut in die ejus Festo 31. Augusti, sub ritu semiduplici, & in eo dicuntur Suffragia Sanctorum, sive Commemorationes consuetæ, & Preces ad Primam, & Completorium, nisi sit concursus cum duplici Festo.

2 Ad octavam Lectionem Benedictio erit: *Cujus Festum colimus, ipse intercedat, &c.* ex Decreto supra citato Rub. XI. num. 2. Si autem hoc Officium fiat tempore Paschali, in fine Antiphonarum, *ψψ.* & *RRR.* dicitur *Alleluia*, & tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub prima Aña.

3 Lektionen primi Nocturni leguntur de Scriptura occurrente. In secundo autem, & tertio Nocturno sumuntur de ipsamet Infraoctava S. Raymundi Nonnati, ordine quo in ipsa Infraoctava distribuuntur per menses.

RUBRICÆ GENERALES.

§. XV.

De Officio S. Mariæ de Subsidio, vulgo, de Socos semel in mense.

¶ **O**fficium S. Mariæ de Socos, seu de Subsidio, juxta dicta Rub. IX. num. 7. fit sicut in ejus die Festo 21. Maii, sub ritu semiduplici, & in eo dicuntur Commemorationes Consuetæ Sanctorum, & Preces ad Primam, & Completorium, nisi concurrat cum Festo duplici.

2 Ad octavam Lectionem Benedictio erit: *Cujus Festum colimus ipsa intercedat, &c.* ex Decreto supra citato Rub. XI. Si autem hoc Officium fiat tempore Paschali, in fine Antiphonarum, *ψψ.* & *ꝛꝛ.* dicitur *Alleluia*, & tres Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub prima Aña.

3 Lectiones primi Nocturni leguntur de Scriptura occurrente: In secundo autem, & tertio Nocturno sumuntur de ipsamet Infractava S. Mariæ de Socos, or-

dine, quo ibi distribuuntur per menses.

§. XVI.

De Officio Sancti Jacobi Apostoli in Hispania Feria secunda.

¶ **O**fficium S. Jacobi Apostoli Hispaniarum Patroni fit semiduplex qualibet Feria secunda per annum in Regnis Hispaniæ, juxta dicta Rub. IX. num. 8. sumitur ex Officio proprio, prout in Sanctis Hispaniæ. Tempore Paschali ea quæ non sunt propria, sumuntur de Communi Apostolorum illius temporis. Octava Benedictio est: *Cujus Festum colimus, &c.* juxta dicta Rub. XI. num. 2. Fiunt Commemorationes consuetæ, excepta commemoratione S. Jacobi: & dicuntur Preces ad Primam, & Completorium, si non sit concursus cura Festo duplici.

2 In primo Nocturno leguntur lectiones de Scriptura occurrente. In secundo, & tertio Nocturno de Octava, ordine, quo in proprio Sanctorum Hispaniæ distribuuntur per menses.

O R A T I O
R E C I T A N D A
A N T E D I V I N U M O F F I C I U M .

A Peri Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis , perversis , & aliénis cogitationibus : intellectum illumina , afféctum inflámma ; ut dignè , attentè , ac devotè hoc Officium recitáre valeam , & exaudiri merear ante conspéctum divínæ Majestatis tuæ . Per Christum Dominum nostrum , &c.

R. Amen.

Domine , in unióne illius divínæ intentiõnis , qua ipse in terris laudes Deo persólvisi , has tibi Horas persólvo .

ABSOLUTIONES, ET BENEDICTIONES DICENDÆ ANTE LECTIONES.

IN PRIMO NOCTURNO.
Absolutio.

EXaudi Dómine Jesu Chri-
ste preces servórum tuó-
rum, & miserere nobis: qui
cum Patre & Spíritu Sancto
vivi & regnas in sæcula
sæculórum.

R. Amen.

BENEDICTIONES.

1 **B**enedictione perpétua be-
nedicat nos Pater Ætér-
nus.

R. Amen.

2 **U**nigénitus Dei Fílius nos
benedicere, & adjuvare
dignetur.

3 **S**píritu Sancti grátia illu-
minet sensus, & corda
nostra.

IN II. NOCTURNO.
Absolutio.

Ipsius pietas, & misericór-
dia nos adjuvet, qui cum
Patre & Spíritu Sancto vi-

vit & regnat in sæcula sæcu-
lórum.

R. Amen.

BENEDICTIONES.

4 **D**eus Pater Omnípotens
sit nobis propitius, &
clemens.

R. Amen.

5 **C**hristus perpétuæ det no-
bis gáudia vitæ.

6 **I**gnem sui amoris accen-
dat Deus in cordibus nos-
tris.

IN III. NOCTURNO.
Absolutio.

AVinculis peccatórum no-
strorum absólvat nos
Omnipotens & misericors
Dóminus.

R. Amen.

BENEDICTIONES.

7 **E**uangelica lectio sit nobis
salus, & protectio.

R. Amen.

Di-

8 Divinum auxilium maneat
semper nobiscum.

¶ Ad societatem civium su-
pernorum perducatur nos
Rex Angelorum.

Si Officium sit de Sancto,
octava benedictio erit:

Cujus festum colimus, ipse,
vel ipsa intercedat pro nobis
ad Dominum.

Quando sunt plures, dici-
tur:

Quorum, vel Quarum festum

colimus, ipsi, vel ipsa inter-
cedant pro nobis ad Domi-
num.

In Officio Beatæ Mariæ oc-
tava benedictio erit:

Cujus festum colimus, ipsa
Virgo virginum intercedat
pro nobis ad Dominum.

Quando in nona Lectione
dicitur Evangelium cum Ho-
milia, nona benedictio erit:

Per Evangelica dicta deleantur
nostra delicta.

OFFICIA PROPRIA
 FESTORUM ORDINIS
 BEATÆ MARIÆ
 DE MERCEDE
 REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV. DECEMBRIS.

In festo Sanctæ Barbaræ Virg.
 & Mart. Duplex.

Omnia ut in festo S. Eula-
 liæ infra xii. Februarii, præter
 ea, quæ hic sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui inter cé-
 tera poténtiæ tuæ
 miracula étiam in
 sexu fragili victó-
 riam martyrii contulisti : con-
 cède propitiüs : ut qui beatæ
 Bárbaræ Virginis, & Martyris
 tuæ natalitia cólimus, per ejus

ad te exémpa gradiámur. Per
 Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectio-
 nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BARBARA Virgo Nicome-
 diénsis, Dióscori nóbi-
 lis, sed superstitiósi hóminis
 filia, per ea, quæ visibília fac-
 ta sunt, ad invisibília, divina
 opitulante gratia, fácilè per-
 vénit. Quaprópter soli Deo,
 rebúsq; divinis vacáre cœp-
 it. Eam pater, útpote forma
 venustióri niténtem, à quo-

A cum-

cúmque viròrum occúrsum tutári cùpiens, turri incláuit, ubi pia Virgo meditacónibus, & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in sponsum elégerat, placere studebat. Oblata à patre plúries Nobilium concubia, fórtiter spreuit: Pater verò per sui abscéntiam, filiaè animum posse facilius emolli-ri confidens, iussit primò balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde pèrègrè in éxteras regiones profectus est.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **ψ.** Spécie tua, & pulchritudine tua intènde, prospère procède, & regna. Et deducet.

Lectio v.

Absente patre, iussit Bárbara duabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiúmque balnei sacrosanctæ Crucis signo muniri: quod ubi rediens Dióscorus inspexit, audita novitatis causa, adeò in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parùm absterit, quin eam dirè confoderet; sed præstò adfuit Deus; nam fugienti Bárbaræ saxum ingens se patefaciens viam aperuit, per quam montis fastigium,

pètere, & in specu latere potuit: sed paulò post, cum à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsúmque pugnis immaniter percussit, & crinibus per loca áspera, difficilésque vias rap-tatam, Marciano Præsidi puniendam tradidit.

R. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo latitiæ. **ψ.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Propterea.

Lectio vi.

ITaque ab ipso omnibus modis, sed incassum tentata, nuda nervis cædi, & inflicta vulnera testulis conficari, deinde in carcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparet, misericè confortatam, in passionum tolerantia confirmavit. Quod animadvertens Juliána Matróna ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est. Bárbaræ demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, & malléolis caput contunditur, quibus in cruciatibus consortem solabatur, & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret; præcis tandem utriusque ubéribus, nudæ per loca pública tractæ capite plectuntur, si-

FESTA DECEMBRIS.

filiaque cervicem ipse scelestissimus pater, humanitatis expers, propriis manibus amputavit; cujus fera crudelitas non diu inulta remansit; nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit. Pars ossium, & velum hujus Beatissimæ Martyris in sacrosancta Ecclesia Lateranensi, caput verò in Oratorio ad Sancta sanctorum honorificè asservatur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. V. Spécie tua & pulchritudine tua intende, prospère procéde, & regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia in Euang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginitibus.

DIE VIII. DECEMBRIS.
In Festo Conceptionis Beatæ Mariæ Virg. Dupl. 1. clas. cum Octava.

Omnia, ut in Breviario Romano.

Sed pro Sabbatis per annum in Officio Votivo sub ritu semidup.

Lectiones primæ Nocturni de Scriptura occurrente. In secundo, & tertio Nocturno sumuntur ordine infra scripto.

Pro mensibus Januarii, & Februarii, ut in die festi.

Pro mensibus Martii, & Aprilis, ut in secunda die Infraoct.

Pro mensibus Maii, & Junii, ut in tertia die Infraoct.

Pro mensibus Julii, & Augusti, ut in die quinta Infraoct.

Pro mensibus Septemb. & Octob. ut in die septima Infraoct.

Pro mensib. Novemb. & Decemb. ut in die Octavo Concept.

DIE XVIII. DECEMBRIS.
In festo Expectationis B. Mariæ Virgin. duplex in Ord. Nostr.

Omnia, ut in fine Breviar. Rom.

FESTA JANUARI.

Dominica II. post Epiphaniam.

Festum SS. Nominis Jesu, Duplex 2. clas.

Omnia, ut in Breviario Romano.

DIE XVII. JANUARI.

In Festo S. Antonii Abbatis, Duplex 2. classis, cum Octava.

ABSOLUTIO GENERAL.

Omnia, ut in Breviario Romano.

Ad Matutinum. Lectiones primæ Nocturni: Justus si morte, ut in Communi Confess. non Pontificis.

In secundis Vesper. fit commemor. Cathedræ sancti Petri, sancti Pauli, & sanctæ Priscæ Virginis & Martyris.

DIE XVIII. JANUARI.

Secunda die Infraoctavam sancti Antonii fit Officium de Cathedra sancti Petri. Duplex, cum commemor. sancti Pauli, Octavæ, & sanctæ Priscæ, ut in Breviario.

In secundis Vesper. fit commemor. sancti Pauli, Octavæ, & Ss. Marii, Marthæ, Audifacis, & Abachum Martyrum.

DIE XIX. JANUARI.

Tertia die Infraoctavam sancti Antonii.

Omnia ut in die, præter ea quæ sequuntur.

In primo Nocturno, leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysofomi.

Homil. 59. ad populum Antiochen. & Homil. 14. in 1.

Epist. ad Timoth.

Lectio iv.

Bonum est in domum lucus intrare, quam in domum risus. Verè lugendi domus est monasterium, ubi saccus, & cinis, & solitudo: ubi risus non est, neque sæcularium turbæla negotiorum: ubi jejûnium, & stratum humi cubile: omnia pura à nidore,

crûoribus, tumultu, perturbatione, & vexatione. Portus est tranquillus: ab omnibus est mundus ille locus: silentium, & quies multa: meum, & tuum ibi non est. Si verò unum vel alterum diem ibi manseris, tunc plus senties voluptâtis.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductõibus tãvit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

NON est principum illic metus, non est dominorum insolentia, non est servorum timor, non mulierum tumultus, non est puerorum perturbatio, non arcularum multitudo, neque superflua vestitium repositio; non aurum, non argentum; non sunt custodiæ, non cellarium, non aliud quidquam hujusmodi: sed omnia sunt oratione plena, hymnis omnia, omnia spiritali fragrantia, nihil ibi carnale. Latronum non timent insidias; nec enim habent quo spoliëntur: pecuniæ non adsunt: corpus est, & anima; si hac priventur, jacturam non faciunt, sed proficiunt. Mihi namque vivere Christus est, inquit, & mori lucrum.

¶ Amavit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ induit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. † Induit eum Dóminus lorícám fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Homilia 8. in Mattheum.

Lectio vi.

Quisquis monastérii gnarus est, ista quæ dicimus, recognóscit: si verò habitácula illa nondum novit, consideret virum per cunctórum usque hodie ora volitántem: quem Apostolórum simillimum Ægyptus prótulit: beátum dico, & magnum illum, de quo sæpè audistis, Antónium; & respiciat, quia hic quoque illius fúerit regiónis indigena, cujus etiam Pharaó, sed nihil sit inde vitiátus: nam & visióne Dei dignus est hábitus, & talem vitam profusus ostendit, qualem habére student milites Christi. Hoc autem fácilè cognóverit, quisquis eum légerit librum, qui vitæ ejus textit históriam, in quo étiam prophetiam lucéntem vidébit.

¶ Ilte homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * *Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.* † Ilte est qui contémpsit vitam mundi, & per-

vénit ad cœléstia regna. *Quia te vidi.* Glória Patri. *Quia te.* In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. c

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbrici vestri præcincti, & lucernæ ardéntes in manibus vestris. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evangelia.

Homo, et si quædam bona aliquándo pro honestate inchoat; in ejus tamen intentione non debet permanere, nec per bona ópera præsentis mundi glóriam quærere, sed totam spem in Redemptoris sui adventum constituat. Unde & prótinus súbditur: Et vos símiles hominibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur à nuptiis. Ad nuptias quippè Dóminus abiit, quia resurgens à mortuis, ascendens in cœlum, supernam sibi Angelórum multitudinem novus homo copulávit. *Qui* tunc revértitur, cum nobis jam per judícium manifestátur.

¶ Ilte est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, & de ómni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédatur pro peccatis ómnium populó-

rum. *¶* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercèdat.

Lectio viij.

BENè autem de servis expectantibus subditur: Ut cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippè Dòminus, cum ad iudicium properat: pulsat verò, cum jam per agritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat, & videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe & operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia latus iudicem sustinet: & cum tempus propinque mortis advenit, de gloria retributionis hilarèscit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. *¶* Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dòminus vester venturus sit. Et vos similes. Glòria Patri. Et vos similes.

Pro Ss. Martyribus Mario,

Martha, Audiface, & Abachum.

Lectio ix.

MARIUS Persa, nobili loco natus, cum Martha conjugè pari nobilitate, & duobus filiis Audiface, & Abachum, Romam venit Claudio Imperatore, ut Martyrum sepulchra veneraretur. Ibi Christianos in vincula coniectos fovèbant, & opera ac facultatibus suis sustentabant, & Sanctorum corpora sepelièbant. Quamòbrem comprehènsi omnes, cum nec impiorum minis, nec terròre commoverentur, ut diis sacrificarent; primùm fustibus debilitati, deinde funibus attracti, tum admotis candentibus laminis combusti, & unguis ferreis excarnificati sunt. Postremò præcisus manibus, & ad collum alligatis, ducti per médiam urbem, via Cornèlia ad tertium decimum ab Urbe milliàrium, in eum locum qui Nymphè dicebatur, necantur, ac primùm Martha, quæ virum, ac filios ad supplicia pro Jesu Christi fide constanter perferenda, vehementer fuerat cohortata: mox ceteris in eadem arenaria cervices abscinduntur, eorumque corpora conjiciuntur in ignem. Quæ semiusta, Felicitas matròna Romàna nobilis,

col-

colligenda, & in suo prædio sepelienda curavit.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commemor. Ss. Marii, Marthe, &c.

Vesperæ dicuntur de sequenti festo, cum commemor. Octavæ.

DIE XX. JANUARIJ.

Quarta die Infraoctavam Sancti Antonii, fit Offic. de Ss. Martyribus Fabiano & Sebastianiano, Duplex, ut in Breviario, cum commemor. Octavæ.

DIE XXI. JANUARIJ.

Quinta die Infraoctavam Sancti Antonii, fit Offic. de sancta Agnete Virg. & Mart. Dupl. ut in Breviar. cum commemor. Octav.

DIE XXII. JANUARIJ.

Sexta die Infraoctavam Sancti Antonii, fit Offic. de Ss. Martyribus Vincentio, & Anastasio, Semiduplex, ut in Breviar. cum commemor. Octav.

Vesperæ de sequenti festo, absque ulla commemor.

DIE XXIII. JANUARIJ.

In Festo Sancti Raymundi de Peñafort Confes. Duplex secundæ Claf. cum Octava.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea, quæ hic assignantur.

Ad Matutinum in primo Nocturno Lectiones: **Justus, si morte,** de eodem communi.

In secundo, & tertio Noc-

turno, ut in Breviario, nona Lectio, & commem. in Laudibus de Sancta Emerentiana Virg. & Mart. tant.

In secundis Vesper. fit commemor. Octavæ S. Antonii Abbat. ut in primis Vesperis.

DIE XXIV. JANUARIJ.

Octava Sancti Antonii Abbatis. Duplex.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, de Sermone S. Bernardi Abbatis: **Gaudete in Domino,** ut infra in die Octava S. P. N. Petri Nolasci, **die vii. Februarii.** Responsorialia ut supra die 19. hujus.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 12.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex Serm. de Confessoribus.

SI justum Domini sermonem, secundum litteram velimus accipere, nihil in eo commodi spiritalis possumus invenire. Quid enim proficit ad animæ salutem; si aliquis corporaliter aut lumbos præcingat, aut lucernam accendat?

dat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur: in lucernis vero fides, & charitas christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros praeungi, concupiscentias carnis sine dubio praecipit refranari. Imperans autem, ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet, ut & lumine verae fidei splendeamus, & sanctae charitatis operibus serveamus.

¶. *Iste est qui ante Deum. 5.*

Lectio viij.

Ista, quae de Evangelio proposuimus, cum Prophetis sermonibus conferamus. Utrunque enim Testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit: etsi sunt utriusque Testamenti diversa tempora sacramenta; concordat tamen in utroque salutis humanae sententia, qua praecipitur, ut non peccemus, & jubetur ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perverse agere, discite benefacere. *Quid est enim, Sint lumbi vestri praecincti, nisi, quiescite agere perverse? Quid est, Sint lucernae ardentes, nisi, discite benefacere?*

¶. *Sint lumbi vestri. 6.*

Lectio ix.

Praecinguntur enim fidelium lumbi, dum concupiscentia mala comprimitur; dum iniqua cogitatio cohibetur, dum libidini resistit animus; dum lasciviae denegatur affectus, dum calcatur luxuria, dum avaritia contemnitur & rapina, dum proximi laesio devitatur, dum superbia vincitur, dum invidia superatur. Ardent vero lucernae fidelium, dum rectae fidei regulam servant; dum in sinu matris Ecclesiae longanimitate perseverant, dum terrena contemnunt, & caelestia concupiscunt, dum solliciti pacem custodiunt, dum se invicem pure diligunt, dum mutuo se honore praeveniunt, dum mansuetudine cordis & humilitate proficiunt, dum misericordiae opera libenter, atque hilariter faciunt, dumque in operibus bonis, non hominibus, sed Deo placere contendunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus sit commemor. Octav. Sancti Raymundi.

Añã. Similabo eum. V. Amat eum.

Vesperae de Conversione Sancti Pauli cum commemor. Sancti Petri, & Octavae Sancti Antonii Abbatis. Añã. Hic vir. V. Justum deduxit Dominus.

Deia-

FESTA JANUARIJ.

9

Deinde Octav. Sancti Raymundi. Añas Euge serve bone, de Laudib. *Ps.* Amavit cum.

DIE XXV. JANUARIJ.

Tertia die Infraoctavam Sancti Raymundi de Peñasfort, fit Offic. de Conversione Sancti Pauli. Duplex, ut in Breviario, cum commemor. Sancti Petri, & Octavæ.

DIE XXVI. JANUARIJ.

Quarta die Infraoctavam S. Raymundi de Peñasfort, fit Offic. de Sancto Polycarpo Episc. & Mart. Semidupl. ut in Breviar. cum commemor. Octav.

DIE XXVII. JANUARIJ.

Quinta die Infraoct. Fit Officium de S. Joanne Chrysofotomo Episcopo, & Confes. Duplex, ut in Brev. cum commemor. Oct. in Laud. *Ps.* Amavit.

Extra Hispaniam in Vesper. à Capitulo fit de S. Ildefonso Confes. atque Pontif. cum commemor. S. Joannis Chrysofotomi, Octavæ, & S. Agnetis secundo.

In Hymno: Iste Confessor, mutatur tertius *Ps.* & dicitur Oratio: Exaudi quæsumus Domine preces nostras, de Communi.

In Hispania Vesperæ S. Juliani Episcopi, & Confes. cum commeni. S. Joannis Chrysof. tantum.

DIE XXVIII. JANUARIJ.

Sexta die Infraoct. S. Raymundi de Peñas. fit Officium extra Hispan. de Sancto Ildefonso Archiepisc. Toletano, & Confes. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontific. præter quæ sequuntur.

In primo Nocturno Lectiões de Communi; Fidélicis sermo.

In secundo Nocturno.

Ex Surio tom. I. & aliunde.

Lectio iv.

Ildefonsus, qui & Alfonsus dicitur, natione Hispanus, Toléti nobilissimus Stephano, & Lúcia parentibus ortus, omnique cura nutritus, liberalibus disciplinis instructus est. Primum habuit præceptorem Eugénium Toletanum Antistitem, à quo miram ob índolem Hispalim ad Isidórum, mira tunc eruditione pollentem, est missus. Duódecim apud Isidórum commoratus annos, tandem frugè bona, doctrinæque sana imbütus, Tolétum remeavit ad Eugénium. Postquam verò factus est ob vitæ candorem, peritiámque non vulgarem, ab Eugénio Ecclesiæ Toletanæ Archidiaconus, mundi cúpiens láqueos declinãre; in Agaliénsi Monasterio, quod sanctis Martyribus Cosmæ, &

Da

Damiáno tunc erat dicátum, insigne pietátis cucullum induit. Cui neque paréntes, jam precè, jam ví, ómnia tentantes, obsistere valuérunt, quin constanter in propósito permanèret.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

MOnachi non multò post, Ildefónsum in demórtui Abbátis locum subrogá- runt: súspiciébant síquidem in eo (præter virtútes réliquas) æquitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitúdinem. Tantus itaque fulgor, tanta veræ pietátis lux (quod ipse timébat) latère non pótuit. Eugénio namque vita functo, Cleri, Senátus, totiúsque pópuli decreto Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem Præfulátu, quantum verbo Ildefónsus profecerit, quæ miracula ediderit, quam multis fuerit nominibus de Virgine Matre bene méritus, non facílè quis explicáre quiverit. Coenóbium Virginum in Dubiénsi villula ædificávit, ac magnis munéribus auxit. Hæreticos quosdam, qui in Hispánia hæresim

Elvidiánam, tolléntem perpétuam Mariæ Deigenitricis virginitatem, disseminábant, doctíssimè confutávit, ab Hispániáque depulit: quam disputatiónem explicávit libro, quem scripsit de Beatæ Mariæ virginitate, rem miraculo confirmante. Cùm enim Ildefónsus ad preces Matutinas Expectatiónis Beatæ Mariæ in Ecclesiám nocte descenderet, cómites ejus in Ecclesiæ limine fulgóre quodam repentiño detérriti, retrocessérunt. Ille verò intrépídus ad aram progressus, Virginem ipsam vidit, & adorávit: ab eadé- que vestem, qua in sacrificiis uteretur, accèpit.

℞. Pósti adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

CUM étiam dies Sanctæ Leocádiæ festus ageretur; & Clerus, frequéntique pópulus convenisset, Ildefónsus ad sepúlchrum virginis Leocádiæ accédens, flexis suppliciter génibus precabatur. Et ecce referato repente sarcophago, Leocádia sanctíssima prodiit: videntibusque cunctis & audientibus, Ildefónsi mérita de Virgine Mariá

com-

commendavit, dicens: O Ildesōnse, per te vivit Dōmina mea, quæ Cœli cūlmina tenet. Et Præfule collaudato redibat. Ildesōnsus, ne res sine réstibus tanta pōsteris referretur, arrépto Recefvínthi Regis, qui fortè tunc áderat, gladiolo veláminis partem, quo caput Leocádiæ tegebatur, resécuit: eámque cum régio simul cultro césebri pompa in sacrárium íntulit, ubi usque hódie servatur. Scripsit multa luculentiori fermōne, quorum, váriis molestiárum occupatiōnibus impeditus, áliqua cœpta, áliqua semipléna reliquit. Obiit tamen Divus Ildesōnsus feliciter, ac sanctè, cum sedisset in Episcopátu annos novem, menses duos: sepultúsque est in Basilica Leocádiæ circa annum Dómini sexcentésimum septuagésimum séptimum, Recefvíntho in Hispania regnante. Cujus corpus in generali à Sarracénis Hispaniárum occupatiōne, in Civitatem Zamorénsē translátum est: & in Ecclēsia beati Petri honorificè quiescens, magna illius pópuli religiōne cōlitur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operátus est, & ómnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercēdat pro peccátis ómnium populó-

rūm. *ψ.* Iste est qui contempnit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Euangel. *Vos estis sal terræ, ut in Communi Doctorum.*

Lectio nona de S. Agnete Secundo, ut in Breviario.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ. Antiph. *Euge serve bone.* *ψ.* Amávit eum Dóminus. Deinde S. Agnetis Secundo, ut in Breviar.

In Hispania fit hodie de S. Juliano Episcopo, & Conf. Dupl. 2. clas. cum Oct. ut in proprio Ss. Hispaniæ absque commem. Octavæ S. Raymundi.

In secundis Vesper. commemor. Festi sequentis, tantum.

DIE XXIX. JANUARIÆ

Septima die Infraoct. S. Raymundi de Peñaf. fit de S. Francisco Salesio Episcopo, & Confes. Duplex, ut in Brev. cum commem. Oct. & in Hispania fit etiam commem. Oct. S. Juliani, Aña. *Sacerdos, &c.* de Vesper. *ψ.* Elêgit eum Dóminus.

In Vesper. à Capitulo de die Octava S. Raymundi de Peñaf. cum commem. præc. & in Hispania Octav. S. Juliani, Aña. *Euge serve bone*, de Laud.

Laud. *V. Elégit cum Dóminus.*

DIE XXX. JANUARIJ.

Vigilia S. P. N. Petri Nolasci.

Octava S. Raymundi de Peñafort. Duplex. Omnia, ut in die, præter ea, quæ sequuntur.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, de Sermone S. Bernardi Abb. **Gaudete in Dómino**, ut infra in die Octava S. P. N. Petri Nolasci, die 7. Februarii.

In tertio Nocturno, Homilia S. Fulgentii Episcopi in Euangelium: **Sint lumbi vestri præcincti**, ut supra in die Octava Sancti Antonii Abbat.

Pro Vigilia S. P. N. Petri Nolasci Lectio ix.

Lectio S. Euangelii secundum Matthæum. *Cap. 5.*

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 15. in cap. 5. Matth. v. 8.

Hic non tantum pecuniæ largitores dicere mihi videtur, sed etiam eos, qui

opéribus misericordiam exercent. Varii enim sunt miserendi modi, & latum est præceptum. Quod igitur illorum est præmium? quoniam ipsi misericordiam consequentur. Et videtur quidem æqualis esse retributio; sed est ipso bono opere longè major. Ipsi namque miserentur ut homines, sed misericordiam consequentur ab universorum Deo. Non sunt autem æquales humana miseratio, & divina: sed quantum inter malitiam, & bonitatem discrimen est, tantum inter hoc, & illud.

In Laudibus fit commemoratio. Vigiliæ, ut in Psalterio.

Oratio.

Sancti Patris nostri Petri Nolasci, cujus prævenimus venerandam festivitatem, fac nos, quæsumus Dómine, ardentissimam charitatem imitari, & tuorum Fidélium Captivorum libertati esse semper intentos. Per Dóminum nostrum, &c.

In Hispania fit ad Laudes communem. Octavæ Sancti Juliani, *V. Amavit.* Deinde Vigiliæ, ut supra.

Vesperæ de S. P. N. Petro Nolasco sine ulla commemoratio.

Salvatore Ippolito del'inc. Pan.

S. Pietro Notasco Fond.

FESTA JANUARIL

11

DIE XXXI. JANUARIL

IN FESTO

S. PETRI NOLASCI

CONFESSORIS, PATRIS NOSTRI,

ORDINIS PATRIARCHÆ, ET FUNDATORIS.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS CUM OCTAVA.

ABSOLUTIO GENERALIS.

Ad Vesperas, Añã.

Edemþtiõnem mi-
fit Dõminus pò-
pulo fuo, quam
mandãvit Petro fã-
mulo fuo.

Pfalms 109.

DIxit Dõminus Dõmino
meo : * Sede à dex-
tris meis.

Donec ponam inimicos tuos,
* scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dõminus ex Sion : * dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuæ in splendoribus
sanctorum : * ex utero ante
luciferum genui te.

Juravit Dõminus, & non
pœnitēbit eum : * Tu es sacer-
dos in ætēnum secundum ór-
dinem Melchisedech.

Dõminus à dextris tuis, *
confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, im-
plēbit ruinas : * conquassabit
capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : *
propterea exaltabit caput.

Añã. Redemþtiõnem misit
Dõminus pòpulo fuo, quam
mandãvit Petro fãmulo fuo.

Añã. Ab infāntia mea crevit
mecum miseratio, & ex utero
matris meę egressa est mecum.

Pfalms 110.

Confitēbor tibi Dõmine in
toto corde meo : * in
consilio justorum, & congrega-
tiõne.

Magna ópera Dõmini : *
exquisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio & magnificētia
opus ejus : * & justitia ejus
ma-

manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilem suorum, misericors & miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtutem operum suorum annuntiábit populo suo.

Ut det illis hæreditatem Géntium : * ópera mánuum ejus veritas & judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate, & æquitate.

Redemptiõnem misit populo suo : * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus : * inítiúm sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Ab infántia mea crevit mecum miseratio, & ex útero matris meę egréssa est mecum.

Añã. Pecúnias suas non dedit ad usáram, sed pro captivis ipse commutávit.

Psálmus III.

BEatus vir, qui timet Dóminum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicetur.

Glória & divítia in domo

ejus : * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténébris lumen rectis : * misericors, & miserátor, & justus.

Jucúndus homo, qui miseretur & commodat, dispónet sermões suos in judicio : * quia in æternum non commovébitur.

In memoria æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus sperare in Dómino, confirmatum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccator vidébit, & irascetur, dentibus suis fremet, & tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Añã. Pecúnias suas non dedit ad usáram, sed pro captivis ipse commutávit.

Añã. Magno charitátis exemplo animam suam pro fidélibus liberándis Dómino consecrávit.

Psálmus III.

LAudate púeri Dóminum : * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásurum,

sum, * laudabile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, & super coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humilia respicit in caelo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stercore érigens páuperem:

Ut còllocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiòrum latántem.

Añã. Magno charitátis exémplo ánimam suam pro fidélibus liberándis Dómino confecrávit. *Añã.* Liberávit páuperem à poténte, & ínopem, cui non erat adjútor.

Psalms 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in aeternum.

Añã. Liberávit páuperem à poténte, & ínopem, cui non erat adjútor.

Capitulum. 1. Joan. 3. 16.

In hoc cognóvimus charitatem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pò-

fuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Hymnus.

Petre, qui, jussu Genitrícis almae,

Eripis dura dómitos caténa,
Liberans plebem propè ser-
viéntem

Móribus atris.

Hoc apís quondam dócuit fu-
túrurum,

Insidens quando máribus
tenéllis

Melle fecúndat, puerúmque
sacro

Néctare complet.

Te Patrem nati venerámur
omnes,

Súplices, & te précibus
vocámus;

Ut tuus nostris géminus no-
vétur

Córdibus ardor.

Víncla vesánæ Stygis, & la-
téntes

Dæmonis technas ánimis
repèlle,

Ne tuos cæco máculis sub-
áctos

Cárcere cláudent.

Qui dedit vires iter inchoándi
Adsit ingrèssis Pater, atque
Patre

Adsit aeternum Génitus, nec
absit

Spiritus almus. Amen.

V. Ora pro nobis P.N.S. Pe-
tre. *R.* Ut digni efficiámur
promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Añã.

Majõrem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. 1. c.

Magnificat * anima mea Dõminum:

Et exultavit sp̃ritus meus * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beãtam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * & exaltavit humiles.

Esfuriéntes implèvit bonis: * & divites dimisit inanes.

Suscèpit Israël p̃terum suum, * recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham, & sèmini ejus in sæcula.

Añã. Majõrem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Oratio.

Deus, qui in tuæ charitatis exèmplum, ad fideli-

um redemptionem, sanctum Petrum Nolascum Patrem nostrum Ecclesiã tuam nova prole fecundare divinitus docuisti: ipsius nobis intercessione concede, à peccati servitute solutis, in cœlesti patria perpétua libertate gaudere. Qui vivis & regnas.

Ad Matutinum, Invitorium, Christum Redemptorem Dõminum: * Venite adorèmus.

Psalmus 94.

Venite, exultemus Dõmino, jubilemus Deo salutari nostro: præoccupemus faciem ejus in confessiõne, & in psalmis jubilemus ei.

Christum Redemptorem Dõminum: * Venite adorèmus.

Quoniam Deus magnus Dõminus, & Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellet Dõminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipse conspicit. Venite adorèmus.

Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundaverunt manus ejus: venite adorèmus, & procidamus ante Deum: plorèmus coram Dõmino, qui fecit nos, quia ipse est Dõminus Deus noster; nos autem populus ejus, & oves pascuæ ejus.

Christum Redemptorem Dõminum: * Venite adorèmus;

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, & viderunt opera mea. Venite adoramus.

Quadráginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi verò non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

Christum Redemptorem Dominum: * Venite adoramus.

Glória Patri, & Filio, & Spiritui Sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

Venite adoramus.

Christum Redemptorem Dominum: * Venite adoramus.

Hymnus.

Voce concordi soboles beati

Glóriam Patris resonare perge:

Ipse, quas laudes canimus, benigno

Corde sequatur.

quem Deo pronum gregis offerentem

Vota captivi, lacrymis fluentem,

Virgo dignatur recreare moestum

Ore sereno.

Indicat caelo cui lapsa Virgo

Rem sibi gratam fore, Filiòque

Virginis Matris facer Ordo si quis

Nomine surgat.

Impiger paret Dominae momentí,

Se suam quarti sobolemque voti,

Charitas numquam pia quo repescat

Nexibus urget.

Glóriam Patri, genitæque Proli

Ritè dicamus, parilèmq; sumat

Spiritus Sanctus, Deus unus, omni

Dignus honore, Amen.

In primo Nocturno, Aña.

Dum jaceret Petrus in cunis, in dextera ejus apes favum mellis mirabiliter extruxerunt.

Psalmsus I.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * & omnia quaecumque

B

que

que faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgunt impii
in judicio: * neque peccato-
res in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus
viam justorum: * & iter im-
piorum peribit.

Añã. Dum jaceret Petrus in
cunis, in dextera ejus apes fa-
vum mellis mirabiliter extru-
xerunt. *Añã.* Dirupisti Dómi-
ne vincula eorum, & projecisti
ab eis jugum ipsorum.

Psalmus 2.

QUare fremuerunt Gentes,
* & populi meditati
sunt inania?

Asiterunt reges terræ, & prin-
cipes convenerunt in unum, *
adversus Dominum, & adver-
sus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum:
* & projiciamus à nobis ju-
gum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irridé-
bit eos: * & Dominus subsan-
nabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * & in furore suo contur-
babit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * predicans præ-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Fi-

lius meus es tu, ego hodie gé-
nui te.

Postula à me, & dabo tibi
Gentes hereditatem tuam, *
& possessionem tuam térmi-
nos terræ.

Reges eos in virga fèrrea, *
& tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite: *
erudimini qui judicatis ter-
ram.

Servite Dómino in timóre, *
& exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam,
ne quando irascatur Dominus,
* & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira
ejus, * beati omnes qui con-
fidunt in eo.

Añã. Dirupisti Dómine vín-
cula eorum, & projecisti ab eis
jugum ipsorum. *Añã.* Gáu-
dium magnum habeamus, &
consolationem in charitate
beati Patris nostri, quia viscera
Sanctorum requieverunt per
eum.

Psalmus 3.

Domine, quid multipli-
cati sunt qui tribulant
me? * multi insurgunt adver-
sum me.

Multi dicunt animæ meæ: *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor
meus es, * glória mea, & exal-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-
má-

mávi : * & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormivi , & ſoporatus ſum : * & exurrexi , quia Dóminus ſuſcêpit me.

Non timêbo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine , ſalvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percufiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa : * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus : & * ſuper pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Gaudium magnum habeamus , & conſolatióñem in charitatẽ beati Patris noſtri , quia viſcera Sanctorum requieverunt per eum.

ŷ. Diſperſit , dedit pauperibus.

ꝛ. Juſtitia ejus manet in ſæculum ſæculi. Pater noſter. Abſolutio. Exaudi Dómine.

ŷ. Jube domne. Benedict. Benedictiõne perpétua.

De Libro Exodi.

Leſtio i. Cap. 3.

MOyſes autem paſcêbat oves Jethro ſoceri ſui ſacerdotis Madian : cumque mináſſet gregem ad interiõra deſerti , venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de medio rubi : & videbat quod rubus ardêret , & non combure-

rêtur. Dixit ergo Móyſes : Vadam , & videbo viſiõnem hanc magnam , quare non comburatur rubus. Cernens autem Dóminus quod pèrgeret ad videndum , vocavit eum de medio rubi , & ait : Móyſes , Móyſes. Qui reſpõdit , Adſum. At ille : Né appropies , inquit , huc : ſolve calceamentum de pèdibus tuis : locus enim , in quo ſtas , terra ſancta eſt. Et ait : Ego ſum Deus Patris tui , Deus Abraham , Deus Iſaac , & Deus Jacob.

ꝛ. Iſte eſt beatus Petrus , charitatis Chriſti mirificus imitator : * Qui opes ſuas in pauperes erogavit , & animam pòñere pro fidelibus captivis non dubitavit. ŷ. Ab infántia crevit cum eo miſeratio , & de útero matris ejus egréſſa eſt cum eo. Qui opes. Benedictio , Unigénitus Dei Filius.

Leſtio ii.

ABſcõdit Móyſes faciẽm ſuam : non enim audêbat aſpicere contra Deum. Cui ait Dóminus : Vidi aſſictiõnem pópuli mei in Ægypto , & clamõrem ejus audivi propter duritiã eõrum qui præſunt opèribus : & ſciens dolõrem ejus , deſcendi , ut liberem eum de manibus Ægyptiõrum , & educam de terra illa in terram bonam , & ſpatiõſam , in terram quæ ſluit lacte ,

& melle, ad loca Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi. Clamor ergo filiorum Israël venit ad me: vidi que afflictionem eorum, qua ab Ægyptiis opprimuntur. Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, ut educas populum meum, filios Israël de Ægypto. Dixitque Moyses ad Deum: **Quis** sum ego ut vadam ad Pharaonem, & educam filios Israël de Ægypto? **Qui** dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signum, quod miserim te: Cum eduxeris populum meum de Ægypto, immolabis Deo super montem istum.

R. Manete in dilectione mea: * Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. † In hoc apparuit charitas Dei in nobis: quia ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animam ponere. Majorem.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia.

Lectio iij.

A It Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israël, & dicam eis: Deus Patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: **Quod** est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Moysen: Ego sum, qui sum. Ait: Sic

dices filiis Israël: **Qui** est, misit me ad vos. Dixitque iterum Deus ad Moysen: Hæc dices filiis Israël: Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob misit me ad vos: hoc nomen mihi est in æternum, & hoc memoriale meum in generationem & generationem. Vade, & congrega seniores Israël, & dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob, dicens: Visitans visitavi vos, & vidi omnia quæ acciderunt vobis in Ægypto: Et dixi, ut educam vos de afflictione Ægypti, in terram Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi, ad terram fluentem lacte, & melle. Et audient vocem tuam: ingredierisque tu, & seniores Israël, ad regem Ægypti, & dices ad eum: Dominus Deus Hebræorum vocavit nos: ibimus viam trium dierum in solitudinem, ut immolemus Domino Deo nostro.

R. **Qui** dedit animam suam pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate: * Misit Petrum famulum suum, ut erueret sedentes in tenebris, & umbra mortis. † Humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec erat qui

qui adjuvâret. Misit. Glória Patri. Misit.

In secundo Nocturno, Añã. Dispérsit, dedit paupéribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 4.

CUm invocârem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hóminum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quaritis mendácium?

Et scitote quóniam mirificavit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificâte sacrificium justitiæ, & sperate in Dómino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti me.

Añã. Dispérsit, dedit paupé-

ribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi. Añã Petrus Ordinis nostri Pater ex opéribus justificatus est, offerens seipsum in redemptionem captivorum.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Dómine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orabo: * Dómine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & vidèbo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendácium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Dómine deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sépúlchrum patens est gut-

tur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et latentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Añã. Petrus Ordinis nostri Pater ex operibus justificatus est, offerens seipsum in redemptionem captivorum. Añã. Pergêbat ad omnes, qui in captivitate erant, & monita salutis dabat eis.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super caelos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quae tu fundisti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campis

Volucres caeli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Pergêbat ad omnes, qui in captivitate erant, & monita salutis dabat eis. V. Salvavit eos de manu odientium. R. Et redemit eos de manibus inimicorum. Pater noster. Absolut. Ipsius pietas. V. Jube domne. Benedicte. Deus Pater omnipotens.

Leçtio iv.

PETRUS Nolasco, Carcaſonae nobilibus parentibus natus, quanta futurus esset charitate conspicuus, mirabiliter demonstratum fuit, cum ad ejus dexteram, incunabulis adhuc vagientis, apum examen convolans, ibi favum mellis extruxerit. Adoleſcens parentibus orbatus, Albigenſium haeresim, quae tunc in Gallis vigebat, abhorrens; divendito patrimonio, copiosis refertus opibus Hispaniam petiit, & apud Beatissimam Virgi-

ginem Montis Serrati votum, quod nuncupaverat, exolvit. Demum Barchinonam pervenit, ubi substantias in Christi fidelibus, ab hostibus dura servitate opprēsis, redimēdis, cum penē consumpsisset, seipsum pro iis liberandis venum ire, aut in illorum vincula sufficere cupere dicebat.

R. Confitemini Dōmino quoniam bonus: * Quoniam in sæculum misericordia ejus. *ψ.* Dicant qui redempti sunt à Dōmino, quos redēmit de manu inimici, & de regionibus congregavit eos. Quoniam.

Benedict. Christus perpētua.

Lectio v.

HOC tam pii animi desiderium adeo Deus gratum habuit, ut ipsi noctu sanctis meditationibus incumbenti, cum cogitaret qua ratione Christianorum calamitatibus in captivitate degentium succurri posset, Beatissima Virgo appārens suggēsserit, acceptissimum Filio suo, sibi que futurum, si ad sui honorem Religiosorum Ordo institueretur, quibus præcipuē esset cura, captivos è Turcarum tyrannide liberandi. Cujus cœlesti mōnito, unā cum Sancto Raymundo de Peñafort, & Jacōbo Primo Aragóniæ Rege, qui eadem ipsa à sanctissima Deigenitrice intellexerant, illi-

cō obtēperans, Religionem Beate Mariæ de Misericordia Redemptionis Captivorum instituit: suis Sodālibus quarto obstrictis voto manēdi in pignus sub Paganorum potestate pro Christianorum (si opus fuerit) libertate: multis inde & per se, & per suos Religiosos è catēnis erutis. Egēnus hanc ob rem factus, totam ferē Hispaniam non semel pedibus peragravit, ut collecta stipe miseris Captivos redimeret; adeo ut ad hoc opus fratrum necessaria alimenta quandoque distraxerit.

R. Spiritus Dōmini super me, propter quod unxit me: evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde: * Prædicare captivis remissionem. *ψ.* Exēplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. Prædicare. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Virginitatis voto ab adolescentia facto, perpetuam servavit castitatem. Dura cubabat humo. Vigiliis, jejuniis, verbēribus ita corpus excruciebat, ut penē stare nequirit. Fidem Catholicam propagavit, multis è tenebris Mahometanae sectae ad veritatis lucem eductis. Prophetiae dono fuit illustris; ita ut Jacōbus Rex, de victōria certior ab eo

factus, Valentiam à Mauris jam obtentam expugnauerit. Humilitatis amore persæpe à Rege oblatas respuit dignitates. Angeli Custodis ac ipsius Deiparæ Virginis frequenti apparitione dignatus. Senio tandem confectus, à Sancto Raymundo Nonnato, cujus sepulchrum adierat, de propinqua morte commoitus, in morbum incidit: sanctisque refectus Sacramentis, fratres ad charitatem erga captivos exhortans, Psalmum, Confitebor tibi Domine in toto corde meo, deuotissimè recitans; ad illa verba, Redemptionem misit Dominus populo suo, spiritum Deo reddidit media nocte Vigiliæ Natiuitatis Domini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Quem miraculis clarum inter Sanctos ab Ecclesia veneratum, Urbanus Octauus nova cultus assertione decorauit.

R. Orabitur me, & ego exaudiam vos: quareris me, & inuenieris: * Et reducam captiuitatem uestram de cunctis locis. *V.* Ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis, ut dem vobis finem, & patientiam. Et reducam. Gloria Patri. Et reducam.

In tertio Nocturno, *Añã.* Captiuorum miseratus ærúmnas, pro eorum miseratiõne

Dominum iugiter exorabat.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit aduersus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non mouebitur in æternum.

Añã. Captiuorum miseratus ærúmnas, pro eorum miseratiõne Dominum iugiter exorabat.

Añã. Visitauit uinctos in mendicitate, & ferro, & uincula eorum dirupit.

Psalmus 29.

Domine in uirtute tua letabitur rex: * & super salutare tuum exultabit uehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & uoluntate labio-

rum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam præveniſti eum in benedictionibus dulcedinis : * poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo.

Vitam petiit à te : * & tribuiſti ei longitudinem dierum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutari tuo : * glóriam & magnum decorem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in ſæculum ſæculi ; * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino : * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes , qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos , & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * & ſemen eorum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt conſilia , quæ non potuérunt ſtabilire.

Quóniam pones eos dorſum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtute tua : * cantábitus , & pſallémus virtutes tuas.

Añã. Viſitávit vinctos in mendicitáte , & ferro , & vincula eórum diſrúpit. Añã. Fecit miſericórdiam cum próximo ſuo ; ideo accépit benedictionem à Dómino.

Psalmus 13.

Domini eſt terra , & plenitúdo ejus ; * orbis terrarum , & univérſi qui habitant in eo.

Quia ipſe ſuper maria fundávit eum : * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini ? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus ?

Innocens mánibus , & mundo corde , * qui non accépit in vano ánimam ſuam , nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictionem à Dómino : * & miſericórdiam à Deo ſalutari ſuo.

Hæc eſt generatio quæréntium eum , * quæréntium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas principes veſtras , & elevámini portæ aternales : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas principes veſtras , & elevámini portæ aternales : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? *
Dó-

Dóminus virtútum ipse est
Rex glória.

Ana Fecit misericórdiam
cum próximo suo ; ideo accé-
pit benedictiónem à Dómino.
V. Liberávit pauperem à po-
tente. R. Et inopem , cui non
erat adjutor. Pater noster.

Absolut. A vinculis. V. Jube
domne. Benedictio. Euangé-
lica lectio.

Lectio sancti Euángelii secún-
dum Joannem.

Lectio vij. *Cap. 15. v. 12.*

IN illo tempore: Dixit Jesús
discípulis suis: Hoc est præ-
ceptum meum, ut diligátis in-
vicem, sicut diléxi vos. Et ré-
liqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Traet. 84. in Joannem.

PLenitúdinem dilectionis,
qua nos invicem dilige-
re debemus, fratres charíssimi,
defínívit Dóminus, dicens: Ma-
jorem hac dilectionem nemo
habet, ut ánimam suam ponat
quis pro amicis suis. Quia
ergo supérius dixerat : Hoc est
mandátum meum , ut diligátis
invicem, sicut diléxi vos : qui-
bus verbis áddidit, quod nunc
audístis : Majorem hac dilec-
tionem nemo habet, ut áni-
mam suam ponat quis pro
amicis suis : Fit ex hoc consé-
quens, quod idem iste Euan-
gelista Joannes in Epístola sua
dicit: Ut quemádmóduum Chri-

tus pro nobis ánimam suam
pósuit, sic & nos debeamus
pro fratribus ánimas pónere;
diligentes útique invicem, si-
cut ipse diléxit nos, qui pro
nobis ánimam suam pósuit.

R. O nimis felix, nimis ò beá-
tus, pauperum pater, & capti-
vorum liberátor : * Hora qua
mundi Redémptor in terris
nasci dignátus est, spíritum ei-
dem réddidit. V. Redemptiõ-
nem misit Dóminus populo
suo: mandávit in atérnum tes-
taméntum suum. Hora qua
mundi. Benedictio. Cujus fes-
tum colimus.

Lectio viij.

Nimirum, hoc est quod
légitur in Provérbíis Sa-
lomónis: Si séderis cœnâre ad
mensam potentis, considerans
intéllige quæ apponúntur ti-
bi ; & sic mitte manum tuam,
sciens quia talia te opórtet
præparâre. Nam quæ mensa
est poténtis, nisi unde sumitur
Corpus & Sanguis ejus, qui
ánimam suam pósuit pro no-
bis? Et quid est ad eam sedere,
nisi humiliter accédere? Et
quid est considerâre, & intelli-
gere, quæ apponúntur tibi, ni-
si dignè tantam grátiam cogi-
târe? Et quid est sic mittere
manum, ut scias quia talia te
opórtet præparâre, nisi quod
jam dixi : Quia sicut pro no-
bis Christus ánimam suam pó-
suit,

fuit, sic & nos debemus animas pro fratribus ponere?

R. In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati. * Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione. ¶. Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis. Magnificavit Dominus facere nobiscum, facti sumus latantes. Tunc repletum. Gloria Patri. Tunc repletum. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Sicut enim ait etiam Apostolus Petrus: Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus. Hoc est talia preparare: hoc beati Martyres ardenti dilectione fecerunt: quorum si non inaniter memorias celebramus, atque in convivio, quo & ipsi saturati sunt, ad mensam Domini accedimus; oportet, ut quemadmodum ipsi, & nos talia preparemus. Ideo quippe ad ipsam mensam non sic eos commemoramus, quemadmodum alios, qui in pace requiescunt, ut etiam pro eis oramus: sed magis ut ipsi pro nobis, ut eorum vestigiis adheremus, quia impleverunt ipsi charitatem, qua Dominus dicit non posse esse majorem.

Hymnus sanctorum Ambrosii, & Augustini.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi caeli, & universae potestates.

Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt caeli & terra majestatis gloriae tuae.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia,

Patrem immensae majestatis, Venerandum tuum verum,

& unicum Filium,

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna caelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hereditati tuæ.

Et rege eos: & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto; sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine: miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi: non confundar in æternum.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añã.

Redemptionem misit Dominus populo suo, quam mandavit Petro famulo suo.

Psalmus 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domi-

ne: * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris, * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Añã. Redemptionem misit Dominus populo suo, quam mandavit Petro famulo suo.

Añã. Ab infantia mea crevit mecum miseratio, & ex utero matris meæ egressa est mecum.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra: * servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos:

Populus ejus, & oves pascuæ ejus: * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, * & usque in generationem & generationem veritas ejus.

Añã. Ab infantia mea crevit mecum miseratio, & ex utero matris meæ egressa est mecum.

Añã.

Añã. Pecúnias suas non dedit ad usuram, sed pro captivis ipse commutavit.

Psalms 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitavit in te anima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & invia, & inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut vidèrem virtutem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam melior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut adipe & pinguédine repleátur anima mea: * & labiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultábo, adhesit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quasiérunt animam meam, introibunt in inferiòra terræ: * tradéntur in manus gladii, partes vùlpium erunt.

Rex verò latábitur in Deo, laudábuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstruc-

tum est os loquéntium iniqua. Hic non dicitur *G* lória Patri.

Psalms 66.

Deus misereátur nostri, & benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram viam tuam, * in omnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laténtur, & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in aequitate, & Gentes in terra dirigis,

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Añã. Pecúnias suas non dedit ad usuram, sed pro captivis ipse commutavit.

Añã. Magno charitátis exemplo animam suam pro fidelibus liberándis Dómino consecrávit.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, & luna Dómino : * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber, & ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, & æstus Dómino : * benedícite frigus, & æstus Dómino.

Benedícite rores, & pruina Dómino : * benedícite gelu, & frigus Dómino.

Benedícite glácies, & nives Dómino : * benedícite noctes, & dies Dómino.

Benedícite lux, & ténébræ Dómino : * benedícite fúlgu-
ra, & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet, & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, & colles Dómino : * benedícite univérfa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária, & flúmina Dómino.

Benedícite cere, & ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstia, & pécora Dómino : * benedí-
te filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet, & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite sérvj Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, & áni-
mæ iustórum Dómino : * be-
nedícite sancti, & húmiles
corde Dómino.

Benedícite Ananía, Aza-
ría, Misael Dómino : * lau-
dâte, & superexaltâte eum
in sæcula.

Benedicâmus Patrem, & Fí-
lium cum sancto Spíritu : *
laudêmus, & superexaltêmus
eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in
firmaménto cœli : * & laudá-
bilis, & gloriósus, & super-
exáltatus in sæcula.

Añã. Magno charitátis exem-
plo ánimam suam pro fidéli-
bus liberândis Dómino con-
secrávit. Añã. Liberávit páu-
perem à poténte, & inopem,
cui non erat adjûtor.

Psálmus 148.

Laudâte Dóminum de cœ-
lis : * laudâte eum in
excélsis.

Laudâte eum omnes Angeli
ejus : * laudâte eum omnes
virtútes ejus.

Laudâte eum sol, & luna : * lau-

Laudate eum omnes stellæ, & lumen.

Laudate eum cœli cœlorum: * & aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dômini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præceptum posuit, & non præteribit.

Laudate Dôminum de terra: * dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glaciés, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri: Béstia, & univérfa pécora: * serpentes, & volucres pennatę:

Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes júdices terræ:

Júvenes, & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dômini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum, & terram: * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalms 149.

CAntate Dômino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Latetur Israël in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psalterio psallant ei.

Quia beneplácitum est Dômino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in glória: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in guttore eórum: * & gladii ancípites in manibus eórum:

Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus: * & nobiles eórum in manibus ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalms 150.

LAudate Dôminum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubarum: * laudate eum in psalterio, & cithara.

Laudate eum in tympano, & choro: * laudate eum in chordis, & órgano.

Laudate eum in cymbalis be-

resonantibus : laudate eum in cymbalis jubilatiōnis : * omnis spiritus laudet Dōminum.

Añã. Liberavit pãuperem à potente , & inopem , cui non erat adjutor.

Capitulum. 1. Joan. 3. 16.

IN hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit : & nos debemus pro fratribus animas ponere.

Hymnus.

Petre, qui, jussu Genitricis almæ,

Eripis dura dōmitos catēna,
Liberans plebem propè fervientem

Mōribus atris.

Hoc 'apis quondam docuit futurum,

Insidens quando mánibus tenellis

Melle fecundat, puerumque sacro

Nectare complet.

Te Patrem nati veneramur omnes,

Supplices, & te precibus vocamus;

Ut tuus nostris geminus novetur

Cordibus ardor.

Vincla vesanæ Strygis, & latentés

Dæmonis technas animis repelle,

Ne tuos cæco maculis subactos

Carcere claudant.

Qui dedit vires iter inchoandi
Adsit ingréssis Pater, atque Patre

Adsit aeternum Génitus, nec absit

Spiritus almus. Amen.

¶. Ora pro nobis Pater noster Sancte Petre. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi,

Ad Benedictus, Añã.

Visitavit nos Dōminus per Petrum famulum suum ; ut sine timore, de manu inimicōrum nostrōrum liberati, serviāmus illi.

Canticum Zachariæ. Luc. 1. 6

Benedictus Dōminus Deus Israël, * quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, Prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, * & de manu omnium, qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicōrum nostrōrum liberati, * serviāmus illi;

In sanctitate, & iustitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Añã. Visitavit nos Dominus per Petrum famulum suum: ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

Oratio.

DEus, qui in tuae charitatis exemplum, ad fideliū redemptionem, sanctum Petrum Nolascum Patrem nostrum, Ecclesiam tuam nova prole fecundare divinitus docuisti: ipsius nobis intercessionem concede, a peccati servitute solutis, in caelesti patria perpetua libertate gaudere. Qui vivis, & regnas.

Ad Tertiam, Añã.

Ab infantia mea.

Capitulum In hoc cognovimus, ut supra.

R. Manum suam * Aperuit inopi. Manum. ψ. Et palmas

suas extendit ad pauperem. Aperuit. Gloria Patri. Manum suam. ψ. Dispertit, dedit pauperibus. R. Iustitia ejus manet in saeculum saeculi.

Ad Sextam, Añã.

Pecunias suas.

Capitulum. I. Joan. 3.

Qui habuerit substantiam hujus mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo?

R. Dispertit, * Dedit pauperibus. Dispertit. ψ. Iustitia ejus manet in saeculum saeculi. Dedit. Gloria Patri. Dispertit. ψ. Liberavit pauperem a potente. R. Et inopem, cui non erat adjutor.

Ad Novam, Añã.

Liberavit pauperem.

Capitulum. I. Joan. 3.

Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere, & veritate.

R. Liberavit pauperem * A potente. Liberavit. ψ. Et inopem, cui non erat adjutor. A potente. Gloria Patri. Liberavit pauperem. ψ. Eduxit eos de tenebris, & umbra mortis. R. Et vincula eorum dirupit.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Añã.

Laudemus virum gloriosum,

C

&

& paréntem nostrum : ardentíssimam ejus charitatém imitari conémur ; qui exaudivit páuperes vincetos in mendicitate , & ferro : salvávit eos de manu odiéntium , & redémít eos de manibus inimicórum.

Et fit commemor. S. Ignatii Episc. & Martyr.

Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. *ψ.* Glória, & honóre coronásti eum Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

Oratio.

Infirmatém nostram respice omnipotens Deus : & quia pondus própriae actiõnis gravat , beati Ignatii mártiris tui, atque Pontificis intercessiõ gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

In Hispania vero fit commemor. Sancti Cœciliij Episc. & Mart. Añã. & *ψ.* ut supra.

Oratio.

Deus, qui nos per Beátum Cœcilium Mártirem tuum , atque Pontificem ad agnitiónem tui Nóminis venire tribuísti ; concède propítius ; ut per quem superni muneris rudiménta suscepimus, per eum subsidiá perpétuæ salútis impetrémus. Per Dóminum nostrum.

Infraoctavam S. P. N. Petri Nolasci, Officium fit sicut in die , prater Lectiões, quæ in primo Nocturno leguntur de Scriptura occurrente : in secundo autem, & tertio, quæ singulis diebus assignantur, & ut simul deserviant Officio Semidup. recitando semel in Hebdomada, juxta dicta in Rubricis.

FESTA FEBRUARIJ.

DIE I. FEBRUARIJ.

Secunda die Infraoctavam S. Petri Nolasci P. N.

Fit Officium de S. Ignatio Episc. & Martyr. Semidup. ut in Breviar. cum commem. S. P. N. Petri Nolasci.

Vesper. Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, absque ulla commem.

In Hispania fit Officium de S. Cœcilio Episc. & Martyr. Duplex cum commemorat. S. P. N. & S. Juliani.

Vesp. Purificat. Beatæ Mariæ Virgin. cum commemorat. S. Cœciliij, tantum.

Pro mensibus Januarij, & Februarij.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstiomi
In Orat. de S. Philog. tom. 3.

Lectio iv.

Beatí Patris Nostri Petri Nolasci dies, cujus festivitatem celebrámus, ad ipsius rec-

rectè factòrum enarratiònem linguam nostram evocavit: siquidem hódie beátus iste ad tranquillam, omnisque perturbatiònis expértem vitam tránsiit: eòque navigium ap- pulit, ubi deinceps non póte- rit metúere naufragium, nec ullam ánimi perturbatiònem, aut dolòrem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissiòne oráte?

R. Confitémini Dómino. 23.

Lectio v.

QUOD si híc, ubi morbi, ubi infectatiònés, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiònés, ubi iræ, ubi cupiditatés, ubi innumerábiles insidiæ, ubi quotidiana folicitúdines, ubi perpétua sibi que succedéntia mala sunt, innú- meros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum munda- nárúm flúctibus eréxerit cap- put, vitamque suam rectè composúerit, multò magis, postquam hinc demigraverim- us, facilè cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia sub- láta fúerint, advérfa valetá-

do, morbi, peccándi máteria, ubi non est meum, ac tuum frigidum illud verbum, & quidquid est malòrum in vi- tam nostram invehens, innu- meráque gignens bella.

R. Spiritus Dómini. 23.

Lectio vi.

QUAMóbrem maximópe- re gratulor hujus sancti felicitáti, quòd quam- quam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civi- tatem reliquit, tamen in álte- ram adscriptus est civitatem, nempe Dei: & digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervé- nit, quæ est primogenitòrum descriptòrum in cœlis: ac re- líctis híscé festis, tránsiit ad ce- lebritatem Angelòrum. Ete- nim quòd & civitas fursúm sit, & Ecclésia, & celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitatem Dei vivéntis, Je- rúsalem cœléstem, & Ecclé- siam primitivòrum, qui conf- cripti sunt in cœlis, & ad mul- tòrum millium Angelòrum frequéntiam.

R. Orábitis me. 24.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélíi secun- dum Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Je- sus discipulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligá-

tis invicem, sicut dilexi vos.
Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chry-
sostomi.

*Homil. 76. in Joan. post
initium.*

INtuere Dei dilectionem
tamquam catena quadam
nostrae dilectioni connexam:
idcirco nunc duo, nunc unum
mandatum dicit; nemo enim
primum sine altero assequi po-
test. Nunc inquit, in hoc &
lex, & Prophetæ pendent:
nunc, Quæ vultis vobis homi-
nes faciant, eadem & vos eis
facite. Hæc est enim lex &
Prophetæ, & plenitudo legis,
dilectio, ut hoc in loco testat-
ur. Nam si perseverantia à
dilectione, dilectio à manda-
torum observacione provenit;
mandatum autem est, ut dili-
gamus invicem, perseverantia
à mutua oritur dilectione. Ne-
que simpliciter dilectionem
dicit, sed & modum docet di-
ligendi, Sicut ego dilexi vos,
inquit. Iterum ostendit, non
odio aliquo discedere, sed di-
lectione. Quare magis admi-
rari me debetis, pro vobis
animam meam pono; ut su-
perius inquit, optimum pas-
torem describens: hoc autem
in loco eos admonet, & dilec-
tionis suæ magnitudinem, &
qualis ipse sit ostendit. Sed
qua gratia semper dilectio-

nem extollit? quoniam hoc
est discipulorum argumentum,
hoc virtutem corroborat.

R. O nimis felix. 26.

LECTIO viij.

VOS amici mei estis, si fe-
ceritis, quæ præcipio vo-
bis; jam non dicam vos ser-
vos, quia servus nescit, quid
faciat dominus ejus: vos au-
tem dixi amicos, quia omnia,
quæ audivi à Patre meo, nota
feci vobis. Cur ergo inquit:
Multa habeo vobis dicere, sed
non potestis portare modo?
Nihil aliud ex his verbis in-
nuit, quàm nihil alienum à Pa-
tre loquutum, cum maximi
amoris indicium sit, quod arcana
Patris cum eis & communi-
caverit & dixerit. Cum autem
omnia dicit, intelligendum de
his est, quæ eos audire convé-
niat: inde aliud neque parvum
amoris argumentum adducit:
Non vos me elegistis, inquit,
sed ego elegi vos: hoc est in
amore præcurri: neque hoc
contentus, Et posui, inquit,
vos; id est, plantavi, ut me di-
ligeretis: adhuc in vitis trans-
latione perstat; Ut eat, & fruc-
tum afferatis, & fructus vester
maneat. Quod si fructus ma-
nebit, longè magis & vos ma-
nebitis: neque vos tantum amâ-
vi, inquit, sed & multa con-
tuli beneficia, palmites vestros
ubique terrarum propagans.

R. In convertendo. 27.

Lectio ix.

ECce quot modis propô-
nit suam dilectiônem,
cùm & secrêta Patris eis ape-
rûerit, cùm in amôre pravê-
nerit, cùm pro ipsis tot mala
patiâtur, ex quo se perpétuò
cum ipsis, qui allatûri sunt fru-
ctum, permansûrum ostêndit.
Necêsse namque ut divîno
freti auxiliò, fructum faciãt:
ut quodcûmque petieritis Pa-
trem in nómine meo, det vo-
bis. Atqui ejus qui pétitur,
est fácere; quòd si Pater pétit-
ur, quòmodo Fílius facit? Ut
non minòrem Patre intélligas.
Hæc locûtus sum vobis, ut dili-
gâtis invicem: hoc est, non ex-
probrândi grátia dico me áni-
mam meam pónere, quòd amâ-
re prior cœperim: sed ut in
amicítiam vos indúcã, inde
cùm persecutiônem pati à mul-
tis moléstum, & intolerábile
viderêtur, & par esset etiam ge-
neròsum ánimum dejici: ideo
multis propòsitis, & còrum
placato ánimò, ad hoc venit,
& hæc eòrum grátia, ut ália
ex abundántia dicta significet.
Ut enim supérius dixit, non
solum non doléndum, sed læ-
tandum, quòd iret ad Patrem,
non deseréndi, sed vehemén-
tis amòris grátia: ita & in hoc
loco lætandum ostêndit. Et
considera, quò pacto eos præ-

parat; non enim ait, Scio rem
moléstam; sed, cum propter
me hoc patiâmini, propter me
etiam perferâtis.

Te Deum laudâmus. 27.

DIE II. FEBRUARII.

In festo Purificationis B. Mariæ
Virginis, Duplex secundæ
Classis, cum Octava.

Omnia ut in Breviario, &
sine commem. Octavar. S. P. N.
Petri Nolasci, & S. Juliani, in
Hispania.

In secundis autem Vesper.
fit commem. Octavæ S. Petri
Nolasci P. N. (si sequenti die
de ea fiat Officium) & Sancti
Blasii Episc. & Mart. tant.

TERTIA DIE INFR A-
Octavam S. P. N. Petri
Nolasci.

Pro mensib. Martii, & April.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Joannis
Chrysostomi.

De sancto Philogono, ante med.

Lectio iv.

AD hanc beâtam requiem
transiit beâtus Pater nos-
ter Petrus Nolascus: quanam
igitur oratio par sit viri laudi-
bus, quem Deus tam felici for-
te dignatus est? Non est ulla.
Sed age, dic mihi, num idcir-
cò silêbimus? & cujus rei grá-
tia convénimus? An dicemus
nos haud posse magnitudinem
gestòrum oratione consequi?
Atqui ob hoc ipsum necesse

est dicere, quando quidem hæc est præcipua laudum illius pars, quòd factis verba æquiparari non possint. Nam quorum benefacta naturam etiam superant mortalem, perspicuum est, quòd horum laudes excedunt linguam humanam. Haud tamen ob id aspernabitur officium nostrum, quod pro viribus præstamus; sed suum imitabitur Dominum: si quidem & illi viduæ duos tantum obolos deiciens in gazophylacium, non tantum duorum obolorum mercèdem, sed multò amplius reddidit.

✠ Confitemini Domino. 23.

Lectio v.

Proinde quamvis nostræ facultates exiguæ sint, minimique pretii; at tamen quæ possumus, offerimus. Ea licet non respondeant magnitudini meritòrum animæ præclari justique Petri Nolasci; tamen hoc ipsum celsitudinis illius maximum fuerit argumentum, quòd nec pusilla repellat, sed idem faciat, quod solent divites. Siquidem illi, cum accèperint à tenuibus exigua, quibus non egent, sua vicissim apponunt, remunerantes eos, qui quod poterant obtulerint. Iidem, & hic, cum accèperit à nobis laudem verbis peractam, qua nequâquam eger,

redonabit nobis per ipsa facta benedictionem, qua semper uti possimus.

✠ Spiritus Domini. 23.

Lectio vi.

Unde igitur laudationem illius auspicabimur? An à magistratu, quem Spiritus illi tradidit gratia? Nam mundani magistratus nequâquam possunt Christianòrum demonstrare virtutes; quin potius frequenter habent accusationem malitiæ. Quam ob causam? Quoniam, & sollicitudines amicòrum, & circumcurvationes, & adulationes, aliæque permulta his foediòra tales magistratus solent conciliare. Ceterum ubi Deus suo suffragio designarit aliquem incorruptum suffragium, alienum ab omni suspitione iudicium, indubitata fuerit delicti comprobatio, propter ejus qui delègit auctoritatem.

✠ Orabit me. 24.

In tertio Nocturno.

I. lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi
Alexandrini.

*Lib. 10. in Joan. cap. 22. supra
v. 12. & 13.*

EGO, inquit, hoc præcipio, & hoc doceo faciendum, ac sentiendum iis, qui me sequi statuerint, talem inter se dilectionem exercere, qualem ego prius exhibui, & implēvi. Quanta verò sit dilectionis Christi mensura, ipse rursus significavit, dicens, nihil esse majus eâ dilectione, quæ vel animam ipsam pro amicis jubeat profunderē. Ex his omnibus suis propemodum mandat discipulis, usque adeo non esse metuenda pro salvandis hominibus certamina, ut vel ipsam carnis mortem strenuè & impigrè subire detrectemus; eò enim Salvatoris nostri dilectionis vis pervenit. Hoc autem dicere, aliud nihil est, quam ad supernaturalem & eximiam animi virtutem, ac maximum fratrum amorem discipulos excitare, in eisque generosum ac pium animum cedere, & ad invictum, ac insuperabile studium erigere, ad omnia sponte præstanda, quæcumque ei placuerint. Talem se nobis Paulus exhibebat, dicens: Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum.

Ps. O nimis felix. 26.

LECTIO VIII.

QUOD si greges & agnos Christi pascere, est ipsum amare, quomodo manifestissimum non erit, morte, & persecutionibus superiorem fore, omnes denique angustias pro nihilo habiturum, qui salutarem doctrinam Deum ignorantibus prædicat? In summa Servator his verbis suos discipulos jubet incunctanter & intrèpidè fidei doctrinam sanctificare, & omnibus per univèrsam orbem hominibus manifestare Evangelium: quod ut facere possent sancti discipuli, invenimus eos vehementissima oratione à Deo petere, cum Judæorum furorē, & intempèriem accusantes, dicebant: Et nunc Domine, respice in minas eorum, & da servis tuis, cum omni fiducia loqui verbum tuum. Proxius enim multi adversantur iis, qui sanctificant Evangelium Christi, multique obstrepunt. Sed licet gravis metus ingruat, & insidiarum vehementissimi fluctus insurgant, supplicia tamen non detrectabunt verè discipuli, donec ad exitum dilectionis suæ opera perduxerint: dilectionis, inquam, talis, qualem nobis Servator ostendit, qui loco propòsiti sibi gaudii, Crucem sustinuit, ignominia con-

témpta, ut peccatóribus salútem perficeret.

℞. In converténdo. 27.

Lectio ix.

Nunc autem étiam ipsam pro nobis ánimam, pro sua erga nos dilectiõne Servátor pòtuit, & incomparáblem quamdam bonitátem erga nos exhibens, beátos réddidit, ac ter felices, nullius planè boni indigéntes. Textus itaque propòsiti sensus juxta hunc scopum divinis discipulòrum capítibus cónvenit. Quod si ad álios omnes dictum illud extendátur, nimírum: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut dilexi vos; multum utilitátis ómnibus contínget ex illius indáginè: Si enim ómnium Salvatóris nostri mandatòrum consummationem cóninet, ac operátur fratrum diléctio, quómodo non valdè admirándus est, qui hanc sincèrè, & inculpátè colit, cum ómnium, ut semel dicam, virtutum caput in ea contineátur? Sécúnda enim est, post Dei dilectiõnem, in fratres charitas, & omnis erga Deum pietátis vis hoc uno verbo quodámmodò comprehenditur: Diliges próximum tuum sicut te ipsum.

℞. Deum laudámus. 27.

DIE III. FEBRUARII.

Quarta die Infraoctavam S. P. N. Petri Nolasci.

Et pro mensibus Maii,
& Junii.

In secundo Nocturno.

De Sermõne Sancti Joánnis Chrysósti.

Unde supra, paulò post.

Lectio iv.

Quántum autem sit pietátis arguméntum, quod Deus illum tanto magistrátu dignum judicárit, audi. Christus excitátus à mortuis, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogáset, Petre amas me? isque respondisset: Tu Dómine scis quòd amo te, dicit illi: Si diligis me, pásce oves meas. Hoc autem dicébat, non solum ut nobis certíssimè declaráret, quantóperè ipsum diligeret Petrus: verúm étiam, ut palám fíceret, quantam habèret benevolentiam erga suas oves. Itaque si quis volúerit illi commendátus esse, curam hábeat óvium illius, públicam quærat utilitátem, fratrum suórum salúti prospiciat.

℞. Confitémini Dómino. 23:

Lectio v.

NUllum enim officium hoc Deo charius est: & ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetivit te Sátanas, ut

crí-

cribrâret te tamquam tritūcum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitudinis, curæque præmium mihi repēdis? eamdem curam, quam nobis impēdit, repōscit. Nam & tu, inquit, aliquādo conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus alia res est, quæ perinde declâret, doceâtque quis sit fidēlis, & amans Christi, quàm si fratrum curam agat, proque illōrum salute gerat sollicitudinem.

✠. *Spiritus Dōmini. 23.*

Lectio vi.

HÆc omnes audiant & Mōnachi, qui montium occuparunt cacūmina, quique modis omnibus seipsos mundo crucifixerunt, quò pro viribus Ecclesiārum præfectos adjuvent, horūque curas leniant præcibus, concōrdia, charitāte; sciētes, quòd nisi modis omnibus opitulētur iis, qui tot periculis objiciuntur, per grātiā Dei, totque negotiōrum curas sustinent, quibuscūque possunt ratiōnibus auxiliētur, quamquam procul habitāntes, & vicus fors ipsis periisset, & tota in scōpulum imegisset sapiētia.

✠. *Orābitis me. 24.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangēlii secundum Joānnem.

Lectio vii. *Cap. 15.*

IN illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligātis invicem, sicut dilēxi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregōrii
Papæ.

Homilia 27. in Evangelia:

CUm cuncta sacra elōquiā Dominicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectiōne, quasi de singulari mandāto, Dōminus dicit: Hoc est præceptum meum, ut diligātis invicem: nisi quia omne mandātum de sola dilectiōne est, & omnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur in sola charitāte solidātur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prōdeunt, sic multæ virtutes ex una charitāte generāntur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitātis. Præcepta ergo Dominica & multa sunt, & unum: multa per diversitatem operis, unum in radice dilectiōnis. Quāliter autem ista dilēctio tenēda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis, & amicos jubet diligere
in

FESTA FEBRUARII.

42
in se, & inimicos propter se.

℞. O nimis felix. 26.

Lectionis viii.

Ille enim veraciter charitatem habet, qui & amicum diligit in Deo, & inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis, & carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est, quod sponte impenditur nature, aliud quod preceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiae. Hi nimirum & proximum diligunt, & tamen illa sublimia dilectionis praemia non assequuntur: quia amore suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret: Hoc est preceptum meum, ut diligatis invicem; protinus addidit: Sicut dilexi vos: ac si aperte dicat: Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres charissimi, solenter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, quae diligimus, auferre molietur.

℞. In convertendo. 27.

Pro Sancto Blasio Episcopo, & Martyre.

Lectionis ix.

Blasius, Sebastus in Armenia cum virtutum laude floreret, ejusdem civitatis Episcopus eligitur. Qui quo tempore Diocletianus insatiabilem crudelitatem in Christianos exercerebat, se in speluncam abdedit montis Argæ: ubi tamdiu latuit, dum ab Agricola praesidis militibus venantibus deprehensus, & ad Praesidem ductus, ejus iussu coniectus est in vincula. Quo in loco multos agrorum sanavit, qui ad Blasium, ejus fama sanctitatis adducti, deferebantur. In illis puer fuit, qui desperata à medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente animam agebat. Productus autem ad Praesidem Blasius semel & iterum, cum nec blanditiis, nec minis adduci posset ut diis sacrificaret, primum virgis caesus, deinde in equuleo ferreis pectinibus dilaniatus est: postremo dempto capite, illustre fidei testimonium Christo Domino dedit, tertio Nonas Februarii.

Te Deum laudamus. 27.

Sed pro Officio per annum ponitur nona Lectionis.

Lectionis ix.

Nec curat antiquus hostis haec faciens, ut terrena tollat, sed ut charitatem in nobis feriat. Nam in odium repen-

pénitè exardéscimus, & dum foris invicti esse cupimus, intus graviter ferimur: dum parva foris defendimus, intus amittimus máxima: quia dum rem diligimus temporálem, veram amittimus dilectiõnem. Omnis quippe, qui nostra tollit, inimicus est. Sed si ódio habère coepérimus inimicum, intus est quod perdimus. Cum ergo áliquid extérius à próximo patimur, contra occultum raptorem intérius vigilémus, qui nunquam mélius vincitur, nisi cum raptor extérior amâtur. Una quippe & summa est probatio charitátis, si & ipse diligitur, qui adversâtur. Hinc est quod ipsa Véritas & Crucis patibulum sústinet, & tamen ipsi suis persecutóribus afféctum dilectiõnis impéndit, dicens: Pater ignósce illis, quia nésciunt quid faciunt.

Te Deum laudámus. 27.

In Laudibus fit commemor. Octavæ Purificationis Beatæ Mariæ. Añá. Cùm inducerent púerum Jesum parentes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedixit Deum, dicens: Nunc dimittis servum tuum in pace. *Ÿ.* Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in aetérnum.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut Unigénitus Filius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substantia in témplo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári.

Deinde S. Juliani, in Hispania.

Postea S. Blasii Episcop. & Martyr.

Añá. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. *Ÿ.* Jussus ut palma florébit. *R.* Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

DEus, qui nos beati Blasii Mátyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concède propitius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectiõne gaudeámus. Per Dóminum.

Vesper. S. Andreæ Corsinii Episc. & Confes. cum commemor. S. P. N. Petri Nolasci, & Purification. B. Mariæ.

Añá. Hódie beata virgo María púerum Jesum præsentávit in témplo, & Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum in ulnas suas, & benedixit Deum in aetérnum. *Ÿ.* Respónsum accépit Símeon à Spíritu Sancto.

R. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Oratio.

Oratio: **Omnípotens**, ut *supr.*

In Hispania Vesperæ de die Octava Sancti Juliani Episc. & Confes. cum comunem, utriusque Octavæ, ut supra. Et festum Sancti Andreae Corsini celebratur die 6. Februarii, juxta Decret. Sac. Rit. Congreg. sub die 19. Aprilis 1687.

DIE IV. FEBRUARII.

Fit Officium de Sancto Andrea Corsino Episc. & Conf.

Dupl. ut in Brev. cum commemor. Octav. S. P. N.

& Purificationis

B.M.V.

In Hispania autem fit de die Octava Sancti Juliani Episc. & Confes. & in Laudibus commemor. aliarum Octavarum.

In Vesperis à Capitulo de Sancta Agatha Virgin. & Martyr. cum commemor. Sancti Andreae Corsini, & Octavarum.

In Hispania in Vesper. Capitul. S. Agathæ Virg. & Mart. cum commemor. S. Juliani, & utriusque Octavæ.

DIE V. FEBRUARII.

Fit Officium de Sancta Agatha Virg. & Marr. Dupl.

ut in Breviar.

In Laudibus commemorat. utriusque Octavæ, ut supra. Sed in commemor. Purificationis Beatæ Mariæ. *v.* Responsum accépit, &c.

SEXTA DIE INFRA.

octavam S. P. N. Petri

Nolasci.

Pro mensib. Julii, & Augusti.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio iv.

BEnè justí simplicitas, & lampas esse dicitur, & contémpta: lampas, quia intérius lucet; & contémpta, quia exteriùs non lucet. Intus ardet flammâ charitâtis, foris nullâ glóriâ respéndet decôris. Lucet ergo, & despici-tur, qui flagrans virtútibus, abiéctus aestimâtur. Sed usquequò lampas ista contém-nitur? usquequò despiciabilis habêtur? numquid non fulgôrem suum nullâtenùs éxerit, & numquam, quanta claritâte cándeat ostendit? Osténdit planè; nam prótinus ádditur: Parâta ad tempus statútum. Statútum quippe contémp-tæ lámpadis tempus, est extrémí judicii prædestinátus dies, quo justus quisque, qui nunc despí-citur, quanta potestâte fúl-geat demonstrâtur.

R. Confitémini Dómino. 23.

Lectio v.

Tunc enim cum Deo jú-dices véniunt; qui nunc pro Deo injústè judicântur.

Tunc

Tunc eorum lux tantò latiùs émicat, quantò eos nunc manus persequéntium dúrius angústat. Tunc reproborum óculis patéscet, quòd cœlesti potestate subnixi sunt, qui terrèna omnia spontè reliquerunt. Unde eléctis Veritas dicit: Vos, qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israël. Neque enim plusquam duodecim júdices illa intèrni conséssus cúria non habébit, sed nimirum duodenário número quántitas universitátis exprimitur: quia quisquis stimulo divíni amóris excitatus, hic posséssa reliquerit, illic proculdubio culmen judiciáriæ potestátis obtinébit.

℞. Spíritus Dómini. 23.

Lectio vi.

Hinc est enim, quod de sanctæ Ecclesiæ sponso per Salomónem dicitur: Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Hinc Isaías ait: Dóminus ad iudicium véniet cum senióribus pópuli sui. Hinc eósdem senióres Veritas non jam fámulos, sed amícos denúntiat, dicens: Non jam dicam vos servos, sed amícos meos. Quos Psálmista íntuens, ait: Mihi autem nimis honoráti sunt

amíci tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi glóriam, qua calce calcarent, prótinus addidit: Nimis confortátus est principátus eorum. Ac ne paucos esse crederemus, quos proficere usque ad summam tantæ perfectiónis agnoscimus; illicó adjúnxit: Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur. Quot itaque nunc pro amóre veritátis sese libénter humiliant, tot tunc in iudicio lámpades corúscant.

℞. Orábitis me. 24.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos, Et reliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 85. in Joánnem.

CUM Dóminus Jesus commendisset charitatem, quam exhibuit nobis, moriéndò pro nobis, atque dixisset: Majórem hac dilectiónem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amícis suis: Vos, inquit, amíci mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Magna dignatio: cum servus bonus esse

non

non possit, nisi præcepta Dómini sui fécerit: hinc amicos suos vóluit intélligi, unde servi boni possunt probári. Sed ut dixi, ista dignatio est, ut Dóminus, quos novit servos suos, dignétur dicere amicos suos. Nam ut sciátis ad servórum officium pertinere præcepta Dómini sui fácere, alio loco servos útrique objúrgat, dicens: Quid autem vocátis me, Dómine, Dómine, & non fácitis quæ dico? Cum ergo dicitis, inquit, Dómine, jússa faciéndó, quid dicátis osténdite. Nonne servo obediénti ipse dictárus est, Euge serve bone, & fidélis, quia in páucis fuisti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui? Potest igitur esse & servus, & amicus, qui servus est bonus. Sed quod séquitur attendámus: jam non dico vos servos, quia servus nescit quid fáciat Dóminus ejus.

R. O nimis felix. 26.

Lectio viii.

Quómodo ergo intellectu sumus, & servum, & amicum esse servum bonum, cum dicat: Jam non dico vos servos, quia servus nescit quid fáciat dóminus ejus? Ita nomen constituit amici, ut áuferat servi; non ut in uno utrúmque máneat, sed

ut álterum, áltero decédente, succédar. Quid est hoc? Ita ne, cum præcepta Dómini fecérimus, servi non érimus? Ita ne, tunc servi non érimus, quando boni servi fuérimus? Et quis contradícere potest Veritati, quæ ait: Jam non dico vos servos? & cur hoc dixerit, docet, Quia servus, inquit, nescit, quid fáciat dóminus ejus. Numquidnam servo bono, & probáto dóminus ejus non étiam secréta sua committit? Quid est ergo quod ait, Servus nescit quid fáciat dóminus ejus? Verum esto nescit quid fáciat, numquid nescit étiam quid præcipiat? Nam & si hoc nescit, quómodo servit? aut quómodo servus est, qui non servit? Et tamen Dóminus lóquitur: Vos amici mei estis, si fecéritis, quæ ego præcipio vobis: jam non dico vos servos. O rem miráblem! Cum servíre non possímus, nisi præcepta Dómini fecérimus, quómodo præcepta faciéndó servi non érimus? Si servus non ero præcepta faciéndó, & nisi præcepta féceró, servíre non pótero, ergo serviéndó servus non ero.

R. In converténdó. 27.

Lectio ix.

Intelligámus fratres, intelligámus, & hoc in nobis Dóminus faciat ut intelligámus:

mus: faciat etiam, ut intellecta faciamus. Hoc autem si scimus, profecto scimus quod facit Dominus, quia nos ipsos tales non facit nisi Dominus, & per hoc ad ejus amicitiam pertinemus. Sicut enim duo sunt timores, qui faciunt duo genera timentium: sic duae sunt servitutes, quae faciunt duo genera servientium. Et est timor, quem perfecta charitas foras mittit; & est alius timor castus permanens in saeculum saeculi. Illum timorem, qui non est in charitate, attendebat Apostolus, cum dicebat: Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore. Illum autem timorem castum attendebat, cum dicebat: Noli altum sapere, sed time. In illo timore, quem foras charitas mittit, est etiam servitus simul foras cum ipso timore mittenda: utrumque enim junxit Apostolus, hoc est, servitutem, & timorem, dicendo: Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore. Ad hanc servitutem servum pertinentem intuebatur & Dominus, dicens: Jam non dicam vos servos, quia servus nescit, quid faciat dominus ejus.

Te Deum laudamus. 27.

In Vesper. commen. Octavae S. P. N. Petri Nolasci, Octav. Purificat. B. Mariae Virg.

ut supra, 43. & S. Dorotheae Virg. & Martyr.

In Hispania a Capitulo fit de Sancto Andrea Corsino Episc. & Confes. ut in Breviar. die 4. hujus, cum commemor. Sanctae Agathae, Octavarum, ac Sanctae Dorotheae.)

DIE VI. FEBRUARII.

Fit Officium, in Hispania, de Sancto Andrea Corsino Episc. & Confes. Duplex, ut in Breviar. 4. hujus, cum 9. lectione, & commemor. ad Laudes, Sanct. Doroth. (post commemor. Octavar.)

SEPTIMA DIE INFRA-OCTAVAM S. P. N. Petri Nolasci.

Pro Mensibus Septembris, & Octobris.

In secundo Nocturno Sermo Sanct. Bernardi Abbat. Serm. I. de Sancto Victore.

Lectio iv.

Sancti Petri Nolasci vita, & gloria specialis, non tam ad gloriam, quam ad virtutem provocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti plane, sed perversi est animi, ante querere gloriam, quam exercere virtutem; & velle coronari, qui legitime non certaverit. Vanum est vobis, inquit, ante lucem surgere. Ita est: frustra ad celsitudinem nititur gloriae, qui prius non claruit virtute. Frustra fa-

fatuæ virgines sponſo obviam ſurgunt, quarum lâmpades extinguntur: & ideò fatuæ, quia vacuis gloriantur lâmpadibus, virtutis ôleum non habentes.

R. Conſitemini Dômino. 23.

Lectio v.

Virtus gradus ad glóriam: virtus mater glóriæ eſt. Fallax glória, & vana eſt pulchritudo, quam illa non parturivit. Sola eſt, cui glória jure debetur, & ſecurè impenditur. Sancto Petro Nolâſco, nec virtus, nec glória deeſt: ſed quemadmodum ambæ res, & quo ordine in hómine proceſſerunt, id operæpretium intueri. Habemus enim, dilectiſſimi, in vita Sancti Petri Nolâſci, & quod dignè mirèmur, & quod ſalûbriter imitèmur. Tutius fanè æmulanda ſolidiora, quàm ſublimiôra; & quæ magis virtutem redôleant, glóriam minùs. Studemus proinde móribus conformâri, cui in mirabilibus ſimilâri, etſi volumus, non valèmus.

R. Spîritus Dômini. 23.

Lectio vi.

ÆMulèmur in viro ſôbrium victum, devôtum affectum; æmulèmur manſuetudinem ſpîritus, caſtimóniam còrporis, oris cuſtôdiam, animi puritatem, pónere frænum iræ, & modum linguæ,

dormîre parcitùs, orâre frequentitùs, commonère noſmet ipſos pſalmis, hymnis, & canticis ſpirituâlibus, dièbus jûgere noctes, & divinis laudibus occupâre: æmulèmur chariſſimata meliôra. Æmulèmur, inquam, quòd extitit liberâlis in pâuperes, pâtiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim meliùs. In his forma eſt, cui imprimâmur: in miraculis glória, à qua reprimâmur. Illa lætificent, iſta ædificent: môteant illa, iſta promôteant.

R. Orâbitis me. 24.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecundùm Joânnem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hoc eſt præceptum meum, ut diligãtis invicem, ſicut dilèxi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 83. in cap. 15. Joan.
in medio.

HOc eſt, inquit, præceptum meum, ut diligãtis invicem, ſicut dilèxi vos. Si ve dicatur præceptum, ſive mandatum ex uno verbo Græco utrûmque interpretatur. Jam verò iſtam ſententiã & antea dixerat: ibi enim ſic ait: Mandatum novum do vobis,
ut

ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. Hujus itaque mandati repetitio commendatio est; nisi quod ibi, Mandatum, inquit, novum do vobis: hic autem, Hoc est, inquit, mandatum meum. Ibi tamquam non fuerit ante tale mandatum: hic tamquam non sit aliud ejus mandatum. Sed ibi dictum est novum, ne in vetustate nostra perseveremus: hic dictum est meum, ne contemnendum putemus. Quod autem hic ita dixit, hoc est mandatum meum, velut non sit aliud: quid putamus, fratres mei? Numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, & Caritas, tria hæc: major autem horum est caritas.

℞. O nimis felix. 26.

Lectio viii.

ET si in charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de Spe; quis po-

test cuncta colligere? Quis enumerando sufficere? Sed intueamur quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Caritas. Ubi ergo Caritas est, quid est quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesset? Dæmon credit, nec diligit; nemo diligit qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessàriò Fides, & Spes: & ubi dilectio proximi, ibi necessàriò etiam dilectio Dei.

℞. In convertendo. 27.

Pro Sancta Dorothea a Virgine, & Martyre.

Lectio ix.

Dorothea virgo, ex Cæsariæ Cappadociæ, propter Christi confessionem ab Apricio præside comprehensa, Chrystæ, & Callistæ fororibus, quæ à fide defecerant, tradita est, ut eam à proposito removerent. Sed contra factum est: nam eas Dorothea ad cultum Christianæ religionis reduxit, propter quam etiam martyrium susceperunt. Quare virgo equuleo diu torta, & palmis cæsa, ad extrênum capitis damnata, duplicatam virginitatis, & martyrii palmam accepit.

Te Deum laudamus. 27.

Pro Offic. vero per annum
ponitur nona Lectio.

Lectio ix.

Qui enim non diligit eum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum, quandoquidem non diligit & se ipsum? Est quippe impius & iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam. Hoc ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus: & quidquid aliud præcepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines, sicut homines: nam ut discerneretur, adjunctum est, Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus à ceteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligit. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt: ergo ut se diligunt, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commem.

Octavæ Purificationis Beate Mariæ, & Sanctæ Dorotheæ Virg. & Mart. Añæ. Simile est regnum cœlorum homini negotiadori querenti bonas margaritas: Inventa una pretiosa dedit omnia sua, & comparavit eam. *ψ.* Specie tua, & pulchritudine tua. *℞.* Intende, prospere procede, & regna.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quaesumus Domine, beata Dorothea Virgo & Martyr impleret: quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Vesperæ de die Octav. S. P. N. Petri Nolasci, ut in primis Vesperis festi, Officium Duplex, & fit commemorat. Octavæ Purification. ut supra. 43.

In Hispania à Capitulo fit de die Octav. S. P. N. ut in primis Vesper. Festi, cum commemorat. S. Andreae Corsini, Añæ. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, & ad portas paradisi coronavit eum. *ψ.* Justum deduxit. *℞.* Et ostendit illi.

Oratio.

Deus, qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum; da populo tuo beati Andreae Confessoris tui atque Pontificis ita sequi ves-

vestigia , ut assequatur & præmia.

Deinde Octavæ Purificatio-
nis Beatæ Mariæ, ut supra. 43.

DIE VII. FEBRUARII.

Octava Sancti Patris nostri
Petri Nolasci Confessoris.

Duplex.

Et pro mensibus Novembris,
& Decembris.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Bernardi
Abbatis.

Serm. 2. de Sancto Victore.

Lectio iv.

GAudete in Domino , di-
lectissimi, qui inter con-
tinua suæ pietatis beneficia,
indulset hominem mundo, cu-
jus multi salvarentur exem-
plo. Iterum dico gaudete,
quod factus de medio, appropi-
avit Deo , ut multo plures
ejus intercessione salventur.
In terris visus est , ut esset
exemplo : in cœlum levatus
est, ut sit patrocinio. Hic in-
formatur ad vitam, illic invitat
ad gloriam. Factus est mediâ-
tor ad regnum, qui fuit in-
citatôr ad opus. Bonus me-
diâtor, qui sibi jam postulans
nihil, totum in nos transfere
desiderat, & supplicantis af-
fectum, & supplicatiônis fruc-
tum : quid enim quærat sibi,
qui nullius eget?

✠. Confitemini Domino. 23.

Lectio v.

HÆc dies gloriosæ migra-
tionis ejus, dies lætitiæ
cordis ejus : exultemus, & læ-
témur in ea. Introivit in po-
téntias Dómini, gaudeamus:
quia nunc poténtior est ad sal-
vandum. Hódie Petrus No-
lascus posito corpore, tanto
alacrior, quanto expeditior
penetravit in sancta, similis fa-
ctus in glória Sanctorum. Hó-
die despécito mundo, & mun-
di príncipe triumphato, supra
mundum victor ascendit, acci-
piens de manu Dómini coró-
nam victoriæ. Ascendit autem
cum imménsa supelléctili me-
ritorum, clarus triumphis,
miraculis gloriosus. Sedet ve-
teranus miles, debita jam sua-
vitáte, & securitáte quiétus:
securus quidem sibi, sed nos-
tri solícitus. O venerandam
étiam ipsis Angelis sanctitá-
tem, quàm pari stúdio, etfi
díspari voluntáte, & mali fú-
gitant, & fréquentant boni!
Nec fícilè díxerim, quid vi-
rum ástruat sanctiorem, ho-
rum favor, aut pavor illorum.

✠. Spiritus Dómini. 23.

Lectio vi.

OMnes emérite, qui Chris-
tiánæ militiæ duris labó-
ribus Angélicæ felicitatis ré-
quiem commutasti: respice ad
imbélles & imbecíles com-
militónes tuos, qui inter hos-

tiles gládios , & spirítales nequítias tuis laúdibus occupámur. Quàm píum, quàm dulce , quàm suáve , ó Petre Noláſce, in hoc loco afflictiónis, & in hoc córpore mortis te cánere , te cólere , te precáril! Nomen tuum , & memoriále tuum, favus distillans in lábiis captivórum ; mel & lac sub lingua córum , qui tui memória delectántur. Eja ergo fortis athlêta, dulcis patrónce, advocáte fidêlis, exúrge in adiutorium nobis; ut & nos de nostra ereptiône gaudeámus , & tu de plena victória gloriêris.

R. Orabitur me. 24.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: † Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum , ut diligátis ínvicem , sicut diléxi vos. Et reliqua.

De Homilla Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 87. in cap. 15. Joannis.

DIxerat Dóminus : Non vos me elegistis, sed ego elégi vos , & posui ut câtis, & fructum afferátis , & fructus vester máneat : ut quodcúmque petiérítis Patrem in nómine meo , det vobis. Hic autem dicit : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem : ac per

hoc intellégere debémus, hunc esse fructum nostrum , de quo ait : Ego vos elegi, ut câtis, & fructum afferátis , & fructus vester máneat. Et quod adjunxit, ut quodcúmque petiérítis Patrem in nómine meo, det vobis : tunc útiq; dabit nobis , si diligámus ínvicem, cum & hoc ipsúm ipse déderit nobis , qui nos elégit non habétes fructum , quia non eum nos elegerámus , & posuit nos ut fructum afferámus, hoc est ínvicem diligámus. Quem fructum sine illo afferre non póssumus, sicut pálmities fácere sine vite nihil possunt.

R. O nimis felix. 26.

Lectio viij.

CHáritas ergo est fructus noster , quem definit Apóstolus , de corde puro , & consciéntia bona , & fide non ficta. Hac diligimus ínvicem, hac diligimus Deum : neque enim vera dilectiône diligerémus ínvicem , nisi diligétes Deum. Diligit enim unusquisque próximum suum , tamquam seipsum, si diligit Deum; nam si non diligit Deum , non diligit seipsum. In his enim duobus præceptis charitátis tota lex pendet, & Prophéta. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans, Hæc mando , inquit , vobis , ut dil-

ligatis invicem. Unde & Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendare fructum spíritus vellet, à capite hoc pòsuit: Fructus, inquit, spíritus charítas est: ac deinde cétera, tamquam ex isto capite exórta & religata, contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cáritas.

Æ. In converténdo. 27.

Lectio ix.

Quis autem bene gaudet, qui bonum non diligit unde gaudet? Quis patrem veram, nisi cum illo potest habere, quem veraciter diligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benignus, nisi diligit, cui opituláitur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiáitur? Quis salúbriter fidéls, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operáitur? Quis utiliter mansuétus, cui non dilectio moderétur? Quis ab eo continet unde turpáitur, nisi diligit unde honestáitur? Méritò itaque Magíster bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiéndá sit, sine qua non possunt prodéssé cétera bona, & quæ non potest haberi sine céteris bonis, quibus homo efficiáitur bonus.

Pro hac autem dilectióné patiénter debémus étiam mundi ódia sustinére: necesse est enim ut nos óderit, quos cernit nolle quod diligit.

Te Deum laudámus. 27.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ Purificationis B. Mariæ.

In secundis Vesper. à Capite fit de Sancto Joanne de Matha Confes. commemor. Octavæ S. P. N. Petri Nolasci, & Purificationis Beatæ Mariæ.

DIE VIII. FEBRUARII.

Septima die Infraoctavæ Purificationis Beatæ Mariæ.

Fit de Sancto Joanne de Matha Confes. Duplex, ut in Brev. cum commemor. Octavæ.

Vesperæ de Octava Purificationis Beatæ Mariæ. Dupl. (ut in primis Vesper. Festi) cum commemor. S. Joannis de Matha, & S. Apolloniæ Virgin. & Mart. ut in Breviario.

DIE IX. FEBRUARII.

Octava Purificationis Beatæ Mariæ. Dupl. Omnia ut in die.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Expositione Sancti Gregorii Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 1. Lectio iv.

Fuit vir unus de Ramáthaim-Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis

tis nómine beatíssima semper Virgo Maria Dei génitrix designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem, eléctiōnis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptiōnem atérni Verbi pertingeret, meritōrum vérticem supra omnes Angelōrum choros, usque ad solum Deitatis eréxit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Dómini in vértice montium. Mons quippe in vértice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refúllit.

R. Simeon justus & timoratus expectabat redemptiōnem Israël: * Et Spíritus Sanctus erat in eo. *V.* Respónsum accepit Simeon à Spíritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Dómini. Et Spíritus.

Ex Epístola Sancti Leónis Pape ad Pulchériam Augustam.

Epist. 13. ante medium.

Lectio v.

Sacramentum reconciliatiōnis nostræ ante tempora atérna dispositum, nullæ

implebant figuræ: quia nondum supervenerat Spíritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altíssimi obumbraverat ei, ut & intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma servi in unam conveniēte personam, creátor tēporum nasceretur in tēpore, & per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinē carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, & consubstantiālis Patri, consubstantiālis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus à peccato liber uniret; sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

R. Respónsum accepit Simeon à Spíritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Dómini: * Et benedixit Deum, & dixit: Nunc dimittis servum tuum in pace, quia vidérunt oculi mei salutare tuum Dómine. *V.* Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

Dé Expositione Sancti Basilii
Episcopi in Isaiam Pro-
phétam.

In cap. 8. post initium.

Lectio vi.

Accéssi, inquit, ad prophétissam, & in útero accépit, & péperit filium. Quòd Maria prophetissa fúerit, ad quam próximè accéssit Isaias per prænótionem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbòrum Mariae, quæ prophético afflata spírítu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quòd si ánimum accommodáveris univérſis ejus verbis; non útique contentiósè negáveris eam fuisse prophetissam, quòd Dómini spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíſſimi obumbráverit ei.

R. Cùm inducerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut ficerent secundum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Simeon in ulnas suas, & benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimittis Dómine servum tuum in pace.
V. Suscipiens Simeon púerum in máribus, exclamávit, di-

cens. Nunc dimittis. Glória Patri. Nunc dimittis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 2.*

In illo tempore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ secundum legem Moyſi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sifterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et reliqua.

Homília Sancti Joánnis
Chryſóstomi.

Ex Orat. 7. inter 17. Decl. Patrum.

Lumen ad revelatiónem géntium. Cur lumen? quia gentes in ténebris versábantur, & quia rursum obscurata, tetrisque peccatórum ténebris obducta, per illud illustranda & expianda erant. Et glóriam plebis tuæ Israël. Hic glória, illic revelatio. Hic doctrinæ initium, illic disciplinæ persecútio. Ast objécerit hic fortè quispiam: Dic, quæso, ubinam sunt Israëlita? Ecce, habes Petrum, habes Paulum, habes Joánnem, habes tria millia, habes quinque millia, habes Ecclesiám Jerosolymítanam, habes eos præterea Judæos, qui inter gentes dispérſi fidem suscéperant.

R. Suscipiens Jesum in ulnas suas

suas Simeon, exclamavit, & dixit: * Tu es verè lumen ad illuminatiònem gentium, & glòriam plebis tuæ Israël.

¶ Cùm inducerent puerum Jesum parentes ejus, & ipse accèpit eum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit. Tu es verè.

Lectio viii.

ITaque afferbâtur in pòpulo illo fidei semen, neque simul univèrsus pessum ivit; absit: neque simul omnes Judæi in interitum ruèrunt, sed plùrimi. Neque id mirum: nam & nunc quoque in felici hac rerum constitutiòne, beatâque vocatiòne, multi quidem sunt vocâti, pauci verò elècti. Non totus itaque pòpulus ille simul interiiit, non totus depravâtus est, non totus in infidelitate permânsit, non totus persecùtus est Apòstolos. Crediderunt enim per Apòstolos simul tria millia, extra mulieres & pàrvulos, & facta est Jerosòlymis Ecclesià admodum numeròsa.

¶ Senex puerum portabat, puer autem senem regèbat: * Quem virgo concèpit, virgo péperit, virgo post partum, quem genuit, adorâvit. ¶ Accipiens Simeon puerum in manibus, grâtiâs agens benedixit Dòminum. Quem virgo.

Glòria Patri. Quem virgo.

Pro Sancta Apollonia Virgine & Martyr.

Lectio ix.

APollonia Virgo Alexandra, Décio Imperatòre, cùm ingravescènte janetate ad Idòla sistèretur, u eis veneratiònem adhibèret illis contèptis, Jesum Christum verum Deum colèndum esse prædicabat. Quamòbren omnes ei contùsi sunt, & evulsi dentes; ac, nisi Christum detestata deos còleret, accenso rogo combusturos vivan minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitùram, respòndit. Itaque comprehènsa, ut combureretur, cùm paulisper, quasi deliberans quid agèndum esset stetisset, ex illòrum manibus elàpsa, àlacris in ignem sibi paratum, majòri Spiritus Sancti flamma intus accènsa, se injècit. Unde, brevi consumpto corpore, purissimus spiritus in cælum ad sempitèrnam martyrii corònam evolâvit.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus sit commemoratiò Sanctæ Apolloniæ Virginis & Martyr. Añ. Simile est regnum cœlorum. ¶ Spécie tua. Oratio. Deus, qui inter cetera, ut in Breviar.

In secundis Vesper. comp. me.

memor. S. Scholasticæ Virgin.

Post Octavam Purificationis Beatae Mariæ Virginis.

Prima die non impedita Officio duplici, aut Dominica, dicitur Officium Defunctorum Duplex pro Anniversario Parentum nostrorum, cum Psalm. *Lauda anima mea, in Vesper. & De profundis in Laudibus, eodem modo, quo dicitur in Rubric. §. VIII. num. 4.*

DIE XII. FEBRUARII.

In Festo Sanctæ Eulaliæ Virgin. & Mart. Dupl. 2. Claf. cum Octava.

AD VESPERAS.

Añã. Hæc est virgo sapiens, cum reliquis de Laudibus. Psalm. *Dixit Dominus, cum reliquis, ut infra in festo Beatae Mariæ de Mercede.*

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRatres, Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Jesu corõna Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choræis Virginum,
Sponsus decõrus gloria,
Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis, Virgines

Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.
Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclyto
In sæculorum sæcula. Amen.
V. Spécie tua, & pulchritudine tua. R. Intende, prospere procede, & regna.

Ad Magnificat. Añã.

Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in æternum.

Oratio.

Deus, qui nos martyrii beatae Eulaliæ Virginis solemnitate lætificas: concede placatus, ut gloriõsis ejus meritis, & terrena nobis proficiant, & cœlestia desiderata proveniant. Per Dominum.

Ad Martinum, Invitatorium.
Regem Virginum Dominum,
* Venite adoramus. Psalm.
Venite, exultemus. 16.

Hymnus.

Virginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo;
Virginis partos canimus decora

Morte triumphos.

Hæc

Hæc enim palmæ duplîcis
beata

Sorte, dum gessit fragilem
domare

Côrporis sexum, domuit
cruentum

Cæde tyrannum.

Unde nec mortem, nec amica
mortis

Mille pœnarum gênera expavescens,

Sanguine effuso meruit ferentum

Scandere cœlum.

Hujus oratu Deus alme nobis
Dêbitas pœnas scelerum
remitte;

Ut tibi puro resonemus al-
mum

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriusque
virtus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Temporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Añã O quàm pulchra est casta
generatio cum claritate!

Psalmus: Dômine Dôminus
noster, cum reliquis, ut infra

in Officio Beatæ Mariæ de
Mercede. Añã. Ante torum

hujus Virginis frequentare
nobis dulcîa cântica drâmatis.

Psalm. Cœli enarrant glóriam
Dei. Añã. Revértere, revértere

Synamitis; revértere, re-

vértere, ut intueamur te.
Psalm. Dômini est terra.

V. Spécie tua, & pulchritudine
tua. R. Inténde, prospere

procède, & regna.

De Epístola prima Beati Pauli
Apóstoli ad Corinthios.

Lectio 1. Cap. 7. e

DE virginibus præceptum
Dômini non habeo: con-
filium autem do, tamquam
misericordiam consecutus à
Dômino, ut sim fidêlis. Existi-
mo ergo hoc bonum esse

propter instantem necessitatem,
quoniam bonum est hõ-
mini sic esse. Alligatus es uxõ-
ri? noli quærere solutiõnem.

Solutus es ab uxõre? noli quæ-
rere uxõrem. Si autem accé-
peris uxõrem, non peccasti.

Et si nupsêrit virgo, non pec-
cavit. Tribulationem tamen
carnis habebunt hujusmodi.

Ego autem vobis parco. Hoc
itaque dico, fratres: Tempus
breve est: reliquum est, ut &

qui habent uxõres, tamquam
non habentes sint: & qui fiunt,
tamquam non flentes: & qui

gaudent, tamquam non gau-
dentes: & qui emunt, tam-
quam non possidentes: & qui

utuntur hoc mundo, tamquam
non utantur: præterit enim fi-
gura hujus mundi.

& Veni sponsa Christi, accipe
coronam, quam tibi Dôminus
præparavit in ætérnum: pro

cu-

cujus amôre sanguinem tuum fidisti, * Et cum Angelis in paradysum introisti. *ψ.* Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex sp̄ciem tuam. Et cum.

Lectio ij.

VOlo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxôre est, sollicitus est quæ Dômini sunt, quômodo placeat Deo: qui autem cum uxôre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quômodo placeat uxôri, & divisus est. Et mulier innupta, & virgo, cogitat quæ Dômini sunt; ut sit sancta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quômodo placeat viro. Perrô hoc ad utilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimento Dôminum obsecrândi.

R. Diffusa est gr̄tia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. *ψ.* Sp̄cie tua, & pulchritudine tua intēde, prospère procēde, & regna. Propterea.

Lectio iij.

SI quis autem turpem se vidéri existimat super virgine sua, quòd sit superadulta, & ita oportet fieri, quòd vult faciãt: non peccat, si nubat, Nam qui statuit in corde suo

firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, benè facit. Igitur & qui matrimonio jungit virginem suam, benè facit: & qui non jungit, mèlius facit. Mulier alligata est legi quanto tēpore vir ejus vivit. Quòd si dormierit vir ejus, liberata est: cui vult nubat, tantum in Dômino. Beator erit si sic permanserit secundum meum consilium: puto autem quòd & ego Spiritum Dei habeam.

R. Sp̄cie tua, & pulchritudine tua. * Intēde, prospère procēde, & regna. *ψ.* Diffusa est gr̄tia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum. Intēde. Glória Patri. Intēde.

In secundo Nocturno.

Añã. Sp̄cie tua, & pulchritudine tua intēde, prospère procēde, & regna. *Psalm.* Fructavit cor meum verbum bonum. *Añã.* Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovēbitur. *Añã.* Aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem.

Psalmus 47.

Magnus Dôminus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fun-

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi contentes naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terrae: * iustitia plena est dextera tua.

Latetur mons Sion, & exultent filiae Iudae, * propter iudicia tua Domine.

Circumdante Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, & in saeculum saeculi: * ipse reget nos in saecula.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, & in saeculum saeculi: * ipse reget nos in saecula.

Ant. Aquae multae non poterunt extinguere charitatem. V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Lectio iv.

Eulalia Virgo Barchinensis, nobilibus parentibus nata, Christianam religionem ab ineunte aetate colens, cum decimum, & quartum annum aegeret, pro Christi Domini fide martyrio se ultro sponteque objecit. Nam quo tempore Diocletiani, & Maximiani Imperatorum persecutio vehementer exarserat, Barchinensem Dacianus Praeses venit: qui ad Idola colenda ut Christianos adigeret, multiplici varioque tormentorum genere usus, crudelissime adversus eos se gerere coepit. Id illa, quae in vlla paterna prope urbem habitabat, cum audisset, quoniam venerat tempus, quo posset pro Dei gloria sanguinem profundere, ingens gaudium intus sensit, usque adeo, ut illud parentes facile animadvertenterent, quamvis causam plane ignorarent.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere pro-

procède, & regna. Et deducet.

Lectio v.

Martyrii igitur desiderio accensa virgo, Barchinonam intempesta nocte profecta, mane Dacianum pro tribunali sedentem convenit, & eum crudelitatis, quam in Christianos exercebat, palam redarguit. Cujus libera reprehensione ille obstupescit, ubi virginem de fide Christiana constantius respondentem audivit, tunc verbis acerbissimis eam cecidit. Eo autem cruciatus, cum illius inexpugnabilem animi firmitatem summamque in fide perseverantiam cerneret, iratior factus, eam equuleo torqueri, pectinibus dilaniari, facibus aduri, in calcem vivam conjici, oleo plumboque ferventi semiustulari, atque aliis novis, & inauditis suppliciis cruciari voluit. Ea vero, quae in mediis cruciamenti, divina virtute ad fidei confessionem vehementius confirmabatur, non modo tormentorum vim, sed tormentorum immanitatem mirabiliter superavit.

R. Diluxisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. *Ps.* Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Dacianus igitur, ubi tam variis cruciatibus, quos acerrimos excogitaverat, a fidei proposito virginem dimoveri nullo modo posse vidit, id praeterea ad ignominiam terroremque Christianorum adjunxit, ut nuda plagisque poenae concisa per urbem raptaretur. Demum vero, quoniam de victoria, quam sibi hujus martyris virtus praeriperat, prorsus desperaverat, eam statuit cruci affigi: in qua martyrii cursu praclare confecto, ejus anima in caelum visa est instar columbae conscendere. Corpus autem honorifice sepultum, cum diu latuisset, mirabiliter postea inventum, in Basilicam Barchinonensem translatum, in sacrarioque collocatum, denique aliquot post annis in proprio sacello reconditum, pia veneracione colitur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia, & exultatione. *Ps.* Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Ant. Nigra sum, sed formosa, filia Jerusalem: ideo dilexit me Rex, & introduxit me in

in cubiculum suum. *Pſalm.* Cantâte Dómino canticum novum. *Añã.* Trahe me post te, in odórem currêmas unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum. *Pſalm.* Dóminus regnâvit, exúltet terra. *Añã.* Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum. *Pſalm.* Cantâte Dómino canticum novum. *¶.* Elégit eam Deus, & prælégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitâre facit eam.

Lectio sancti Euangélîi secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 25.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homil. 12. in Evangelia.

Sæpè vos, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Euangélîi lectiõne compellor dicere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod à vobis rectum geritur, favor aut grátia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, & quod foris ostén-

ditur, intus à mercède vacuetur. Ecce enim Redemptóris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines, & tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia cærum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habere noluerunt.

R. Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum óleum: *¶.* Et veniente Dómino, introiit cum eo ad nuptias. *¶.* Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio viij.

Sed prius querendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparètur, quæ etiam virgines prudentes, & fatuæ dicantur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reprobórum nullus ingreditur, étiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quòd sæpè in sacro elóquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclésia dicitur. De quo alio in loco Dóminus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scándala. Neque enim in illo regno bea-

beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. *V.* Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinarium denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali curæ bonis, & reprobi cum electis admixti sunt, rectè similis virginibus prudentibus, & fatuus esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, & toto desiderio ad supernam patriam anhelant, æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra consciëntiam contegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

HÆc est virgo sapiens, & una de numero prudentium. Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. 28. Añã Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit. Añã. Hæc est quæ nescivit torum in delicto: habebit fructum in respectiõne animarum sanctarum. Añã. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia. Añã. Ista est speciosa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRATRES, Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est; sed quem Deus commendat.

Hymnus.

JEsu, corõna Virginum,
 Quem mater illa concipit,
 Quæ sola Virgo parturit,
 Hæc vota clemens accipe,
 Qui pergis inter lilia,
 Septus choréis Virginum,
 Sponsus decorus gloria,
 Sponsisque reddens præmia.
 Quocúmque tendis, Virgines
 Sequuntur, atque laudibus
 Post te canentes cursitant,
 Hymnosque dulces personant.

Te deprecamus supplices,
 Nostris ut addas sensibus,
 Nescire prorsus omnia
 Corruptiõnis vulnera.

Vir-

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculorum sæcula.

Amen.

✠. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus, *Añã.*

Simile est regnum cœlôrum homini negotiatóri quarénti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, & comparavit eam.

Oratio.

DEus, qui nos mártirii beátæ Eulátiæ Virginiis solemnitáte latificas: concède placátus; ut gloriósus ejus méritis, & terræna nobis proficiant, & cœléstia desiderata provéniant. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, *Añã.* Hæc est virgo sapiens. *Capitulum:* Fratres, Qui gloriátur, ut supra. *R. brev.* Spécie tua, ✠ Et pulchritudine tua. Spécie tua. ✠. Inténde, prospère procède, & regna. Et pulchritudine tua. Glória Patri. Spécie tua.

✠. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus non commovebitur.

Ad Sextam, *Añã.* Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. 2. *Cor.* II.

ÆMulor enim vos Dei æmulatione. Despondi

enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

R. brev. Adjuvabit eam, ✠ Deus vultu suo. Adjuvabit, ✠. Deus in médio ejus, non commovebitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit. ✠. Elégit eam Deus, & prælégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam; *Añã.* Ista est speciosa.

Capitulum. *Eccli.* 15. b

Domine Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, & pro morte defluente deprecata sum. Invocavi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, & in tempore superbórum sine adjutorio.

R. brev. Elégit eam Deus, ✠ Et prælégit eam. Elégit. ✠. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit. ✠. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Vesperas, Antiphonæ, Psalmi, *Capitulum*, & *Hymn* ut in primis Vesperis. ✠. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Magnificat, *Añã.*

Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus

nus præparavit in ætérnum.

Oratio : Deus , qui nos martyrii , ut supra.

Intraoctavam omnia dicuntur ut in festo , præter Lectiões , quæ in primo Nocturno leguntur de Scriptura occurrente , in aliis verò Nocturnis habentur propriæ , ut infra.

DIE XIII. FEBRUARII.

Secunda die Intraoctavam
Sanctæ Eulaliæ.

In secundo Nocturno,

Sermo S. Ambrósii Episcopi.

*Lib. I. de Virginibus, circa
initium.*

Lectio iv.

QUóniam hódie natális est Virginis , invitât nunc integritátis amor , ut âliquid de virginitate dicâmus : ne véluti tránsito quodam præstricta videâtur , quæ principâlis est virtus. Non enim ideò laudâbilis virginitas , quia in martyribus reperitur : sed quia ipsâ martyres faciât. Quis autem humano eam possit ingénio comprehendere , quam nec natura suis inclûsit légibus ? aut quis naturali voce complécti , quod supra usum naturæ sit ? E cœlo acersivit quod imitarêtur in terris. Nec imméritò vivendi sibi usum quæsivit è cœlo , quæ sponsum sibi invênit in cœlo.

℞. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

HÆc , nubes , æera , Angelos , sideraque transgrediens , Verbum Dei in ipso sinu Patris invênit , & toto hausit pectore. Nam quis tantum , cum invênit , relinquat boni ? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum : propterea adolescentulæ dilexerunt te , & attraxerunt te. Postremo , non meum est illud , quóniam quæ non nubunt , neque nubentur , erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirêtur , si Angelis comparentur , quæ Angelorum Dómino copulantur.

℞. Dilexisti justitiam. 61.

Lectio vi.

QUIS igitur neget hanc vitam fluxisse de cœlo , quam non facîle invenimus in terris , nisi postquam Deus in hæc terrèni corpóris membra descéndit ? Tunc in útero Virgo concépit , & Verbum caro factum est , ut caro fieret Deus. Dicit aliquis : Sed etiam Elias nullius corpórei cóitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideò ergo curru raptus ad cœlum , ideò cum Dómino appâret in glória , ideò Dóminici venturus est præcursor adventus.

℞. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus: quæ accipientes lâmpades suas, exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

Fatuae virgines oleum secum non sumunt, quia gloriâ intra conscientiam non habent, dum hanc ab ore proximorum quærunt. Notandum verò, quod omnes lâmpades habent, sed omnes oleum non habent: quia plerumque bona in se opera cum electis, & reprobis ostendunt, sed soli ad sponsum cum oleo veniunt, qui de his quæ foris egerint, intus gloriâ requirunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta electorum Ecclesia dicitur: Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus.

n. Hæc est virgo sapiens. 62.

Lectio viii.

Omnes virgines surgunt: quia & electi, & reprobi à somno suæ mortis excitantur. Lâmpades ornant, quia sua secum opera numerant, pro quibus æternam recipere

beatitudinem expectant. Sed lâmpades fatuarum virginum extinguuntur: quia earum opera, quæ clara nominibus foris apparuerant, in adventu Iudicis intus obscurantur: & à Deo retributionem non inveniunt: quia pro eis receperunt ab hominibus laudes, quas amaverunt. Quid est autem, quod tunc à prudentibus oleum petunt, nisi quod in adventu Iudicis, cum se intus vacuas invenerint, testimonium foris quærunt? Ac si à sua fiducia decipit proximi dicant: Quia nos quasi sine opere repelli conspicitis, dicite de nostris operibus quid vidistis. Sed prudentes virgines respondent, dicentes: Ne fortè non sufficiat nobis, & vobis, ite potius ad vendentes, & emite vobis.

R. Média nocte. 63.

Lectio ix.

O Si sapere in cordis palato possit, quid admirationis habeat, quod dicitur, Venit sponso! quid dulcedinis, Intraverunt cum eo ad nuptias! quid amaritudinis, Et clausa est janua! Venit quippe ille, qui adventu suo elementa concutit, in cuius conspectu cœlum & terra contremiscunt. Unde etiam per Prophetam dicit: Adhuc semel, & ego movebo non solum

ſum terram, ſed etiam cœlum. Ad cuius exâmen omne humanum genus deducitur : cui ad vindictam malôrum remunerationemque bonôrum, Archângeli, Throni, Principâtus, & Dominationes obſequuntur.

Te Deum laudâmus. 27.

In Veſper. ſit commemor. Sancti Valentini Presbyteri, & Mart.

Añã. Iſte ſanctus. ♯. Glória, & honôre, ut ſupra 34.

Oratio.

PRæſta quaſumus Omnipotens Deus : ut qui beati Valentini Mártyris tui natalitia cõlimus, à cunctis malis imminéntibus, ejus interceſſiõne liberêmur. Per Dõmum noſtrum.

DIE XIV. FEBRUARII.

Tertia die Inſeſtoctavam Sanctæ Eufaliæ.

In ſecundo Nocturno.

De Sermõne Sancti Ambrõſii Epifcopi.

De *Virginibus, lib. 1.*

Lectio iv.

MARIA ſumens tympanum, pudõre virgineo choros duxit. Sed confiderâte cujus illa ſpéciem tunc gerêbat : nonne Ecclẽſiæ, quæ religioſos pópuli coetus, qui cârmina divína concinerent, immaculâto virgo ſpíritu copulâvit? Nam etiam templo

Jerofolyimis fuiſſe légimus virgines deputatas. Sed quid Apóſtolus dicit? Hæc autem in figura contingebant illis, ut eſſent indicia futurôrum. Figura enim in paucis eſt, vita in plûribus.

℞. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

AT verò poſteaquam Dõminus in corpus hoc véniens, contubérnium divinitatis & cõporis ſine ulla concretæ confuſiõnis labe ſociâvit, tunc toto orbe diffuſus, cõporibus humanis vitæ cœlẽſtis uſus inolêvit. Hoc illud eſt, quod miniſtrantes in terris Angeli decantârunt futurum genus, quod miniſtèrium Dõmino immaculâti cõporis obſequiis exhiberet. Hæc eſt cœlẽſtis illa militiã, quam laudântium exercitus Angelõrum promittêbat in terris. Habêmus ergo auctoritatem vetuſtatis à ſæculo, plenitudinem profeſſiõnis à Chriſto.

℞. Dilexiſti juſtitiam. 61.

Lectio vi.

CERTÈ non eſt hoc mihi cõmune cum Gẽntibus, non populâre cum Barbaris, non cum ceteris animântibus uſitatum; cum quibus eſi unum eundemque vitalem aëris hujus cãrpinus ſpíritu, vulgãrem terréni cõporis participãmus ſtatum,

generandi quoque non dis-
crepamus usi: hoc solo tamen
naturæ parilis convitia decli-
namus, quòd virginitas affec-
tatur à Géntibus, sed conse-
crata violatur; incursatur à
Bárbaris, nescitur à reliquis.

✠. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis parabo-
lam hanc: Simile erit regnum
coelorum decem virginibus:
quæ accipientes lampades
suas, exierunt obviam sponso
& sponsæ. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

ET clausa est janua. Pen-
sate, fratres charissimi,
ante conspectum tanti Jûdicis,
qui in illo die terror erit, quan-
do jam in poena remedium
non erit? Quæ illa confusio,
cui, reatu suo exigente, contin-
get in conventu omnium An-
gelorum hominumque eru-
bescere? Qui pavor, eum, quem
& tranquillum mens humana
capere non valet, etiam irâ-
tum videre? Quem diem bene
Propheta intuens, ait: Dies
iræ, dies illa, dies tribulatio-
nis, & angustiae, dies calami-
tatis, & miseriae, dies tenebra-
rum, & caliginis, dies nebu-

lae, & turbinis, dies tubæ, &
clangoris. Pensate ergo, fra-
tres charissimi, extrêmi diem
judicii super corda reprobô-
rum, qua asperitate Propheta
vidit amarescere, quem tot
appellationibus non valet ex-
plicare.

✠. Hæc est virgo sapiens. 62.

Lectio viij.

QUANTA verò tunc erit
electorum lætitia, qui
de ejus merentur visio-
ne gaudere, de cujus conspec-
tu vident & elementa omnia
contremiscere, cum eo simul
ad nuptias intrare? Qui, & in
sponsi nuptiis gaudent, & ta-
men ipsi sunt sponsa, quia in
illo aterni Regis thalamo vi-
sioni nostræ Deus conjungit-
tur. Quæ scilicet visio num-
quam jam in perpetuum ab
amoris sui amplexibus evellê-
tur. Tunc regni janua lugen-
tibus claudetur, quæ modò
quotidie poenitentibus aperit-
tur. Erît namque & tunc poe-
nitentia, sed fructuosa jam non
erit: quia nequaquam tunc
veniam inveniet, qui modò
aptum veniæ tempus perdit.
Hinc etenim Paulus dicit: Ec-
ce nunc tempus acceptabile,
ecce nunc dies salutis. Hinc
Propheta ait: Querite Dômi-
num, dum inveniri potest: in-
vocate eum, dum propè est.

✠. Média nocte. 63.

Lec-

Lectio ix.

UNde & easdem virgines fatuas invocantes Dominus non audit; quia interclusa regni janua, is qui nunc per exauditionem propè esse poterat, propè jam non erit; nam subditur: Novissimè veniunt & reliquæ virgines, dicentes: Domine, Domine, aperi nobis. At ille respondens, ait: Amen dico vobis, nescio vos. Ibi jam à Deo non potest mereri quod petit, qui hinc noluit audire quod iussit: quia qui tempus congruæ poenitentiaè perdidit, frustra ante regni januam cum precibus venit. Hinc est enim quod per Salomõnem Dominus dicit: Vocavi, & renuistis; extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret: despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis: ego quoque in interitu vestro ridebo, & subfannabo, cum vobis quod timebãtis advenerit: cum irruerit repentina calamitas, & interitus quasi tempestas irruerit: quando venerit super vos tribulatio, & angustia: tunc invocabunt me, & non exaudiam: manè confurgent, & non invenient me.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus sic commemor.
Sancti Valentinii Presbyteri, &
Martyris. Ant. Qui odit ani-

mam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ps. Justus, ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur. Grad. Præsta quæsumus, ut supra.

In Vespèris sic commemor.
S. Faustini, & Jovite Martyr.
Ant. Istòrum est enim regnum cœlòrum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Ps. Letamini in Domino, & exultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Faustini, & Jovite solemnitate lætificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, accendàmur exemplis. Per Dominum nostrum.

DIE XV. FEBRUARII.

Quarta die commemoratur
Sanctus Eulalius.

In secundo Epitaphio.

De Sermone Sancti Ambrósii
Episcopi.

De Virginibus, lib. I.

Lectio iv.

IN laudationibus solet patria prædicari, & parentes, ut in commemoratione auctoris dignitas successiõnis exaggeretur. Ego licet laudationem non susceperim virginitatibus, sed expressiõnem; ad

rem tamen pertinere arbitror, ut quæ sit ei patria, quis auctor, appareat. Ac prius ubi sit patria definiamus. Si enim ibi est patria, ubi genitale domicilium; in coelo profectò est patria castitatis. Itaque hæc advena, ibi incola est. Quid autem est castitas virginâlis, nisi expers contagiõnis integritas?

R. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

ATque ejus auctorem, quem possumus existimare, nisi immaculatum Dei Filium, cujus caro non vidit corruptionem, divinitas non est experta contagiõnem? Videte igitur, quanta virginitatis merita sint: Christus ante Virginem, Christus ex Virgine: à Patre quidem natus ante sæcula, sed ex Virgine natus ob sæcula. Illud naturæ suæ, hoc nostræ utilitatis est. Illud erat semper, hoc esse voluit.

R. Dilexisti justitiam. 61.

Lectio vi.

Spectate aliud virginitatis meritum. Christus virgo, virginis sponsus, & si dici potest, Christus virginæ castitatis. Virginitas enim Christi, non virginitatis est Christus. Virgo est ergo quæ nupsit, virgo quæ nos suo útero portavit, virgo quæ genuit, virgo quæ proprio lacte nutrit, de qua legimus: Quanta fecit

virgo Israël? Non deficient de petra úbera, neque nix à Libano, aut declinavit aqua valida, vento quæ portatur. Quâlis est hæc virgo, quæ Trinitatis fontibus irrigatur? cui de petra fluunt aquæ, non deficient úbera, mella funduntur? Petra autem est, juxta Apostolum, Christus: ergo à Christo non deficient úbera, claritas à Deo, flumen à Spiritu. Hæc est Trinitas, quæ Ecclesiam suam irrigat, Pater, Christus, & Spiritus.

R. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ. Et reliqua.

De Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

ECce virginis fatuæ januam aperiri clamant, & repulsionis suæ dolore compulsa, appellationem dominantis ingeminant, dicentes: Domine, Domine, aperi nobis. Preces offerunt, sed nesciuntur; quia tunc velut incognitos Dominus deserit, quos modo suos per

per vitæ méritum non agnóscit. Ubi aprè quoque generá-
lis ad discipulos exhortatio
subinfératur, cum dicitur: Vi-
giláte itaque, quia neícitis
diem neque horam.

R. Hæc est virgo sapiens. 62.

Lectio viij.

Quia post peccata Deus
pœnitentiam suscipit: si
sciret quisque de præ-
senti sæculo quo tempore exi-
ret, aliud tempus voluptati-
bus, atque aliud pœnitentiæ
aptare potuisset. Sed qui pœ-
nitenti veniam spopondit, pec-
canti diem crastinum non pro-
misit. Semper ergo extrémum
diem debemus metuere, quem
numquam possimus prævidere.
Ecce hunc ipsum diem de
quo loquimur, ad inducias
conversionis accepimus; & ta-
men mala quæ fecimus, flere
recusamus. Non solum com-
missa non plangimus, sed etiam
quæ desceantur augemus. At
si aliqua nos ægritudo corripiat,
si signa ægritudinis vicinam
mortem denuntient, inducias
vivendi quarimus, ut
peccata nostra desceamus; &
eas cum magno æstu desiderii
petimus, quas acceptas modo
pro nihilo habemus.

R. Média nocte. 63.

Pro Ss. Martyribus Faustino,
& Jovita.

Lectio ix.

Fauslinus, & Jovita fratres,
Nobiles Brixiani, in mul-
tis Italiæ urbibus, quo victi
saviènte Trajani persecutiõne
ducebantur, acerbissima sup-
plicia perpessi, fortes in Chris-
tiana fidei confessione persti-
terunt. Nam Brixia diu vincu-
lis constricti, feris etiam objec-
ti, in ignemque conjecti, &
à bestiis, & à flamma integri
& incolumes servati sunt: inde
verò eisdem catenis colligati
Mediolanum venerunt: ubi
eorum fides tentata exquisitis-
simis tormentis, tamquam igne
aurum, in cruciatibus magis
enituit. Postea Romam
missi, ab Evaristo Pontifice
confirmati, ibi quoque crude-
lissime torquentur. Denique
perducti Neapolim, in ea etiam
urbe varie cruciati, victis ma-
nibus pedibusque in mare de-
merguntur: unde per Angelos
mirabiliter erepti sunt. Quare
multos, & constantia in tor-
mentis, & miraculorum virtute
ad Christi fidem converten-
t. Postremo redacti Bri-
xiam initio suscepti ab Adria-
no imperii, securi percussi, il-
lustrem martyrii coronam ac-
ceperunt.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commemor.
Ss. Faustini, & Jovita. Añã.
Vestri capilli capitis omnes

numerati sunt : nolite timere, multis passeribus meliores estis vos. *v.* Exultabunt sancti in gloria. *R.* Lætabuntur in cubilibus suis. Oratio : Deus, qui nos annua, ut supra.

DIE XVI. FEBRUARII.

Quinta die Infraoctavam Sanctæ Eulaliæ.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Ambrósii Episcopi.

De Virginibus, lib. 1.

LECTIO IV.

DE Virginibus, inquit Apóstolus, præceptum Dómini non habeo, consilium autem do. Si Doctor Géntium non habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem non habuit, sed habuit exemplum. Non enim imperari potest virginitas, sed optari : nam quæ supra nos sunt, in voto magis quam in magistratio sunt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitudine esse : nam qui sine uxore est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quomodo placeat Deo : & virgo cogitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta & corpore, & spiritu. Nam quæ nupta est, cogitat quæ mundi sunt, quomodo placeat viro.

R. Propter veritatem. 60.

LECTIO V.

Non ego quidem dissuadeo matrimonium, sed

virginitatis attréxo beneficium. Qui infirmus est, inquit, ólera manducet. Aliud exigo, aliud admiror. Alligatus es uxóri? noli querere solutionem. Solutus es ab uxóre? ne quasiéris uxórem. Hoc præceptum est copulatis. De virginibus autem quid ait? Et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit : & qui non jungit, melius facit. Illa non peccat, si nubat : hæc si non nubat, æterna est. Ibi remedium infirmitatis, hinc gloria castitatis. Illa non reprehenditur, ista laudatur.

R. Dilexisti justitiam. 61.

LECTIO VI.

Conferamus, si placet, bona mulierum cum últimis virginum. Jaçet licet foecundo se mulier nobilis partu : quò plures generaverit, plus laborat. Numerat solatia filiorum, sed numeret pariter & moléstias. Nubit, & plorat. Quælia sunt vota quæ flentur? Concipit, & gravescit. Prius útique impedimentum foecunditas incipit asserre quam fructum. Parturit, & agròtat. Quàm dulce pignus, quod à periculo incipit, & in periculis desinit, prius dolóri futurum quam voluptati. Periculis emitur, nec pro arbitrio possidetur. Quid recenseam nutriéndi moléstias, instituendi,

di, & copulandi? Felicium sunt ista miseriae. Habet mater haeredes, sed auget dolores. Nam de adversis non oportet dicere, ne sanctissimorum parentum animi contremiscant.

R. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus: quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, & sponsae. Et reliqua.

De Homil. S. Augustini Episc.

Lib. 83. Quaest. 9. 59.

Videntur mihi quinque virgines significare quinque partitam continentiam a carnis illécebris. Continentus est enim animi appetitus a voluptate oculorum, a voluptate aurium, a voluptate olfaciendi, gustandi, tangendi. Sed quia ista continentia partim coram Deo fit, ut illi placeatur in interiori gaudio conscientiae, partim coram hominibus tantum, ut gloria humana capiatur; quinque dicuntur sapientes, & quinque fatuae: utraque tamen virgines, quia utraque continentia est, quamvis diverso fomite

gaudeat. Lampades autem sunt, quia manibus gestantur opera, quae secundum istam continentiam fiunt. Dicitum est autem: Luceant opera vestra coram hominibus.

R. Hac est virgo sapiens. 62.

Lectio viij.

OMnes vero acceperunt lampades suas, & venerunt obviam sponso. Intelligendum est ergo Christi nomine cenferi, de quibus agitur. Non enim possunt, qui Christiani non sunt, sponso Christo venire obviam. Sed quinque fatuae acceptis lampadibus suis, non sumpsérunt oleum secum. Multi enim, quamvis de Christi bonitate plurimum sperent, gaudium tamen non habent, dum continenter non vivunt, nisi in laudibus hominum. Non ergo habent oleum secum: nam ipsam laetitiam oleo significari arbitror. Propterea unxit, inquit, te Deus, Deus tuus oleo exultationis. Qui autem non propterea gaudet, quia Deo intrinsecus placet, non habet oleum secum. Prudentes autem acceperunt secum oleum in vasis suis cum lampadibus, id est, laetitiam bonorum operum in corde, atque conscientia posuerunt; sicut Apostolus monet: Prober autem se homo, inquit, & tunc in semetipso ha-

habèbit glóriam , & non in altero.

R. Média nocte. 63.

Lectio ix.

TArdante verò sponso, dormitavérunt omnes; quia ex utròque genere continentium hóminum , sive eòrum qui coram Deo exúltant, sive eòrum qui in laúdibus hóminum acquiescunt , moriúntur hoc intervállo témporis, donec sub advéntu Dómini fiat resurréctio mortuórum. Média autem nocte , id est, nullo sciénte , aut speránte: quippe cùm ipse Dóminus dicat: De die autem illa & hora nemo scit : & Apóstolus: Dies Dómini tamquam fur in nocte ita véniet. Ex quo significátur, eum pénitus latère , cùm vénerit. Clámor factus est, Ecce sponsus venit , surgite obviam ei. In ictu óculi , & in novíssima tuba omnes resurgémus. Ergo surrexérunt omnes vírgines illæ , & aptavérunt lámpades suas, id est, ratiónes reddéndas óperum suórum. Opórtet enim nos exhibéri ante tribúnal Christi, ut illic recipiat unusquisque quod gessit in córpore, sive bonum, sive malum.

Te Deum laudámus. 27.

DIE XVII. FEBRUARII.

Sexta die Infraoctavam Sanctæ Eulæiæ.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Cypriani Episcopi & Martyris de disciplina & hábitu Virginum.

Cap. 2. Lectio iv.

Nunc nobis ad vírgines sermo est , quarum quò sublímius glória est , major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérmis , decus atque ornamentum grátia spiritalis, lata indoles , laudis & honóris opus íntegrum , atque incorruptum , Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini , illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas , atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fecúnditas : quantòque plus copiósa virginitas número suo addit, tantò plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiône potíus quàm potestáte: non quòd extrémis , & mínimis , & humilitátis nostræ admodum conscíi aliquid ad censuram licentiæ vindicémus ; sed quòd ad sollicitudinem magis cauti , plus de diaboli infestatióne timeámus.

R. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

Nequè inánis hæc cautió est , & vana formído, quæ ad salutis viam consúltat, quæ Dóminica & vitália præcep-

cépta custôdit, ut quæ se Christo dicaverint, & à carnali concupiscéntia recedéntes, tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consumment opus suum magno præmio destinatum, nec ornâri jam, aut placere cuiquam, nisi Dómino suo, studeant, à quo & mercedem virginitatis expéctant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: & sunt spadónes, qui coacti sunt ab hominibus: & sunt spadónes, qui seipsos castraverunt propter regnum cœlôrum.

℞. Dilexisti iustitiam. 61.

LECTIO VI.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continentiae munus ostenditur, virginitas prædicatur: Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum masculis continentiae gratiam Dóminus repromittit, & feminas praterit: sed quoniam femina viri portio est, & ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis ferè omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, & in masculino simul significatur

& femina. Quòd si Christum continentia sequitur, & regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terrèno cultu, & cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gèstunt, Deum offéndunt?

℞. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Euangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlôrum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi. *Ubi supra.*

ET dixerunt stultæ ad sapientes: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur. Quorum enim facta aliênâ laude fulcuntur, eâdem subtrâcta, deficiunt: & de consuetudine id semper inquirunt, unde gaudere animus solet. Itaque hominum, qui corda non vident, testimónium volunt habere apud Deum, qui cordis inspector est. Sed quid responderunt sapientes? Ne fortè non sufficiat nobis & vobis. Unusquisque enim pro se rationem reddet, nec alièno testimonio quisquam adjuvatur apud Deum,

Deum, cui secreta cordis apparent: & vix sibi quisque sufficit, ut ei testimonium perhibeat conscientia sua. Quis enim gloriabitur mundum se habere cor? Inde est quod Apostolus ait: Mihi autem minimum est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. Quapropter cum de seipso quisque aut non omnino, aut vix possit veram ferre sententiam, quomodo potest de alio iudicare, cum sciat nemo quid agatur in homine, nisi spiritus hominis?

R. Hæc est virgo sapiens. 62.

1 lectio viij.

ITe magis ad vendentes, & emite vobis. Non consilium dedisse putanda sunt, sed crimen earum ex obliquo commemorasse. Vendunt enim oleum adulatorum, qui sive falsa, sive ignorata laudando, animas in errorem mittunt: & eis vana gaudia tamquam fatuis conciliando, aliquam de his mercedem, sive ciborum, sive pecuniarum, sive honorum, sive alicujus commodi temporalis accipiunt; non intelligentes quod dictum est: Qui vos felices dicunt, in errorem vos mittunt. Melius est autem objurgari a justo, quam a peccatore laudari. Emendabit me, inquit, justus in misericordia, & ar-

guet me; oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. Ite ergo magis ad vendentes, & emite vobis, id est: Videamus nunc quid vos adjuvant, qui vobis laudes vendere consueverunt, & vos in errorem inducere, ut non coram Deo, sed ab hominibus gloriam quaereretis.

R. Media nocte. 63.

Lectio ix.

Euntibus autem illis emere, venit sponsus, id est: Inclinantibus se illis in ea quae foris sunt, & solitis gaudere quaerentibus, quia gaudia interna non noverant, venit ille qui iudicat. Et quae paratae erant, id est, quibus bonum coram Deo testimonium conscientia perhibebat, intraverunt cum eo ad nuptias, id est, ubi munda anima puro & perfecto sempiternoque Dei verbo fecundata, copulatur. Et clausa est janua, id est, receptis illis, qui sunt in Angelicam vitam immutandi. Omnes enim, inquit, resurgemus, sed non omnes immutabimur: clausus est aditus ad regnum caelorum. Non enim post iudicium patet precum, aut meritum locus.

Te Deum laudamus. 27.

In Vespere fit commemoratio Sancti Simeonis Episcopi & Martyris. Acta. Iste sanctus.

tus. *v.* Glória, & honóre.
R. Et constituisti. 34.

Oratio.

Infirmiãtẽm nostrã respice omnipotens Deus: & quia pondus propriã actiõnis gravat, beati Simcõnis Martyris tui atque Pontificis intercessiõ gloriõsa nos protegat. Per Dõminum nostrum.

DIE XVIII. FEBRUARII.

SEPTIMA DIE INFRA-
 octavam Sanctæ Eulaliæ.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Cypriani Episcopi & Martyris de disciplina & habitu Virginum.

Lectio iv.

Continẽtia verò & pudicitia non in sola carnis integritate consistit, sed etiam in cultus & ornatus honore pariter ac pudore, ut secundum Apostolum, Quæ in-nupta est, sancta sit & corpore & spiritu. Instruct Paulus, & dicit: Cælebs cogitat ea quæ sunt Dõmini, quomodo placeat Deo. Qui autem matrimonium contraxit, cogitat ea quæ sunt mundi hujus, quomodo placeat uxõri. Sic & virgo, & mulier innupta, cogitat ea quæ sunt Dõmini, ut sit sancta & corpore & spiritu. Virgo non esse tantum, sed & intelligi debet & credi, ut nemo, cum virginem vi-

det, dubitet an virgo sit. Parrem se integritas in omnibus præstet, nec bonum corporis cultus infamet. Quid ornata, quid compta procedit, quasi maritum aut habeat, aut quaerat? Timeat potius placere, si virgo est, nec periculum sui appetat, quæ ad meliõra & divina se servat.

R. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

Quæ virum non habent, cui placere se simulent, integræ & puræ non tantum corpore, sed etiam spiritu perseverent. Neque enim fas est virginem ad speciem formæ suæ comi, aut de carne, & de ejus pulchritudine gloriari; cum nulla sit illis magis quàm adversus carnem coluctatio, & vincendi corporis ac domandi obstinata certatio. Paulus forti ac sublimi voce proclamatur: Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Dõmini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Et virgo in Ecclesia de specie carnis, ac de corporis pulchritudine gloriatur? Addit Paulus, & dicit: Qui enim sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiiis & concupiscentiis: & quæ se concupiscentiis carnis & vitiiis renuntiassẽ profiterentur, in iisdem quibus renun-

riaverat invenitur? Deprehenderis virgo, & detegeris, aliud te esse jactas, & affectas: maculis te concupiscentiæ carnalis aspergis, cum integritatis candidata sis & pudoris.

R. Dilexisti justitiam. 61.

LECTIO VI.

CLama, inquit Isaia Dominus, Omnis caro foenum, & omnis claritas ejus ut flos foeni: aruit foenum, & flos decidit; verbum autem Domini manet in æternum. Neminem Christianum decet, & maximè virginem non decet, claritatem ullam computare carnis, & honorem; sed solum appetere sermonem Dei, bona in æternum mansura complecti. Aut si in carne sit glorandum, tunc planè quando in nominis confessione cruciatur, quando fortior femina viris torquentibus invenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel bestias patitur, ut coronetur. Illa sunt carnis pretiosa monilia, illa corporis ornamenta meliora.

R. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus;

quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ubi supra.

NOVISSIMÈ autem veniunt & reliquæ virginés, dicentes: Domine, Domine, aperi nobis. Non dictum est quod emerint oleum, & ideo intelligendæ sunt, nullo jam remanente de aliénis laudibus gaudio, in angustiis & magnis afflictionibus redire ad implorationem Dei. Sed magna est ejus severitas post judicium, cujus ante judicium ineffabilis misericordia prorogata est. Itaque respondens, ait: Amen dico vobis, nescio vos. Ex illa scilicet régula, quam non habet ars Dei, hoc est sapientia Dei, ut intrent in gaudium ejus qui non coram Deo, sed ut placèrent hominibus, visi sunt aliquid secundum præceptum ejus operari; atque ita concludit: Vigilâte ergo, quia nescitis diem neque horam: non modò illius ultimi temporis, quo venturus est sponus, sed suæ quisque diem dormitionis & horam nescit. Quisquis autem paratus est usque ad somnum, id est, usque ad mortem, quæ omnibus debetur, paratus etiam invenietur, cum illa vox média nocte sonue-

nierit, qua omnes evigilaturi sunt.

R. Hac est virgo sapiens. 62.

Lectio viij.

QUOD verò sponso dixit obviam venire virgines, sic intelligendum puto, ut ex ipsis virginibus constet ea quæ dicitur ipsa, tamquam si omnibus Christianis in Ecclesiam concurrentibus, filii ad matrem concurrere dicantur, cum ex ipsis filiis congregatis constet ea quæ dicitur mater. Nunc enim desponsata est Ecclesia, & virgo est ad nuptias perducenda, id est, cum se continet à corruptione seculari. Illo autem tempore nubet, cum, universa mortalitate in ea pereunte, immortalis conjunctione fruatur. Dispensavi, inquit, vos uni viro virginem castam exhibere Christo, Vos, inquit, virginem, à plurali ad singularem concludens: ideo & virgines dici possunt, & virgo.

R. Média nocte. 63.

Pro Sancto Simeone Episcopo & Martyre.

Lectio ix.

Simeon, filius Cleophae, post Jacobum proximus Ierosolymis ordinatus Episcopus, Trajano Imperatore apud Atticum consularem est accusatus, quod Christianus esset,

& Christi propinquus. Comprehendebantur enim omnes eo tempore, quicumque ex genere David orti essent. Quare multis cruciatus tormentis, eodem passionis genere, quod Salvator noster subierat, afficitur, mirantibus omnibus, quod homo atate confectus (erat enim centum & viginti annorum) acerbissimos crucis dolores fortiter constanterque pateretur.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commemoratio Sancti Simeonis Episcopi, & Martyris. Añã. Qui odit. V. Justus ut palma. Oratio: Infirmis. 77.

DIE XIX. FEBRUARII.

OCTAVA SANCTÆ

Eulaliae. Duplex.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriani Episcopi & Mart. de disciplina & habitu Virginum.

Lectio iv.

Audite itaque virgines ut parentem: audite, quæso, vos docentem pariter ac monentem: audite utilitatibus & commodis vestris fideliter consulentem. Estote tales, quales vos Deus artifex fecit: estote tales, quales vos manus Patris instituit. Manceat in vobis facies incorrupta, cervix pura, forma sincera. Non inferantur auribus vulnera, nec

nec bráchia inclúdat aut colla de armillis & monilibus catêna pretiôsa. Sint à compédi-bus áureis pedes liberi, crines nullo colôre fucati, óculi conspiciêdo Deo digni. Celebrêntur lavâcra cum fêminis, quarum in vos pudica lavatio est. Nuptiârum festa improba & convivía lascíva vitêntur, quorum periculôsa contagio est.

℞. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

Vince vestem, quæ virgo es, quæ Deo servis: vince aurum, quæ carnem vincis & sæculum. Non est ejúsdem, non posse à majóribus vinci, & imparem minóribus inveniri. Arcta & angusta est via, quæ ducit ad vitam: durus & arduus est limes qui tendit ad glóriam. Per hunc vitæ límitem mártires pergunt, eunt vírgines, jústi quique gradiúntur. Lata & spatiôsa itinera vitæ; letháles illic illécebræ, & mortífera voluptates: illic diábolus blanditur, ut fallat, arrêdet, ut nóceat, állicit, ut occídat: Primus enim centenárius mártirum fructus est; secundus sexagenárius vester est. Ut apud martyres non est carnis & sæculi cogitatio, nec parva & levis & delicata congréssio; sic & in vobis, quarum ad glóriam merces secún-

da est, sit & virtus ad tolerántiam próxima.

℞. Dilexisti justitiam. 61.

Lectio vi.

Non est ad magna fácilis ascénsus. Quem sudórem perpétimur, quem labórem, cum conámur ascêdere colles & vértices móntium? Quid ut ascendámus ad cœlum? Si præmium pollicitatiónis attédas, minus est quod labóras. Immortalitas perseveránti datur, perpétua vita promittitur, regnum Dóminus pollicétur. Serváte, vírgines, serváte quod esse cœpistis, serváte quod eritis. Magna vos merces manet, præmium grande virtútis, minus máximum castitátis.

℞. Afferéntur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secúndum Matthaum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlórum decem vírginibus: quæ accipiêntes lámpades suas, exiêrunt óbviám sponso & sponsæ. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth. ad cap. 25.

Hanc parabolam, id est, similitudinem decem vírgi-

gintum fatuârum atque prudentium, quidam simpliciter in virginibus interpretantur: quarum alia, juxta Apóstolum, & corpore & mente sunt virgines: aliae virginitatem tantum corporum reservantes, vel cetera opera non habent proposito suo similia, vel parentum custodia reservata, nihilominus mente nupserunt. Sed mihi videtur ex superioribus alius sensus esse qui dicitur: & non ad virginalia corpora, sed ad omne hominum genus comparatio pertinere. Sicut enim duo in agro, & duae molentes, duos significant populos, Christianorum & Judaeorum, sive sanctorum & peccatorum, qui in Ecclesia constituti, videntur quidem & ipsi arare & molere, sed cuncta in hypocrisis faciunt: sic & nunc decem virgines, omnes homines complectuntur, qui videntur Deo credere, & applaudunt sibi in Scripturis sanctis, tam Ecclesiasticos, quam Judaeos, atque hereticos. Qui ideo omnes virgines appellantur, quia gloriantur in unius Dei noticia, & mens eorum idololatriae tuba non consupratur.

R. Haec est virgo. 62.

Lectio viij.

Oleum habent virgines, quae juxta fidem, & opé-

ribus adornantur. Non habent oleum, quae videntur simili quidem fide Dominum confiteri, sed virtutum opera negligunt. Possumus quinque virgines sapientes, & stultas, quinque sensus interpretari: quorum alii festinant ad caelestia, & superna desiderant; alii terrenis facibus inhiantes, fomenta non habent veritatis, quibus corda sua illuminent. De visu & auditu & tactu spiritaliter dictum est: Quod vidimus, quod audivimus, quod oculis nostris percipimus, & manus nostrae palpavere. De gustu: Gustate, & videte, quoniam salvis est Dominus. De odoratu: In odorem unguentorum tuorum currimus. Et: Christi bonus odor sumus.

R. Média nocte. 63.

Lectio ix.

Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes, & dormierunt. Non enim parum temporis inter priorem & secundum adventum Domini praetergreditur. Omnes dormitaverunt, id est, mortuae sunt; quia sanctorum mors somnus appellatur. Consequenter autem dicitur: Dormierunt; quia postea suscitandae sunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Sú-

bitò enim, quasi intempèsta nocte, & securis omnibus, quando gravissimus sopor est, per Angelòrum clamòrem, & tubas præcedéntium fortitudinum, Christi resonabit adventus.

Te Deum laudamus. 27.

FERIA IV. CINERUM.
ABSOLUTIO GENERAL.

FESTA MARTII.

DIE VII. MARTII.

In Festo S. Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, Dupl. secundæ classis.

Ad Vesperas, Añã.

Adest dies, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis 13.

Capitulum. *Ecl.* 45.

Flêgit eum Dominus ex omni carne: & dedit illi coram præcepta, & legem vitæ, & disciplinæ, docere Jacob testaméntum suum, & iudicia sua Israël.

Hymnus.

Exultent mentis júbilo
Laudans turba fidélium
Erròrum pulso núbilo
Per noví Solis rádium.
Thomas in mundi vèspere
Fudit thesãuros grãtiæ,
Donis plenus ex æthere
Morum, & sapiéntiæ.
De cuius fonte lúminis
Verbi corúscant faculæ

Scripturæ Sacræ núminis
Et veritátis régu'æ.

Fulgens Doctrinæ rádii
Clarus vitæ munditiæ,
Splendens miris prodigiis
Dat toti mundo gáudia.

Laus Patri sit, ac Génito,
Simúique sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos Cœli jungat ágmini.
Amen.

¶. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. R. Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnificat. Añã.

Felix Thomas Doctor Ecclesiæ, lumen mundi, splendor Italiæ, cándens Virgo flore munditiæ, bina gaudet coróna glóriæ.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiám tuam, beáti Thomæ Confessoris tui mira eruditiónè clarificas, & sancta operatióne fecúndas: da nobis quæsumus, & quæ dócuit, intellectu confpicere; & quæ egit imitatióne complere. Per Dóminum.

Deinde ut commem. Fer. si celebret, in Quadrág.
Ad Matutinum, Invitatorium.
Adsunt Doctòris Cœlicí Thomæ festa solémnia: * Devotióne súplici láudes promat Ecclesiá. Psalm. Venite exultemus, 16.

Hym-

Hymnus.

Thomas insignis genere
 Claram ducens originem,
 Subit ætatis teneræ
 Prædicatorem Ordinem.

Typum gessit luciferi,
 Splendens in cœtu nubium,
 Plusquam Doctores ceteri,
 Purgans dogma Gentilium.

Profunda scrutans fluminum
 In lucem pandit abdita;
 Dum supra sensus hominum
 Obscûra facit cognita.

Fit Paradisi fluvius
 Quadripartitè pervius:
 Fit Gedeonis gladius,
 Tuba, lagena, radius.

Laus Patri sit, ac Gêrito,
 Simulquæ sancto Flâmini,
 Qui sancti Thomæ merito
 Nos Cœli jungat agmini.
 Amen.

In primo Nocturno, Añã.

Doctor Thomas replētus grãtia, præmonstratus sacris orãculis, mundi, carnis, hostisque vitia fugat, exemplar datum sæculis. Psal. Beatus vir, cum reliquis, ut supra in Officio S. P. N. Petri Nolasci. 17. Añã. Mentis innocentia, flosque puritatis extiterunt prævia luci veritatis. Psalm. Quare fremuerunt. Añã. Ope Doctõris cœlici tota gaudet Ecclẽsia: fulget Ordo Dominici peculiari glõria. Psalm. Dõmine, quid multiplicati sunt. ψ . Amavit eum Dõminus, & or-

nãvit eum. \mathcal{R} . Stulam glõriã induit eum.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapiẽtiam omnium anti-
 quorum exquiret sapiens,
 & in Prophetis vacabit. Nar-
 rationem virorum nominato-
 rum conservabit, & in versuti-
 as parabolarum simul introi-
 bit. Occulta proverbiorum
 exquiret, & in absconditis
 parabolarum conversabitur. In
 medio magnatorum ministrã-
 bit, & in conspectu præsidis
 apparëbit. In terram alienige-
 narum Gentium pertransiet:
 bona enim & mala in homi-
 nibus tentabit.

\mathcal{R} . Sancti viri verbum pro-
 pheticum præmonstravit munda
 miraculum sanctum Tho-
 mam Doctõrem cœlicum: *
 Sectaturum sanctum Domini-
 cum. ψ . Nam Vir sanctus
 hunc matri gravidæ ducem
 prompsit doctrinæ lucidæ. Sec-
 taturum.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigi-
 landum diluculo ad Dõ-
 minum, qui fecit illum, & in
 conspectu Altissimi deprecã-
 bitur. Apertiet os suum in ora-
 tione, & pro delictis suis de-
 precabitur. Si enim Dõminus
 magnus voluerit, spiritu in-
 telligentiæ replëbit illum: &
 ipse tamquam imbres mittet

eloquia sapientiæ suæ, & in oratione confitebitur Dómino: & ipse diriget consilium ejus, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur.

R. Christi pia tractus dulcedine, mundum linquens probatur turbine; * Pugil fortis raptus de Ordine, vicit prorsus pulsá libidine. V. Orat pressa Cruce mirifica, renes cingit manus Angélica. Pugil fortis.

Lectio iii.

Ipsè palàm faciet disciplinam doctrinæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriabitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in sæculum non delebitur. Non recedet memória ejus, & nomen ejus requirètur à generatione in generationem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

R. O ánima sanctíssima, qua contemplante dulciter, corpus linquebat infima, * Stans fursúm mirabiliter. V. Nullo prorsus fultus subsidio, levabatur in raptus gaudio. Stans fursúm. Glória Patri. Stans fursúm.

In secundo Nocturno. Añã. O munus Dei grátia, vincens quodvis miraculum, pestiferae superbæ numquam persénsit

stimulum! Psalm. Cùm invocarem.

Añã. Prece curat sócium febrem patientem: & in ora véstium sínguine fluéntem.

Psalm. Verba mea áuribus pèrcipe Dómine.

Añã. Stella cadens émicat, stupórem dans insólutum: quæ istántem indicat Beáti Thomæ tránsitum. Psalm. Dómine Dóminus noster. V. Os Justí meditabitur sapiéntiam. R. Et língua ejus loquétur júdicium.

Lectio iv.

Thomas, Landúlphe Cómite Aquináte, & Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, quintum annum agens, Mónachis sancti Benedícti Casínatibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscent Fratrum Prædicatórum Ordinem suscepit. Sed matre, ac fratribus id indignè feréntibus, Lutétiam Parisiórum mittitur; quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi variè exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulierem étiam, quæ ad labefactándam ejus constantiam introducta fuerat, titiône fugávit. Mox beátus júvenis flexis gé-nibus ante signum Crucis orans,

orans, ibique somno correptus, per quidem sentire visus est, sibi ab Angelis, confringi lumbos; quod ex tempore omni postea libidinis sensu caruit: sororibus, quæ ut eum à pio consilio removerent, in castrum venerant, persuasit, ut contemptis curis sæcularibus, ad exercitacionem cælestis vitæ se conferrent.

De excelsis fons sapientiæ sancto Thomæ infudit copiam, tamquam flumen claræ scientiæ: qui susceptam refudit gratiam; dum fluentis summæ peritiam * Rigat totam sanctam Ecclesiam. † Stylus brevis, grata facundia: celsa, clara, firma sententia. Rigat totam.

Lectio v.

Emissus è castro per fenestram, Neapolim reducitur: unde Romam, postea Parisium à fratre Joanne Theutonico, Ordinis Prædicatorum Generali Magistro ductus, Alberto Magno Doctore Philosophiæ ac Theologiæ operam dedit: viginti quinque annos natus, Magister est appellatus; publiceque Philosophos ac Theologos summa cum laude est interpretatus. Numquam se lectioni, aut scriptioni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacræ Scripturæ, ad

orationem jejunium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Reginardo dicere solēbat, quidquid sciret, non tam studio, aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neapoli cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audivit: Bene scripsisti de me Thoma, quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam Domine, nisi teipsum.

Felix Doctor, cujus solatio Angelorum servit attentio: Petrus, Paulus favent obsequio: * Dei Mater mulcet alloquio. † Elevatus à terra cernitur, crucifixus eum alloquitur. Dei Mater.

Lectio vi.

Nullum fuit scriptorum genus, in quibus non esset diligentissimè versatus. Collationes Patrum assidue pervolutabat, nec tamen à prædicatione divini verbi desistebat. Quod cum fieret per Octavam Paschæ in Basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus simbriam tetigerat, à fluxu sanguinis liberavit. Scripta ejus, & multitudinem, & varietatem, & facilitatem explicandi res difficiles, adeo excelsunt, ut ob eam causam etiam nomen Doctõris Angelici jure sit adeptus. Ab Urbano Quarto Romam vocatus, ad-

duci non potuit, ut honores acciperet. Archiepiscopatum Neapolitanum etiam deferente Clemente Quarto Pontifice recusavit. Missus à Gregorio Décimo ad Concilium Lugdunense, in Monasterio Fossanovæ in morbum incidit, ubi agrôtus Cantica Canticorum explanavit. Ibidem obiit quinquagenarius, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, nonis Martii. Miraculis & vivus & mortuus floruit. A Joanne Vigésimo secundo in Sanctorum numerum relatus est anno millesimo trecentesimo vigésimo tertio: cujus corpus postea Urbano Quinto Summo Pontifice Tolosiam translatum est.

R. Sidus missum Thomæ de superis, novo signo Divini muneris, * Hunc caelestem demonstret ceteris, * Verbo, vita, doctrina, litteris. **V.** Quam excelsus, quem cæli prædicant, quam præclarus, quem stellæ indicant. Hunc caelestem. Gloria Patri. Verbo, vita.

In tertio Nocturno, **Añ.** Instante vitæ termino, vidit Regna caelestia: & revelante Domino, novit parata premia. **Psalm.** Domine, quis habitabit. **Añ.** Seminavit hic largiter Doctor virtuosus; metit

illic feliciter victor gloriosus. **Psalm.** Domine in virtute tua.

Añ. Sidus de nube trahitur, de foco flos elicitur: salque de terra tollitur, dum Thomas Cælo redditur. **Psalm.** Domini est terra.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantantur gressus ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Thomæ Aquinatis.

Comment. in Matt. cap. 25.

Monentur hic Apostoli diligentiam habere in executione sui officij, tum in forma exequendi, tum in modo docendi: qui ut sal ad condiendum exemplo vitæ, ut lux ad illuminandum verbo doctrinæ esse debeant. Inter condimenta enim nihil sale utilius: inter visibilia nihil luce clarius. Id autem præstare debent, non in absconitione vitæ, vel personæ; neque enim potest civitas abscondi supra montem posita: non in occultatione doctrinæ, vel gratiæ; nec enim accendant lucernam, & ponunt eam sub modio.

dio. Inter præsidia enim nihil civitate manifestius ; inter utensilia nihil lucerna convenientius. Ergo debent esse sal in vita , & moribus : lux in doctrinis , & prædicationibus : Civitas in præsiis , & defensionibus : lucernæ in accensionibus. Ut scilicet sale condiant animas ad incorruptionis sanitatem : ut illuminent ad veritatis intelligentiam : ut acquisitos ab hostibus defendant ; defensos ad amorem Deitatis accendant.

R. Scholas Thomæ Paulus ingreditur : Sacra simul fantur mystéria , dignè tandem per raptum tráhitur * Vir cælestis ad cæli præmia. †. Clamor fratris trinus emittitur : Doctor noster à nobis tollitur. Vir cælestis.

Lectio viii.

Dicit ergo : Vos estis, id est, esse debetis, sal terræ: designans eorum non solum Officiam, verum etiam periculum, cum addit : Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Denique supplicium his verbis : Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculetur ab hominibus. Comparantur autem salii ratione virtutis, ratione originis, & ratione consuetudinis. Ratione virtutis : Sal carnes condit.

Scermo apostolicus mentes in-

sipidas condiëbat. Sic omnis sermo vester in gratia semper fit sale conditus, hortabatur Paulus. Sal terram sterilem facit, carnes exiccat, à putredine servat. Apostoli destructo regno peccati, germen vitiorum compecebant, carnalisque concupiscentias restringebant. Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus, idem jubebat Paulus. Sal vim habet sanativam. Unde Elisæus, sale in vas novum misso, sanavit aquas Jérico. Sic infuso sale sapientiæ cælestis in corde Apostolorum, sanatae sunt aquæ, id est, populi. Ratione originis : Sal ex aqua maris & calore ignis, vel solis conficitur. Apostoli ex aqua tribulationis, & calore dilectionis facti sunt. Hinc illud : Transivimus per ignem & aquam.

R. Sertum gestans cum torque duplici, cappa gemmis ornata cernitur, ex monili fulgoris calici, lux emissâ mundo diffunditur, * Augustinus fratri sic loquitur : †. Thomas mihi par est in glória, virginali præstans mundicia. Augustinus. Glória Patri. Augustinus.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

Lectio ix.

Nolite putare, quóniam veni solvere legem, aut Prophétas; non veni solvere, sed adimplere, sive quòd de se per alios prophetata compléverit: sive quòd ea, quæ ante propter infirmitatem audiéntium rúdia & imperfécata fúerant, sua prædicatióne compléverit: iram tollens, & vicem taliónis excludens, & occultam in mente concupiscéntiam damnans. Donec transeat cælum & terra. Promittuntur nobis cali novi, & terra nova, quæ facturus est Dóminus Deus: Si ergo nova creánda sunt: conseqúenter vétera transítura.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,

& per Horas. Añã.

Adest dies lætitiæ, quo Thomas Doctor inclytus fit civis cæli cùriæ bina coròna præditus. *Psalm.* Dóminus regnâvit, cum reliq. 28. *Añã.* Aurum sub terra tégitur, & lucerna sub módios sed virtus Dei cernitur miraculòrum rádio. *Añã.* Alma mater Ecclesiã, Christi fundata sanguine, scepra conscéndit grándia, novi Doctòris lúmine. *Añã.* Pressus vi Démonii citò liberatur: raptu mergus flúvii, vitæ restauratur. *Añã.* Tumor gulæ pélli-

tur, lepròsus mundatur: cæco lumen rédditur, claudogressus datur.

Capitalium. *Eccles. 45.*

Elégit eum Dóminus ex omni carne: & dedit illi coram præcepta, & legem vitæ, & disciplinæ, docere Jacob testamentum suum, & iudicia sua Israël.

Hymnus.

Lauda Mater Ecclesiã Thomæ felicem exitum,
Qui pervénit ad gaudia
Per verbi vitæ méritum.
P ossanova tunc suscipit
Thecam thesauri grátia,
Cum Christus Thomam
éfficit

Harèdem regni glóriæ.

Manens doctrinæ veritas,

Et fúneris intégritas,

Mira fragrans iuvitas,

Ægris collata finitas.

Monstrat hunc dignum laudibus,

Et terræ, & ponto, & sùperis.

Nos juvet suis præcibus,

Deo commendet méritis.

Ius Patri sit, ac Génito,

Simulque sancto Flámini,

Qui sancti Thomæ mérito,

Nos cæli jungat ágmini.

Amen.

†. Justum deduxit Dóminus
per vias rectas.

†. Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad

Ad Benedictus, Añã.

Viror carnis flore munditiæ,
vigor vitæ fructu iustitiæ,
splendor verbi dono sciëntiæ,
te decórant stantem in acie, te
corónant in statu glóriæ.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiã tuam,
beati Thomæ Confessó-
ris tui mira eruditóne clarifi-
cas, & sancta operatióne fec-
cúndas: da nobis, quæsumus,
& quæ dócuit, intellectu conf-
picere; & quæ egit, imita-
tióne complere. Per Dómi-
num.

Deinde sit comment. Fer-
festia sanctarum Martyr. Per-
petuæ, & Felicitar. Añã. Istã-
rum est enim Regnum Cœlò-
rum, quæ contempserunt vitam
mundi, & pervenerunt ad præ-
mia regni, & laverunt stolas
suas in sanguine Agni. Gló-
ria & honóre coronasti eas
Dómine. &. Et constituisti
eas super ópera manuum
tuarum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, sanc-
tarum Martyrum tuarum Per-
petuæ, & Felicitaris palmas
incessabili devotióne venera-
ri; ut quas digna mente non
possumus celebrare, humíli-
bus saltem frequentemus ob-
sequiis. Per Dóminum nos-
trum.

Ad Tertiam. Añã. Aurum
sub terra.

Capitulum. Elégit, ut supra.
R. brev. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. V. Stolum glóriæ in-
duit eum. Et ornávit. Glória
Patri. Amávit. V. Os iusti me-
ditábitur sapiëntiam. R. Et
lingua ejus loquétur iudiciũ.

Ad Sextam, Añã.

Alma mater.

Capitulum. *Ecl. 39.*

IPse tanquam imbres mit-
tet elóquia sapiëntiæ suæ,
& palam faciet disciplinam
doctrinæ ejus: Colaudábunt
multi sapiëntiam ejus, & usque
in sæculum non delébitur.

R. brev. Os iusti * Meditá-
bitur sapiëntiam. Os iusti.
V. Et lingua ejus loquétur ju-
diciũ. Meditábitur. Glória
Patri. Os. V. Lex Dei ejus in
corde ipsius. R. Et non sup-
plantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Añã.

Tumor gulæ.

Capitulum. *Sapient. 7.*

Lætatus sum, quóniam an-
tecedebat me ista sapien-
tia, quam sine fictiõne didici,
& sine invidia comunico: &
honestatem illius non abs-
cõdo.

R. brev. Lex Dei ejus * In
corde ipsius. Lex. V. Et non
supplantabuntur gressus ejus.
In corde. Glória Patri. Lex
Dei.

Dei. *Ps.* Justum deduxit Dominus per vias rectas. *R.* Et ostendit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis. *Ps.* Justum deduxit Dominus.

Ad Magnificat, *Añã.*

Collaudetur Christus Rex gloriæ, qui per Thomam lumen Ecclesiæ mundum replet doctrina gratiæ. Oratio. Deus, qui Ecclesiam.

Deinde fit Commem. Sancti Joanni. de Deo, ut in Breviario, postea de Feria in Quadragesima.

DIE XIX. MARTII.

In festo Sancti Joseph Sponsi Beatæ Mariæ Virginis, Duplex primæ classis.

Omnia, ut in Breviario Romano.

DIE XXIV. MARTII.

In festo Sancti Gabrielis Archangeli. Duplex.

Ad Vesperas. *Añã.* Millia millium, cum reliquis de Laudibus. *Psalm.* Dixit Dominus, cum reliquis. *13.*

Capitulum. *Apoç. 1.*

Significavit Deus quæ oportet fieri citò, loquens per Angelum suum seruo suo Joanni: qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

Hymnus.

Mentibus lætis jubilemus omnes

Plectra tangentes fidibus canoris,

Inclutus quando Gabriel ab alto

Fulget Olympo.

Virginis summæ paranympus ecce

Huc adest nobis, simul Angelorum,

Plurimis Christum venerans triumphis,

Cóncio tota.

Principis laudes Gabrielis almi

Cóncinat noster chorus; ipse namque est,

Magna qui mundo réserat secretâ

Omnipoténtis.

Núntia nobis Gabriel, precamur,

Pacis æternæ speciále munus,

Quo poli tandem teneamus aulam

Semper ovántes.

Præstet hoc nobis Déitas beatâ

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spiritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

Ps. Audivi vocem viri, & clamavit, & ait. *R.* Gabriel, fac intelligere istam visiónem.

Ad

Ad Magnificat, Añã.

Adhuc me loquente in oratione mea, ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans, tetigit me in tempore sacrificii vespertini.

Oratio.

DEus, qui per Archangelum tuum Gabrielem, Salvatorem mundi sacratissimam Virgini concipiendum nuntiasti: da, ut quos tanti mysterii participes efficias, eodem Archangelo intercedente, ad æternæ salutis gaudia perducamur. Per eundem Dominum.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus.

Hymnus. Mentiibus latis.

In primo Nocturno, Ana.

Ego Daniel audivi vocem viri inter Ulai, & clamavit, & ait: Gabriel, fac intelligere istam visionem. Psalm. Domine Dominus noster. 22.

Añã Et ait ad me Gabriel Angelus: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio.

Psalmus 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum:

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Et ait ad me Gabriel Angelus: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio. Añã. Et visio, inquit Gabriel, vespere & manè quæ dicta est, vera est: tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. Psalm. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? 24.

ψ. Audivi vocem viri, & clamavit, & ait. R. Gabriel, fac intelligere istam visionem.

De Danièle Prophéta.

Lectio II.

Lectio I.

Cap. 9.

IN anno primo Darii filii Assuéri, de semine Medôrûm, qui imperâvit super regnum Chaldæôrûm: anno uno regni ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annôrûm, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremiám Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuagínta anni. Et pósui faciem meam ad Dóminum Deum meum rogâre & deprecâri in jejúniis, sacco, & cinere. Et orávi Dóminum Deum meum, & conféssus sum. & dixi: Obsecro Dómine Deus magne & terribilis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus te, & custodiéntibus mandâta tua. Peccávimus, iniquitâtem fecimus, impiè egimus, & recéssimus, & declinávimus à mandâtis tuis, ac judiciis.

* Factum est autem, cum vidêrem ego Dániel visiónem, & quærerem intelligéntiam: ecce stetit in conspéctu meo quasi spécies viri: * Et audiui vocem viri inter Ulái, & clamávit, & ait: Gabríel, fac intelligere istam visiónem. † Et venit, & stetit juxtâ ubi ego stabam; cumque venisset, pavens còrrui in faciém meam. Et audiui.

ADhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabríel, quem videram in visióne à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Dániel, nunc egressus sum ut docerem te, & intelligeres. Ab exórdio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, & intellige visiónem. Septuagínta hebdomades abbreviatae sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummètur pravaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur Sanctus sanctorum.

† Ab exórdio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: * Tu autem animadverte sermonem, & intellige visiónem. † Et docuit me Gabríel Angelus, & locutus est mihi, dixitque: Dániel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. Tu autem.

Lectio IIj.

SCito ergo; & animadverte: Ab éxitu sermonis, ut
ite-

iterum ædificetur Jerúsalem, usque ad Christum ducem; hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursus ædificabitur platæa, & muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una; & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium: & erit in templo abominatio desolationis: & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

R. Ait ad me Gabriel Angelus: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio. * Cumque loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terra, & tetigit me, & statuit me in gradu meo.

V. Dixitque mihi: Ego ostendam tibi quæ futura sunt in novissimo maledictionis, quoniam habet tempus finem suum. Cumque loqueretur. Gloria Patri. Cumque loqueretur.

In secundo Nocturno.

Añã Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gá-

briel Angelus, stans à dextris altaris incensi.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * & ópera manuum ejus annuntiat firmiter.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo cœlo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam prestans parvulis.

Justitiæ Domini recta, latificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum &

& lapidem pretiosum multum:
* & dulciora super mel & fa-
vum.

Etenim servus tuus custodit
ea, * in custodiendis illis re-
tributio multa.

Delicta quis intelligit? ab
occultis meis munda me: * &
ab aliënis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati,
tunc immaculatus ero: * &
emundabor à delicto máximo.

Et erunt ut compléant
elóquia oris mei: * & meditá-
tio cordis mei in conspéctu
tuo semper:

Dómine adjutor meus, * &
redemptor meus.

Añã Ingresso Zacharia tem-
plum Dómini, apparuit ei Gá-
briel Angelus, stans à dextris
altáris incénsi. *Añã*. Ait au-
tem ad illum Angelus: Ne tí-
meas Zacharia, quóniam exau-
dita est deprecátio tua. *Psalm*
Dómini est terra, & plenitudo
ejus. 25.

Añã Et respóndens Ange-
lus, dixit Zachariæ: Ego sum
Gabriel, qui asto ante Deum,
& missus sum loqui ad te, &
hæc tibi evangelizâre.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in
omni tempore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur ani-
ma mea: * áudiant mansueti,
& læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * & exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquísivi Dóminum, & exau-
divit me: * & ex ómnibus tri-
bulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumi-
nâmini: * & faciës vestræ non
confundéntur.

Iste pauper clamâvit, & Dó-
minus exaudivit eum, * & de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvâvit eum.

Immittet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum: *
& erípiet eos.

Gustáte, & vidête quóniam
suavis est Dóminus: * beatus
vir, qui sperat in eo.

Timête Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esurié-
runt: * inquirentes autem
Dóminum non minuéntur om-
ni bono.

Venite filii, audite me: * ti-
mórem Dómini docebo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam: * diligit dies vidêre bo-
nos?

Próhibe linguam tuam à
malo: * & lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Diverte à malo, & fac bo-
num: * inquire pacem, & per-
séquere eam.

Oculi Dómini super iustos: *
& aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, & Dóminus exaudivit eos: * & ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt iustum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Añs. Et respóndens Angelus, dixit Zachariæ: Ego sum Gábríel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizáre. *v.* Ego sum Gábríel Angelus, qui asto ante Deum. *rs.* Et missus sum loqui ad te.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Homilia 34. in Evangelia.

Lectio iv.

Cœléstium spírítuum qui mínima nuntiant, Angeli: qui verò summa annuntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quòd ad Ma-

riam virginem non quilibet Angelus, sed Gábríel Archángelus mittitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum venire dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censentur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid valeant. Neque enim in illa sancta civitate, quam de visióne omnipotentis Dei plena sciéntia perficit, idcirco própria nomina fortiúntur, ne eórum personæ sine nominibus sciri non possint; sed cum ad nos aliquid ministratúri veniunt, apud nos etiam nómina à ministériis trahunt.

R. Descéndit Angelus Dómini ad Zachariam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et vocábis nomen ejus Joánnem. *v.* Et erit gaudium tibi, & exultatió: & multi in nativitate ejus gaudebunt. Et vocábis.

Lectio v.

Michaél namque, quis ut Deus? Gábríel autem, fortitúdo Dei; Ráphael verò dicitur medicína Dei. Et quoties miræ virtútis aliquid ágitur, Michaél mitti perhibétur: ut ex ipso actu & nómine detur intélligi: quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antiquus hos-

hostis, qui Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In caelum conscendam, super astra caeli exaltabo solium meum: sedebo in monte castamenti, in lateribus Aquilonis: ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo; dum in fine mundi in sua virtute relinquetur extremo supplicio perimendus, cum Michaele Archangelo praeliatus esse perhibetur, sicut per Joannem dicitur: Factum est praelium cum Michaele Archangelo: ut qui se ad Dei similitudinem superbus extulerat, per Michaelem peremptus discat, quia ad Dei similitudinem per superbiam nullus exergat.

R. Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: Nascetur tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur: Et multi in nativitate ejus gaudebunt. V. Erit enim magnus coram Domino, vinum & siceram non bibet. Et multi.

Lectio vj.

AD Mariam quoque Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur. Illura quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est, de quo per Psalmistam dicitur: Tollite portas principes vestras, & elevamini portae

aeternales, & introibit Rex gloriae. Quis est iste Rex gloriae? Dominus fortis & potens, Dominus potens in praelio. Et rursum: Dominus virtutum ipse est Rex gloriae. Per Dei ergo fortitudinem nuntiandus erat, qui virtutum Dominus, & potens in praelio, contra potestates aereas ad bella veniebat. Raphael quoque interpretatur, ut diximus, medicina Dei: quia videlicet dum Tobiae oculos quasi per officium curationis tetigit, cecitatis ejus tenebras terit. Qui ergo ad curandum mittitur, dignum videlicet fuit, ut Dei medicina vocaretur.

R. Dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis: & respondens Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui esto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & haec tibi evangelizare. V. Ecce eris tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant; pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur in tempore suo. Ego sum Gabriel. Gloria Patri. Ego sum.

In tertio nocturno.

Ana. Missus est Angelus Gabriel ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Pſalmus 95.

Cantâte Dómino canticum novum : * cantâte Dómino omnis terra.

Cantâte Dómino , & benedicite nómini ejus : * annuntiâte de die in diem salutâre ejus.

Annuntiâte inter gentes glóriam ejus , * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus , & laudâbilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſio & pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferre Dómino pátriæ Géntium , afferre Dómino glóriam & honórem : * afferre Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias , & introíte in átria ejus : * adorâte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à facie ejus univérſa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnâvit.

Et enim corréxit orbem terræ , qui non commovébitur : * judicâbit pópulos in æquitâte ,

Laténtur cœli , & exúlter terra , commovéatur mare , & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi , & ómnia quæ in eis sũnt.

Tunc exultábunt ómnia lig-

na silvârum à facie Dómini , quia venit : * quóniam venit judicâre terram.

Judicâbit orbem terræ in æquitâte , * & pópulos in veritâte sua.

Ana. Missus est Angelus Gábríel ad Mariam Virginem , desponsâtam Joseph. Ana. Gábríel Angelus locutus est Mariæ , dicens : Ave grátia plena : Dóminus tecum : Benedicâta tu in mulieribus.

Pſalmus 96.

Dóminus regnâvit , exúlter terra : * laténtur insulae marta.

Nubes & caligo in circúitu ejus : * justitia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsũ præcédet , * & inflammâbit in circúitu inimicos ejus.

Illuxerunt súlgura ejus orbi terræ : * vidit , & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Dómini ; * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adorant sculptilia : * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adorâte eum omnes Angeli ejus : * audivit , & latâta est Sion.

Et exultavérunt filia: Juda , *

propter iudicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus animas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.

Lætámini iusti in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añã Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in mulieribus.

Añã. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, & concêpit de Spíritu Sancto.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus:

Benedic ánima mea Dómino: * & noli oblivisci omnes retributiónes ejus:

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia & miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquila juvenus tua.

Faciens misericórdias Dómi-

nus: * & iudicium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moyfi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserátor, & misericors Dóminus: * longánimis, & multum misericors.

Non in perpétuum irascetur: * neque in atérnum comminábitur.

Non secúndum peccata nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cœli à terra, * corrobórávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quómmodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab atérno, * & usque in atérnum super timéntes eum.

Et iustitia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et

Et mēiores fiant mandatō-
rum ipsius, * ad faciendum ea.

Dōminus in cōelo parāvit
sedem suam : * & regnum ip-
sius, omnibus dominabitur.

Benedicite Dōmino omnes
Angeli ejus : * potētes vir-
tūte, faciētes verbum illius,
ad audiendam vocem sermō-
num ejus.

Benedicite Dōmino omnes
virtūtes ejus : * ministri ejus,
qui faciētis voluntatem ejus.

Benedicite Dōmino omnia
ōpera ejus : * in omni loco
dominatiōnis ejus, bēdic
ānima mea Dōmino.

Añā. Angelus Dōmini nun-
tiāvit Mariā, & concēpit de
Spiritu Sancto. *ψ.* Missus est
Angelus Gābriel. *℞.* Ad Ma-
rian Virgīnem, desponsātam
Joseph.

Lectio sancti Euangēlii secūn-
dum Lucam.

Lectio vii. *Cap. i. c*

IN illo tēpore : Missus est
Angelus Gābriel a Deo in
civitatem Galilææ, cui nomen
Nāzareth, ad virgīnem des-
ponsātam viro, cui nomen erat
Joseph, de demo David ; &
nomen Virginis Mariā. Et ré-
liqua.

Homilia S. Bernārdi Abbātis.

Homil. i. super Missus est.

Non arbitrur hunc Ange-
lum de minoribus esse,
qui quālibet ex causa crebra

sōleant ad terras fungi lega-
tiōne. Quod ex ejus nōmine
palām intēlligi datur, quod in-
terpretārum, fortitudo Dei di-
citur : & quia non ab alio ali-
quo fortē excellentiōre se (ut
āssolet) spiritu, sed ab ipso
Deo mitti perhibētur. Prop-
ter hoc ergo pōsitum est, A
Deo : vel ideo dictum est, A
Deo; ne cui vel beatōrum spi-
rituum suum Deus, antequam
Virgini, revelasse putētur con-
siliū, excēpto dumtaxat Ar-
chāngelo Gābriēle, qui uti-
que tantæ inter suos inveniri
potuerit excellētiæ, ut tali
nōmine dignus haberētur &
nūntio.

℞. Missus est Gabriel Ange-
lus ad Mariam virgīnem des-
ponsātam Joseph, nūntians
ei verbum : & expavēscit vir-
go de lumine. Ne timeas Ma-
ria ; invenisti grātiā apud
Dōminum : * Ecce concipies,
& paries, & vocābitur Altissi-
mi Filius. *ψ.* Dabit ei Dōmi-
nus Deus sedem David patris
ejus, & regnabit in domo Ja-
cob in aeternum. Ecce concipies.
Benedictio. Cujus festum
cōlimus.

Lectio viij.

Nec discōrdat nomen à
nūntio : Dei quippe vir-
tūtem Christum, quem mē-
lius nuntiāre decēbat, quān-
hunc, quem simile nomen ho-

nórat? Nam quid aliud est fortitúdo, quàm virtus? Non autem dédecens aut incógruum videátur, Dóminum & nún-
tium commúni cénseri vocábulo, cum símilis in utrôque appellatiónis, non sit tamen utriúsq; símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo, vel virtus Dei dicitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupativè, Christus autem étiam substantivè. Christus Dei virtus & dicitur, & est, qui forti armato (qui suum átrium in pace custodire solébat) fórtior superveniens, ipsum suo bráchio debellávit, & sic ei vasa captivitátis poténter erípuit.

✽ Gaude Maria Virgo, cunctas haretes sola interemisti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidisti : * Dum Virgo Deum & hóminem genuisti, & post partum virgo invioláta permansisti. *ps.* Beára es quæ credidisti : quia perfectá sunt ea, quæ dicta sunt tibi à Dómino. Dum virgo. Glória Patri. Dum virgo.

Lectio nona dicitur de Homilia Ferie occurrentis.

Quod si convingat Festum hoc transferri post Octavam Paschæ, tunc legatur sequens.

Lectio ix.

Angelus verò fortitúdo Dei appellátus est : vel quòd hujuscémodi merúerit

prærogatívam officii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtutis : vel quia virginem natura pávidam, simplicem, verécúdam, de miraculi novitáte ne expavésceret, confortáre debéret. Quod & fecit : Ne timeas, inquit, María, invenisti grátiam apud Deum. Sed & ipsus sponsum, hóminem útiq; nihilominus húmílem, ac timorátum, non irrationabiliter fórsitan idem Angelus confortáste crédito, quamquam tunc ab Evangelista non nominétur : Joseph, inquit, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam. Conveniénter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur : imò, quia tale illi negotium injúngitur, rectè tali nómine designáture.

Te Deum laudámus. 27.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añá.

Millia millium ministrábant ei, & decies centena millia afsistébant ei.

Psalms. Dóminus regnávit, cum reliquis 28.

Añá. In conspéctu Angelórum psallam tibi, & adorábo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo, Dómine. Añá. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclá-

clámant. *Añã.* Angeli Dómini Dóminum benedicite in atérnum. *Añã.* Angeli, Archángeli, Throni, & Dominatiónes, Principátus & Porefátates, virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis.

Capitalum. Apoc. I.

Significávit Deus quæ opórtet fieri citò, loquens per Angelum suum servo suo Joánni: qui testimónium perhibuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriste, sanctórum decus
Angelórum,
Gentis humánæ Sator &
Redémptor,
Cœlitum nobis tribuas beá-
tas

Scándere sedes.

Angelus pacis Michaél in
ades

Cœlitus nostras véniat, se-
renæ

Auctór ut pacis lacrymósa
in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gabríel, ut
hostes

Pellat antiquos, & amíca
cœlo,

Quæ triumphátor statuit
per orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus sa-
lútis

Adsit è cœlo Raphaél, ut
omnes

Sanet agrótos, dubiósque
vitæ

Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitrix-
que lucis,

Et íacer nobis Chorus An-
gelórum

Semper assístat, simul &
micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
beata

Parris, ac Nati, paritér-
que sancti

Spiritus, cujus résonat per
omnem

Glória mandum.

Amen.

V. Benedícite Dóminum om-
nes virtútes ejus. *R.* Ministri
ejus, qui facitis voluntátem
ejus.

Ad Benedíctus, Añã.

Respóndens Angelus ad Za-
chariam, dixit: Ego sum Ga-
briél, qui asto ante Deum, &
missus sum loqui ad te, & hæc
tibi euangelizáre.

Oratio.

Deus, qui per Archánge-
lam tuam Gabriélem,
Salvatórem mundi sacratíssi-
mæ Virgini concipiéndum
nuntiásti: da, ut quos tanti
mysterii participes effícis, eò-
dem Archángelo intercedén-
te, ad æternæ salútis gáudia

perducámur. Per eundem Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Aña. In conspéctu. Capitulum. Significávit Deus, ut supra.

R. brev. Audívi vocem viri, * Et clamávit, & ait. Audívi. V. Gábriel, fac intelligere istam visíonem. Et clamávit, & ait. Glória Patri. Audívi. V. Ego sum Gábriel Angelus, qui asto ante Deum. R. Et missus sum loqui ad te.

Ad Sextam, Aña. Laudémus Dóminum.

Capitulum. *Apoc. I.*

GRatia vobis & pax ab eo qui est, & qui erat, & qui ventúrus est: & à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: & à Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ.

R. brev. Ego sum Gábriel Angelus: * Qui asto ante Deum. Ego sum. V. Et missus sum loqui ad te. Qui asto. Glória Patri. Ego sum. V. Missus est Angelus Gábriel. R. Ad Mariam virginem, desponsátam Joseph.

Ad Nonam, Ana. Angeli, Archángeli.

Capitulum. *Apoc. 5. c*

Audívi vocem Angelórum multórum in circú-

tu throni, & animalium, & seniórum: & erat numerus eórum millia millium dicentium voce magna: Salus Deo nostro.

R. brev. Missus est * Angelus Gábriel. Missus est. V. Ad Mariam Virginem, desponsátam Joseph. Angelus. Glória Patri. Missus est. V. Benedicite Dóminum omnes virtutes ejus. R. Ministri ejus, qui faciatis voluntatem ejus.

Vesperæ dicuntur de sequenti festo Annuntiationis Beatæ Mariæ Virginis, cum commemorat. Sancti Gabrielis, & Feriæ.

Si contingat alio die celebrari, in secundis Vesp. omnia ut in primis, sed loco ultimi, Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * quoniam audísti verba oris mei. In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, & veritate tua: * quoniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicabis in ánima mea virtutem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audierunt ómnia verba oris tui:

DIE XVII. APRILIS.

IN FESTO

B. MARIAE ANNAE A JESU
VIRGINIS

SANCTIMONIALIS ORDINIS EXCALCEATORUM B. M. V.
DE MERCEDE REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

AD VESPERAS.

Antiph. Quis dabit: cum
reliquis de Laudibus.

Psalm. Dixit: cum reli-
quis de Com. Virg.

Capitulum. 2. Cor. 10.

Fratres, qui gloriatur, in
Dómino gloriatur. Non enim
qui seipsum comméndat ille
probátus est, sed quem Deus
commendat.

HYMNUS.

Thura dum sacris adolén-
tur áris

In tui láudem Mariá An-
na fáusto

Omne effúsas húmiles pre-
cántum

Súscipe voces.

Virginum casto placitúra
Spónso

Virgo mortáles thálamos
recúsas,

Núptiis Agni súperos fru-
éndis

Nutris amores.

Intus accénsis fácibus, re-
víncti

Impetus cordis páteris su-
pérnis

Ráptibus, vivos in amô-
ris æstus

Tota liquéscis.

Quo petit Spónsus, séqueris,
nec umquam

Déficis segnis, neque fes-
sa; odóris

Totus ille afflans trahit.
Excita urges

Impígra cursum.

Hinc dapis, somni, laticis-
que parcum

Corpus, & verbis nimis
arcta lingua est,
Nec móvent cáutos ócu-
los, vel aures
Illita fucis.

Mille torméntis labefácta,
gestis

Vívidam Spónsi spéciem
reférre,

Quem cruce absúmpsit la-
niéna sævæ

Hórrida mortis.

Summa sit Patri, Genitóque
Verbo

Glória, & par laus utriús-
que Amori:

Imperans cunctis Deus
unus omne

Vivat in œvum. Amen.

ÿ. Spécie tua, & pulchri-
túdine tua.

z. Inténde, próspere pro-
cede, & regna.

AD MAGNIFICAT

Antiphona.

Cognósce justitias, & ju-
dícia Dei, & sta in sorte
propositiõnis, & oratiõnis Al-
tíssimi. In partes vade sæculi
sancti cum dántibus confes-
siõnem Deo.

Oratio.

Effunde super nos, quæ-
sumus, Dómine, Spíritum

tuz dilectiõnis, quo Beatâ
Maria Anna Virgo flagravit,
ut post odorem virtutum
ejus currétes, nullis nóxiiis
capiámur illécebris, sed coe-
léstis grátia sola semper sua-
vitâte trahámur. Per Dómi-
num nostrum Jesum Chris-
tum Fílium tuum, qui te-
cum vivit & regnat in uni-
tâte ejúsdem, &c.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Commun.

Virg. Hymnus ut ad Vesperas.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Concáluit cor
meum intra me, & in me-
ditatione mea exardéscet
ignis: & nunc quæ est expect-
tatio mea? nonne Dóminus?

Psalm. Dómine Dóminus
noster, *de Com. Virg.* 10.

Antiph. Ante te omne
desidérium meum, Dómine,
et gémitus meus à te non
est absconditus.

Psalm. Coeli enarrant. 10.

Antiph. Ego sum pauper
& dolens; salus tua Deus
suscépít me.

Psalm. Dómini est terra.

ψ. Spécie tua, & pulchritudine tua.

℞. Inténde, prospère procéde, & regna.

Lectio I.

De Cánticis Canticórum
cap. 3.

In léctulo meo per noctem quæsivi, quem diligit anima mea: quæsivi illum, & non invéni. Surgam, & circuibo civitatem: per vicos, & plateas quæram, quem diligit anima mea: quæsivi illum, & non invéni. Invenérunt me vigiles, qui custódiunt civitatem. Num quem diligit anima mea vidistis? Paululùm cùm pertransissem eos, invéni quem diligit anima mea: tenui eum, nec dimittam, donec introducam illum in domum Matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ. Adjúro vos, filiæ Jerúsalem, per cápreas, cérvosque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciatis dilectam, donec ipsa velit. Quæ est ista, quæ ascendit per désertum, sicut virgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & universi púlveris pigmentárii?

℞. Veni elécta mea, ^{3.} & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex speciem tuam.

ψ. Spécie tua, & pulchritudine tua inténde, prospère procéde, & regna. Quia concupívit.

Lectio II. cap. 6.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad aréolam aromátum, ut pascátur in hortis, & lilia colligat. Ego dilecto meo, & dilectus meus, mihi, qui páscitur inter lilia. Pulchra est amica mea, suavis, & decora sicut Jerúsalem. Una est Columba mea, perfecta mea, una est matris meæ electa genitrici suæ. Vidérunt eam filiæ Sion, & beatissimam prædicavérunt, & reginæ laudavérunt eam. Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma conválium, & inspícerem, si florisset vinea, & germinássent mala púnica. Revértere, revértere, Sunamitis, revértere, revértere, ut intuéamur te.

℞. Diffusa est grátia in lábis tuis: * Proptérea benedixit te Deus in atérnum.

ψ. Spécie tua, & pulchri-

4
túidine tua inténde, próspe-
rè procède, & regna. Prop-
térea.

Lectio III. cap. 8.

Quis mihi det fratrem
meum sugentem úbera ma-
tris meæ, ut invéniam te
foris, & deósculer te, & jam
me nemo despiciat. Appre-
héndam te, & ducam in do-
mum matris meæ: ibi me
docébis, & dabo tibi pocu-
lum de vino condito, &
mustum malórum granató-
rum meórum. Læva ejus sub
cápite meo, & dextera illius
amplexábitur me. Pone me
ut signáculum super cor
tuum, ut signáculum super
brachium tuum: quia fortis
est, ut mors, diléctio, dura
sicut inférnus æmulátio: lám-
pades ejus lámpades ignis,
atque flammárum. Aquæ
multæ non potuerunt extin-
guere charitátem, nec flú-
mina óbruent illam: si dé-
derit homo omnem substán-
tiam domus suæ pro dile-
ctiône, quasi nihil despiciet
eam. Quæ hábitas in hortis,
amici auscúltant, fac me au-
dire vocem tuam. Fuge di-
lécte mi, & assimiláre cá-

preæ, hinnuloque cervórum
super montes arómatum.

R. Spécie tua, & pulchri-
túidine tua: * Inténde, pró-
perè procède, & regna.

ÿ. Diffusa est grátia in
lábiis tuis, proptérea bene-
dixit te Deus in æternum.
Inténde. Gloria Patri. In-
ténde

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Habémus accés-
sum per fidem in grátiam
istam, in qua stamus, & glo-
riámur in spe filiórum Dei.

Psalm. Eructavit. 13.

Antiph. Dedit illi Deus
virtúte corroborári per spíri-
tum ejus in interiorem hó-
minem, & scire superemi-
néntem sciéntiæ charitátem
Dei.

Psalm. Deus noster re-
fugium. 14.

Antiph. Grátia cum om-
nibus, qui diligunt Dómi-
num Jesum in incorrupti-
one.

Psalm. Magnus Dñus. 94.

ÿ. Adjuvabit eam Deus
vultu suo.

R. Deus in medio ejus,
non commovébitur.

Lectio IV.

Maria Anna, Matrîti, Hispaniârûm Regum aula & eximio Catholîcæ Religiónis cultu celeberrima Urbe piis, honestique paréntibus nata, à primis annis præclara futuræ sanctitâtis dedit indicia. Nam puerilia oblectaménta respuens, sensuum mortificationi studébat, & solitúdine, & oratione summóperè delectabâtur. In ipsa pueritia perpétuæ virginitâtis voto se obstrinxit. Unde nuptias, quæ à paréntibus parabantur constantissimè recusâvit; & à sancto propósito nullis carnis illécebris, nullis minis, aut blanditiis potuit dimoveri. Per undecim annos immânis dæmonum larvis, & tentationibus lacessita, acre certâmen sustinuit, semper tamen victrix. Aliquândò etiâ desolatiône spirítus, & ariditate miserimè contabescens Sanctimoniâlium Ordinis Excalceatorum Beatæ Mariæ de Mercède Redemptiônis Captivórum institutum, cujus propagatiónem mirificè adjuvit consiliis, & orationibus, coelitus inspirâta suscepit, ac solénni ritu

5
professa est. Paupertâtis amantíssima, semper abjecta, & obsoléta veste utebâtur. Castitate, atque innocentia ita excelluit, ut coelstem vitam in terris ágere ab omni corpóris contagiône sejuncta viderétur. Ejus fuit obediéntiæ, ut Presídum non modò vóciis, sed ípsis etiâ nûtibis obtemperâret. Siléntio addicta non loquebatur nisi consúltò, & meditátò.

ꝛ. Propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justitiam;
* Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ꝥ. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, & prosperè procède, & regna. Et dedúcet.

Lectio V.

Proximórum salúti incubuit. Plures è perditionis via suis exhortationibus in salutis trámitatem redúxit. Egentes & páuperes omni charitâtis officio prosequébatur: victu, & vestitu etiâ emendicâto sublevâbat; non raró iis etiâ, quibus ipsa indigébat, erogâris. Abstinéntia fuit admirâbili; nam prándium ejus vix sex ún-

cias æquabat, & quatuor hebdomade diebus, ac toto Quadragésimæ, & Advéntus tempore solo pane, & aqua contenta erat, ut sæpe inedia conficeretur. Frequentèr etiam fel aceto mixtum sumebat. Corpus suum cilicio aculeis densis intexto, catena lumbis obstricta flagellis uncinis ferreis instructis, aliisque atrocibus tormentis excruciebat. Ferè noctes ducebat insomnes, coelestium contemplatione defixa. Calumniis, injuriis, & contumeliis appetita, numquam ab animi tranquillitate, atque constantia potuit dejici. Altissime contemplationis dono excelluit. De rebus divinis ita loquebatur, ut doctorum hominum judicio coelitus instructa videretur. Vivissimæ fidei ope præsentem continuo sibi Deum sistebat. Facies ejus interdum splendorebus circumfusa apparuit. Tanto divini amoris æstu conflagravit, ut sæpe tota supernis ardoribus collisqueret, & frequentèr à sensibus abstracta admirabiles raptus, & suavissimas éxtases pateretur.

ꝫ. Dilexisti justitiam, &

odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

Ꝭ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

Deiparam Virginem veluti matrem dulcissimam à prima ætate impensè coluit, cujus singulare potrocinium semper experta est. Erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum mirè afficiebatur. Christi Dómini Passionem pio cum animi dolore assidue meditabatur, cujus expressam imaginem miris patiendi modis in se referre sagiebat. Ad crucis aspectum quandoque ita movebatur, ut in ejus amplexum sursum elevata reparetur. Gratia curatorum, & prophetiæ dono fuit illustris. Secreta cordium penetravit. Dómini Jesu, Virginis Matris, & plurimorum Sanctorum frequentèr fuit apparitione dignata. Quamvis autem tam copiosè à Deo coelestibus charismatibus esset locupletata, ea tamen erat humilitate, ut vilior se,

ómnique poena, & contemp-
 tu dignissimam existimáret.
 Dénique lætháli morbo cor-
 répta, Sacramentis Ecclésiæ
 munita, & in éxtasim rap-
 ta spléndidos radios è vul-
 tu circumquâque diffúndens,
 quibus cubículum totum
 miãre visum est, in am-
 pléxu crucis migrávit ad
 Sponsum, anno millésimo
 sexcéntesimo vigésimo quar-
 to, atátis suæ quinquagés-
 imo nono. Corpus ejus post
 centum, & ultriã annos à
 Judícibus à Sede Apostólica
 delegátis revísium, ita in-
 corrúptum & vegétum re-
 pértum est, præcordiis, vis-
 ceribusque íntegris, atque
 húmidis (quæ eo citiùs tabé-
 scere debuissent, quòd ex
 pleurítide occubúisset Virgo)
 & carne páriter húmida, ac
 molli, & cómprimi, ac re-
 súrgere fácti, ut vivéntis
 pene spéciem præférret. Qua-
 móbrem Pius Sextus Póntifex
 Máximus tam præcláro stu-
 péndoque prodigio, aliisque
 miráculis insígnem Virginem
 Beatórum fastis adscripsit.

ꝛ. Afferéntur Regi vírgi-
 nes post eam, próximæ ejus.
 * Afferéntur tibi in lætítia, &
 exultatióne.

7

ꝥ. Spécie tua, & pulchri-
 tudine tua inténde, pros-
 perè procède, & regna. Af-
 feréntus tibi. Gloria Patri.
 Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Vita mea abscón-
 dita est cum Christo in
 Deo.

Psalm. Cántate Dómino.
 17.

Antiph. Quid mihi est
 in coelo, & à te quid vo-
 lui super terram, Deus cor-
 dis mei.

Psalm. Dóminus regna-
 vit. 17.

Antiph. Adjuro vos filiæ
 Jerúsalem, ut nuntiétis Di-
 lécto meo, quia amore lân-
 gueo.

Psalm. Cantáte Dómino
 cánticum novum. 18.

ꝥ. Elégit eam Deus, &
 prælégit eam.

ꝛ. In tabernáculo suo
 habitare facit eam.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii se-
 cúndum Matthæum.

cap. 25.

In illo témpore dixit Jesus

8.

discípulis suis parábolam hanc: simile est regnum cœlorum decem Virginitibus, quæ accipiéntes lámpades suas exierunt óbviám sponso, & sponsæ.

Et réliqua.

Homilia S. Augustini Episc. Sermon. 93. de Verb. Evang.

cap. 4.

Evangelium sanctum ipsas Virgines afferentes lámpades alias dixit prudéntes, alias stultas. Unde discernimus? De óleo. Aliquid magnum significat óleo. Putas num charitas est? Apóstolus dicit (adhuc supereminentiorem vobis viam demónstro) si linguis hóminum loquar, & Angelórum, charitatem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cymbalum tínniens. Ipsa est supereminens via, id est charitas, quæ méritò óleo significátur; omnibus enim húmóribus óleo superéminet.

℞. Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilantem invénit, quæ accéptis lámpadibus sumpsit secum óleo: * Et veniente Dómino introívit cum eo ad nuptias.

ψ. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exite óbviám ei. Et veniente.

Lectio VIII.

Media nocte clamor factus est. Quid est media nocte? Quando non sperátur, quando omninò non créditur. Noctem posuit pro ignorántia. Quis iste clamor, nisi de quo Apóstolus dicit: in ictu óculi, in novíssima tuba: clamóre facto, quo clamábitur: ecce sponsus venit, surrexerunt omnes. Prudéntes autem tulerunt óleo secum, stultæ vero non tulerunt secum. Habes óleo; porta tecum: intus habe, ibi place Deo, ibi porta testimoniúm consciéntiæ tuæ. Qui autem ámbulat ad testimoniúm alienum, óleo non portat secum. Antequam dormirent illæ vírgines non est dictum, quia extinguebántur lámpades illarum. Sapientium lámpades ardébant de óleo intérno, de consciéntiæ securitate, de interióre gloria, de intima charitate: ardébant tamen, & illarum fatuarum, quia non

déerant laudes hóminum.

Ꝟ. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

ꝟ. Prudéntes virgines aprâte vestras lámpades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio IX.

In resurrectione cæpérunt aptáre lámpades suas, id est præparáre Deo óperum suorum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat. Non erant, qui óleum vénderent; cæpérunt deficere lámpades, & convertêrunt se fatuæ ad prudéntes; date nobis de óleo vestro. Audierunt; ite pótiùs ad vendéntes. Quia láudibus humánis bene vívere consuevistis, vobiscum óleum non portátis, nos autem non damus, ne fortè non sufficiat nobis, et vobis. Vix enim de nobis júdicamus, quanto minus póssumus júdicáre de vobis? Cum eunt émere, cum quærunt à quibus laudéntur, & non invéniunt, vénit sponsus, & sponsa tunc glorificáta cum Christo Ecclesia. Fatuæ pós-

tea venérunt. Et quid illis dictum est? Non novi vos, réprobo vos. In arte mea non vos agnósko; ars mea nescit vitia, & júdicat vitia, nescit faciendo, júdicat arguendo.

Te Deum, &c.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volábo, & requiéscam?

Psalm. Dóminus regnavit; cum réliquis de Laudibus. 21.

Antiph. Vox dilecti mei: ecce iste vénit sáliens in montibus, transiliens colles.

Antiph. Trabe me post te, currémus in odórem unguentórum tuórum.

Antiph. Invéni quem diligit ánima mea, ténuí eum, nec dimittam.

Antiph. Et factus est in corde meo quasi ignis exarsuans, & deféci ferre non sústinens.

Capítulum.

Fratres, qui gloriatur, in Dómino gloriétur. Non enim

qui seipsum commendat ille
probatus est, sed quem Deus
commendat.

H Y M N U S.

Coelo receptam prosequamur
laudibus.

Cultuque suppliciter offeramus
virginem:

Non tota abest nobis: superstes
proditur

Signo stupendo quo coruscet
jugiter.

Nam corpus ejus jam sepulchro
conditum

Divina virtus protegit:
quin consovet,

Impleretque numine, atque
servat integrum,

Non tibi obestum, aut
pure foedo luridum.

O mira! Christe sic rependis
virgini,

Quae in carne solo vixit
acta spiritu,

Et Angelorum digna fulsit
aemula,

Corruptionis prorsus
expers vulneris.

Pater superne, fons superni
luminis,

Aeternae Fili, lux paterno
ex lumine,

Et qui procedis ex utroque
Spiritus,

Honor tibi sit Sancta, &
una Trinitas. Amen.

ψ. Diffusa est gratia in
labiis tuis.

℞. Propterea benedixit te
Deus in aeternum.

AD BENEDICTUS

Antiphona.

Dedi torquem circa col-
lum tuum, & coronam de-
coris in capite tuo, & ornata
es, & profecisti, quia perfecta
eras in decore meo, quem
posui super te, dicit Domi-
nus Deus.

Oratio.

Effunde super nos, quaesumus,
Domine, Spiritum tuae
dilectionis, quo Beata Maria
Anna virgo flagavit, ut, post
odorem virtutum ejus cur-
rentes nullis noxiis capiamur
illecebris, sed coelestis gra-
tiae sola semper suavitate tra-
hamur. Per Dominum. . . .
in unitate ejusdem, &c.

AD HORAS.

*Antiphona pr. ut in Lau-
dibus; Cap. ℞. & ψ. de Com.
Virg. Oratio propria.*

IN II. VESPERIS

AD MAGNIFICAT

II

Antiphona.

Omnia ut in primis : & post Hymnum.

ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis.

ꝛ. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Mortuum prophetavit Corpus ejus : in vita sua fecit monstra, & in morte mirabilia.

Oratio.

Ut in Vp. & Laudibus.

DECRETA

ORDINIS B. MARIÆ VIRGINIS

DE MERCEDE

REDEMPTIONIS CAPTIVORUM,

TAM EXCALCEATORUM, QUAM CALCEATORUM.

Sanctissimus Dominus noster Pius Sextus Pont. Max. ad humillimas preces P. Fr. Petri à Spiritu Sancto Sacerdotis Professi Ordinis Excalceatorum B. M. V. de Mercède Redemptionis Captivorum Postulatoris Causæ B. Mariæ Annæ à Jesu, Tertii Ordinis Excalceatorum B. M. de Mercède Redemptionis Captivorum, referente R. P. D. Hieronymo Napolionio Fidei Promotore, benignè indulxit, ut ab universo Ordine ejusdem B. M. V. de Mercède Redemptionis Captivorum tam Excalceatorum, quam Calceatorum utriusque sexus, in Officio & Missa in honorem ejusdem B. Mariæ Annæ à Jesu, recitari possint quotannis suprascripti Hymni ad Vesperas & Laudes, Oratio, Lectiones secundi Nocturni, & Antiphone ad Magnificat, & Benedictus, omnia propria ab Eminentissimo & Reverendissimo D. Card. Archinto Episcop. Sabinens.

*Sacr. Rit. Congr. Præfæcto, supradict. Promotôre Fidei, me-
que infrascripto Secretario revisa. Die 17. Septembris 1796.*

J. Card. Archintus Præfæctus.

Loco ✠ Sigilli.

D. Coppola S. R. C. Secret.

XX

**Ordinis Calceatôrum & Excalceatôrum B. M. V.
de Mercêde Redempt. Captiv.**

Sanctissimus Dóminus noster Pius Séptimus Pont. Max. ad humíllimas preces P. Fr. Petri à Spíritu Sancto Postulatoris Causæ Canonizationis B. Mariæ Annæ à Jesu, Tertii Ordinis Excalceatôrum B. M. V. de Mercêde Redemptionis Captivôrum, benigne indulisit, ut in universo utroque Ordine Calceatôrum & Excalceatôrum B. M. V. de Mercêde Redemptionis Captivôrum quotannis in Officio, quod jam recitatur, in festo supradictæ B. Mariæ Annæ legi possint suprascriptæ Antiphonæ ad Vésperas, Matutinum, & Laudes, atque in I. & III. Nocturno Lectiones propriæ; necnon celebrari possit suprascripta Missa pariter propria, omnia ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo D. Card. de Somalia Santissimi D. N. in Urbe Vicario, & D. Aloysio Gardellini sub Promotore Fidei, loco R. P. D. Hieronymi Napulioni Promotôris Fidei ab Urbe absentis, diligenter revisa. Die 25 Septembris 1802.

J. M. Card. de Somalia S. R. C. Præf.

Loco ✠ Sigilli.

J. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

Reimprimatur: *Dr. Oñate, V. G.*

*Valentiæ: In Officina Emmanuelis Muñoz, & Societatis,
in platea S. Augustini.*

FESTA MARTII.

103

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit: & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ad Magnificat, Añã.

Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognóscó? Audi María Virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Si hoc festum celebretur tempore Paschali, sit idem Officium, sed in fine Invitatorii, Antiphonarum. *Ps.* & *R.* additur Alleluia, & tres *Psalmi* cujuslibet Nocturni dicuntur sub prima Añã.

FERIA V. IN COENA Dómini.

ABSOLUT. GENERALIS.

FESTA APRILIS.

DIE XXIV. APRILIS.

In Festo Sancti Boni Latronis.

Duplex.

Ad Vesperas, Añã, Latro

Christum crucifixum, cum reliquis de Laudib. *Psal.* Dixit Dóminus, cum reliquis. 13.

Capitulum. *Isai.* 59.

Ecce non est abbreviata manus Dómini, ut salutare néqueat: neque aggravata est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublimior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prámium.
Da supplicanti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem criminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérsó témpore,
Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sidera.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ps. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, alleluia. *R.* Stollam glóriæ induit eum, alleluia.

Ad Magnificat, Añã.

Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recipimus: hic autem quid fecit? Mem-

mérito mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúia, allelúia.

Oratio.

OMnipotens. & misericors Deus, qui iustificas ímpios, te supplices exorámus, ut nos benigno intútu, quo Unigénitus tuus beátum traxit Latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces: & illam, quam ei promísit, tribuas nobis glóriam sempitérnam. Per eundem Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Sancti Georgii Martyris.

Añã. Sancti & iusti in Dómino gaudete, allelúia: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia. *Ps.* Pretiôsa in conspéctu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Oratio.

DEus, quinos beati Georgii márryris tui méritis & intercessióne latíficas: concede propítius; ut qui tua per eum beneficia pòscimus, dono tuæ grátie consequámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium, Christum Regem crucifixum, qui Latróni in cruce paradísium donat, * Venite adorémus, allelúia. *Psalmus.* Veníte. 16.

Hymnus. Jesu coróna celsior, ut sup. ca.

In primo Nocturno, Añã,

Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, & exauditus est de monte sancto ejus, allelúia. *Psalm.* Beátus vir, qui non abiit. Quare fremuerunt Gentes. Dómine, quid multiplicati sunt, cum reliquis, ut supra in Officio S. P. N. Petri Nolasei. 17.

V. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, allelúia. *R.* Stulam glóriæ induit eum, allelúia.

Lectiones dicuntur de Scriptura occurrente.

R. i. Pòsui adjutórium super poténtem: * Manus enim mea auxiliabitur ei, & bráchium meum confortábit eum, allelúia. *Ps.* Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim. *R. ii.* Ille cognóvit justítiam, & vidit mirabilia, & exorávit Altíssimum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum, allelúia. *Ps.* Ille inventus est in número sanctórum. Ipse intercédât.

R. iii. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stulam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. *Ps.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas. Glória Patri. Et ad portas paradísi.

In secundo Nocturno, Añã. Invocántem exaudivit Dóminus

nus Sanctum: Dóminus exaudivit eum, & constituit eum in pace, alleluia. Psalm. Cùm invocarem. Verba mea auribus. Dómine Dóminus noster. *ψ.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum, alleluia. *R.* Et ad portas paradisi coronávit eum, alleluia. Sermo Sancti Joan. Chrysoft. *Homilia 2. de Cruce, & Latrone, tom. 3.*

Lectio iv.

SCio & antè me dixisse de Latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo: Ille Latro de ligno mercatur salutem: hic Latro furatur cœlestè impérium. Vim facit majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Dómini vox est: Regnum cœlorum vim patitur, & violenti diripiunt illud. In cruce duo latrones, imago Judæorum, & Gentilium, Latro qui pœnitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambulaverat, & post hoc veritatem agnovit. Imaginem verò latro ille obtinet Judæorum, qui usque in finem perseverat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitatis ierunt; crux autem divisit utrumque.

R. Velum templi scissum est, * Et omnis terra tremuit: Latro clamabat de cruce, dicens:

Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, alleluia. *ψ.* Petræ scissæ sunt, & monuménta apértæ sunt, & multa cõpora Sanctõrum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis.

Lectio v.

VIam namque cœcitatís & perditionis, qui non credidit, ingressus est; viam autem salutis, qui credidit, ingressus est: viam salutis, qui credidit, adeptus est. In cruce didicit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dóminus viam iustorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei iustum iudicium, ut dicas & tu cum Propheta: Iustus es Dómine, & rectum iudicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam, & propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum ejecit illum, & una iustitia introduxit istum: & Latro habitator factus est paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahamæ data est per vocem repromissio Paradisi. Hæreditatur quidem per fidem; repromissionem autem Paradisi nemo ante Latronem accepit.

R. Nemo repromissionem Paradisi ante Latronem accepit, cui Dóminus in Cruce dixit: * Hódie mecum eris in

Paradiso, alleluia, alleluia.
 V. Domine memento mei,
 cum veneris in regnum tuum.
 Hodie mecum.

Lectio vi.

Iste ergo vidit Salvatorem,
 non super throno regali,
 non adorari in templo, non
 loquentem de caelis, non per
 Angelos disponentem; sed in
 poena sociatum latroni: videt
 in tormentis, & tamquam in
 gloria adorat: videt in cruce,
 & rogat quasi in caelis seden-
 tem: videt condemnatum, &
 Regem invocatur, dicens: Do-
 mine memento mei, cum ve-
 neris in regnum tuum. Cru-
 cifixum vides, & Regem praed-
 icas? in ligno pendere cer-
 nis, & caelorum regna medi-
 taris? O admiranda Latronis
 conversio!

R. O admiranda Latronis
 conversio! * Crucifixum vi-
 det, & Regem praedicat, alle-
 luia. V. In ligno pendere cer-
 nit, & caelorum regna medi-
 tatur. Crucifixum. Gloria Pa-
 tri. Crucifixum.

In reitio Nocturno, Añã.

Domine, iste sanctus habitabit
 in tabernaculo tuo, re-
 quiescet in monte sancto tuo,
 alleluia. Psalms. Domine,
 quis habitabit. Domine in
 virtute tua. Domini est terra.
 V. Hic accipiet benedictio-
 nem a Domino, alleluia. R. Et

miseriçordiam a Deo salutari
 suo, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secun-
 dum Lucam.

Lectio vii. Cap. 23. f.

In illo tempore: Unus de
 his qui pendebant latroni-
 bus blasphemabat Dominum,
 dicens: Si tu es Christus, sal-
 vum fac te ipsum, & nos.
 Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Serm. 49. de S. Latrone.

Quoniam hodie Evange-
 lii lectio de Latrone fe-
 cit mentionem, videamus
 quis iste Latro sit, qui in
 cruce Domino constituto, non
 solum peccatorum suorum ve-
 niam consequitur, sed etiam
 Paradisi aeternitate donatur
 ut qui propter scelera damna-
 tus fuerat ad poenam, propter
 fidem transferreretur ad glo-
 riam: fueritque illi crux quam
 pertulit, non tam supplicii
 damnatio, quam salutis occasio.
 In cruce enim positus, in
 Christum Dominum nostrum
 credidit crucifixum. Et ideo,
 qui consortio passionis vitur,
 consortio Paradisi condonatur.
 Beatus enim Latro, dum
 supplicium patitur, regnum
 caeleste consequitur. Ecce
 reus dicitur, sicut cui damna-
 ri illud tempus expectavit. Non
 enim perveniret ad gloriam,
 si non contraditus esset ad
 poe-

pœnam. Videâmus, inquam, cur tantorum criminum reus, tam citò à Salvatøre Paradisum promeretur, cum alii multorum temporum lacrymis frequentibusque jejuniis, vix delictorum suorum veniam consequantur.

R. Iste est beatus Latro, qui in cruce positus: Christum Dominum nostrum credidit crucifixum: * Et dum supplicium patitur, regnum cœlestè consequitur, alleluia. V. Quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, iste in patibulo confitetur. Et dum.

Lectio viii.

Magna, fratres, & multiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut præsentem pœnam despiceret, ac de futura veniam precaretur: & magis crederet utile sibi esse, de æterno iudicio pètere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, & pœnitudinem gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Pòtuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de præsentem magis supplicio deprecari. Deinde illud ad grâtiâ ejus majôris est meriti, quod in Christum in Cruce

positum credidit, & pœnio, quæ aliis scândalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim pœnio multis scândalum fuit, sicut dicit Apóstolus: Nos autem prædicâmus Christum crucifixum, Judæis quidem scândalum, Géntibus autem stultitiam. Rectè ergo meretur Paradisum, qui Crucem Christi non putavit esse scândalum, sed virtutem: dicit enim idem Apóstolus: Ipsi autem vocatis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtutem, & Dei sapiëntiam.

R. Iste est, qui Crucem Christi non putavit esse scândalum sed virtutem; ideoque Paradisum meretur: * Ipse intercèdat pro peccatis omnium populorum, alleluia. V. Iste est qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse intercèdat. Glória Patri. Ipse intercèdat.

Lectio ix.

Rectè planè & Dominus huic donat paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, hic in Crucis patibulo confitetur. Mira res: confitetur Latro, quem discipulus abnegavit. Mira, inquam, res: Latro honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc pacis blandimènta venduntur, ab illo crucis vùlnera præ-

prædicantur. Ait enim: Meménto mei Dómine, cum véneris in regno tuo. Hæc est fidei plena devotio, ut cum de vulneribus Dómini proficiens sanguis cernitur, tunc de potestate ejus vénia postulètur. Cum vidètur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus divinitas: cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificentia deferatur. Iste enim fidelis Latro non crèdit moriturum, quem annútiat regnaturum: non putat subdendum inferis, quem dominaturum confitètur in cælo: non arbitratur cum apud tartarum detineri, à quo se etiam postulat liberari. Cernat licet ejus hiántia vúlnera, spectet ipsius sanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum nescit: justum fatètur, quem non meminit peccatorem.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añã.

Latro Christum crucifixum vidèbat, & Regem invocabat, dicens: Dómine, meménto mei, dum véneris in regnum tuum, alleluia. Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis 28. Añã. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitèbor & ego eum coram Patre meo, alleluia,

alleluia. Añã. Cum conturbata fuerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris, alleluia, alleluia. Añã. Salvam me fecit Christus Redemptor, quia dixit: Hódie mecum eris in Paradiso, alleluia, alleluia, alleluia. Añã. Ille qui talis ad crucem venit ex culpa; ecce qualis à cruce recedit ex grátia, alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. *Isaiæ 59.*

Ecce non est abbreviata manus Dómini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

Jesu Redemptor ómnium,
Coróna confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.
Tui sacri qua nóminis
Confessor almus claruit:
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solénnia.
Hujus benignus ánnue
Confessionem nos sequit
Hujus precatu sérvulis
Dimitte noxam criminis.
Ut sis perénne méntibus
Paschale Jesu gáudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera,
Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

ψ. Vitam petiit à te, & tribuisti ei Dómine, allelúia. R. Glóriam, & magnum decorem imposuisti super eum, allelúia.

Ad Benedictus, Añã.

Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúia, allelúia.

Oratio.

OMnipotens & misericors Deus, qui iustificas ímpios; te supplices exorâmus, ut nos benigno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit Latronem ad dignam poenitentiam próvoces: & illam, quam ei promísit, tribuas nobis glóriam sempitérnã. Per eundem Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Añã. Qui me conféssus. Capitulum. Ecce non est abbreviãta, ut supra.

R. brev. Amãvit eum Dóminus, & ornãvit eum, * Allelúia, allelúia. Amãvit. ψ. Stulam glóriæ induit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Amãvit. ψ. Induit eum Dóminus lorícã fidei, & ornãvit eum, allelúia. R. Et ad portas Paradisi coronãvit eum, allelúia.

Ad Sextam, Añã. Cum conturbãta fuerit.

Capitulum. *Isaia 58.c*

Tunc invocabis, & Dóminus exáudiet: clamabis, & dicet: Ecce adsum.

R. brev. Induit eum Dóminus lorícã fidei, & ornãvit eum, * Allelúia, allelúia. Induit eum. ψ. Et ad portas Paradisi coronãvit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Induit eum Dóminus. ψ. Hic accipiet benedictiõnem à Dómino, allelúia. R. Et misericórdiam à Deo salutári suo; allelúia.

Ad Nonam, Añã. Ille qui talis.

Capitulum. *Isaia 38.d*

Tu autem Dómine eruisisti animam meam, ut non periret: projecisti post tergum tuum omnia peccãta mea.

R. brev. Hic accipiet benedictiõnem à Dómino, * Allelúia, allelúia. Hic accipiet. ψ. Et misericórdiam à Deo salutári suo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Hic accipiet. ψ. Vitam petiit à te, & tribuisti ei Dómine, allelúia. R. Glóriam, & magnum decorem imposuisti super eum, allelúia.

Vesperæ de Sancto Marco Euangelista, cum commem. Sancti Boni Latronis.

Quod si contingat festum Sancti Marci alio die celebrari, in secundis Vesperis Sancti Bo-

Boni Latronis omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat, Añã.

Impietas impii non nocébit ei, in quacúmque die convérſus fuerit ab impietate ſua, allelúia, allelúia.

DOMINICA TERTIA

poſt Paſcha,

Festum Patrocinii S. Joſeph Confelſoris. Duplex ſecunda claſſis.

Ad Veſperas, Antiph. Jacob autem, cum reliq. de Laudib. Pſalmus: Dixit Dóminus, cum reliquis.

Capitulum. *Genſ. 49.*

Benedictiones Patris tui confortatae ſunt benedictionibus Patrum ejus; donec veniret deſiderium collium aternorum. Fiant in capite Joſeph, & in vértice Nazarai inter fratres ſuos.

Hymnus.

TE Joſeph celebrent agmina caelitum,

Te cuncti réſonent Chriſtiadum Chori,

Qui clarus méritis, junctus es inctytae

Caſto foedere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem

Admirans, dubio tangeris anxius,

Afflatus ſuperi Fláminis Angelus

Conceptum puerum docet.

Tu natum Dóminum ſtring's, ad éxteras

Ægypti prófugum tu ſequeris plagas;

Amiſſum Sólymis quaeris, & invenis,

Miſcens gaudia flétibus,

Poſt mortem reliquos monſtra pia cónſecrat,

Palmamque eméritos gloria ſúſcipit:

Tu vivens ſúperis par, fruérís Deo,

Mira forte beátior.

Nobis, ſumma Trias, par precántibus:

Da Joſeph méritis ſidera ſcándere:

Ut tandem liceat, nos tibi pèrpetim

Gratum prómere cánticum. Amen.

¶ Conſtituit eum dóminum domus ſuae, allelúia. *re.* Et príncipem omnis poſſeſſionis ſuae, allelúia.

Ad Magnificat, Añã.

Cum eſſet deſponſata Mater Jeſu Maria Joſeph, antequam convenirent, inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto, allelúia.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providéntia, beátum Joſeph Sanctiſſimae Genitricis tuae Sponſum eligere dignátus es: præſta quaſumus, ut quem Protectórem venerámur. *in*
ter-

terris, intercessōrem habēre mereāmur in calis. Qui vis & regnas.

Et ut commemor. Dominicæ. Añā. Mōdicum, & non vidēbitis me, dicit Dōminus: iterum mōdicum, & vidēbitis me, quia vado ad Patrem, allelūia, allelūia. * Mane nobiscum Dōmine, allelūia. R. Quōniam advesperāscit, allelūia.

Oratio.

DEus, qui errāntibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritatis tuæ lumen ostēdis: da cunctis, qui Christiāna professiōne censentur, & illa respūere, quæ huic inimica sunt nōmini, & ea quæ sunt apta, sectari. Per Dōminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudēmus Deum nostrum * In veneratiōne beati Joseph Protēctoris nostri, allelūia.

Psal. Venite exultēmus. 16.

Hymnus. Te Joseph cēlebrent agmina cælitum. Sicut in Veip.

In primo Nocturno, Añā. Angelus Dōmini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe pūerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi, usque dum dicam tibi, allelūia.

Psal. Beātus vir. Quare fremuerunt. Dōmine, quid,

cum reliquis, ut in Officio S. P. N. Petri Nolati. 17. * Confitebor nōmini tuo, allelūia. R. Quōniam adjūtor, & Protēctor factus es mihi, allelūia.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pūtiphar Eunūchus Pharaōnis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitārum, à quibus perductus erat. Fuitque Dōminus cum eo, & erat vir in cunctis prospere agens, habitavitque in domo dōmini sui, qui optimē nōverat Dōminum esse cum eo, & omnia quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph grātiā coram dōmino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, & univērsā, quæ ei tradita fuerant: Benedixitque Dōminus domui Ægyptii propter Joseph, & multiplicavit tam in ædibus, quàm in agris cunctam ejus substantiam. Nec quidquam aliud nōverat, nisi panem, quo vesceretur. Erat autem Joseph pulchra faciē, & decōrus aspectu.

R. Clamavit Pōpulus ad Regem, alimēta pētens: * Quibus ille respōdit: Ite ad Joseph,

seph, alleluia. *Ps.* Salus nostra in manu tua est; respice nos tantum, & læti seruiemus Regi. Quibus ille.

Lectio ii. *Genes. cap. 41.*

PLacuit Pharaoni consilium, & cunctis Ministris ejus; locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid sapientiorum, & consimilem tui invenire poterò? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: Uno tantum Regni solio te præcedam. Dixitque rursus Pharaon ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque anulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus; vestivitque eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuficerent, & præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti.

R. Fecit me Deus quasi patrem Regis, & dominum universæ domus ejus: * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos, alleluia. *V.* Venite ad me, & ego dabo vobis

omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. Exaltavit me.

Lectio iii. *Genes. cap. 41.*

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharaon: Absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, & vocavit eum lingua Ægyptiæ Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putipharis Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) & circumvit omnes regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum, & in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt in horrea Ægypti. Omnia etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantæque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coæquaretur, & copia mensuram excederet.

R. Jam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, & superfluitatem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo: * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum, alleluia. *V.* Qui pascit me ab adolescentiâ mea, benedicat pueris istis: & invocetur super eos nomen meum.

meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In secundo Nocturno, Añã:

Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & vade in terram Israël, defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri, alleluia. Psalmus. Cùm invocarem. Verba mea. D ómine, Dóminus noster. *Ps.* Réspice de cælo, & vide, & visita vineam istam, alleluia. *R.* Et perfice eam, alleluia.

Sermo Sancti Bernardini Senénsis.

Serm. 1. de Sanct. Joseph.

Leção iv.

OMnium singularium gratiarum, alicui rationabili creaturæ communicarum, generalis régula est; quòd quancúmque divina grátia éligit aliquem ad aliquam grátiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, ómnia charísimata donat, quæ illi personæ sic eléctæ, & ejus officio necessaria sunt, atque illam copiosè décorant. Quod máximè verificatum est in sancto Joseph, putativo patre Dómini nostri Jesu Christi, & vero Sponso Regínæ mundi, & Dóminæ Angelórum, qui ab atérno Patre eléctus est fidelis Nutritius, atque Custos principálium thesauró-

rum suórum, scilicet Filii ejus, & Sponsæ suæ, quod officium fidelissimè profecutus est. Cui propterea Dóminus ait: Serve bone & fídelis intra in gáudium Dómini tui.

R. Dedísti mihi protectiõnem salutis tuæ, & dextera tua suscepit me. * Protéctor meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus, alleluia. *Ps.* Ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis. Protéctor.

Leção v.

SI compares cum ad totam Ecclesiã Christi: Nonne iste est homo eléctus, & speciális, per quem, & sub quo Christus est ordinatè, & honestè, introductus in mundum? Si ergo Virgini Matri tota Ecclesiã sancta débitrix est, quia per eam Christum suscipere digna facta est: sic profecò, post eam huic debet grátiam, & reverétiã singularem. Ipse enim est clavis véteris Testaméti, in qua patriarchális, & prophétalis dignitas promissum consèquitur fructum. Porrò hic est solus, qui corporaliter possédit, quod eis divina dignatio repromissit. Mérito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed, & hic illum præcéllit, quia

H

non

non solum Ægyptiis panem corporalis vitæ, sed omnibus electis panem de celo, qui cælestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

R. Statuet filios suos sub tégmine illius, & sub ramis ejus morabitur; protegatur sub tégmine illius à fervore: * Et in glória ejus requiescet, alleluia. *ψ.* Sperate in eo omnis Congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. Et in glória ejus.

Lectio vi.

Profecitò dubitandum non est, quòd Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ágeret in humanis, tamquam filius patri suo; in cælis utique non negavit, quin potiùs complèvit, & consummavit. Unde non imméritò in verbo propósito à Dómino subinfertur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde licet gáudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret; máluit tamen Dóminus ei dicere: Intra in gáudium. Ut mysticè innuatur, quòd gáudium illud non solum in eo est intrá, sed úndique il'um circúmdans, & absorbens, & ipsum velut abyssus infinita submérgens. Meménto igitur nostri beate Joséph, & tuæ orationis sus-

frígio apud tuum putatívum Filium intercede: sed & beatissimam Virgínam Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre, & Spíritu sancto vivit & regnat per infinita sæcula sæculórum. Amen.

R. Si consistant advérsum me castra, non timébit cor meum. * Si exúrgat advérsum me prælíum, in hoc ego sperábo, alleluia. *ψ.* In te cantatio mea semper, quóniam tu adjutor fortis. Si exúrgat Glória Patri. Si exúrgat.

In tertio Nocturno, *Añia.* Confúrgens Joséph accépit púerum, & matrem ejus, & venit in terram Israël; & habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth, alleluia.

Psalm. Dómine, quis habitabit, Dómine, in virtute tua. Dómini est terra. *ψ.* Invocavi Dóminum Patrem Dómini mei, alleluia. *R.* Ut non derelinquat me in die tribulationis, alleluia.

Lectio sancti Euangélij secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, & Jesús baptizato, & orante, apertum est cælum. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. de *Consef. Euangel.*

Manifestum est illud, quod ait: Ut putabatur filius Joseph: propter illos dixisse; qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios progenitores Mattheus enumerat descendens à David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens à Joseph usque ad David: facit est, ut advertant, duos patres habere potuisse Joseph; unum à quo genitus, alterum à quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non à quo genitus, sed à quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cuius progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

R. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est; pariet autem Filium: * Et vocabis nomen eius Jesum, alleluia. *V.* Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio viii.

Cum enim necesse sit utroque Evangelista vera narrante, & Matthæo scilicet & Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph: quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, quo voluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat; Matthæus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob; atque ita in hoc verbo, quod est, genuit, perseverans, donec in ultimo diceret, Jacob autem genuit Joseph; satis expressit, ad eum patrem se perduxisse originem generantium, à quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare debere, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista genentem, ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurdè quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At verò etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios eius fieri, de natura atque substantia sua non nos genuit,

sicut unicum Filium : sed utique dilectione adoptavit.

R. Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum : * Et esto ibi usque dum dicam tibi, alleluia.

V. Ut adimpleretur, quod dictum est à Domino per Propheta dicentem : Ex Ægypto vocavi filium meum. Et esto. Gloria Patri. Et esto.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ tertiæ.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 16. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Modicum, & jam non videbitis me : & iterum modicum, & videbitis me : quia vado ad Patrem. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractat. 101. in Joan. sub fine m.

Modicum est, hoc totum spatium, quo presens pervolat seculum. Unde dicit idem ipse Evangelista in Epistola sua : Novissima hora est. Ideo namque addidit : Quia vado ad Patrem ; quod ad priorem sententiam referendum est, ubi ait : Modicum, & jam non videbitis me : non

ad posteriorem, ubi ait : Et iterum modicum, & videbitis me. Eundo quippe ad Patrem, facturus erat, ut cum non viderent. Ac per hoc non ideo dictum est, quia siterat moriturus, & donec resurgeret, ab eorum aspectibus recessurus : sed quod esset iturus ad Patrem, quod fecit posteaquam resurrexit, & cum eis per quadraginta dies conversatus, ascendit in cœlum.

Te Deum laudamus. 27.

Si hoc Festum contingat transferri, octava Lectio dividatur ab illis verbis : Sed genitus erat.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añã.

Jacob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus, alleluia.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. 28. Añã. Missus est Angelus Gabriël à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, alleluia. Añã. Ascendit autem Joseph à Galilæa de civitate Nazareth, in Judæam in civitatem David, quæ vocatur Beth'lehem, alleluia. Añã. Et venerunt festinantes, & invenérunt Mariam, &

& Joseph, & Infāntem pōsitum in præsep̄io, allelūia, allelūia. Añā. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annōrum trīginta, ut putabātur filius Joseph, allelūia.

Capitulum.

Benedictiōnes Patris tui confortatā sunt benedictiōnibus patrum ejus, donec veniret desiderium cōllium æternōrum: Fiant in cāpite Joseph, & in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cælitum Joseph decus,
atque nostrā
Certa spes vitæ, columén-
que mundi,
Quas tibi læti cānimus be-
nignus,
Suscipe laudes.

Te fator rerum statuit pu-
dicæ
Virginis Sponsum, voluit-
que Verbi
Te patrem dici, dedit &
ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptōrem stabulo
jacentem,
Quem chorus Vatum cecit-
nit futurum,
Aspicias gaudens, humilif-
que natum
Numen adoras.

Rex Deus Regum, & dominā-
tor orbis,

Cujus ad nutum tremit in-
ferōrum

Turba, cui pronus famulā-
tur æther,

Se tibi subdit.

Iaus sit excelsæ Triadi pe-
rennis,

Quæ tibi præbens sūperos
honores

Det tuis nobis méritis
beatæ

Gaudia vitæ. Amen.

Ū. Dedisti mihi protectiō-
nem salutis tuæ, allelūia.

R. Et dextera tua suscepit
me, allelūia.

Ad Benedictus, Añā.

Joseph fili David, noli timē-
re, accipere Mariam cōnju-
gem tuam; quod enim in ea
natum est, de Sp̄ritu sancto
est, allelūia.

Oratio.

Deus, qui ineffabili pro-
videntia beatum Jo-
seph Sanctissimæ Genitricis
tuæ Sponsum eligere dignatus
es: præsta quæsumus, ut quem
Protectōrem venerāmur in
terris, intercessōrem habere
mereāmur in cælis. Qui vivis
& regnas.

Et sit commemor. Dominicæ.
Añā. Mōdicum, & non vidē-
bitis me, dicit Dōminus: ite-
rum mōdicum, & vidēbitis
me, quia vado ad Patrem,
allelūia, allelūia. Ū. In resur-
rectiōne tua Christe, allelūia.

R. Cæli, & terra lætèntur,
allelúia.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut
in viam possint redire
justítia, veritátis tuæ lumen
osténdis: da cunctis, qui Chris-
tiána professiõne censèntur,
& illa respúere, quæ huic ini-
míca sunt nómini, & ea quæ
sunt apta, sectári. Per Dó-
minum nostrum.

Ad Tertiam, Añã. Missus est.
Capitulum. Benedictiões pa-
tris tui, ut supra.

R. brev. Constituit eum dó-
minum domus suæ: * Alle-
lúia, allelúia. Constituit eum.
¶ Et principem omnis pos-
fessiõnis suæ. Allelúia, al-
lelúia. Glória Patri, & Filio,
& Spíritui sancto. Constituit.
¶ Confitèbor nómini tuo,
allelúia. R. Quóniam adjú-
tor & Protéctor factus es
mihí, allelúia.

Ad Sextam, Añã.

Ascéndit autem.

Capitulum. Gen. 49.

DEus patris tui erit adjú-
tor tuus, & omnipo-
tens benedicet tibi benedic-
tiónibus cæli desuper.

R. brev. Confitèbor nómini
tuo: * Allelúia, allelúia. Con-
fitèbor. ¶ Quóniam adjútor
& protéctor factus es mihí.
Allelúia, allelúia. Glória Pa-
tri. Confitèbor. ¶ Justus ger-

minábit sicut lílium, allelúia.
R. Et florèbit in ætèrnum an-
te Dóminum, allelúia.

Ad Nonam, Añã. Et ipse
Jesus.

Capitulum. Gen. 49.

Filius accrésens Joseph,
filius accrésens, & de-
còrus aspèctu: Filia discurre-
runt super murum.

R. brev. Justus germinábit
sicut lílium: * Allelúia, alle-
lúia. Justus germinábit. ¶ Et
florèbit in ætèrnum ante Dó-
minum. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Justus germinábit.

¶ Plantátus in domo Dómi-
ni, allelúia. R. In átriis do-
mus Dei nostri, allelúia.

In secundis Vesperis, omnia
ut in primis, exceptis sequen-
tibus.

¶ Sub umbra illius, quem
desideráveram, sedi, allelúia.
R. Et fructus ejus dulcis gú-
turi meo, allelúia.

Ad Magnificat, Añã.

Fili, quid fecisti nobis sic? Ec-
ce pater tuus, & ego dolèntes
quærebámus te, allelúia.

Oratio. Deus, qui ineffábi-
li providèntia, beátum Joseph,
ut supra. II7.

Et sit commem. Dominica
Añã. Amen dico vobis: quia
plorábitis & siebitis vos: mun-
dus autem gaudèbit, vos ve-
rò contristabimini: Sed tristitia
vestra vertètur in gaudium, alle-

alleluia. *ψ.* Mane nobiscum,
Dómine, alleluia. *R.* Quó-
niam advesperáscit, alleluia.
Oratio. Deus, qui erránti-
bus, ut in viam possint redi-
re justitiæ, ut in Laudib.

DIE XXVII. APRILIS.

IN FESTO

§. PETRI ARMENGAUDI

MARTYR. ORDIN. NOST.

Dupl. secundæ classis, cum
Octava.

Ad Vesperas, *Añã.* Vitam
meam à juventate, cum reliq.
de Laudib. Psalm. Dixit Dó-
minus, cum reliq. 13.

Capitulum. *Rom. II.*

O Altitudo divitiarum sa-
piëntiæ & scientiæ Dei:
quàm incomprehensibilia sunt
judicia ejus, & investigabiles
viæ ejus!

Hymnus.

P Laudant dulcisonis Chris-
tiadæ choris,

Alternis résonent carmina
vócbus,

Quæ Petrum celebrent, ág-
mína calitum

Inter cándida sistere.

E claris oriens iste parentibus
Infantis peragit témpora
nóbilis;

Sed claram juvenis túrpi-
ter éjicit

Morum d' gener indolem.

Montes aufugiens fit comes
improbis:

Immítis lácrymis hórrida
pérpetrat,

Nec parcens pópulis, crí-
mina cóngerit

Summi vindicis immemor.

O nullis hóminum pèrvia sèn-
sibus

Rectóris Súperum dógmata
mystica

Errantis pécudis, quam
probra sústinet,

Ipsi post ut obediat!

En celsó júbaris flámine per-
citus

Deflet, concútiens pèctoris
íntima,

Supplex assiduis prístina
quæstibus,

Cæli ut rela coérceat.

In portum flúitans cælitus
ádenit

Actus turbínibus fortè ni-
gèrrimis,

Attóllens óculos sidera
témperat

Tensa suppliciter manu.

Tu clemens miseris simplicit
Unitas

Natúræ Súperæ, veráque
Trínitas,

Ætérnis vigeas semper ho-
nóribus,

Et terra simul & polo.

Amen.

ψ. Gratia Dei sum id quod
sum, alleluia. *R.* Et gratia ejus
in me vacua non fuit, alleluia.

Ad Magnificat, Añã.

Supra modum perseguēbar, & expugnābam, & proficiēbam supra multos coatāneos meos in genere meo: cūm autem placuit ei, qui me segregāvit, & vocāvit per grātiā suā, continuò non acquievi carni, & sanguini, allelúia.

Oratio.

Spiritum, nobis, Dómine, charitátis infunde, quo beātus Petrus Armengáudus pro púeris è Barbaròrum tyrānnide liberāndis, gratum se tibi sacrificium óbtulit alligātus suspēndio. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Regum, qui mirābilitè ad se vocāvit Petrum: * Venite adoremus, allelúia.
Psalm. Venite exultēmus Dómino. 16.

Hymnus.

GAudeas catérva Matris,
Alma proles Virginis
Cívibus dilecta Cæli,
Atque grata géntibus:
Desuper Petrus vocātus
Præpes ad te cónfugit.

Sauciātus charitāte,
Antè qui nefárius
Veste cándida Mariæ
Orat, urget, induit,
Et sacro thorāce fultus
Miles alter énitet.

Acre nec certāmen horret
Membra torquens pèrpetim,

Non flagris se vulnerāre,
Non dolore cónfici,
Intimis sic fœnerātur
Flétibus præterita.

Alta jugi cogitādi
Assuētus pábulo,
Térreum nihil requirit,
Sed divína clāmitat:
Regis hæc fulget supérni
Dexteræ mutatio.

Te Pater, concórsque Fili,
Teque sancte Spiritus,
Corda qui terréna mutas,
Turba cuncta cælitum
Omnibus dignè cel. brent
Sæculis concéntibus. Amen.

In primo Nocturno, Añã.

Tamquam lignum plantātum
secus decársus aquarum, beātus Petrus fructum suum dedit in tēpore suo, allelúia.
Psalmi. Beātus vir, qui non abiit in consilio. Quare fremuerunt gentes. Dómine, quid multiplicati sunt. 17. v. Delicta juventutis meæ, allelúia.
R. Et ignorantias meas ne mēmineris, allelúia.

De Libro Sapiéntiæ.

Cap. 9. v. 13. & sequentib.

Lectio i.

Quis enim hóminum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare, quid velit Deus? Cogitationes enim mortálium timidæ, & incertæ providentiæ nostræ. Corpus enim, quod corrumpitur, aggravat animam;

mam: & terréna inhabitatio déprimit sensum multa cogitantem. Et difficilè astimamus, quæ in terra sunt: & quæ in prospéctu sunt, invenimus cum labôre. Quæ autem in cælis sunt, quis investigâbit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapiéntiam, & miseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis: & sic corrèctæ sint sémittæ eôrum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent, didicerint homines? Nam per sapiéntiam sanati sunt, quicumque placuerunt tibi Dómine à principio.

R. Veritatem dico in Christo, non méntior: * Testimónium mihi perhibente conscientia mea, allelúia. *ψ.* Tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. Testimónium mihi.

Lectio ii. *Sap. 12. à ψ. 1.*

Quam bonus, & suavis est, Dómine, Spíritus tuus in omnibus! Ideoque eos, qui exérrant, partibus corripis: & de quibus peccant, admones, & allóqueris: ut relicta malitia, credant in te, Dómine. Illos enim antiquos inhabitatores terræ sanctæ tuæ, quos exhorruisti, quoniam odibilia ópera tibi faciébant per medicamina, & sacrificia injusta, & filiorum suorum

necatores sine misericordia, & comestores viscerum hominum, & devoratores sanguinis à medio sacramento tuo, & auctores parentes animarum inauxiliatarum perdere voluisti per manus parentum nostrorum, ut dignam perciperent peregrinationem puerorum Dei, quæ tibi omnium charior est terra. Sed & his tanquam hominibus pepercisti, & misisti antecessores exercitus tui vespas, ut illos paulatim exterminarent. Non quia impotens eras in bello subicere impios justis, aut bestiis savis, aut verbo duro simul exterminare: sed partibus iudicans dabas locum poenitentiae, non ignorans, quoniam nequam est natio eorum, & naturalis malitia ipsorum, & quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum.

R. Cum essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiēbam ut parvulus, cogitābam ut parvulus: quando autem factus sum vir, * Evacuavi, quæ erant parvuli, allelúia. *ψ.* Non ego autem, sed gratia Dei mecum. Evacuavi.

Lectio iii.

Ex eodem cap. à ψ. 16.

Virtus enim tua iustitiæ initium est: & ob hoc quod omnium Dóminus es, omnia

omnibus te parcere facis. Virtutem enim ostendis tu, qui non crederis esse in virtute consummatus, & horum, qui te nesciunt, audaciam traducis. Tu autem dominator virtutis cum tranquillitate iudicaris, & cum magna reverentia disponis nos. Subest enim tibi, cum volueris, posse. Docuisti autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet, justum esse, & humanum, & bonae spei fecisti filios tuos: quoniam iudicans das locum in peccatis poenitentiae. Si enim inimicos servorum tuorum, & debitos morti, cum tanta cruciastri attentione, dans tempus & locum, per quae possent mutari a malitia; cum quanta diligentia iudicasti filios tuos, quorum parentibus juramenta & conventiones dedisti bonarum promissionum? Cum ergo das nobis disciplinam, inimicos nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogitemus iudicantes: & cum de nobis iudicatur, speremus misericordiam tuam.

R. Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere; * Quorum primus ego sum, alleluia. † Ideo misericordiam consecutus sum, ut in me ostenderet Christus

omnem patientiam ad informationem eorum, qui credituri sunt illi in vitam aeternam. Quorum primus. Gloria Patri. Quorum.

In secundo Nocturno, Añã. Mirificavit Dominus sanctum Petrum, & exaudivit illum, cum clamavit ad eum, alleluia. Psal. m. Cum invocarem, Verba mea. Domine Dominus noster. 21. †. Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi, alleluia. R. Conversus est furor tuus, & consolatus es me, alleluia.

Lectio iv.

Petrus Armengaudus Catalanus in Oppido Guardie Pratorum nuncupato Diocesis Tarraconensis, è familia Comitum Urgellensium, nobilibus Parentibus natus, post juventutem perditè in saeculo exactam, Ordinem beatæ Mariæ de Mercède Redemptio- nis Captivorum, non sine cælesti admonitu amplexus est: cujus instituti observantissimus, oratione, jejuniis, ceterisque austeritatibus, exactam vitam mirabiliter compensavit, ac virtutum fulgore, præsertim charitate in Deum, & proximum, planè enituit. Quamobrem susceptum Captivorum Redemptio- nis munus expleturus, non semel ad Saracenorum plagas per-

perrêxit , & quàmplùribus
Christifidelibus è duríssimæ
servitùtis vinculo exsolútis
ubèrrimum animàrum fruc-
tum ex divini verbi semine,
& suòrum morum sanctimò-
nia relàtum , in hórrea Dòmi-
ni invèxit.

R. Collabòro Euangélio se-
cùndum virtàtem Dei : * Qui
me liberàvit , & vocàvit voca-
tiòne sua sancta , allelúia. V.
Non secùndum ópera mea ; sed
secundum propòsitum suum,
& grátiam , quæ data est mi-
hi in Christo Jesù. Qui me.

Lectio v.

A Fricam mox réperens , &
multis inde in Hispà-
niam remíssis Captivis, dolens
non potuisse, deficiente pecú-
nia, quosdam púeros in fide
nutantes liberàre , se in pig-
nus pro eòrum redemptiòne
constituit. Ipse interim com-
pèdibus deténtus , cùm ad
statutam diem pacta pro re-
demptiòne merces non fuisset
allàta , & Mahométiçæ super-
stitiònis haberètur contemp-
tor , collo ad lignum suspèn-
ditur. Ex Hispània ejus socius
Guillélmus cum redemptiònis
prétio in Africam intéreà re-
vertitur , & gràviter beàti vi-
ri amisiònem deslens , ad lo-
cum , ubi suspènsus manèbat,
accèssit, quem vivèntem ré-
perit , sibi que dicèntem audi-

vit : Charíssime frater , ne flé-
veris , ecce enim sanctíssimæ
Virginis mànibus sustentàtus
vivo , quæ mihi his dièbus hi-
láriter adfuit. Inenarràbili ita-
que gáudio illum è suspèndio
depòsuit , & cunctis demi-
ràntibus, ac Bárbaris non cre-
dèntibus , unà cum aliis liber-
tâte donàtis , læti in patriam
reversí sunt.

R. Ad destinàtum pèsequor
ad bravium supèrnæ vocatiò-
nis Dei in Christo Jesu : * Pro
quo legatiòne fungor in catè-
na, allelúia. V. Sequor àutem,
si quòmodò comprehèdam,
in quo , & comprehènsus sum
in Christo Jesù. Pro quo.

Lectio vi.

EX illo autem tèm-pore
beàtus Petrus collum è
súpplicio obròrtum, & vultum
squallòre márcidum , quoad
vixit , retinuit. Et solitudinis
cúpidus , Convèntum sanctæ
Mariæ Pratorum sibi delégit,
ubi assídus oratiònibus , solo
pane & aqua contentus , se
afflictabat ; plùribus ad eum
sanctitatis fama percèlebrem
confluèntibus , quibus hilá-
riter succurrèbat , eosque curà-
bat. Frequènter alienàtus à
sènsibus in àerem sublátus,
suavíssima verba profèrre au-
ditus est , quibus , ut adstán-
tibus videbàtur , beatíssimæ
Virgini interrogànti respon-
dè-

dēbat : ſuſque martyrii memor, hæc fratribus dicere erat ſolitus : Ego, crédite mihi, nullos réputo me vixiſſe dies, præter feliciffimos illos paucos, quibus ligno ſuſpenſus mundo putābar jam mórtuus. Tandem gravi morbo corréptus, & ſacra Synáxi munitus, anno à Chriſto nato milléſimo trecentéſimo quarto, die vigéſima ſéptima Aprilis à ſe prædicta, ſpíritum Deo réddidit in illis verbis : Placēbo Dómino in regiōne vivórum: & miráculis clarus máxima Chriſti fidélium veneratiōne cólitur.

R. Si quod ſolátium charitátis, ſi qua ſocietas ſpíritus, ſi qua víſcera miſeratiōnis : * Implēte gáudium meum, ut idem ſapiátis eandem charitāte n habētes, allelúia. * Propter opus Chriſti uſque ad mortem accéſſi tradens ánimam meam. Implēte. Glória. Implēte.

In tertio Nocturno, Añã.

In Dómino confido, quómo-
do dicitis ánimæ meæ, tránſ-
mígra in montem ſicut paſſer,
allelúia. *Prãm* In Dómino
confido. 91. Dómine quis ha-
bitábit. Dómine in virtúte.
24. V. Tribulatiōnem, & do-
lōrem invéni, allelúia. R. Et
nomen Dómini invocavi. Al-
lelúia.

Lectio ſancti Euangéllii ſecú-
dum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. à v. 24.

In illo tēpore : Dixit Je-
ſus diſcípulis ſuis : Si quis
vult poſt me veníre, ábneget
ſemeciſum, & tollat crucem
ſuam, & ſequātur me. Et ré-
liqua.

De Homilia ſancti Joánnis
Chryſoſtomi.

56. in cap. 16. Matth.

ET tollat crucem ſuam:
Nam, ne quis putet ad
verba uſque tantúmmodò, ac
contumélias, & oppróbria ab-
negatiōnem hanc ſui fieri
oportēre, id ſubjúnxit, ut ví-
deas, abnegāndos nos eſſe uſ-
que ad mortem, & mortem
turpiſſimam: quam deſignans,
non dixit, ábneget ſe ipſum
uſque ad mortem; ſed tollat
crucem ſuam, mortem igno-
mínioſam ſignificans : & non
ſemel, nec bis; ſed continuè
per totam vitam hanc tecum
mortem circúmferas, & con-
tinuò ad necem paratiſſimus
ſis. Multi quidem pecúnias
contempſére, multi delicias
vitæ, & glóriam conculcavé-
runt, mortem autem deſpíce-
re non potuérunt; ſed peri-
cula & dolóres formidárunt.
Ego vero ad effuſiōnem uſ-
que ſanguinis volo, certato-
res meos luſtári, & ad necem
uſque pugnam continuāre.

Qua-

Quare si mortem subire oportet, & eam turpissimam, & ultimationi hominum pessimam, ferenda omnia sunt æquo, imo potius læto animo.

R. Ego enim jam delibor, & tempus resolutionis meæ instat: * Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi, alleluia. †. In reliquo repõsita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus justus Judex. Bonum certamen.

Lectio viii.

Ex ead. homil. lit. E. & F.

ET sequatur me, inquit: posset enim aliquis talia pati, Christum tamen non sequi, si nihil videlicet propter ipsum pateretur. Quippe latrones sepulchrerum violatores, Dæmonum invocatores, multa plerumque talia patiuntur. Ne igitur credas, ipsius passionis naturam per se sufficere, causam ejus subsecit. Quam ipsam? Ut quæ dicta sunt, universa faciens, atque patiens, ipsum sequaris: ut scilicet propter ipsum omnia sustineas, utque omnem virtutis numerum habeas: Is enim Christum sequitur, qui non in periculis, modò fortitudinem adhibeat, sed modestiam, sed humilitatem, & omne sublimioris Philosophiæ genus

complèctitur. Id enim est, rectè Dominum sequi, & ut oportet, si propter ipsum cuncta sufferas, & alias virtutes non negligas.

R. O tua circa parvulos, beate Petre, mira charitatis dilectio, * Ut ipsos redimeres, & fideles servares, te patibulo tradidisti, Redemptorem sequendo Dominum Jesum Christum, alleluia. †. Ego, credite mihi, nullos reputo me vixisse dies, præter felicissimos illos, quibus ligno suspensus mundo putabar jam mortuus. Ut ipsos redimeres. Glória Patri. Ut ipsos redimeres.

Lectio ix.

Ex eadem homil. litt. F.

Multi diabolum sequentes multa patiuntur, & vitam propter ipsum perdunt, quam nos propter Christum, imo vero propter nos ipsos perdamus; illi hoc faciunt, & tam hæc, quam in futura vita sibi obsunt. Nos autem ut utraque vita potiàmur, faciamus obsecro. Summa enim ignavia est, non tantam salutem solertiæ magnitudinem, animæ nos adhibere, qui fulgentibus coronis fruëmur, quantam perditum homines ostentant, præsertim cum nobis Christus adsit, atque opitulètur, illis vero nemo patro-

cinium præbeat. Verum hoc præceptum etiam tunc dixit, quando mittēbat eos dicens: In viam gentium ne abieritis. Mitto enim vos, inquit, sicut oves in medio lupōrum, & ad principes & reges ducemini. Nunc autem idipsam multo intēsius atque acrius exprēsit. Mortis enim tunc solūmodo, nunc autem mentionem fecit & crucis ingēntis atque perpētuae.

Te Deum laudamus. 27.

AD LAUDES,
& per Horas, Añā.

Vitam meam à juventate, quæ ab initio fuit in gente mea, novērunt omnes, multi in carcēribus inclūsi, & persequēbar usque in exētas civitates, allelūia. *Psalm.* Dōminus regnāvit, cum reliquis. 28. Añā. Vivo autem jam non ego, sed vivit in me Christus, allelūia. Añā. Op-tābam enim ego ipse anāthema esse à Christo pro frātribus meis. qui sunt cognāti mei secundūm carnem, allelūia. Añā. Et nunc ecce alligātus ego spiritu vado in Africam, quæ in ea eventūra sunt mihi ignōrans, allelūia. Añā. Nihil véreor, nec ficio animam meam pretiosiórem, quàm me, dūmodo consummema cursum meum, & minis-

terium, quod accēpi à Dōmino, allelūia.

Capitulum. *Rom. II.*

O Altitudo divitiarum sapientiae, & scientiae Dei: quàm incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus!

Hymnus.

A Mōris actus ignibus,
Minas nec horret asperas,
Nec sava Petrus vulnere:
Cum gentis ultor impia,
Fidulque vindex pauperum,
Mortem timere nesciat.
Jam plurimos exolverat,
Totūmque jam deflūxerat
Æs, solvat ut discrimine
Fide labāntes parvulos,
Ardōre fervens caelico
Cruenta suffert vincula.
P ræscriptus jam decurreret
Dies, furēbat æduans
Maurus, tenaci spiritu
Promissa solvi postulans,
Aut pignorato nuntiat,
Ut morte nummos eluat.
F elūna paret Charitas
Sui crudoris prodiga:
Hinc inde barbarus parat
Ligare membra Carnifex,
Petraque collum vinciens
Ad ligna corpus strangulat.
S tipata jam jam calitum
En virgo Mater agmine,
Cruci propinquat servuli,
Quem (verba miscens dulcia
Mors, ut ruat suspēdio)
Manu benigna sustinet.

O ter , quaterque prospéra
Optata Petri victima!
Tibi, ó Redémptrix cóncio,
Hæc una déerat glória,
Mater quòd Alma númini
Sacráret hoc piáculum.

Tibi Patri cum Filio,
Et Spiritu Paráclito,
Qui mira solus efficis,
Ac robur es certántibus,
Et cælites, & advenæ
Perénne demus canticum.
Amen.

ψ. Custódiens párvulos Dó-
minus, allelúia. R. Humiliá-
tus sum, & liberávit me, alle-
lúia.

Ad Benedíctus, Añia.

Scire autem vos volo, fratres,
quia, quæ circa me sunt, ma-
gis ad profécum venérunt:
ita ut vincula mea manifestá
fierent in Christo, & plures è
frátribus in Dómino confi-
déntes in vinculis meis abun-
dántius créderent, sine timô-
re verbum Dei loqui, allelúia.

Oratio.

Spiritum nobis, Dómine,
charitátis infúnde, quo
beátus Petrus Armengáudus
pro púeris è Barbarórum ty-
ránnide liberándis, gratúra
se tibi sacrificium obtulit a'li-
gátus suspéndio. Per Dómi-
num.

Ad Tertiam, Añia. Vivo
autem. Capitulum. O alti-
túdo, ut supra.

R. brev. Tu Dómine eruisti
ánimam meam, * allelúia,
allelúia. Tu Dómine. ψ. Ut
non períret, allelúia, allelúia.
Glória Patri. Tu Dómine.
ψ. Projecisti post tergum tu-
um, allelúia.

R. Omnia peccáta mea, alle-
lúia.

Ad Sextam, Añia.

Optábam enim.

Capitulum. Ad Timot. I. c. I. b

Gratias ago ei, qui me
confortávit in Christo
Jesu Dómino nostro, quia fi-
dèlem me existimávit ponens
in ministério, qui prius &
persecútor, & contumeliósus;
sed ideo misericordiam Dei
consecútus sum, ut in me of-
tènderet Christus Jesus om-
nem patiéntiam, ad informa-
tióem eórum, qui creditúri
sunt illi in vitam atérnam.

R. brev. Projecisti post ter-
gum tuum, * allelúia, allelú-
ia. Projecisti. ψ. Omnia pec-
cáta mea, allelúia, allelúia.
Glória Patri. Projecisti. ψ.
Convértere ánima mea in ré-
quiem tuam, allelúia. R. Quia
Dóminus benefécit tibi, alle-
lúia.

Ad Nonam, Añia. Nihil vé-
reor.

Capitulum. Ad Philip. cap. I. c

Mihi enim vivere Chris-
tus est, & mori lucrum.
Quòd si vivere in carne, hic
mi-

mihî fructus óperis est, & quid éligam, ignóro. Coárctor autem è duóbus: desidérium habens dissólvi, & esse cum Christo mélius: permanère autem in carne, necessárium propter vos.

R. brev. Convértere ánima mea in réquiem tuam, * allelúia, allelúia. Convértere. *ψ.* Quia Dóminus benefecit tibi, allelúia, allelúia. Glória Patri. Convértere. *ψ.* Placêbo Dómino, allelúia. R. In regione vivórum, allelúia.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, sed loco ultimi,

Psalms 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam toram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam

in conspéctu omnis pópuli ejus: * in atríis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

ψ. Magnificabitur Christus in corpore meo, allelúia. R. Si ve per vitam, sive per mortem, allelúia.

Ad Magnificat, Añá.

Beátus Petrus dixit: Pensáte, calorúm regni quanta sint gáudia: si tormentórum pro Christo tantæ sunt delitæ; & si mors ipsa pro Christo tam dulcis est, & tam jucúnda ignomínia: qualis erit cum ipso atérna vita? allelúia. Oratio: Spíritum nobis, ut supra.

Deinde fit commem. S. Vitalis Martyris. Añá. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, & atérnitas téporum, allelúia. *ψ.* Sancti, & iusti in Dómino gaudéte, allelúia. R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio.

PRæsta, quæsumus ómnipotens Deus: ut qui beati Vitális Mártiris tui natalitia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In Hispania, in Vesperis commemorat. S. Thuribii Episcopi & Confessor. & S. Vitalis Martyr. ut supra.

DIE XXVIII. APRILIS.

Secunda die fit de Octava, ut in die, præter Lectiones primá

mi Nocturni, quæ dicuntur de Scriptura occurrente, & secundi, & tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Ambrósii Episcopi.

Serm. 22. Lectio IV.

Dignum, & congruum est, fratres, ut post lætiam Paschæ, quam in Ecclesia celebravimus, gaudia nostra cum sanctis Martyribus conferamus, & iis annuntiemus Dominicæ resurrectionis gloriâ, qui consortes sunt Dominicæ passionis. Qui enim socii sunt contumeliæ, debent & participes esse lætitiæ. Ita enim dicit beatus Apostolus: Sicut socii passionum estis, & resurrectionis eritis: si tolerabimus, inquit, & conregnabimus. Qui ergo toleraverunt mala propter Christum, debent & gloriam habere cum Christo.

R. Collaboro. 123.

Lectio V.

Annuntiemus, inquam, sanctis Martyribus Dominicæ Paschæ gratiam: ut dum sepulturæ illius prædicamus reserata claustra; & horum sepulchra referentur: dum corpus illius mortuum dieimus repentibus venis subito viguisse, horum quoque membra jam frigida immortalitatis calore foveantur. Eadem enim ratio Martyres suscitât,

quæ & Dominum suscitavit. Nam sicut viam passionis ejus experti sunt, ita experiuntur & vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc utique in resurrectione ex persona dicitur Salvatoris: ut qui, dum post mortem ab inferis redit ad superiores, incipiat notam habere viam vitæ, quæ antè habebatur ignota.

R. Ad destinatum. 123.

Lectio VI.

Ignota enim erat ante Christi adventum via vitæ, quæ nullius adhuc resurgentis fuerat temerata vestigio. At ubi Dominus resurrexit, nota facta, solo atrita est plurimorum. De quibus sanctus Euangelista ait: Multorum corpora sanctorum surrexerunt cum eo, & introierunt in sanctam civitatem. Unde cum Dominus in resurrectione sua dixerit: Notas mihi fecisti vias vitæ: possumus & nos jam dicere Domino: Notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis semitam manifestavit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me docuit fidem, misericordiam, justitiam, castitatem. His enim pervenitur itineribus ad salutem.

R. Si quod solatium. 124.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo tempore : Dixit Jesus Discipulis suis : Si quis vult post me venire , abneget semetipsum , & tollat crucem suam , & sequatur me . Et reliqua .

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Canon. 16. 17.

O beatum damnus , & iactura felix ! Ditescere nos Dominus detrimento animae & corporis voluit , & esse sui similes hortatur : quia ipse in figura Dei constitutus usque ad mortem humilis , & obediens factus , principatum potestatis totius , quae in Deo est , accepit . Sequendus igitur est cruce assumpta , & passionis suae , si non forte , attamen voluntate comitandus est . Quid enim prodest occupasse mundum , & toto terrenae potestatis dominatu , opibus saeculi incubare , si perdenda anima , & suscipiendum vitae detrimentum est ?

R. Ego enim jam delibor. 125.

Lectio viii.

Quae autem commutatio pro anima , cum fuerit amissa , quaeretur ? Cum Angelis enim Christus aderit , reddens singulis , ut merebuntur . Quid offeremus ad vitam ?

Præparatos , credo , terrenarum opum futuris commerciis thesauros , ambitiosos dignitatum , famaque titulos , aut veteres delegatae nobilitatis imagines ? Neganda sunt haec omnia , ut melioribus abundemus : & contemptu universorum Christus sequendus est , & aeternitas spiritualium , terrenorum est damno comparanda .

R. O tua circa parvulos. 125.

Pro Sancto Vitale Mart.

Lectio ix.

Vitalis miles , sanctorum Gervasii , & Protasii pater , una cum Paulino iudice Ravennam ingressus , cum vidisset Ursicinum medicum ob Christianae fidei confessionem ductum ad supplicium , paululum in tormentis titubare , exclamavit : Ursicine medice , qui alios curare solitus es , cave ne te mortis aeternae iaculo conficias . Qua voce confirmatus Ursicinus , martyrium fortiter subivit . Quare Paulinus incensus , Vitalem comprehendi jubet , & equuleo tortum , atque in profundam foveam demersum , lapidibus obrui . Quo facto quidam Apollinis sacerdos , qui Paulinum in Vitalem incitarat , oppressus a daemone , clamare cepit : Tu me nimium , Vitalis Christi Martyr incendis : & illo

FESTA APRILIS.

131

illo æstu jactatus, se præcipitavit in flumen.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudib. fit commemor. S. Vitalis. Aña. Filia Jerúsalem, venite, & videte martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia. *ψ.* Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. *℞.* Mors sanctorum ejus, alleluia.

Oratio Præsta quasumus.

128.

Vesper. de S. Petro Martyre cum commemor. Octav. S. Petri Armengaudi.

In Hispania fit de S. Thurbio Episc. & Confes. semidup. ut in proprio Ss. Hispaniæ die 27. hujus, cum commemor. Octavæ, & S. Vitalis, & dicitur nona ejus Lectio ad Matut.

Vesperæ S. Petri Martyr. cum commemor. S. Thurbii, & Octavæ.

DIE XXIX. APRILIS.

Ab hac die usque ad diem tertiam Maii, fit de festis occurrentibus in Breviario, cum commemor. Octavæ, exceptis Festis Ss. Apostolor. Philippi, & Jacobi, & Inventionis Sanctæ Crucis, in quibus nihil fit de Octavæ.

Die vero tertia Maii, in secundis Vesperis Inventionis S. Crucis fit commemorat. de die octavo S. Petri Armen-

gaudi, ut in primis Vesperis Festi. 119.

FESTA MAII.

DIE IV. MAII.

Octava Sancti Petri Armen-gaudi. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die, except. iis, quæ hic apponuntur.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Ambrósii Episcopi.

Lectio iv.

ET licet nos in resolutione corporis, mortis umbra circumdet, tamen gressus suos vita non deserit, sed inter ipsas medias inferni leges incunctanter Christi virtutibus ambulamus. Unde ait sanctus Propheta: Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. Quod manifestius Dominus ait de fideli, dicens: qui autem credit in me, non morietur; & licet moriatur, vivet.

℞. Collaboro Euangelio. 123.

Lectio v.

ERgo, fratres, cum sanctis Martyribus Paschæ Domini gloriam conferamus; conferamus inquam: & licet melius noverint omnia, tamen

nos illis prædicemus, quemadmodum de sepulchri gremio resurrexit ad superiores. Illi nobis revelent, quo pacto de inferni profundo remeaverit ad sepulchrum. Notum, inquam, nobis faciant, quemadmodum in exanime jam corpus & frigidum sese calor insinuaverit, spiritus ingesserit, sanguis infuderit, & gelatas humore venas pristini vigoris pulsus agitaverit.

℞. Ad destinatum. 123.

Lectio vi.

Notum, inquam, nobis faciant, quemadmodum organum corporis dissipatum, in priorem statum nervorum rursus coaptaverit resoluta compago, & harmoniam viscerum jam silentem in veterem concentum spiritus vivificans animaverit. Sacerdotes ergo prædicent, quæ Salvator post resurrectionem mirabilia gessit ad superiores; martyres revelent, quanta in ipsa morte refrigeria operatus sit in defunctos.

℞. Si quod solatium charitatis. 124.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget

semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. cap. 16.

Qui depōnit veterem hominem cum operibus suis, dēnegat semetipsum dicens: Vivo autem, non ego, vivit verò in me Christus: tollit crucem suam, & mundo crucifigitur. Cui autem mundus crucifixus est, sequitur Dōminum crucifixum. Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Pro Israel datur commutatio Ægyptus, & Æthiopia, & Syene: pro anima humana illa sola est retributio, quam Psalmista canit: Quid retribuam Dōmino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Dōmini invocabo.

℞. Ego enim jam delibor. 125.

Lectio viii.

Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis. Petrus, ad prædicationem Dominicæ mortis scandalizatus, sententia Dōmini fuerat increpatus, provocati sunt discipuli, ut abnegarent se, & tollerent crucem suam, & morientium animo sequerentur Magistrum. Grandis terror audientium, &

& qui possit, Príncipe Apostolorum perterrito, etiam alii metum injicere; idcirco tristibus læta succedant, & dicit: Filius hominis venturas est in gloria Patris sui cum Angelis suis. Times mortem, audi gloriam triumphantis: verèris crucem, ausculta Angelorum ministèria.

✠. O tua circa parvulos. 125.

Lectio ix.

Terròrem Apostolorum spe medicari voluerat promissorum, dicens: Filius hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis: insuper auctoritate judicis addita, reddet unicuique secundum opera sua. Pòterat Apostolorum tãcita cogitatio istiusmodi scàndalum sustinere: Occisionem, & mortem nunc dicis esse venturam; quod autem promittis, te affuturum in gloria Patris cum Angelorum ministèriis, & judicis potestate, hoc in dies erit, & in tempora longa differetur. Pravidens ergo occultorum cognitor, quid possent objicere, præsentem timorem præsentì compensat premio. Quid enim dicit? Sunt quidam de hinc stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in regno suo.

Te Deum laudamus. 27.

Vesperæ de Coronâ Domini, cum commemorat. S. Petri Armengaudi.

DIE V. MAIL.

In Festo Coronæ Domini nostri Jesu Christi. Duplex majus.

Ad Vesperas, Aña. Milites Præfidis, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis. 13.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filia Sion Regem Salomõnem in diademate, quo coronavit illum mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

Hymnus.

Lauda fidèlis concio Spinæ trophæum inclytum,

Perquam perit perditio,
Vitæque datur meritum.

Nos à puncturis liberat
Æterni Patris Filius,
Dum spinis pungi tolerat
Spinarum culpæ nescius.

Cum spinarum aculeum
Christus pro nobis pertulit,
Per Diadema spineum
Vitæ coronam contulit.

Plaudat turba fidelium,
Quod per spinæ ludibrium
Purgat Creator omnium
Spinæti nostri vitium.

Ut sis peræne mentibus
Paschale Jesu gaudium;
A morte dira criminum

Vitæ renátos libera.
Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

V. Tuam Corónam adorá-
mus Dómine, allelúia. R.
Tuum gloriósum recólimus
triúmphum, allelúia.

Ad Magnificat. Añã.

Apprehéndit Pilátus Jesum, &
flagellávit: Et milites plectén-
tes Corónam de spinis impo-
suerunt cápiti ejus, & ves-
te purpúrea circumdedérunt
eum, allelúia, allelúia.

Oratio.

Praesta, quæsumus, omni-
potens Deus, ut qui in
memóriam Passiõnis Dómini
nostri Jesu Christi, Corónam
ejus spineam venerámur in
terris, ab ipso glória & honô-
re coronári mereámur in cœ-
lis. Qui tecum vivit.

Deinde pro commem. Oc-
tav. Sancti Petri Armengaudi
Añã. Beátus Petrus dixit. V.
Magnificabitur. Oratio. Spi-
ritum nobis. 128.

Ad Maruinum, Invitatorium.
Christum Regem pro nobis
spinis coronátum * Venite
adorémus, allelúia. Psal. Ve-
nîte exultémus. 16. Hymnus.
Lauda fidelis cóncio, ut sup̄.

In primo Nocturno, Añã.

Maledícta terra in ópere tuo:
spinas & tribulos germinábit

tibi, allelúia. Psalm. B eátus
vir, qui non abiit. Quare fre-
muérunt gentes. Dómine
quid multiplicáti sunt. 17.
V. Tuam Corónam adorámus
Dómine, allelúia. R. Tuum
gloriósum recólimus triúm-
phum, allelúia.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit auditui nos-
tro? & bráchium Dó-
mini cui revelátum est
Et ascéndet sicut virgúltum
coram eo, & sicut radix de
terra sitiénti: non est spécies
ei, neque decor: & vidimus
eum, & non erat aspéctus, &
desiderávimus eum: despéc-
tum, & novíssimum virórum,
virum dolórum, & sciéntem in-
firmitátem; & quasi abscon-
ditus vultus ejus, & despéc-
tus, unde nec reputávimus eum.

R. Ecce vidimus eum non
habéntem spéciem, neque de-
còrem: aspéctus ejus in eo
non est; hic peccáta nostra
portávit, & pro nobis dolet;
ipse autem vulnerátus est
propter iniquitátes nostras, *
Cujus livóre sanáti sumus, alle-
lúia. V. Verè languóres nos-
tros ipse tulit, & dolóres nos-
tros ipse portávit. Cujus livóre:

Lectio ii.

Verè languóres nostros ip-
se tulit, & dolóres nos-
tros ipse portávit: & nos pu-
tá-

távimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo, & humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

℞. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicit: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me, allelúia. †. Framea fuscitáre super pastórem meum, & super virum cohæréntem mihi. Et dicit.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iii. Cap. 12. & 13.

ET erit in die illa: quæram contérrere omnes Gentes, quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, spíritum grátiæ, & precum: & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctú quasi super unigénitum, & dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem. Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicit: His plagátus sum in domo eórum,

qui diligébant me. Framea fuscitáre super pastórem meum, & super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercituum: percute pastórem, & dispergéntur oves, & convértam manum meam ad parvulos.

℞. Tuam Corónam spíneam venerámur Dómine, tuam gloriósam recólimus pasió-nem: * Miserére nobis qui passus es pro nobis, allelúia. †. Salva præféntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére. Glória Patri. Miserére.

In secundo Nocturno, Aña. Pro fruménto ortus est mihi tribulus, & pro hórdeo spina, allelúia.

Psal. Cum invocárem. Verba mea. Dómine Dóminus noster. 21. †. Glória & honóre coronásti eum Dómine, allelúia. ℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

Ex tractátu Sancti Athanásii de Pasióne Dómini.

Lectio iv.

CUM exuerétur Dóminus, eo ipso invisibiliter erigebátur de diabolo trophæum: & quo illum manifestum fieret, narrátur à Joánne indútum fuisse púrpura: à Matthæo verò, & Marco chlámide cocínea, Coronámque illi ex spínis super caput esse pósitam,

& calamum in manus datum; & ita cum eum produxissent, genibus flexis adorasse. Miraculum novum, & incredibile, & magnæ sine dubio victoriæ insigne! quem enim ut hominem condemnaverant, eum mortuum deinde ut Deum adoraverunt: & quem aspernabantur ut vilem & contemptibilem, eum confitebantur Regem: cui tunicam, & vestem detraxerant, eum purpura circumdederunt; & quem ignorantes contumeliis afficiebant, eum Propheta etiam nolentes appellaverunt: & quem per ludibrium, subsannationemque pulsabant, ei triumphalia addiderunt ornamenta; coccineam chlamydem, & Coronam spineam, & calamum. Nam tametsi ea quasi per contumeliam agebant, efficiebantur tamen inde, ut ab eo latenter spoliarentur.

✠. Corona aurea super caput ejus. ✠. Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis, alleluia. ✠. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Sermo Sancti Ambrósii Episc.
Scr. 73. qui est 2. de S. Cyprian.

Lectio v.

V Ideamus diligenter ne ex palmitate operis nostri

non nascatur dulcedinis uva; sed fellis; ne dicatur nobis, quod Judæis dictum est per Prophetam: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas; & non justitiam, sed clamorem. Quam dura conditio, ut possessio, quæ Domino suo suavitatis fructus afferre debuit, spinarum illum asperitate compunxerit: hoc est, cum Judæi Salvatorem debuerint tota fidei devotiōne suscipere, spinarum eum coronaverunt passiōe. Quæ Corona quidem, quantum in Judæis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Domino, erat Corona virtutum. Compungunt ergo Judæi Dominum, dum coronant: compungunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptura sancta; Vidébunt in quem compunxerunt.

✠. Omnes amici mei dereliquerunt me: & prevaluerunt insidiantes mihi: tradidit me quem diligebam, ✠. Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes, subsannabant mihi, alleluia. ✠. Inter iniquos projecerunt me, & non pepercerunt animæ meæ. Et terribilibus.

Lectio vi.

I Gitur, fratres, videte, ne & nobis dicatur: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas: hoc est, ne spinas, quas

Dōs

Dómino Judæi cruentis impoſuerunt má nibus, nos iniquis ſenſibus apponamus, & compungámus eum non aſperitate ſentium, ſed óperum pravitáte. Sunt enim ſpinæ cordis, quæ verbum Dei étiam vulnerare conſueverunt, de quibus méminit in Euangélio Salvátor, dicens: Seminántis ſemen cecidiſſe inter ſpinas, & creviſſe eas, ac ſuffocaſſe quod ſatum eſt. Ergo, fratres, vidéte, ne vinea veſtra non uvas, ſed ſpinas fáciat, ne vindémia veſtra non vinum áfferat, ſed acétum. Quiſquis enim vindémiam legit, & paupéribus non largitur, ille acétum cólligit, non vinum. Quiſquis meſſes recóndit, & indigéntibus non miniſtrat, iſte non alimóniæ fructus repóſuit ſed tribulos avaritiæ congregávit. Nam proptérea ait ſcriptúra de terra noſtra: Spinas & tribulos germinábit tibi.

R. Vineá mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérſa es in amaritudinem, ut me ſpinis coronáres? allelúia.
 *. Sepívi te, & lápidés elégi ex te, & edificávi turrim. Quómodo. G lória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno, Añá.
 Graváta eſt ſuper nſe manus tua: convérſus ſum in arúmna

mea dum configitur ſpina, allelúia. Pſalmi. Cantáte Dómino. i. Dóminus regnávít exultet terra. Cantáte Dómino. ij: ut infra in tertio Nocturno Officii B. V. Mariæ de Mercede. V. Eris córona glóriæ in manu Dómini, allelúia.

R. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúia.

L. éctio ſancti Euangélli ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jeſum, & flagellávit: & milites plecténtes córonam de Spinis, impoſuerunt cápiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epíſcop.

Tract. 116. in Joánnem.

HOC Pilátus non ob aliud feciſſe credéndus eſt, niſi ut ejus injúriis Judæi fatiáti, ſufficere ſibi exiſtimárent, & uſque ad ejus mortem fávere deſiſterent. Ad hoc pertinet, quòd idem Præſes cohórtem ſuam étiam permíſit fácere quæ ſequúntur, aut fortáſſis & juſſit, quamvis hoc Evangelíſta tacuerit: dixit enim quid deinde fécerint milites, Pilátum tamen id juſſiſſe non dixit.

R. Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relínquens exémp lum, ut ſequámini veſtigia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus eſt dolus in

ore ejus, allelúia. *V. Qui* cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. *Qui* peccátum. *Ben*edictio. *Divinum* auxílium.

Lectio viij.

ET milites, inquit, plec-
tentes corónam de spi-
nis imposuerunt capiti ejus,
& veste purpúrea circumde-
derunt eum, & veniebant ad
eum, & dicebant: Ave Rex
Judæorum, & dabant ei ála-
pas. Sic implebantur quæ de
se prædixerat Christus, sic
Martyres informabantur ad
omnia, quæ persecutori libuís-
set facere, perferenda; sic pau-
lisper, occultata treménda po-
téntia, commendabátur prius
imitanda patiéntia; sic reg-
num, quod de hoc mundo
non erat, supérbum mundum
non atrocitate pugnandi, sed
patiéndi humilitate vincébat:
sic illud granum multiplicán-
dum seminabátur horríbili
contumélia, ut mirábili pullu-
laret in glória.

R. Milites Præsidis suscipiéntes
Jesum in prætorium, con-
gregaverunt ad eum univér-
sam cohórtem; & exuéntes
eum, chlámydem coccíneam
circumdedérunt ei: **Et* plec-
tentes corónam de spinis,
posuerunt super caput ejus,
allelúia. *V.* Genufléxo ante
eum, illudébat ei, dicéntes:

Ave Rex Judæorum. Et plec-
tentes. Glória Patri. Et plec-
tentes.

Lectio ix.

EXiit ergo Jesus portans
Corónam spineam, &
purpúream vestiméntum: &
dicit eis Pilátus: Ecce homo.
Hic appáret, non ignorante
Piláto hæc à militibus facta,
sive jússerit ea, sive permíse-
rit, illa scilicet cáusa, quam
supra diximus, ut hæc ejus lu-
dibria inimici libentíssimè bi-
berent, & ultérius sanguinem
non sitirent. Egréditur ad eos
Jesus portans spineam corónam,
& purpúream vestimén-
tum, non clarus império, sed
plenus oppróbrio, & dicit eis:
Ecce homo. Si Regi invidétis,
jam párcite, quia dejéctum
vidétis. Flagellátus est, spinis
coronátus, ludibriósa veste
amíctus est, amáris convitiis
illúsus est, álapis cæsus est:
fervet ignominia, frigéscat in-
vidia; sed non frigéscit, inar-
descit potius, & incréscit.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,
& per Horas. *Añã.*

Milites Præsidis suscipiéntes
Jesum in prætorium
congregaverunt ad eum uni-
vèrsum cohórtem, allelúia.
Psalm. Dóminus regnâvit cum
reliquis. 28. *Añã.* Et exuén-
tes eum, chlámydem coccí-
neam

neam circumdederunt ei, allelúia. Añã. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextera ejus, allelúia.

Añã. Et genuflexo ante eum, illudébant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum, allelúia. Añã. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus, allelúia.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filia Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

Hymnus.

Æterno Regi gloriæ
Devota laudum cantica

Fidèles solvant hodie
Pro Corôna Dominica:

Coronat Regem omnium

Corôna contumeliæ:

Cujus nobis opprobrium

Coronam confert gloriæ.

De Spinarum aculeis

Christo Corôna plectitur:

Qua ministris tartareis

Mundi potestas tollitur.

Corôna Christi capitis

Sacro perfuso sanguine,

Pœnis solutis debitis,

Reos purgat à crimine.

Ut sis perenne mentibus

Paschale Jesu gaudium,

A morte dira criminum

Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit glória,

Et Filio, qui à mortuis

Surrexit, ac Paráclito

In sempiterna sæcula. Amen.

¶ Dominus regnavit decorem induit, allelúia. R. Induit Dominus fortitudinem, & pracinxit se virtute, allelúia.

Ad Benedictus, Añã.

Milites induunt Jesum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam, & ceperunt salutare eum: Ave Rex Judæorum, allelúia.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus, ut qui in memoriam Passiõnis Domini nostri Jesu Christi, Coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria, & honore coronari mereamur in caelis. Qui tecum vivit.

Ad Tertiam. Añã. Et exuentes eum. Capitulum. Egredimini, ut supra.

R. brev. Tuam Coronam adoramus Domine, * Allelúia, allelúia. Tuam Coronam. ¶. Tuum gloriosum recolimus triumphum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Tuam Coronam. ¶. Glória & honore coronasti eum Domine, allelúia. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum, allelúia.

Ad Sextam, Añã. Et plectentes Coronam.

Capitulum.

Apoç.6.

Veni, & vide; & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei Corôna, & exiit vincens, ut vinceret.

R. brev. Glôria & honore coronasti eum Dômine. * Alleluia, alleluia. Glôria & honore. **V.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Alleluia, alleluia. Glôria Patri. Glôria & honore. **V.** Eris corôna glorię in manu Dômini, alleluia. **R.** Et diadema regni in manu Dei tui, alleluia.

Ad Nonam, Añã. Et expuentes in eum.

Capitulum. *Isai.28.*

In die illa erit Dôminus exercituum corôna glorię, & sertum exultationis residuo populi sui.

R. brev. Eris corôna glorię in manu Dômini. * Alleluia, alleluia. Eris Corôna. **V.** Et diadema regni in manu Dei tui. Alleluia, alleluia. Glôria Patri. Eris Corôna. **V.** Dôminus regnavit, decorem induit, alleluia. **R.** Induit Dôminus fortitudinem, & præcinxit se virtute, alleluia.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Añã.

O Corônę miranda dignitas! mortis pœnas debitas repellis: tu spes lapsis, firmitas infir-

mis, tu restituras corônas perditas, alleluia, alleluia.

Deinde sit commem. Sancti Joannis Ante-Portam Latinam.

Añã. In ferventis olei dôlium missus beatus Joannes Apostolus, divina se protegente grãtia illæsus exiit, alleluia. **V.** Sancti & iusti in Dômino gaudete, alleluia. **R.** Vos eligit Deus in hæreditatem sibi, alleluia.

Oratio.

Deus, qui conspicias, quia nos undique mala nostra perturbant: præsta quæsumus; ut beati Joannis Apostoli tui & Evangelistę intercessio gloriosa nos protegat, Per Dôminum nostrum.

Si hoc Festum celebretur extra Tempus Paschale, sit idem Officium; sed in Hymnis omisis duobus ultimis **V.** **V.** dicitur: Præsta Pater piissime, &c. In fine Invitorum, Antiphonarum, **V.** **V.** & **R.** omittitur Alleluia, & ad Matutinum dicuntur sequentia Añã.

In primo Nocturno.

Maledicta terra in opere tuo: spinas, & tribulos geminabit tibi. Psalm. Beatus vir, qui non abiit. Añã. Tuam Corônã spinẽam venerãmur Dômine, tuam gloriosã recolimus Passiõnem. Psalm. Quare

ste

remuerunt gentes: *Añã.* Erit Dóminus exercituum corónã glóriã, & sertum exultatiónis residuo pópuli sui. *Psal.* Dómine, quid multiplicati sunt. *Ps.* Tuam Corónã adorãmus Dómine. *R.* Tuum glóriofum recólimus triumphum.

In secundo Nocturno.

Añã. Pro fruménto ortus est mihi tribulus, & pro hórdeo spina. *Psal.* Cum invocãrem. *Añã.* Eris corónã glóriã in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. *Psal.* Verba mea. *Añã.* Quómodo vínea mea conuerfã es in amaritúdinem, ut me spinis coronãres? *Psal.* Dómine Dóminus noster. *Ps.* Glória, & honóre coronãsti eum Dómine. *R.* Et constituisti eum super ópera manuum tuãrum.

In tertio Nocturno.

Añã. Gravãta est super me manus tua: conuerfús sum in arúmna mea, dum configitur spina. *Psal.* Cantãte Dómino. *Añã.* Corónã áurea super caput ejus, exprésfa signo sanctitãtis, glóriã, & honóris. *Psal.* Dóminus regnãvit, exultet terra. *Añã.* Per spinetum diadéma cóntulit nobis Christus corónã vitę. *Psal.* Cantãte Dómino. *Ps.* Eris corónã glóriã in manu Dómini.

R. Et diadéma regni in manu Dei tui.

DIE XXI. MAII.

IN FESTO

S. MARIE DE SUBSIDIO

VIRGINIS, ORDIN. NOST.

Duplex secundæ classis cum Octava.

Omnia ut in festo S. Eulaliæ. 57. præter ea quæ hic sequuntur.

Ad Magnificat, *Añã.*

Flagéllis, & caténa Mariã corpus domãbat: filéntio, & abstinentia ánimus custodiebat: oratióibus incessãter instãbat: docens Christi sponsas vas corruptibile in sanctificatióne & honóre possidere. Alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos cónspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concède propitiis, ut intercedente beata Mariã famula tua de præsentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ salutis portum pervenire valeãmus Per Dóminum nostrum.

Ad Maturinum, Hymnus.

Virginis Proles, Opifex-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperit-
que Virgo;

Vir-

Virginis festum canimus
beatæ,

Accipe votum.

Hujus oratu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum re-
mitte;

Ut tibi puro resonemus al-
mum

Péctore carmen.

Sit decus Patri , genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque
virtus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis avo. Amen.

In primo Nocturno, Lectio-
nes: De vírginibus. 58.

R. i. Veni elécta mea, & po-
nam in te thronum meum:
* Quia concupívit Rex spé-
ciem tuam. V. Spécie tua,
& pulchritúdine tua, inténde,
prósperè procéde, & reg-
na. Quia.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAría nobili familia de
Cervelliône, Barchinô-
næ in Hispânia nata, & à pa-
réntibus in Dei timóre primis
ab annis enutríta, virginitátem
suam, cum decem & octo ef-
set annórum, illi devóvit. Ejus
vivéndi rátio erat, in públi-
cum rárius prodire, agrotán-
tibus domésticis sédulo adés-
se, & in nosocomio ter in
hebdómada paupéribus mi-

nistráre. Annum trigesimum
agens, defúncto patre, hábi-
tum Ordinis sanctæ Mariæ de
Mercède, prima ex féminis
fufcípíens, Sanctimoniálibus
ejúfdem Ordinis Ducem, Ma-
gístram, & exémplar se pra-
buit: ac distribúto património
in Redemptiõem Captivó-
rum, profefsiónem in eódem
Ordine, unà cum voto de la-
borándo pro redimédis cap-
tívís emífit.

R. Propter veritátem. 60.

Lectio v.

MAtre è vivis sublata,
cum áliquot honestis fé-
minis ejúfdem Institutí piam
sanctámque vitam perégit: so-
lita quotidie mulierum à suis
Frátribus redemptárum, &
Barcinónem adveniéntium pe-
des in hospítali domo laváre;
quínquies in hebdómada fá-
cra Eucharistía réfici; terque
jejunáre solo pane & aqua
conténta: quotidianis flagel-
lis insuper, & férrea caténa
corpus suum affligens. Silén-
tium, quod mira observántia
colebat, inanibus verbis num-
quam infrégit; ac párcius in-
dúlgens somno, expectábat ab
ejúfmodi necessitáte liberári,
ut illo solo fruerétur incessán-
ter, quo jucundántur cæli, &
Angeli latántur. Quod dúr-
ni temporis supererat ab ora-
tióne, & pietátis exercítiis, in
pau-

pauperes juvandos impendebat; nullum officii genus præmittens, quo afflictos consolarètur, oppressos liberaret, & vincetos educeret de carceribus.

R. Dilexisti iustitiam. 61.

Lectio vi.

Futuras maris tempestates prænuntiabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Mariæ de Subsídio, vulgò de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia, Barcinonæ migravit ad Dominum decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui, quod nonagésimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragóniæ Rege, ceterisque Aulæ, & civitatis Primatibus adstantibus, solèmniter pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiosè colitur, asservatum.

R. Asserentur Regi. 61.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum cæ-

lorum decem virginibus. 62.

Ad Benedictus, Añã.

Adducuntur in lætitia, & exultatione Regi Domino virgines post Mariam, ut in sanctitate & iustitia serviant illi, & quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur, alleluia.

In secundis Vesperis ad Magnificat, Añã. Mare & venti Mariæ obediunt, Angélici candoris virtute pollenti: aquæ multæ cesserunt ardori charitatis ejus, alleluia. Oratio: Deus, qui nos conspicias, ut supra in primis Vesper.

Infra Octavam omnia dicuntur, sicut in die festo, præter Lectiones, quæ in primo Nocturno leguntur de Scriptura occurrente: in aliis Nocturnis prout infra assignantur, tam pro tota Octava, quam pro Officio semiduplici, per annum semel in mense recitando.

DIE XXII. MAIL.

Secunda die infra Octavam

S. Mariæ de Subsídio,

Virg.

Pro mensibus Januarii, & Februarii.

In secundo, & tertio Nocturno, ut in secunda die infra Octav. S. Eulaliæ Virg. & Martyr. 65.

In Hispania, Vesperæ de Apparitione S. Jacobi Apost. cum commem. Octav.

DIE

DIE XXIII MAIL.

Tertia die infra Octav. S. Mariae de Subsidio.

Pro mensibus Martii, & April.

In secundo, & tertio Nocturno, ut in tertia die infra Octav. S. Eulaliae, 67.

In Hispania fit de Apparitione S. Jacobi Apost. Duplex, ut in proprio Ss. Hispaniae, cum commemorat. Octavae in Laudibus.

In secundis Vesper. fit commemor. S. Joannis Francisci Regis Confes. & Octavae.

DIE XXIV. MAIL.

Quarta die infra Octavam S. Mariae de Subsidio.

Pro mensibus Maii, & Junii.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Maximi Episcopi.

In Natali S. Agnetis.

Lectio iv.

CUM in toto mundo virgineus flos Mariae immarcescibiles coronas innecat, & sceptrigeram pudoris aulam immaculato conservet affectu; eoque integritas perseveravit ad palmam, ut in puellis trophaeum sanctitatis arriperet, & per vestigia matris virginis ad caelestem thalamum perveniret. O quam imitabile virginibus, virgo Maria de Subsidio, tui amoris tradidisti exemplum! O quam sanctum pectoribus dandum

virginis tribuisti responsum, contemnendo mundi divitias, execrando carnis concupiscentias, & solam Christi pulchritudinem adamando! Accedite ad puellam puellae, & discite, quales in pectore suo circa amorem Christi flammam accendit. Discite Virgines Christi amorem in ea ferventem, & omnes mundi divitias velut stercorea recusantem.

℞. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

IDEO enim sanctorum per litteras traduntur exempla, ut unusquisque pro qualitate sexus, modum sui propositi teneat; & sicut per virginem virgines, ita per conjugem conjuges vincere saeculum pro Christi amore studeant; ac repugnatione animi, mundi dulcia recusantes austera, ad delectationes perpetuas, & ad gaudia aeterna pertingant. Haec dicentes, non vituperamus conjugum casta commercia, sed virginum perseverantiam adornamus. Non enim virginitas malis rebus superponenda est, sed est rebus optimis preferenda. Quae enim mundis mundior, & sanctis est sanctior, non indiget malarum rerum vituperatione laudari.

℞. Dilexisti justitiam. 61.

Lectio vi.

Veni jam virgo ad thalamum, quem quaesisti, ut sponsam te virginitas immaculata comprobet Christi. Felix caterva virginum, quibus studium est tuæ sequi confessionis vestigia. Habebunt enim tecum coronam in caelo, quæ tecum superaverunt inimicum in mundo. Nam sicut tibi vestigia Mariæ prosequenti participatio aeternæ remunerationis apparuit; ita eis te imitantibus aeterna credimus gaudia non neganda. Itaque, o splendida Christo Dei Filio, & omnibus Angelis atque Archangelis grata, ut nostri meminisse digneris, quibus possumus precibus exoramus: ut nobis ille tribuat indulgentiam, qui tibi tuorum omnium laborum tradidit palmam.

R. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 79. in Matth. post initium.

Quam ob causam in persona virginum hanc parabolam profert, nec qualemcumque personam sine discrimine subijcit? Magna quaedam de virginitate dillexerat, dicens: Sunt eunuchi, qui seipso castraverunt propter regnum caelorum; & Qui potest capere, capiat. Nec ignorabat, de virginitate magnam esse vulgo existimationem, quippe cum sit ea res natura sublimis: quod inde patet, quia neque in veteri testamento à patribus illis sanctisque viris culta fuit, & in novo nulla legis necessitate jubetur: non enim id imperavit, sed fidelium voluntari permisit. Unde & Paulus ait: De virginibus autem praeceptum Domini non habeo: & laudo quidem eum, qui hoc sectatur institutum, nolentem autem non cogo, neque eam rem praeceptum facio.

R. Hæc est virgo sapiens. 62.

Lectio viii.

Quoniam igitur & magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimatio; ne quis ea perfecta, se totum perfecisse putaret, ac cetera negligeret, hanc parabolam

bolam pofuit, ut oftenderet, virginitatem, quamvis cetera habeat, fi mifericordiae bonis caruerit, cum fornicatoribus eijci. Ac merito quidem inhumatum, ac mifericordia carentem cum illis collocat. Fornicator enim corporum, istae vero pecuniarum cupiditate vincuntur. Non est autem corporum & pecuniae par cupiditas: Sed acrior multo atque vehementior illa corporum est. Quanto igitur cum imbecilliore luctantur, tanto minus venia dignae sunt, fi vincantur. Idcirco etiam fatuas appellavit, quoniam majori certamine superato, in facilliore totum perdidierunt.

R. Media nocte. 63.

Lectio ix.

L Ampades autem hoc loco illud ipsum virginitatis donum appellat, & sanctimoniae puritatem; oleum vero benignitatem, eleemosynam, impensum indigentibus auxilium. Tardante autem sponso, dormitaverunt omnes, & dormierunt. Non parvum temporis rursus spatium interjectum ostendit, ut discipulos regnum ipsius mox futurum expectantes, ab ea opinione deduceret; id enim illi sperabant: quapropter crebro ab hujusmodi eos spe revocat. Ad hoc illud quoque indicat,

somnum quemdam esse mortem. Dormierunt, inquit; media autem nocte clamor factus est: vel, ut in eadem parabola persistat: vel rursus ostendit, nocte futuram esse resurrectionem. Clamorem etiam Paulus commemorat, dicens: In iussu, in voce Archangeli, in novissima tuba descendet de caelo.

T e Deum laudamus. 27.

In Hispania fit de S. Joanne Francisco Regis Confes. Semidup. ut in proprio Ss. Hispan. cum commemorat. Octavae in Laudib.

Vesperae de S. Gregorio Septimo Papa, & Confes. cum commem. S. Joann. Octavae, & S. Urbani Papae, & Martyr.

DIE XXV. MAII.

Quinta die infra Octav. S. Mariae de Subsidio.

Pro mensibus Julii, & Augusti.

In secundo, & tertio Nocturno, ut in quinta die infra Octav. S. Eulaliae. 72.

Fit de S. Gregorio Septimo Papa, & Confes. cum commemorat. Octavae, & S. Urbani Pap. & Mart. in Laud. & de eo legitur ad Matutinum nona Lectio.

In secundis Vesper. à Capitulo fit de S. Philippo Nerio, cum commem. S. Gregorii, & Oc.

Octavæ, ac S. Eleutherii Papæ, & Martyr.

DIE XXVI. MAIL.

Sexta die infra Octav. S. Mariæ de Subsidio.

Pro mensibus Septembris, & Octobris.

In secundo, & tertio Nocturno, ut in sexta die infra Octavam S. Eulaliæ. 74.

Fit de S. Philippo Nerio Confes. cum commem. Octavæ, & S. Eleuther. in Laudibus, & ad Matutin. dicitur de eo nona Lectio.

In secundis Vesper. fit commem. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, & Octavæ, ac S. Joannis Papæ, & Martyr.

DIE XXVII. MAIL.

Septima die infra Octav. S. Mariæ de Subsidio.

Pro mensibus Novembris, & Decembris.

In secundo, & tertio Nocturno, ut in septima die infra Octavam S. Eulaliæ. 77.

Fit de S. Maria Magdalena de Pazzis Virg. Semidup. & in Laudib. fit commem. Octavæ, cum v. Spécie tua, & S. Joannis Papæ, & Mart. & de eo legitur ad Matutin. nona Lectio, quæ fit ex duabus.

Vesperæ de Octava S. Mariæ de Subsidio, ut in primis Vesperis festi, cum commemoratione S. Mariæ Magdal. de Pazzis.

DIE XXVIII. MAIL.

In Octava S. Mariæ de Subsidio. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die, præter Lectiones primi Nocturni, quæ leguntur de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Epistola sancti Hierónymii Presbyteri ad Eulochium.

De Custod. Virginit. tom. I; cap. 8. circa med.

Lectio iv.

DE Virginitibus, inquit Apostolus, præceptum Dómini non hábeo. Cur? quia & ipse ut esset virgo, non fuit impérii, sed propriæ voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxórem habuisse confingunt, cum de continéntia differens, & suadens perpétuam castitatem, intúlerit: volo autem omnes esse sicut meípsum. Et infra: Dico autem innúptis, & viduis: bonum est illis, si sic permáneant, sicut & ego. Quare ergo non habet Dómini de virginitate præceptum? quia majóris est mercédis, quod non cógitur, & offeritur: quia si fuisset virginitas imperáta, núptiæ videbántur ablátæ: & duríssimum erat contra natúram cógere, Angelorúmque vitam ab hominibus extorquere.

R. Propter veritatem. 60.

Lectio v.

ALia fuit in veteri lege felicitas. Ibi dicitur: Beatus qui habet semen in Sion, & domesticos in Jerusaleme: & Maledicta sterilis quae non pariebat: & Filii tui sicut novellae olivarum in circuitu mensae tuae. Vacuus erat orbis, & ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propterea & Abraham jam senex Ceturae copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvam in Ecclesiae figuram Rachel conquiritur. Paulatim vero incrementum segete, messor immisus est. Virgo Elias, Eliseus virgo, virgines multi filii Prophetarum. Jeremiae dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero, captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis id ipsum Apostolus loquitur: Existimo hoc bonum esse, propter instantem necessitatem. Quae est ista necessitas, quae aufert gaudia nuptiarum? Tempus brevium est, in proximo est Nabuchodonosor.

R. Dilexisti justitiam. 61.

Lectio vi.

Inveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantum hoc continentiae bonum, & in do-

loribus jugiter Heva parturiebat. Postquam vero virgo concepit in utero, & peperit nobis puerum, cujus principatus in humeros ejus, Deum, fortem, patrem futuri saeculi; soluta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque, & citius virginitatis donum fluxit in feminas, quia coepit a femina. Statim ut filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit; ut, qui ab Angelis adorabatur in caelo, haberet Angelos & in terris. Tunc Holofernis caput Judith continens amputavit: tunc Aman, qui interpretatur iniquitas, suo combustus est igne. Tunc primum auditum est: Quae non est nupta, cogitat quae sunt Domini, ut sit sancta corpore & spiritu.

R. Afferentur Regi. 61.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, & sponsae. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi. *Unde sup. c. 8.*

Inténdat itaque charitas vestra. Sapientium lampades ardébant de óleo aeterno, de conscientiae securitate, de interiori gloria, de intima charitate. Ardébant tamen & illarum fatuârum. Quare tunc ardébant? quia non décrant laudes hominum. Postea verò quàm surrexerunt, id est, in resurrectione à mortuis, coeperunt aptare lampades suas, id est, parare Deo operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causa sua vacat; non erant qui oleum venderent, coeperunt deficere lampades.

✠. Hæc est virgo sapiens. 62.

Lectio viij.

Clausum est ostium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui omnia novit? Quid ergo est, non novi vos? Improbo vos, reprobo vos: in arte mea non vos agnosco: ars mea nescit vitia. Hoc est autem magnum, & nescit vitia, & iudicat vitia: Nescit facièdo, iudicat arguèdo. Sic ergo non novi vos. Ierunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes, ad istam prudentiam quinarium numeri perti-

nentes. Veniet enim hora, & quando nescimus veniet. Sic clausit Euangelium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam.

✠. Média nocte. 63.

Lectio ix.

Corde vigila, fide vigila, spe vigila, charitate vigila, operibus vigila: & quando corpore dormieris, veniet tempus, ut surgas. Cum autem surrexeris, præpara lampades. Tunc non extinguantur, tunc in interiori conscientiae oleo vegetentur: tunc sponfus ille incorporeis nexibus amplectatur, tunc te introducat in domum, ubi numquam dormias, ubi numquam possit tua lampas extinguì. Hodie verò laboramus, & lampades nostræ inter ventos sæculi hujus, tentationesque fluctuant: Sed ardeat in rubore flamma nostra, ut ventus tentationis augeat ignem potius, quàm extinguat.

T e Deum laudamus, 27.

FESTA JUNII.

DIE XXII. JUNII,
In Festo S. Paulini Episcopi, & Confessoris. Duplex.

Omnia de communi Confessoris Pontificis. Oratio: Da, quæsumus omnipotens Deus, ut in Breviario.

In primo Nocturno Lectio-

150
FESTA JULII.
diei dicuntur Vesperæ Defun-
ctorum pro Anniversario se-
quenti, Duplex : & in Preci-
bus dicitur Psalm. **Lauda ani-
ma mea Dóminum.**

In secundo Nocturno duæ
Lectiões propriæ, ut in Bre-
viar. Lectio sexta, Sermo sancti
Maximi Episcopi : **Beati
Paulini mérita** ; de eodem
communi, secundo loco.

In tertio Nocturno Homilia
in Euangelium : **Nolite timê-
re**, de communi Confessoris
non Pontificis.

FESTA JULII.

DIE II. JÚLII.

In Festo Visitationis beatæ
Virginis Mariæ.

Duplex secundæ classis cum
Octava.

Omnia ut in Breviario ; sed
in primis Vesperis fit tantum
commemor. Octavæ S. Joan-
nis Baptistæ.

In Laudibus fit commem.
tantum SS. Processi, & Mar-
tiniani Martyrum, de quibus
etiam nona Lectio ad Matu-
tinum.

In secundis Vesperis com-
memoratio Octavæ SS. Aposto-
lorum Petri, & Pauli.

DIE III. JULII.

Ab hac die usque ad diem
sextam inclusive fit de Octa-
væ SS. Apostolorum Petri, &
Pauli, ut in Breviario, cum
commem. Octavæ Visitatio-
nis B. Mariæ.

Die vero Sexta post Vesper.

FESTA JULII.

diei dicuntur Vesperæ Defun-
ctorum pro Anniversario se-
quenti, Duplex : & in Preci-
bus dicitur Psalm. **Lauda ani-
ma mea Dóminum.**

In Hispania in Vesperis à
Capitulo fit de S. Firmino
Episcopo, & Martyre, cum
commem. Octavæ Apostolo-
rum, & Visitationis. Anni-
versarium transfertur ad diem
nonam, & decimam sequen-
tes.

DIE VII. JULII.

Sexta die infra Octavam Visi-
tationis B. Mariæ.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,
Sermo sancti Cýrilli Episcopi
Alexandrini.

Homilia contra Nestorium.
Lectio IV.

Hilarem video cœtum sancto-
rum omnium, qui con-
venérunt promptis animis à
sancta & Dei Matrè Marià
semper Virgine convocati.
Laus & glória sit tibi Sancta
Trinitas, quæ omnes nos ad
hanc celebritatem convocasti.
Sit etiam tibi sancta Dei Ma-
ter laus. Tu enim es pretiosa
margarita orbis terrarum : tu
lampas inextinguibilis, corô-
na virginitatis, sceptrum or-
thodoxæ fidei, templum in-
dissolubile, continens eum,
qui nusquam contineri potest
Ma-

Mater & Virgo, per quam benedictus qui venit in nomine Domini, in sanctis Evangelii nominatur.

R. Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: * Similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. V. Exultavit ut gigas ad currendam viam, a summo caelo egressio ejus. Similis est.

Lectio v.

PER te Trinitas sanctificatur, per te Crux pretiosa celebratur, & adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat caelum, latantur Angeli & Archangeli, fugantur demones, & homo ipse ad caelum revocatur. Per te omnis creatura idolorum errore detenta, conversa est ad agnitionem veritatis, & fideles homines ad sanctum baptismum pervenerunt, atque in toto orbe terrarum constructae sunt Ecclesiae.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum & hominem. V. Beatum me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio vi.

TE adjutrice gentes veniunt ad poenitentiam. Quid plura? Per te Unigenitus

Dei Filius, vera illa lux effudit sedentibus in tenebris & umbra mortis. Per te Prophetiae praeannuntiaverunt, per te Apostoli salutem Gentibus praedicaverunt. Quisnam poterit tuarum laudum praeconia explicare, Maria Mater & Virgo? Hanc, fratres dilectissimi, celebremus, ejus Filium Ecclesiae sponsum immaculatum adorantes: cui honor & gloria in saecula saeculorum. Amen.

R. Beata quae credidisti, quoniam perficientur in te quae dicta sunt tibi a Domino: Et ait Maria: * Magnificat anima mea Dominum. V. Venite & audite, & narrabo quanta fecit Deus animae meae. Magnificat. Gloria Patri. Magnificat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I. d.

IN illo tempore: Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariae, & salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Ex Comment. in Luc. l. b. I. c. 3.

NOTandum, quanta Elisabeth animum gratia, Maria intrante ditavit, quem simul de praeterito, praesenti,

atque futuro, per prophetiæ spiritum illustravit. Dicens enim: Beata quæ credidisti; apertè indicat, quia verba Angeli, quæ dicta ad Mariam fuerant, per spiritum agnovit. Atque subjungens: Perficientur ea, quæ dicta sunt tibi à Domino; quæ etiam eam in futuro sequerentur, prævidit. Matrem verò Domini sui nominans, quia redemptorem humani generis in utero portaret, intelléxit.

Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. ¶ Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Benedic. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Ex Homilia ejusdem.

Lectio viij.

ET quia per temeritatem seductæ mulieris mors in mundum introierat, congruum fuerat, ut in indicium vitæ revertentis mulieres se devotæ humilitatis invicem ac pietatis prævenirent obsequiis. Prior ergo nobis beata Dei Genitrix ad sublimitatem patriæ cælestis iter ostendit humilitatis, non minus religionis, quàm castitatis exemplo venerabilis. Siquidem glória virginei & intemerati corpo-

ris qualis sit, vita supérnæ civitatis, ad quam suspiramus, insinuat. Quis enim nesciat, virginem Deo consecratam, muliere Deo dedita gradum habere potiorem? Quis dubitet, matrem Regis æterni jure matri militis præferendam?

¶ Felix namque es sacra. Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster. ¶ Ora pro pópulo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Visitationem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

INtrat ergo domum Zachariæ, atque Elisabeth: quam servum ac præcursorem Domini parituram noverat, salutat: non quasi dubia de oráculo quod accéperat, sed ut congratulátura de dono, quod conservam accepisse didicerat: non ut verbum Angeli mulieris attestatióne probaret, sed ut mulieri provectæ ætatis virgo juvenícula ministérium sedula impenderet. Aperiente os ad salurandum beata Maria, repléta est mox Spíritu sancto Elisabeth, replétus est & Joannes. Aderat namque tempus, quo impletur Angeli sermo, quem di-

dixerat : Quia Spiritu sancto replebitur adhuc ex útero matris suæ.

Te Deum laudamus. 27.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum, Duplex, pro Anniversario Sepulorum in nostris Ecclesiis, cum Psalmo : De profundis, ad Laudes.

In secundis Vesperis à Capitulo fit de S. Elisabeth Regina Portugalliæ, cum commem. Octavæ.

In Hispania fit de S. Firmiano Episcop. & Martyr. ut in proprio Ss. Hispaniæ cum commemorat. Octavæ.

Vesperæ de S. Elisabeth Regina Portugalliæ, cum commemorat. S. Firmini, tantum.

DIE VIII. JULII.

Septima die infra Octavam Visitationis Beatæ Mariæ, fit de S. Elisabeth Regina Portugal. Semiduplex, ut in Breviar. cum commemoratione Octavæ.

Vesperæ de die Octava Visitationis Beatæ Mariæ, ut in primis Vesper. Festi, cum commemor. S. Elisabeth.

In Hispania fit de S. Elisabeth, Duplex secundæ classis cum Octava, ut in Breviar. sine commem. Octavæ in Laudib.

In secundis Vesperis fit commemor. de die Octava Visita-

tionis Beatæ Mariæ, ut in primis Vesper. Festi.

In Regnis vero Aragoniæ, & Portugalliæ, ubi Sancta Elisabeth celebratur die quarta Julii, fit hodie de septima die infra Octavam Visitationis Beatæ Mariæ Virgin.

In primo Nocturno Lectio- nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Lectio- nes : De Epistola Sancti Ambrosii Episcopi ad Siricum Papam. De via perseverantis, ut infra, die septima infra Octav. Apparitionis B. Mariæ Virgin. de Mercede.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. I. Lectio vii.

IN illo tempore : Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda : & intravit in domum Zachariæ, & salutavit Elisabeth. Et reliqua.

De Homilia Venerabilis Beati Presbyteri.

Verum audiamus verba, quæ Virgo dixit, si forte ex his valeamus aliquantum dignoscere, quid intus habuerit. Audita ergo responsione Elisabeth, quæ eam beatam inter mulieres prædicavit, Matrem Domini sui cognominavit, fide fortem laudavit, ad cujus ingressum seip-
sam

fam cum filio Spiritu sancto replētam esse signāvit ; non amplius tacēre potuit dona, quæ percēperat, sed quæ semper animo gerēbat, ubi aptum tempus invēnit, etiam devōta oris professiōne patefēcit.

R. Beātam. 152.

Lectio viii.

NAmque, ut virginalem decēbat pudōrem, acēptum divinitus orāculum aliquandiu silentio tegēbat, arcanum mystērii cœlestis in sui pēctoris abdito venerabātur occultum, expectābat reverēter, donec ipse donōrum distribūtor, quid sibi doni specialis tribuisset, quid secreti revelāssēt, quandocūmque vellent ostēdere. At postquam eadem, quæ sibi erant charismata præstita per alios spiritu revelānte esse patefacta cernēbat, mox ipsa etiā thesaurum cœli, quem in corde servābat, aperuit. Ait ergo : Magnificat anima mea Dōminum. Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

R. Felix namque. 152.

Lectio ix.

Quibus profectō verbis primō dona sibi specialiter concessa confitentur ; deinde generalia Dei beneficia, quibus generi humano in æternum consulere non

desistit, enūmerat : quæ cum omnibus perfectis verba recte conveniant, maximè tamen ea beātam Dei genitricem proferre decēbat, quæ mēriti privilegio singularis spiritali ipsius dilectiōne fragrābat, cuius corporali conceptiōne gaudēbat. Quæ sequētibz quoque verbis, quam vilia de se ipsa sēnsit, docet ; & quod omne, quidquid boni mēriti habuit, hoc supērna grātia largiēte perceperit, dicens : Quia respexit humilitatem ancillæ suæ.

T e Deum laudāmus. 27.

Vesperæ de die octavo, in primis Vesperis Felli. Duplex.

DIE IX. JULII.

Octava Visitationis B. Mariæ Virginis. Duplex.

In primo Nocturno, Lectiōnes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Lectiōnes De Expositione Sancti Gregorij Papæ in libros Regum. Fuit vir unus, ut in die Octava Purificationis Beate Mariæ Virginis. 53.

Responsoria, ut supra 151

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. I. d

In illo tempore: Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatiōne, in civitatem Ju-

Judã. Et intrãvit in domum Zachariã , & salutãvit Elisãbeth. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi
Abbatis

*De Verb. Apoc. cap. 12. circa
finem.*

Mirabãtur Elisãbeth personã veniẽtis , dicens : Unde hoc mihi , ut veniat Mater Dõmini mei ad me? Commendãbat & vocem salutãntis , adjiciens : Ut facta est vox salutãtionis tuã in auribus meis , exultãvit in gaudio infans in útero meo. Et beatificãbat fidem credẽtis : Beãta , inquires , quã credidisti. Magna quidẽm præconiã , sed & devõta humilitas nihil sibi passã retinẽre , in eum magis univẽrsa refudit , cujus in se beneficia laudãbantur.

R. Beãtam me dicent. 152.

Lectio viij.

TU , inquit , magnificas Matrem Dõmini : sed magnificat ãnima mea Dõminum. In voce mea filium perhibes exultãsse in gaudio , sed exultãvit spírítus meus in Deo salutãri meo , & ipse quoque tamquam amicus sponsi gaudet ad vocem sponsi. Beãtam esse dicis , quã credidi : sed credulitãtis & beatitudinis causã , respẽctus est supẽrnã pietãtis ; ut ex hoc magis beã-

tam me dicant omnes generãtiones , quia ancillã hũmiliẽm & exiguã respexit Deus.

R. Felix namque. 152.

Lectio ix.

Verũtãmen numquid putãmus , fratres , Elisãbeth sanctã in eo , quod per spírítus útique loquebãtur , errãsse? Absit. Beãta planẽ quam respexit Deus , & beãta quã credidit. Hic enim magnus divinã respectiõnis exiit fructus. Ineffabili siquidem artificio Spírítus stuperveniens , tantã humilitãti magnãnimitas tanta in secretãrio virgineĩ cordis accessit , ut quod videlicet nec humilitas tanta minuit magnãnimitãtem , nec magnãnimitas tanta humilitãtem. Sed cũ in sua æstimãtionẽ tam hũmĩlis esset , nihilõminũs & in promissõnis credulitãte magnãnimis : ut , quã nihil aliud quã exiguã sese reputãret ancillã , ad inscrutãbile sacramẽtum nullãtenũs se dubitãret elẽctã , & verã Dei & hõminis genitricẽm crederet mox futũram.

Te Deum laudãmus. 27.

In secundis Vesperis , ut in Breviar. cum commemorat. Ss. Septem Fratrum , ac Rufinã , & Secundã Martyrum.

DIE

DIE XVI. JULII.

In Festo Triumphi S. Crucis.

Duplex majus, in Ord.
nostro.Omnia, ut in Breviario in
proprio Ss. Hispaniæ.**DIE XVIII. JULII.**In Festo Sanctæ Marinæ Vir-
gin. & Mart. Duplex.Omnia de communi Virgi-
num. Oratio: **Indulgentiam.**In primis Vesperis commem.
S. Alexii Confes. & Ss. Sym-
phorosæ, & filiorum Martyr.In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.In secundo Nocturno, Sermo
S. Ambrosii Episcopi: **Quó-
niam hódie natalis est Vir-
ginis.**In tertio Nocturno, Homilia
S. Gregorii Papæ in Euangel.
Simile erit régnum Coelórum
decem Virgínibus, de eodem
communi.Nona Lectio ex duabus Ss.
Martyrum, & de eis commem-
orat. in Laudibus.In secundis Vesperis à Ca-
pitulo fit de S. Vincentio à
Paulo Confes. cum commem.
S. Marinæ.In Hispania, à Capitulo fit
de Ss. Justa, & Rufina Virgi-
nib. & Martyrib. cum com-
memor. S. Marinæ.**DIE XXIV. JULII.**In Vigilia S. Jacobi Apostoli,
Hispaniarum Patroni.Omnia ut in proprio Ss. His-
paniæ.**DIE XXV. JULII.**In Festo Sancti Jacobi Apof-
toli Hispaniarum Patroni &
Apostoli. Dupl. primæ clas-
sis cum Octava in Or-
din. nostro.Omnia, ut in proprio Ss.
Hispaniæ.**FESTA AUGUSTI.****DOMINICA PROXIMIORI**

Kalend. Augusti.

IN FESTO SANCTISSIMI**D. N. JESU CHRISTI**
Redemptoris,

& Commemoratione

APPARITIONIS**BEAT. VIRG. MARIE****DE MERCEDE.**

Duplex secundæ classis.

Ad Vesperas, Añã.

Virgam virtutis tuæ emit-
tet Dóminus ex Sion, &
regnabit in sæculum sæculi.
Psalm. Dixit Dóminus. 13.
Añã. Redemptiõnem misit
Dóminus pópulo suo: man-
davit in ætérnum testamén-
tum suum. Psalm. Confitebor.
13. Añã. Misericórdia mea,
& refúgium meum Dóminus
susceptor meus, & liberátor
meus. Psalm. Crédidí, prop-
ter. 128. Añã. Apud Dómi-
num misericórdia; & copiõ-
sa apud eum redemptio.*Psalm.*

Psalm. De profundis. *Añã.* In quacúmque die invocávero te, exáudies me: multiplicábis in ánima mea virtútem. *Psalm.* Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti. 102.

Capitulum. *Tobia 3.*

Benedictum Nomen tuum Deus patrum nostrórum; qui cum irátus fueris, misericórdiam facies, & in témpore tribulatiónis peccáta dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Creátor alme siderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesú Redémptor ómnium
Inténde votis súpplicum.

Quid dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne, qui mundi nefas,
Ut expiáres ad Crucem

E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glória,
Noménque cum primum
sonat,

Et cælités, & inferi
Treménte curvántur genu.

Et deprecámur ultimæ
Magnum diéi Júdicem;

Armis supérnæ grátia
Defénde nos ab hóstibus.

esu, tibi sit g'ória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

V. Redemísti nos Dómine in ságuine tuo. *R.* Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, *Añã.*

Salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea in generatiónes generatiónum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum Mundi Redemptórem constituísti, & per eum devicta morte nos misericórditer ad vitam reparásti: concède, ut hæc beneficia recólentes, tibi perpétua charitate adhærere, & ejúsdem redemptiόνis fructum percipere mereámur. Per eundem Dóminum nostrum.

Pro commemoratione Apparitiónis Beatíssimæ Vírginis, *Antiph.* Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deseruit sperántes in se: & in me ancilla sua adimplévit misericórdiam, quam promísit domui Israél, allelúia. *V.* A Dómino factum est istud. *R.* Et est mirabile in óculis nostris.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui per tuam gloriosíssimam Matrem ad exímiam cha-

charitatis tuæ imitationem nos vocare dignatus es; adjuva nos auxiliis gratiæ tuæ, ut magnam Institutricem nostram præsentis vitæ actionibus prædicantes, quod te operante, voluntate promissimus, opere compleamus. **Qui vivis, & regnas.**

Deinde fit commemoratio Dominicæ primæ Augusti. **Añã.** Sapiëntia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem, subdidit sibi gentes superborum, & sublimium colla propria virtute calcavit. **V.** Vespertina oratio ascēdat ad te Dōmine. **R.** Et descēdat super nos misericordia tua.

Oratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum. Invitatorium. Redemptōrem saculōrum, ipsum Regem Angelōrum: * Adorēmus Dōminum. **Psalm.** Venite exultēmus. 16.

Hymnus.

Rerum Creatōr optime,
 Rectōrque noster, aspice:
 Nos à quiēte nōxia
 Mersos sopōre libera.
Te, sancte Christe, pōscimus,
 Ignōsce culpis omnibus;
 Ad confitēdum sūrgimus,
 Morāsque noctis rumpimus.

Mentes, manūsque tōllimus
 Prophēta sicut nōctibus

Nobis gerēdum præcipit,
 Paulūque gestis cēnsuit.
Vides malum, quod fēcimus:
 Occulta nostra pandimus:
 Preces gemētes fūdimus
 Dimitte quod peccāvimus
Jesu, tibi sit glōria,
Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre & almo Spiritu
 In sempiterna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno. **Añã.**
Voce mea ad Dōminum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo. **Psalm.** Dōmine, quid multiplicati, & tibi. **Añã.** Dōmine Dōminus noster, quàm admirabile est nomen tuum in univēsa terra. **Psalmus** verò Dōmine Dōminus noster. Incipitur à secundo Versu, **Quoniam** elevatus est. 22. **Añã.** Dōminus in templo sancto suo: Dōminus in celo sedes ejus. **Psalmus.** Dōmino confido. 91. **V.** Redime me Dōmine & miserere mei. **R.** In Ecclesiis benedicam te Dōmine.

De Isaiã Prophēta.

Lectio i. Cap. 51.

Audite me qui sequimini
 quod justum est, & qui
 ritis Dōminum: attendite ad
 petram unde excisi estis, & ad
 cavernam laci, de qua præcepit
 estis. Consolabitur ergo Dōminus
 Sion, & consolabitur
 omnes ruinas ejus: & ponet

leserum ejus quasi delicias,
& solitudinem ejus quasi hor-
rum Dómini. Gáudium & læ-
tia inveniétur in ea, gratiá-
rum áctio, & vox laudis. At-
téndite ad me pópule meus,
& tribus mea me audíte: quia
lex à me exiet, & judícium
meum in lucem populórum
requiescet. Propè est justus
meus, egressus est Salvátor
meus: & brachia mea pópu-
los judicábunt; me insulæ ex-
pectábunt, & bráchium meum
sustinebunt.

R. Vidi Dóminum sedéntem
super solum excélium, & ele-
vátum: & plena erat omnis
terra majestáte ejus; * Et ea
quæ sub ipso erant, replébant
templum. V. Séraphim fla-
bant super illud, sex alæ uni,
& sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ij.

Eváte in cælum óculos
vestros, & vidète sub
terra deorsum; quia cæli sicut
imus liqueſcent, & terra si-
cut vestiméntum atterétur; &
habitatóres ejus sicut hæc in-
teribunt; salus autem mea in
sempitérnus erit, & justitia
mea non deficiet. Audíte me
qui scitis justum, pópulus
meus lex mea in corde eó-
rum: nolite timère oppró-
brium hóminum, & blasphé-
mias eórum ne metuátis. Si-
cut enim vestiméntum, sic có-

medet eos vermis; & sicut la-
nam, sic devorabit eos tinea:
salus autem mea in sempi-
térnus erit, & justitia mea in
generationes generatiónum.

R. Aspice Dómine de sede
sancta tua, & cógita de no-
bis: inclina Deus meus au-
rem tuam, & audi: * Aperi
oculos tuos, & vide tribula-
tiónum nostram. V. Qui re-
gis Israël, inténde, qui dedú-
cis velut ovem Joseph. Aperi:

Lectio iij.

Conſúrge, conſúrge, in-
dúere fortitudinem brá-
chium Dómini: Conſúrge si-
cut in diébus antiquis, in ge-
neratióibus sculórum. Num-
quid non tu percussisti supér-
bum, vulnerasti draconem?
Numquid non tu siccasti ma-
re, aquam abyssi veheméntis:
qui posuisti profúndum maris
viam, ut transirent liberati?
Et nunc qui redempti sunt á
Dómino, reverténtur, & vé-
nient in Sion laudántes, & læ-
titia sempitérna super cápita
eórum, gáudium, & latitiam
tenébunt, fugiet dolor, & gé-
mitus. Ego, ego ipse conſo-
lábtor vos: quis tu, ut timé-
res ab hómine mortáli, & á
filio hóminis, qui quasi foe-
num ita aréſcet? Et oblitus es
Dómini factóris tui, qui te-
téndit cælos, & fundávit ter-
ram, & formidasti júgiter tota
die

die à facie furoris ejus, qui te tribulabat, & paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? Citò veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet usque ad intersecionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

R. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitatē, esto refúgium páuperum in tribulatiōe: * Quia tu solus laborem, & dolorem consideras. V. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjuctor. Quia. Glória Patri. Quia tu.

In secundo Nocturno. Añã. Suscepimus Deus misericordiam tuam in médio templi tui.

Psalm. 19.

EXaudiat te Dóminus in die tribulatiōis: * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliū de sancto: * & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundū cor tuum: * & omne consilium tuum confirmet.

Lætābimur in salutāri tuo: * & in nómīne Dei nostri magnificābimur.

Impleat Dóminus omnes petitiōnes tuas: * nunc cognó-

vi quóniam saluum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentatibus factus dextéræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nómīne Dómini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: * nos autem surreximus, & erecti sumus.

Dómine saluum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocaverimus te.

Añã. Suscepimus Deus misericordiam tuam in médio templi tui.

Añã. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Psalm. Dómini est terra. 25.

Añã. Imnola Deo sacrificium laudis, & redde Altíssimo vota tua. Psalm. Deus noster, refúgium, ut infra 24.

Septemb. in secundo Nocturno. V. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. R. Vísita nos in salutāri tuo.

Sermo sancti Leodnis Papæ. Serm. 1. de Jejunio decimi mensis, & collectis.

Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiōnis nostræ, intelligāmus exórdium, inveniēmus hómīnem ideo ad imāginem Dei conditum, ut imitātor sui esset

Auc.

Auctōris; & hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam spēculo, Divinæ benignitātis forma resplēdeat. Ad quam quotidie nos utique reparat grātia Salvatōris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secūdo. Causa autem reparatiōnis nostræ non est, nisi misericōrdia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, & tenebras ignorantiæ nostræ, suæ veritātis luce discūteret.

R. A dextris est mihi Dōminus ne commovear.* Propter hoc dilatatum est cor meum, & exultavit lingua mea. †. Dōminus pars hæreditātis meæ, & calicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligēdo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: & ut in nobis formam suæ bonitātis invēniat, dat unde ipsi quoque quod operatur, operemur; accēdens scilicet mentium nostrarum lucernas, & igne nos suæ charitātis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quicquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociaret, cum tamen paritas voluntatum sæpè in reprobos tendat affectus: quan-

tum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatiōe eius; & vita in voluntate eius: quia non aliter nobis erit dignitas divinæ Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

R. Intuere Dōmine, quia facta est desolata Civitas plena divitiis: sedet in tristitia dōmina gentium: * Non est, qui consolētur eam, nisi tu Deus noster. †. Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ in maxillis eius. Non est.

Lectio vi.

Dicente itaque Dōmino: diliges Dōminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota mente tua; & diliges proximum tuum, sicut te ipsum, suscipiat fidelis anima Auctōris sui, atque Rectōris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam eius subiciat voluntati, in cuius operibus, atque iudiciis nihil vacat à veritate iustitiæ, nihil à misericōrdiæ clemētiæ. Quoniam etsi magnis quis laboribus, & multis fatigatur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se advertis vel corrigi intelligit, vel probari.

R. Ornaverunt faciē templi

L

pli

pli coronis aureis, & dedicaverunt altare Dōmino: * Et facta est lætitia magna in populo. ♪ In hymnis, & confessionibus benedicēbant Dōminum. Et facta est. Glōria Patri. Et facta est.

In tertio Nocturno, Añā. Ego autem ad Deum clamavi, & Dōminus salvabit me.

Psal. 60.

EXaudi Deus deprecationem meam: * intēde orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiarētur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis à faciē inimici.

Inhabitābo in tabernaculo tuo in sæcula: * protégar in velamento alārū tuārū.

Quōniam tu Deus exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem timētib⁹ nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis & generationis.

permanet in ætēnum in conspectu Dei: * misericordiam & veritatem ejus quis requirēt?

Sic psalmum dicam nōmini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añā. Ego autem ad Deum clamavi, & Dōminus salvabit me.

Añā. Deus meus Salvator meus, salutare meum, & spes mea in ætēnum.

Psal. 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrābimus mirabilia tua: * cum accēpero tempus, ego justitias judicābo.

Liquefacta est terra, & omnes, qui habitant in ea: * ego confirmavi colūmnas ejus.

Dixi iniquis: nolite iniquè agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus: * quōniam Deus judex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Dōmini, vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verūntamen fax eius non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiābo in sæculum: * cantābo Deo Jacob.

Et omnia cōrnua peccatorum

rum confringam : * & exaltabuntur cornua iusti.

Añã. Deus meus Salvator meus, salutare meum, & spes mea in æternum.

Añã. Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui.

Psalm. 82.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! * concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea, * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus:

* & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: * gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añã. Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui.

¶ Notam fecisti in Gentibus virtutem tuam. *R.* Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 3.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de caelo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex tract. in cap. 3. Joann.

Nemo ascendit in coelum, nisi qui de caelo descendit. Descendit enim, & mortuus est, & ipsa morte liberavit nos a morte. Mortem occisus mortem occidit. Et nostis

Fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, scriptura loquitur. Nec latatur, inquit, in perditione vivorum, creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi veritatem. Si non consentiret, nihil invexerat diabolus; confessio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, & ex mortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, & mortem suspendit in Cruce de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

✠ Laudabilis populus, ✠
 Quem Dominus exercituum
 benedixit, dicens: Opus manuum
 mearum tu es, hereditas mea
 Israël. ✠ Beata gens,
 cujus est Dominus Deus: po-

pulus electus in hereditatem.
 Quem. Benedicet. Divinum
 auxilium.

Lectio viii.

ET sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in Cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitae: Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. Interim modo, Fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem; hic autem ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, & rem ip-

ipsam : figura præstabat vitam temporalem : res ipsa , cujus illa figura erat , præstat vitam æternam.

R. Duo Sèraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus , Dóminus Deus Sábaoth ; * Plena est omnis terra glória ejus. V. Tres sunt , qui testimónium dant in cœlo , Pater , Verbum , & Spíritus sanctus : & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Lectio nona legitur de Homilia Dominiæ occurrentis.

AD LAUDES,

& per Horas, Añã.

Cantate Dómino, quóniam magnificè fecit : annuntiate hoc in univèrsa terra. Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis. 28. Añã Ecce Deus Salvator meus , fiducia-liter agam : quia factus est mihi in salutem , alleluia. Añã. Hauriètis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris , & dicètis : Confitèmini Dómino , & invocàte nomen ejus. Añã. Facta est salus , & virtus , & regnum Dei nostri , & potestas Christi ejus. Añã. Exulta , & lauda habitatio Sion : quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Capitulum. Tobie 3.

Benedictum nomen tuum Deus patrum nostròrum;

qui cum iratus fueris , misericórdiam facies , & in tempore tribulatiónis peccata dimittis his , qui invocant te.

Hymnus.

SALUTIS humanæ Sator,
Jesu voluptas córdium,
Orbis redempti Cõditor,
Et casta lux amantium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Perrumpis infèrnum cœaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nobili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus cõpotes
Dites beáto lumine.

Jesu , tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

V. Dómine refúgium factus es nobis. R. A generatione, & progénie.

Ad Benedictus. Añã.

Ecce Deus noster iste , expectavimus eum , & salvabit nos : sustinúimus eum, exultabimus, & lætábimur in salutari ejus. Alleluia.

Oratio.

DEUS , qui Unigénitum tuum Mundi Redemptorem constituisti , & per eum

devidta mortē nos misericōrditer ad vitam reparasti : concede , ut hæc beneficia recolentes , tibi perpētua charitate adherere , & ejūsdem redemptiōnis fructum percipere mereāmur. Per eundem Dōminum nostrum.

Pro Commemoratione Apparitionis Beatissimæ Virginis Mariæ. Añā. Salutāte Mariā , quæ multum laborāvit in vobis : & dicite : Ave clemētiæ Mater , Consolatrici afflictorum , Redēptrix Captivorum : Tu glōria Jerūsalem , tu læticia Israël , tu honorificētia pōpuli nostri , alleluia. *ψ.* Magnificāvit Dōminus facere nobiscum. *R.* Facti sumus lætantes. Oratio, Dōmine Jesu Christe, ut supr. 157.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrentis.

Ad Primam *R.* brev. Christe Fili. *ψ.* Qui natus es de Mariā Virgine.

Ad Tertiam , Añā. Ecce Deus. Capitulum. Benedictum nomen.

R. brev. Rēdime me Dōmine : * Et miserere mei. Rēdime. *ψ.* In Ecclēsiis benedicam te Dōmine. Et miserere mei. Glōria Patri. Rēdime. *ψ.* Memēnto nostri Dōmine in benepiacito pōpuli tui.

*. Vīsita nos in salutāri tuo.

Ad Sextam, Añā. Haurietis aquas.

Capitulum. *I. Cor. I.*

EX ipso autem vos estis in Christo Jesu , qui factus est nobis sapiētia à Deo , & justitia , & sanctificatio , & redemptio.

R. brev. Memēnto nostri Dōmine , * In benepiacito pōpuli tui. Memēnto. *ψ.* Vīsita nos in salutāri tuo. In benepiacito. Glōria Patri. Memēnto. *ψ.* Redemisti nos Dōmine in sanguine tuo. *R.* Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam , Añā. Exulta , & lauda.

Capitulum. *Apocal. 4.*

Dignus es Dōmine Deus noster accipere glōriam , & honōrem , & virtutem : quoniam occisus es , & redemisti nos Deo in sanguine tuo , ex omni tribu , & lingua , & pōpulo , & natiōne , & fecisti nos Deo nostro regnum.

R. brev. Notam fecisti in pōpulis , * Virtutem tuam. Notam. *ψ.* Redemisti in brachio tuo pōpulum tuum. Virtutem tuam. Glōria Patri. Notam. *ψ.* Dōmine refūgium factus es nobis. *R.* A generatiōne , & progēnie.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad

Ad Magnificat, Añã.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum, & dominatio tua in omni generatione, & generationem, alleluia.

Oratio: Deus, qui Unigenitum tuum, ut supra, 165.

Pro commemorat. Apparitionis B. V. M. Añã. O Virgo Virginum, quàm pulchra es & decòra in deliciis! Tu fons pietatis, humanos miserata questus, te conspicendam dedisti, ut educeres victos de tenebris, & umbra mortis, & vincula eorum dirumperes, alleluia. *v.* Respice de coelo, & vide, & visita vineam istam. *R.* Et perfice eam, quam plantavit dextera tua.

Oratio: Domine Jesu Christe. 157.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Si hoc Festum venerit die quarta Augusti, in secundis Vesperis non fit commemorat. de sequenti Festo S. Mariæ ad Nives.

DIE X. AUGUSTI.

In Festo Sancti Laurentii Martyris, Duplex secundæ clâsis, cum octava, ut in Breviario.

ABSOLUT. GENERALIS.

Dominica infra Octav. Assumptionis B. Mariæ Virginis. In Festo S. Joachim Patris

eiusdem B. M. V. duplex major in Ord. nostr.

Omnia ut in Breviar. Romano.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

In Festo Sancti Augustini, Episcopi, & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris. Duplex secundæ clâsis, cum octava.

Ad Vesperas, Añã.

Lætare Mater nostra Jerusalem, quia Rex tuus dispensatorem strenuum, & civem fidelissimum de servitute Babylônis tibi redemit Augustinum. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis. 13. Añã. Augustini Mater devotissima, quem carne prius pepererat mundo, charitatis visceribus postmodum multo semine lacrymarum genuit Christo.

Añã. Distulit tamen diu Baptistini gratiam, quia tumens inani Philosophia, volèbat humana ratione comprehendere, quod pia mens vivacitate fidei nititur apprehendere. Añã. Surgens autem post multos circuitus errorum, circumibat civitatem per vicus & plateas quærendo verum animæ virum, pro quo ne moreretur, dignum judicaret mori, ut ejus semper inhareret amori. Añã. Inventus igitur à custodibus civitatis, & pallio vetustatis exutus (diligenter

ter pertractata cum illis veritate) quem desiderabat invenit, & castis ejus amplexibus ardentem inhaesit.

Capitulum. *Eccli. 50.*

ECce sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsiſit domum, & in diebus suis corroboravit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est: duplex aedificatio, & excelsi parietes templi.

Hymnus.

Magne Pater Augustine, Preces nostras suscipe,

Et per eas Conditori

Nos uniri sate,

Atque rege gregem tuum

Summum decus Praesulum.

Amatorem paupertatis

Te collaudant pauperes;

Affertorem veritatis

Amant veri iudices;

Frangis nobis favos mellis,

De scripturis disserens.

Quae obscura prius erant,

Nobis plana faciens;

Tu de verbis Salvatoris

Dulcem panem conficis,

Et propinas potum vitae

De Psalmorum nectare.

Tu de vita Monachorum

Sanctam scribis regulam,

Quam qui amant, & sequuntur,

Viam tenent regiam,

Atque tuo sancto ductu,

Redeunt ad patriam.

Regi regum salus, vita,

Decus, & imperium,

Trinitati laus & honor

Sit per omne saeculum,

Qui concives nos adscribat,

Supernorum civium. Amen.

V. Ora pro nobis beate Pater Augustine. *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Añã.

Adest nobis dies celebris, quo solutus nexu carnis sanctus Praesul Augustinus, assumptus est cum Angelis; ubi gaudet cum Prophetis, latatur cum Apostolis, quorum plenus spiritu, quae praedixerunt mystica, fecit nobis pervia, post quos secunda dispensandi verbi Dei primus refulsit gratia.

Oratio.

Deus, qui abditiora Sapientiae tuae arcana beato Patri Augustino revelando, & divinae charitatis flammam in ejus corde excitando, miraculum columnae nubis & ignis in Ecclesia tua renovasti: concede, ut ejus ductu mundi vortices feliciter transeamus, & ad aeternam promissionis patriam pervenire mereamur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Magnus Dominus, & laudabilis valde: * Qui de tenebris gentium lumen Ecclesiae suae vocavit Augustinum.

Psalm.

Psalm. Venite exultemus. 16.
Hymn. Magne Pater, et *in*pr.
 In primo Nocturno, Añã.

Apertuit Augustinus còdicem
 Apostòlicum, & conjéctis
 óculis ad primum capitulum
 legit: Induimini Dòminum
 Jesum Christum. Et statim
 quasi infusa luce securitatis,
 ab eo omnes dubietatis tene-
 bræ disflugerunt. *Psalm.* B e-
 tus vir qui non abiit, cum re-
 liquis, ut supra in Officio S. P.
 N. Petri Nolasi, 17. Añã.

Insinuavit ergo per litteras
 sancto viro Ambrosio præsens
 votum suum: & ut moneret,
 quid sibi de libris sanctis le-
 gendum esset, quò percipièn-
 dæ Christiænæ grátia aptior
 fieret, atque paratior. *Psalm.*
 Quare fremuerunt gentes.
 Añã At ille iussit Isaiam Pro-
 phetam: quod præ ceteris
 Euangélii, vocationisque gén-
 tium sit prænuntiátor apér-
 tior. *Psalm.* Dòmine, quid
 multiplicati. *Psalm.* Amavit eum
 Dòminus, & ornavit eum.
R. Stulam glóriæ induit eum.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 50.

ECce Sacerdos magnus,
 qui in vita sua suffulsi-
 domum, & in dièbus suis cor-
 roboravit templum. Templi
 etiam altitudo ab ipso fundata
 est, duplex adificatio &
 excelsi parietes templi. In diè-

bus ipsius emanaverunt putei
 aquarum, & quasi mare adim-
 pléti sunt supra modum. Qui
 curavit gentem suam, & li-
 beravit eam à perditione. Qui
 prævaluit amplificare civitatem,
 qui adéptus est glóriam
 in conversatióne gentis: & in-
 gréssum domus & atrii am-
 plicavit.

R. Invenit se Augustinus
 longè esse à Deo in regiòne
 dissimilitudinis, tamquam au-
 diret vocem Dei de excelsis:
 Cibus sum grándium: * Cresce,
 & manducabis me. *Psalm.*
 Nec tu me mutabis in te, sicut
 cibum carnis tuæ, sed tu mu-
 taberis in me. Cresce, & man-
 ducabis me.

Lectio ii.

Quasi stella matutina in
 medio nêbulæ, & qua-
 si Luna plena in dièbus
 suis lucet. Et quasi Sol reful-
 gens, sic ille effulsit in tem-
 plo Dei. Quasi arcus reful-
 gens inter nêbulas glóriæ, &
 quasi flos rosarum in dièbus
 vernis, & quasi lilia quæ sunt
 in transitu aquæ, & quasi
 thus redolens in dièbus æstâ-
 tis. Quasi ignis effulgens, &
 thus ardens in igne. Quasi vas
 auri sòlidum, ornatum omni
 lapide pretioso. Quasi oliva
 pullulans, & cyprissus in al-
 titudinem se extollens.

R. Sensit igitur, & expertus
 est,

est, non esse mirum, quòd palato non sano poena est panis, qui sano est suavis: *¶* Et óculis agris odiósa est lux, quæ puris est amabilis. *¶* Propter iniquitatem corripuisti hóminem, & tabescere fecisti sicut araneam animam ejus. Et óculis agris.

Lectio iii.

IN accipiéndo ipsum stolam glóriæ, & vestiri eum in consummatione virtútis. In ascensu altaris sancti, glóriam dedit sanctitatis amictum. In accipiéndo autem partes de manu sacerdotum, & ipse stans juxta aram. Et circa illum coróna fratrum: quasi plantatio cedri in monte Libano, sic circa illum steterunt quasi rami palmæ, & omnes filii Aaron in glória sua.

R. Tunc verò invisibilia Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspexit; sed aciem figere non valuit, quia non secum ferébat, nisi amantem memoriam: ** Et quasi olfacta desiderantem, quæ comedere nondum posset. ¶* Quid autem sacramenti haberet, Verbum caro factum est, nec suspicari quidem poterat. Et quasi. Glória Patri. Et quasi.

In secundo Nocturno, Añ.º.

Verúmtamen primam hujus lectionem non intelligens, totumque talem arbitrans, distulit repetendum exercitior

in dominico elóquio. *Psalm.* Cum invocarem. *Añ.º.* Inde ubi tempus advénit, quo nomen eum dare oportebat relicto rure, Mediolanum rémeans, baptizatus est à beato Ambrósio, fugitque ab eo sollicitudo vitæ præteritæ.

Psalm. Verba mea auribus. *Añ.º.* Nec satiabatur illis dièbus dulcedine mirabili, considerare altitudinem consilii divini, super salarem generis humani. *Psalm.* Domine Dominus noster. *¶* Eligit eum Dominus sacerdotem sibi. *R.* Ad sacrificandum ei hóstiam laudis.

Lectio iv.

Augustinus Pater ac Pastor noster inclytus, Tagaste in Africa honestis parentibus natus, ac puer docilitate ingenii aequales longè superans, brevi omnibus doctrina antecelluit. Adolenscens alienus à Christiána religione, Romam, deinde Mediolanum se contulit: ubi cum frequens Ambrósii Mediolanensis Episcopi esset auditor, ejus opera incensus studio catholice fidei, annos natus triginta tres ab ipso baptizatur. Reversus in Africam, cum religione vitæ sanctimoniam conjungens, à Valerio notæ sanctitatis Episcopo Hipponensi, Presbyter factus est. Quo tempore

re familiam instituit Religio-
sorum: quibuscum victu com-
muni, eodemque cultu utens,
eos ad Apostolicæ vitæ, doc-
trinæque disciplinam diligen-
tissimè erudièbat. Sed cum
vigèret Manichæorum hære-
sis, in qua etiam ipse aliquan-
dum fuerat, vehementius in il-
lam invehì cœpit: Fortuna-
rumque hæresiarcham confu-
tavit.

R. Itaque avidissimè legere
cœpit præ ceteris Apostolum
Paulum: * Et perierunt illæ
quæstiones, in quibus aliquan-
do visus est ei adversari testi-
monii Legis & Prophetarum
textus sermonum ejus. ¶ Et
apparuit una facies eloquio-
rum castorum, & exultare
cum tremore didicit. Et pe-
rierunt.

Lectio v.

HAc Augustini pietate
commotus Valerius, eum
adjutorem adhibuit Episcopâ-
lis Officii. Nihil illo fuit hu-
milis, nihil continentius.
Lectus ac vestitus moderatus,
vulgâris mensa, quam sem-
per sacra vel lectiōne, vel dis-
putatiōne condièbat. Tanta
benignitate fuit in pauperes,
ut cum non esset alia facul-
tas, sacra vasa frangeret, ad
eorum inopiam sustentandam.
Feminarum, & in eis forô-
ris & fratris filia, contuber-

nium familiaritatemque vitæ
vit: quippe qui diceret: Et si
propinquæ mulieres suspectæ
non essent, tamen quæ ad eas
ventitarent, posse suspiciōnem
efficere. Nullum finem fecit
prædicandi Dei verbum, nisi
gravi morbo oppressus. Hæ-
reticos perpetuò insectatus, &
coram, & scriptis, ac nullo
loco passus consistere: Afri-
cam à Manichæorum, Dona-
tistarum, Pelagianorum, alio-
rumque præterea hæreticô-
rum errore liberavit.

R. Immisit ergo Dominus
in mentem ejus, visumque est
ei bonum in conspectu ejus
pergere ad Simpliciānum: *
Qui ei bonus apparebat ser-
vus Dei: & lucèbat in eo grâ-
tia divīna. ¶ Audierat enim
quod à juventute sua devotissi-
mè Deo viveret, & verè sic
erat. Qui ei bonus.

Lectio vi.

TAm multa piè, subtili-
ter & copiosè scripsit,
ut Christiānam doctrinam má-
ximè illustrarit. Quem in pri-
mis secuti sunt, qui postea
Theologicam disciplinam via
& ratione tradiderunt. Wán-
dalis Africam bello vastanti-
bus, & Hippōnem tertium
jam mensem obsidentibus, in
febrim incidit. Itaque cum
discessum è vita sibi instare
intelligeret, Psalmos David,
qui

qui ad pœnitentiam pertainent, in conspectu p̄sitos profusis lacrymis legēbat. Solēbat autem dicere, neminem, etsi nullius sceleris sibi conficius esset, committere debere; ut sine pœnitentia migraret è vita. Ergo sensibus integris in oratione defixus, astantibus Fratribus suis Eremitis, quos ad charitatem, pietatem, virtutesque omnes erat adhortatus, migravit in cœlum. Vixit annos septuaginta sex, in Episcopatu ad triginta sex. Cujus corpus primum in Sardiniam delatum, deinde à Luitprando Longobardorum Rege magno pretio redemptum, Ticinum translatum est, ibique honorificè conditum.

✠ Volēbat enim conferenti astus suos, ut proferreret, quis aptus esset modus vivendi sic affecto, ut ipse erat, ad ambulandum in via Dei: * In qua alius sic, alius sic ibat. ✠ Displicēbat enim ei, quidquid agēbat in saculo præ dulcedine Dei, & decore domus ejus, quam dilēxit. In qua alius. Glória Patri. In qua alius.

In tertio Nocturno, Añā.

Flebat autem uberrimè in hymnis, & canticis, suavè sonantis Ecclesiæ vōcibus vehementer affectus. Psalm. Dō-

mine, quis habitabit. Añā. Voces igitur illæ influēbant auribus ejus, & eliquabatur veritas in cor ejus, & fluēbant lacrymæ, & benè illi erat cum illis. Psalm. Dōmine, in virtute. Añā. Adjunctus inde Alipio & Evodio, remeābat ad Africam, quarens quis eos ad benè vivendum locus haberet utilius; sed cum esset apud Ostia Tiberina, pia mater ejus defuncta est. Psalm. Dōmini est terra, & plenitudo ejus. ✠ Tu es sacerdos in ætérnum. ✠. Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in Monte, cap. 6.

Ostendit Dōminus fatuos esse judicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuētes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? id est; si vos, per quos

quos condiendi sunt quodammodo populi, metu persecutionum temporalium amiserunt regna caelorum: qui erunt homines, per quos a vobis error auferatur, cum vos elegerit Deus, per quos errorem auferat ceterorum?

R. Vulneraverat charitas Christi cor ejus, & gestabat verba ejus in visceribus, quasi sagittas acutas: * Et exempla servorum Dei, quos de mortuis vivos fecerat, tamquam carbones vastatores. Ascendenti a convalle plorationis, & cantanti canticum graduum, dederat sagittas acutas. Et exempla.

Lectio viii.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatur foras, & calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionem: sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior: sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in caelo est.

R. Accepta Baptismi gratia, positus apud Ostia Tiberina cum Matre sua, colloquebatur soli valde dulciter, & inhiabant ore cordis pariter in superna fluente fontis vitae: * Vilescibatque mundus iste

inter verba, cum delectationibus suis. v. Tunc ait illa filio: Nulla re jam delector in hac vita, cum te contempta felicitate terrena videam servum Dei. Vilescibatque. Gloria Patri. Vilescibatque.

Lectio ix.

VOS estis lumen mundi. Quomodo dixit superius sal terrae, sic nunc dicit, lumen mundi? Nam neque superius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis, & extinguendis putoribus, Apostolicum sallem Dominus misit. Et hic mandum non caelum, & terram, sed homines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli misit. Non potest civitas abscondi super montem posita: id est, fundata super insignem, magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

Post mortem matris reversus est Augustinus ad agros proprios, ubi cum amicis, jejuniis, & orationibus vacans, scribebat libros, & do-

docēbat indóctos. *Pſalm.* Dóminus regnâvit, cum reliquis.
 28. *Añã.* Compérta autem ejus fama, beátus Valérius Hipponensis Episcopus, eum à pópulo apprehénsus, ac sibi præsentátum, licèt invitum, Presbyterum ordinâvit. *Añã.* Factus ergo Présbyter, Monastérium Monachórum mox instituit, & cœpit vivere secundùm régulam sub sanctis Apóstolis constitútam. *Añã.* Sanctus autem Valérius ordinátor ejus exultábat ubérius, hóminem sibi talem datum divinitus, qui in doctrína sana ædificáre Ecclésiám esset idóneus. *Añã.* Eódem témpore Fortunátus Présbyter, Manichæórum versútia plúrimos seducēbat, quem sanctus Augustínus in convéntu ómnium disputans públicè superâvit.

Capitulum. Eccli. 50. a

ECce facérdos magnus, qui in vita sua sustúlsit donum, & in diébus suis corroborávit templum. Templi etiám altitúdo ab ipso fundáta est; duplex ædificátió, & excélsi parietes templi.

Hiarius.

Magister Orbis máxime,
 Qui mente clara cælitus
 Scrutáris inscrutábile
 Trini Dei mystérium.
 Ecclésiæ Sol spléndide,
 Ardóre cujus igneo

Solvúntur imbres criminum
 Nubes fugántur hæresum.
 Scriptis refútas Arii,
 Manétis orta dógmata,
 Donáti & atra schísinata
 Verbo poténite dissipas.
 Per te subáctis hóstibus
 Christi triúmphat Grátia,
 Et veritátis fulmine
 Anguem Británnum cón-
 teris.

Quæcúmque monstra protu-
 lit

Orcus, quot inde próferet,
 Libris représsa cóncidem,
 Quibus Fides innítitur.
 Te jure solitúdi-
 nes
 Exuberántes Mónachis;
 Et restitúti prædicant
 Normæ priori Clerici.
 Fove præcántes Trinitas,
 Ex Patre Verbum, Charitas
 Quos Patris ardor éclidit,
 Amóris auge frúctibus.
 Amen.

V. Ora pro nobis beate Pa-
 ter Augustíne. *R.* Ut digni ef-
 ficiámur promisióibus Chri-
 sti.

Ad Benedíctus. Añã.
 In diébus ejus obséssa est Ci-
 vitas Hipponénsis ab exérci-
 tu Barbarórum, inter quæ
 mala fuérunt Augustíno læ-
 crymæ suæ panes die ac noc-
 te: atque sub hoc événtu ad
 extrémam horam véniens,
 obdormívit in pace.

Oratio.

DEus, qui abditiora sapientia tua arcana beato Patri Augustino revelatio, & divinae charitatis flammam in ejus corde excitando, miraculum columnae nubis & ignis in Ecclesia tua renovandam: concede, ut ejus ductu mundi vortices feliciter transimus, & ad aeternam promissionis patriam pervenire mereamur. Per Dominum nostrum.

Et sit commem. S. Hermis Martyr. hoc loco tantum. Añã. Qui odit animam suam. *Ps.* Justus ut palma. 69.

Oratio.

DEus, qui beatum Hermitem Martyrem tuum virtute constantiae in passione corroborasti: ex ejus nobis imitatione tribue, pro amore tuo prospera mundi despiciere, & nulla ejus adversa formidare. Per Dominum.

Ad Tertiam, Añã.

Comperita autem. Capitulum: ecce sacerdos magnus, ut supra.

R. brev. Amavit eum Dominus, * Et ornavit eum. Amavit. *Ps.* Stolam gloriae induit. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit. *Ps.* Elègit eum Dominus sacerdotem sibi. *R.* ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam, Añã. Factus ergo Presbyter.

Capitulum. *Eccli.* 50. a

IN diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, & quasi mare adimpleri sunt supra modum. Qui curavit gentem suam, & liberavit eam a perditione.

R. brev. Elègit eum Dominus, * Sacerdotem sibi. Elègit. *Ps.* Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem sibi. Gloria Patri. Elègit. *Ps.* Tu es Sacerdos in aeternum. *R.* Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam, Añã.

Eodem tempore.

Capitulum. *Eccli.* 50. a

Quasi stella matutina in medio nebulae, & quasi Luna plena in diebus suis lucet, & quasi Sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

R. brev. Tu es sacerdos, * In aeternum. Tu es. *Ps.* Secundum ordinem Melchisedech. In aeternum. Gloria Patri. Tu es sacerdos.

Ps. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *R.* Et ostendit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis, Añã. Post mortem matris; cum reliquis de Laudib. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis. 13. & loco ultimi,

Psalm.

Psal. 131.

Memento Dómine David, * & omnis mansuetudinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatióem.

Et réquiem temporibus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum; * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrabitur eam; * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quóniam elêgit Dóminus Sion: * elêgit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elegi eam.

Viduas ejus benedicere benedicam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári; * & sancti ejus exultatióem exultabunt.

Illuc prodúcám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióem: * super ipsum autem efflorébit sanctificatió mea.

Capitulum, Hymnus, & ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Añã.

Hódie gloriósus Pater Augustínus, dissolúta hujus habitatiónis domo, domum non manufáctam accépit in cœlis, quam sibi cooperánte Deo grátia, manu, lingua fabricávit in terris: ubi quod janstitivum, gustat æternum, decorátus una stola, securusque de réliqua.

Deinde fit commemoratióne Sancti Joannis Baptistæ.

Añã. Missó Heródes Episcopatóre, præcépit amputári caput

put Joánnis in cárcere : quo audito , discipuli ejus venérunt , & tulérunt corpus ejus , & posuérunt illud in monumento.

V. Glória & honóre coronásti eum Dómine. R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris & Mártiris tui , quæsumus Dómine , veneránda festívitás , salutáris auxilií nobis præstet efféctum. Per Dóminum.

Postea Sanctæ Sabinæ Márt.

Añã. Símile est regnum cœlorum. V. Spécie tua. 50.

Oratio.

Deus , qui inter cætera potentíæ tuæ mirácula , étiam in sexu fragíli victóriam martyrii contulísti : concede propítius ; ut qui beátæ Sabinæ Martyris tuæ natalítia cólimus , per ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum nostrum.

DIE XXIX. AUGUSTI.
Secundá die infra Octávam sive de Festo Decollationis S. Joánnis Baptístæ , Duplex , ut in Breviario cum nona Lectioe S. Sabinæ Martyris.

In Laudibus sive commemoratio Octavæ , & S. Sabinæ Martyris.

In Secundis Vesperis à Capitulo sit de sequenti Festo , cum commemoratione Decollationis , & Octavæ , & Ss. Felicis , & Adaláudi Martyrum.

DIE XXX. AUGUSTI.

Tertía die infra Octávam sive de Festo S. Rosæ Virginis Lirianæ , Duplex , ut in Breviario , cum Commemoratione Octavæ in Laudibus , & Ss. Martyrum Felicis , & Adaláudi , de quibus legitur nona Lectio in Martyro.

Vesperæ de S. Raymundo Nonnato Cardinali , & Confessore cum commemoratione precedentis Festi tantum.

DIE XXXI. AUGUSTI.

IN FESTO

S. RAYMUNDI NONNATI

CONFESSORIS, ORDINIS NOSTRI,

S. ROMANÆ ECCLESIAE CARDINALIS,

DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS, CUM OCTAVA.

Ad Vesperas, Añã. Ego libentissimè impendam, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dóminus; cum reliquis. 13.

Capitulum. *Isai. 44. n. 2.*

Udi Jacob serve meus, & Iraël quem elegi: Hæc dicit Dóminus faciens, & formans te ab útero auxiliátor tuus: noli timere serve meus Jacob, & rectissime, quem elégi.

Hymnus.

DIve, qui matris látere ex apérto

Raptus extinctæ sólita abfuisi

Lege nascéndi, insólita datúrus

Lúmina vitæ.

Jure Nonnátus pópulo vocáris,

Namque cæléstes habitáre vísus

Móribus sedes, méritò negáris

Incola terræ.

Sed Raymúndi tulit ille nomen;

Quippe virtátum rádiis per orbem

Sparsit, & mundus fuit, atque sanctis

Móribus infons.

Qualis in vitæ stádio futúrus,

Edidit primis puer usque ab annis:

Semper indúlgens précibus, sacrátque

Fusus ad aras.

Ut sibi Virgo génitrix, magistra,

Callis, exémpplar, clypeus, patróna

Esse dignètur, gémitu perenni

Si

Sidera pulsat.

Hæc Redemptorum jubet ag-
gregari

Cœtui, nuper cui Virgo
mirum,

Semper humanos miserata
questus,

Præbuit ortum.

Semper æterno sit honor Pa-
renti,

Filio æternum decus, ex
utrôque

Quique procedit celebrê-
tur omni

Spiritus ævo. Amen.

¶ Tu possedisti renes meos.

℞. Suscepisti me de útero
matris meæ.

Ad Magnificat, Añã.

De ventre matris meæ tu es
protector meus: in te cantatio
mea semper: tamquam
prodigium factus sum mul-
tis, & tu adjutor fortis.

Oratio.

DEus, qui in liberandis
fidelibus tuis ab impiõ-
rum captivitate, beatum Ray-
mundum Nonnatum Confes-
sorem tuum mirabilem esse-
cisti: ejus nobis intercessiõne
concede; ut à peccatorum
vinculis absoluti, quæ tibi
sunt placita, liberis mentibus
exequamur. Per Dõminum.

Deinde sit commemoratio
Sanctæ Rosæ Virginis.

Añã. Veni sponsa Christi.

¶ Diffusa est gratia. 64.

Oratio.

BONõrum omnium largi-
tor omnipotens Deus,
qui beatam Rosam calèstis
gratiæ rore præventam, vir-
ginitatis & patientiæ decore
Indis florèscere voluisti: da
nobis famulis tuis; ut in odõ-
rem suavitatis ejus currentes,
Christi bonus odor effici me-
reámur. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium:
Laudemus Deum nostrum: *
In charitate Sancti Raymun-
di. Psalmus. Venite exultê-
mus. 16.

Orationis.

Pennis amoris excitus,
Quas nulla frænant æquo-
ra,

Ad Barbarõrum littora
Servus Mariæ navigat.
Captiva solvit agmina,
Quæ pressa vinculis inge-
munt:

Dum deficit pecunia,
Se libere dat pignori.
Ut eximat discrimine
Salutis almæ próximos,
Sui libenter prodigus,
Fit charitatis victima.
Legis nefandæ plurimos
A servitute liberat,
Pendens è ligno Crucis
Divinitatem prædicans.
Tormenta ridet hõrrida,
Longaque morte jubilat,
Dum lãbia claudit impium
Sere lignum ferreæ.

Gliscénte fama Póntifex
 Virtúte tam clara virum
 Inter Duces Ecclésiæ
 Ostro niténtes ággregat.
 Uní supérno glória,
 Trinòque Persónis Deo,
 Quí per Raymúndi preces
 Nos á reátu liberet. Amen.

In primo Nocturno, Añã.

In lege Dómini meditabátur
 die ac nocte , ut fructum
 suum daret in rémpore suo.

Psalm. Beátus vir qui non
 ábiit in consilio impiórum,
 cum reliquis , ut supra in Of-
 ficio S. P. N. Petri Nolasci.

17. Añã. Da mihi fédiúm
 tuárum assisfricem Sapiéntiam,
 & noli me reprobáre á púeris
 tuis. Psalm. Quare fremué-
 runt Gentes. Añã. Aquæ
 multæ non potuérent extin-
 guere charitátem , nec flúmi-
 na óbrent illam. Psalm. DÓ-
 mine quid multiplicáti sunt.
 ¶ In te confirmátus sum ex
 útero. ¶ De ventre matris
 meæ tu es protéctor meus.

De Isáia Prophéta.

Lectio i.

Cap. 43. num. 1. & seq.

HÆc dicit Dóminus, creans
 te Jacob , & formans te
 Ísraël : Noli timére , quia red-
 emi te , & vocavi te nómine
 tuo : meus es tu. Cúm tran-
 sieris per aquas , tecum ero,
 & flúmina non opérient te:
 cúm ambulaveris in igne , non

comburêris , & flamma non
 ardébit in te. Quia ego Dó-
 minus Deus tuus sanctus Ís-
 raël Salvátor tuus , dedi pro-
 pitiationem tuam Ægyptum,
 Æthiópiam , & Saba pro te.
 Ex quo honorábilis factus es
 in óculis meis & gloriósus:
 ego diléxi te , & dabo hómi-
 nes pro te , & pópulos pro
 ánima tua. Noli timére , quia
 ego tecum sum : ab Oriente
 addúcam semen tuum , & ab
 Occidénte congregábo te. Di-
 cam Aquilóni : Da ; & Aus-
 tro : Noli prohibère : affer fi-
 lios meos de longínquo , &
 filias meas ab extrémis terræ.
 Et omnem , qui invocat no-
 men meum , in glóriam meam
 creávi eum , formávi eum , &
 feci eum. Educ foras póp-
 ulum cæcum , & óculos habén-
 tem ; surdum , & aures ei sunt.

¶ Confitêbor tibi , quia ter-
 ribíliter magnificátus es : *
 Mirabilia ópera tua , & ánima
 mea cognóscit nimis. ¶ Quia
 tu possedisti renes meos : sus-
 cepisti me de útero matris
 meæ. Mirabilia.

Lectio ii.

Cap. 44. vers. 1. & seq.

ET nunc audi Jacob ser-
 ve meus , & Ísraël quem
 elégi : Hæc dicit Dóminus fá-
 ciens & formans te , ab útero
 auxiliátor tuus : noli timére
 serve meus Jacob , & rectíssi-
 me,

Lectio iij.

me, quem elégi. Effundam enim aquas super sitiéntem, & fluenta super áridam: effundam spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. Et germinábant inter herbas, quasi fálices juxta præterfluéntes aquas. Ille dicit: Dómini ego sum: & ille vocábit in nómine Jacob: & hic scríbet manu sua: Dómino: & in nómine Irael assimilábitur. Hæc dicit Dóminus Rex Irael, & Redemptor ejus Dóminus exercituum: Ego primus, & ego novísimus, & absque me non est Deus. Quis similis mei? Vocet, & annúntiet: & órđinem expónat mihi, ex quo constitui pópulum antiquum: ventúra & quæ futúra sunt annúntient eis. Nolite timère, neque conturbémíni: ex tunc audire te feci, & annuntiávi: vos estis testes mei. Numquid est Deus absque me, & formátor quem ego non nóverim?

R. Emitte Dómine sapiéntiam de sede magnítudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. * Ut sciam quid acceþtum sit coram te omni tempore. † Da mihi Dómine sedium tuórum assitricem sapiéntiam. Ut sciam.

MEménto horum Jacob, & Irael, quóniam servus meus es tu: formávi te, servus meus es tu Irael, ne obliviscáris mei. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quasi nébulam peccáta tua: revértere ad me, quóniam redémi te. Laudáte cæli, quóniam misericórdiam fecit Dóminus: jubiláte extrémá terræ, resonáte montes laudatiónem, saltus & omne lignum ejus: quóniam redémit Dóminus Jacob, & Irael gloriábitur. Hæc dicit Dóminus Redemptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego sum Dóminus, faciens ómnia, extendens cælos solus, stabiliens terram, & nullus mecum. Irrita faciens signa divinórum, & arólos in furórem vertens. Convértens sapiéntes retrórsus: & sciéntiam eórum stultam faciens. Súscitans verbum servi sui, & consílium nuntiórum suórum complens. Qui dico Jerúsalem: Habitáberis: & civitatibus Juda: Edificabímíni, & desérta ejus suscitábo. Qui dico profúnda: Desoláre, & flúmina tua aréficiam.

‡ Réddidit Dóminus Raymándo mercédem labórum suórum: * Et dedúxit illum in via mirábili. R. Justum de-

charitâte præsertim erga Christiânos , qui sub potestâte Paganorum miseram in captivitate vitam degébant. Hos ut redimeret , in Africam missus , cum jam multos à servitute liberasset , ne consumpta pecunia , aliis item in próximo abnegandæ fidei discrimine constitutis deesset , se iptum pignori dedit : sed cum ardentissimo salutis animarum desiderio succensus , plures Mahometânos suis concionibus ad Christum converteret , in arctam custodiam à barbaris conjectus , variisque suppliciis cruciatus , mox labiis perforatus , & sera fœrea clausis , crudèle martyrium diu sustinuit.

R. Omnia facio propter Evangelium , ut particeps ejus efficiar : * Charitas enim Christi urget nos. *ψ.* Omnia sustineo propter electos , ut & ipsi salutem consequantur , quæ est in Christo Jesu cum gloria cælesti. Charitas.

Lectio vi.

OB hæc & alia fortiter gesta , sanctitatis ejus fama longè latèque diffusa est : qua permotus Gregorius Nonus , in amplissimum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium collegium Raymundum adserpsit ; sed vir Dei in ea dignitate ab omni pom-

pa abhorrrens , religiosæ humilitatis tenacissimus semper fuit. Romam verò pergens , statim ac Cardonam pervenit , extremo morbo confectus , Ecclesiasticis Sacramentis muniri summis precibus postulavit. Cumque morbus ingravesceret , & sacerdos diutius tardaret , Angelorum ministerio , sub specie Religiosorum sui Ordinis apparentium , salutari viatico refectus fuit. Quo sumpto , & gratiis Deo peractis , migravit ad Dominum , Domínica última Augusti , anno millésimo ducentésimo quadragesimo. Mortui corpus , cum circa locum sepulturæ contentio orta esset , arcæ inclusum , & mula cæcæ impositum , ad sacellum sancti Nicolai Dei nutu delatum fuit , ut ibi tumularètur , ubi prima jecerat sanctioris vitæ fundamenta. Illic constructo sui Ordinis Cœnôbio , à confluentibus voti causa ex universa Catalonia fidelibus populis honoratur , variis miraculis & signis gloriosus.

R. Si immolor supra sacrificium , & obsequium fidei vestræ , gaudeo , & congratulor omnibus vobis : * Id ipsum autem & vos gaudete , & congratulamini mihi. *ψ.* Quotidie morior per vestram gloriam , fratres , quam habeo in

Christo Jesu Domino nostro, Id ipsum. Glória Patri. Id ipsum.

In tertio Nocturno, Añã.

Cibavit illum Dominus panem vitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. *Psalm.* Domine quis habitabit, Añã Desiderium cordis ejus tribuisti ei Domine: & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. *Psalm.* Domine in virtute tua. Añã. Accipit benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo. *Psalm.* Domini est terra. *Ps.* Satiavit Dominus animam inane. *R.* Et animam esurientem satiavit bonis.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 10. n. 16.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis

Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

ID significatur, cum dicitur: Ego mitto vos sicut oves in medio luporum: Nolite animo esse dejecto: mittementi mihi credite, hac re præcipue invictos vos esse futuros. Deinde ut aliquid à se ipsis conferant, nec omnia videantur esse à gratia, nec

frustra, & alièna solùm virtute coronari astimentur; adjectit: Efficiamini ergo prudentes ut serpentes, & simplices sicut columbæ. Sed quid poterit nostra prudentia in tot tantisque periculis efficere? Aut qualiter poterimus tantis agitati fluctibus prudenter quippiam providere? Quid enim sibi prodesse poterit ovis, etiamsi omnium ovium sensum accumulaverit, cum in medio tam multorum conversetur luporum? Aut quid emolumenti columba consequetur, etiamsi fuerit simplicissima, cum eam undique truculentissimi accipitres invadant? In his quidem, quæ carent ratione, nihil; in vobis verò plurimum.

R. Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * Quando veniam, & apparebo ante faciem Dei. *Ps.* In voce exultationis & confessionis sonus epulantis. Quando veniam.

Lectio viii.

Sed inspiciamus quam prudentiam querit: serpentis certè prudentiam imitari cohortatur. Nam quemadmodum serpens totum se ipsum tradit, nec minimum curat si corpus inciditur, donec caput suum integrum servet: eodem tu quoque modo, præter

ter fidem cetera perdere non cures : profundas universam tuam pecuniam, tradas corpus, vitæ ipsi, si opus est, minimè parcas, dummodo fidem serves, quæ caput & radix est; quæ servata, etiam si omnia perdas, omnia tamen rursus majori cum magnificentia recuperabis : idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudentes solum, sed ambo hæc in unum commiscuit, ut in præcipuam virtutem simul vertantur. Et prudentiam quidem serpentis adhibere te jubet, ne velis vulneribus atque periculis principalissima membra objicere. Simpliciter verò columbæ, ne injuriatus ulciscaris, aut ad punitiõnem insidiantes abducas : nihil enim tibi prudentia præderit, nisi hæc simplicitas adjiciatur.

R. O Raymundum mirabilem! qui proximus morti, ministerio Angelorum pane cæli recreari meruisti : * Ora pro nobis Dominum, alleluia. V. O sidus, o decus familiae Virginis matris. Ora pro nobis. Gloria Patri. Ora pro nobis.

Lectio ix.

Perpènde qualiter exactè nos admonet, quia perfectos undique esse oportet, ut neque periculis animus

dejiciatur, neque ab ira efferratur : idcirco dicebat : Cavete ab hominibus, tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos, & ad præsidēs, & ad reges ducemini propter me in testimonium illis, & gentibus. Ita ubique ad vigilandum eos animo præparat, afflictiones quidem ipsis tribuendo, affligere autem posse ceteris permittendo, ut tu ex hoc discas in afflictionibus esse victoriam, & præclara hinc statui trophæa. Non enim dixit, ludamini cum illis, & concertate, & contra insidiantes insurgite; sed ad ultimas afflictiones, atque pericula venietis. O admirabilem dicentis virtutem! O sublimem audientium philosophiam!

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

EGo libentissimè impendam, & superimpendar ipse pro animabus vestris. Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. 28. Añã. Postuerunt ori meo custodiam, & super labia mea signaculum certum. Añã. Dedit mihi Dominus linguam mercèdem meam, & in ipsa laudabo eum. Añã. Qui spontè obtulistis de Israël animas vestras ad pe-

periculum, benedicite Dómino. Añã. Cantate Dómino, laudate Dóminum; liberavit animam páuperis de medio malórum.

Capitulum. *Isai. 44. n. 2.*

Audi Jacob serve meus, & Israël quem elégi; Hæc dicit Dóminus faciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus: Noli timere serve meus Jacob, & recússime, quem elégi.

Hymnus.

O Ter beate, cui facti
Divina dona Córporis,
Quo nos Redemptor súl-
citat,

Chorus ministrat Cælitum.

Tardat Sacerdos última
Quæsitus hora, præbeat
Ut alma vitæ múnera
In mortis atræ prælio.

En veste amícti cándida,
Quam Crux venústat cón-
color,
Scuto in rubenti déferunt
Cæléste munus Angeli.

O grata cælo firmata,
Quæ non abhórrent prin-
cipes

In gaudiórum régia
Adstare suéti Númini.

Vitæ refectus pábulo,
Palmis onústus, lílio
Ornátus, arces síderum
Felix Raymúndus petit.

Porténta lítes dirimunt,
Quas inter urbes plúrimas,

Intamináti córporis
Vota excitárum ánxia.
Uni supérno glória,
Trinòque perónis Deo,
Qui per Raymúndi preces
Nos à reatu liberet. Amen.
ψ. Cor meum, & caro mea
R. Exultavérunt in Deum
vivum.

Ad Benedictus, Añã.

Angelórum esca nutritísti pó-
pulum tuum, & parátum pa-
nem de cælo præstitísti illis
sine labóre, omne delectamén-
tum in se habentem, & omnis
sapóris suavitatem, alleluia.

Oratio.

Deus, qui in liberándis
fidélibus tuis ab impió-
rum captivitate, beátum Ray-
múndum Nonnátum Confes-
sorem tuum mirabilem effe-
císti: ejus nobis intercessióne
concède; ut à peccatórum
vinculis absoluti, quæ tibi
sunt plácita, liberis ménibus
exequámur. Per Dóminum
nostrum.

Ad Tertiam, Añã. Posue-
runt ori meo. Capitulum. Au-
di Jacob serve meus, ut *supr.*
R. breve. In te confirmátus
sum, * Ex útero. In te confir-
mátus. *ψ.* De ventre matris
meæ tu es protectór meus. Ex
útero. Glória Patri. In te con-
firmátus. *ψ.* Própter te morti-
ficámur tota die. *R.* Estimá-
sumus sicut oves occisiónis.

Ad

Ad Sextam, Añã. Dedit mihi Dóminus.

Capitulum. 2. ad Cor. cap. 4.
n. 8. 9. & 10.

IN omnibus tribulatiõnem patimur, sed non angustiamur: aperiãmur, sed non destituimur: persecutiõnem patimur, sed non derelinquimur: desicimur, sed non perimus: semper mortificatiõnem Dómini Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.

R. breve Propter te mortificamur, * Tota die. Propter te. *Ps.* Æstimati sumus sicut oves occisiõnis. Tota die. Glória Patri. Propter te. *Ps.* Satiãvit Dóminus animam inãnem. R. Et animam esuriẽntem satiãvit bonis.

Ad Nonam, Añã. Cantate Dómino.

Capitulum. *Ecclesiast.* 15.
num. 3. & 4.

Cibabit illum pane vitæ & intellẽctus, & aqua sapiẽntiæ salutãris potabit illum: & firmabitur in illo, & non flectetur: & continẽbit illum, & non confundetur: & exaltabit illum apud proximos suos.

R. breve Satiãvit Dóminus
* Animam inãnem. Satiãvit.

Ps. Et animam esuriẽntem satiãvit bonis. Animam inãnem. Glória Patri. Satiãvit. *Ps.* Cor meum, & caro mea. R. Exultaverunt in Deum vivum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ps. Cor meum, & caro mea
R. Exultaverunt in Deum vivum.

Ad Magnificat, Añã.

O Beatum Raymundum! qui totis viscẽribus dilẽxit Christum: & in suæ charitatis exemplum, seipsum pro captivis dare non dubitavit. O beata anima, quam & si gladius persecutorum non abstulit, meritum tamen martyrii non amisit.

Oratio. Deus; qui in liberandis.

Et sic commemorat. S. Ægidii Abbatis, Añã. Similabo eum viro sapiẽnti, qui adificavit domum suam supra petram. *Ps.* Amavit eum Dóminus, & ornavit eum. R. Stollam glóriæ induit eum.

Oratio.

Intercẽsio nos, quãsumus Dómine, beati Ægidii Abbatis commendet: ut quod nostris mẽritis non valẽmus, ejus patrociniõ assequamur.

Deinde Ss. Duodecim Fratrum Martyrum. Añã. Istõrum est enim. *Ps.* Lætãmini in Dómino. 69.

Ora-

Oratio.

FRatérna nos , Dómine, Martyrum tuórum coróná latificet : quæ & fidei nostræ præbeat incrementa virtútum , & multiplici nos suffragio consolétur. Per Dóminum.

Infra Octavam omnia dicuntur sicut in die festo, præter Lectiones, quæ in primo Nocturno leguntur de Scriptura occurrente ; in aliis verò Nocturnis, prout infra assignantur, tam pro tota Octava, quam pro Officio semiduplici per annum, semel in mense recitando.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam
Sancti Raymundi
Nonnati.

Pro mensibus Januarii, &
Februarii.

In secundo Nocturno.

Lectiones : Sermo Sancti
Joannis Chrysoſtomi. Beati
Raymundi Nonnati dies, ut
in secunda die infra Octavam
S. P. N. Petri Nolasci. 34.
Responsoria ut supra.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secun-
dum Matthaum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore : Dixit Je-
sus discipulis suis : Ecce

ego mitto vos sicut oves in
medio luporum. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis
Chrysoſtomi.

Homil. 34. in Matth. longè
post init.

Sic dicere videtur : Nolite
turbári, si, cum vos inter
lupos mitto, tanquam oves,
& colúmbas esse júbeo. Nam
& si possum contrárium quo-
que præstare, & non permit-
tere ut grave aliquid patiámi-
ni, nec lupis tanquam oves
subjeçti sitis, sed efficere ut
leónibus terribilióres evadá-
tis : tamen sic expedit fieri
hoc & vos quoque illustrió-
res faciet, & meam declara-
bit virtutem. Sic enim postea
dixit Paulo : sufficit tibi grá-
tia mea : nam virtus in infir-
mitate perficitur. Ipse igitur
vos, ut tales essetis, feci.

R. Sitivit ánima mea. 184.

Lectio viii.

Quod si rebus ipsis id ita
fieri videre desideras,
lege Actuum Apostolò-
rum librum : perspicias profec-
tò, cum sæpe Judæorum pó-
pulus in Apóstolos insurrexe-
rit, ac dentes exacuerit, illos,
colúmbæ simplicitatem imi-
tando, & cum decéti mo-
déstia respondéndo, iram ip-
sòrum superasse, furòrem ex-
tinxisse, impetum retardasse.
Nam cum illi dicerent : Non-
ne

re præcipiēdo præcepimus vobis, ne docerētis in nōmine isto? quamvis innūmera possent edere miracula, nihil tamen asperum neque dixerunt, neque fecerunt; sed summa cum mansuetūdine respondentes, dicebant: Si iustum dēt, vos audire magis quam Deum, iudicāte. Perspexisti simplicitatem columbæ; vide nunc serpentis prudentiam. Non enim possumus, inquirunt, nos quæ vidimus & audivimus, non loqui.

¶ O Raymūndum. 185.

Pro sancto Ægidio Abbate.

Lectio ix.

ÆGidius Atheniēnsis regiae stirpis, à prima aetate divinis litteris, & charitatis officiis ita deditus fuit, ut nihil præterea curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium in pauperes erogavit: quin etiam tunicam exiit, ut agrorum egentem tegeret; qua ille indatus statim convaleuit. Sed multis deinceps clarior miraculis, timens sui nominis celebritatem, Arelatem ad beatum Casarium contendit: à quo post biennium discēdens, secessit in eremum: ubi diutius herbaram radicibus & cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quæ cer-

va, insequentibus quodam die canibus regis, cum in antrum Ægidii refugisset, Gallicæ Regem impulit, ut ab eo summis precibus peteret, ut in loco speluncæ monasterium extrui pateretur. Cujus administrationem flagitante rege, invitatus suscepit: eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in cælum.

Te Deum laudamus. 27.

Si autem per annum non occurrat Lectio nona dicenda de aliquo sancto Simplicio, in tertio Nocturno, Lectiones dicuntur prout habeantur in die festo.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ S. Augustini.

Deinde S. Ægidii Abbatis.

Añā. Euge serve bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ¶. Et ostendit illi regnum Dei. Oratio. Intercēssio, ut supra.

Postea Ss. Duodecim Fratrum Martyrum. Añā. Vestri capilli capitis. ¶. Exultabunt.

71. Oratio. Fraterna nos. 188.

In secundis Vesperis à Capitulo fit de S. Stephano Confes. cum commemoratio Octavar. S. Raymundi, & S. Augustini.

In Hispania Vesperæ dicuntur de S. Antonino Martyre cum commemor. Octav. S. Raymundi, & S. Augustini.

DIE II. SEPTEMBRIS.

Tercia die infra Octavam Sancti Raymundi Nonnati.

Fit Officium de S. Stephano Hungariæ Rege Confel. semidup. ut in Breviario.

In Laudibus fit commemorat. Octavæ S. Raymundi Nonnati, & Sancti Augustini.

In secundis Vesper. à Capitulo fit de Octava Sancti Raymundi Nonnati, cum commemorat. Sancti Stephani, & Sancti Augustini.

In Hispania fit Officium de S. Antonino Martyr. ut in proprio Ss. Hispan. cum commemor. Octavarum in Laudibus.

In secundis Vesper. fit commemorat. S. Stephani Confel. & Octav. S. Raymundi, & S. Augustini.

Pro mensibus Martii, & Aprilis.

In secundo Nocturno.

Lectiores. De Sermone S. Joannis Chrysostomi. Ad hanc beatam requiem, ut in tertia die infra Octavam S. P. N. Petri Nolasci. 37.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua. De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Unde supra.

CUM Dominus omnem sollicitudinem à discipulorum cordibus egerit, & ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis secularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo, atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequerentur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Prætereà, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

℞. Sitavit anima mea. 184.

Lectio viij.

JAM verò, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mit-

re-

teret, una indútos túnica, sine calceis, absque virga, & absque zona, & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hęc dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam próferens, etiam sic cuntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum; (neque verò ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam colubæ simplicitatem) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

R. O Raymundum. 185.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabilius est mentem adversariorum commutare, & animum in diversum transferre, quam illos occidere: præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longè diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quantum oves fuerimus, vincimus: etiam si mille circumstent lupi, superamus, & victores

fumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastorem auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pastit.

Te Deum laudamus. 27.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Octavam S. Raymundi Nonnati.

Pro mensibus Maii, & Junii.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Joannis Chrysostomi. Quantum autem sit, ut in quarta die infra Octavam S. P. N. Petri Nolasci, 40.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Can. 10. in Matth. circa med.

INstructos nos serpentis prudentia monet esse oportere. Hunc, antequam Adam traduceret, jam sapientem Genesis nuncupavit, & prudentiam ejus malignantis consilii ordine docuit. Primum enim animam sexus mollioris aggressus est, spe deinde illéxit, & communionem immortalitatis spopondit: & per hac tanta præmia, opus consilii & voluntatis suæ gessit. Pari

igi-

igitur opportunitate introfpecta uniuscujusque & natura & voluntate, verborum adhibenda prudentia est: spes bonorum futurorum revelanda, & caelestia perfectae fidei praemia proferenda.

R. Sitivit anima mea. 184.

Lectio viii.

ET quod ille mentitus est, nos predicemus ex vero, secundum sponfionem Dei, Angelis similes futuros esse qui credent: ut mentes plerumque faciles & absolutas, circumfiventibus licet lupis & haereticis, promissis regnorum caelestium occupemus, & rerum fidem serpentis prudentiam, columbae simplicitate tradamus.

R. O Raymundum. 185.

Lectio ix.

Monet etiam traditis abesse oportere curam responsionis, sed expectandum potius quid spiritus Dei suggerat. Quia fides nostra omnibus praecipis divinae voluntatis intenta, ad responsionem scientiae instruatur: in exemplo habentes Abraham cui, postulato ad hostiam Isaac, non defuit aries ad viciniam.

Te Deum laudamus. 27.

Si autem per annum occurrat nona Lectio dicenda de sancto Simplicio, Lectio nona

conjugatur cum Octava, & sumitur Lectio.

In Laudibus fit commemoratio Octavae S. Augustini.

Vespere de die Octavae S. Augustini, cum commemoratio S. Raymundi Norvici.

In Hispania fit Officium de Sancto Stephano Hungarico Rege Confes. Semidup. ut in Prociis. (sunt hieri) & in Laudibus fit commemoratio utriusque Octavae.

Vespere de die Octavae Sancti Augustini, cum commemoratio Sancti Stephani, & Sancti Raymundi.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Octava S. Augustini Episcopi. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festo, praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatum Patrem Augustinum Ecclesiae tuae in exponendis sacrae Scripturae mysteriis, Doctorem optimum & electum Antistitem providisti: da nobis quaesumus, ejus semper & doctrinis instrui, & oratione fulciri. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

in primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 14. e*

BEatus vir, qui in sapientia morabitur, & qui in justitia sua meditabitur, & in sen-

Sensu cogitabit circumspectiōnem Dei. Qui excogitat vias illius in corde suo, & in absconditis suis intelligens, vadens post illam quasi investigator, & in viis illius consistens: qui respicit per fenestras illius, & in januis illius audiens: qui requiescit juxta domum illius, & in parietibus illius figens palum statuet casulam suam ad manus illius, & requiescent in casula illius bona per ævum: statuet filios suos sub tégmine illius, & sub ramis ejus morabitur. Protegetur sub tégmine illius à fervore, & in glória ejus requiescet.

R. Invenit se Augustinus. 169.

Lectio ii. Cap. 24. c

Qui implet quasi Phison sapiētiā, & sicut Tigris in diēbus novorum. Qui adimplet quasi Euphrates sensum: qui multiplicat quasi Jordānis in tempore mēsis. Qui mittit disciplinā sicut lucem, & assistens quasi Gehon in die vindemiæ. Qui perficit primus scire ipsam, & infirmior non investigabit eam. A mari enim abundavit cogitatio ejus, & consilium illius ab abyssu magna. Ego sapiētia effudi flumina. Ego quasi trames aquæ immensæ de fluvio. Ego quasi fluvii Dyorix, & li-

cut aquaductus exivi de paradiso.

R. Sensit igitur. 169.

Lectio iii.

Dixi: Rigabo hortum meum plantationum, & inebriabo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abundans, & fluvius meus appropinquavit ad mare: quoniam doctrinam quasi antelucanum illumino omnibus, & enarrabo illam usque ad longinquum. Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormientes, & illuminabo omnes sperantes in Domino. Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam illam querentibus sapiētiā, & non desinam in progenies illorum usque in ævum sanctum. Videte quoniam non soli mihi laboravi, sed omnibus exquirentibus veritatem.

R. Tunc verò invisibilia. 170.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Innumeros pro Ecclesia Catholica labores exhausit: nam Felicem Manichæum, qui Hippōnem venerat, ut suos ibi disseminaret errores, triduo cum eo disputans, ad Fidem Catholicam convertit. Cùm verò Cæsaream Mauritanie Apostolicæ Sedis Legatus,

tus, rebus Ecclesiasticis componendis, venisset; Eméritum Donatistarum acerrimum superavit. Pascantium Ariantum, atque item Maximinum Ariannorum antistitem, coram, & editis collationum libris egregie confutavit. Sed contra Donatistas, qui penè totam Africam occupaverant, ejus industria vel maxime enituit: eo quidem fructu, ut post celebrem collationem Carthaginense habitam, in qua ipse pro Catholicis primas egit partes, major eorum pars Catholicæ accesserit unitati. Adversus Pelagianos tum primum emergentes, per annos ferme decem libris & concionibus strenuè dimicavit.

R. Itaque avidissimè. 171.

Lectio v.

NEquè tamen tot occupationibus districtus, rogatus à Catholicis, vel à cuiusque sectæ hominibus, causas audire, easque diligenter dirimere prætermisit. Aliquando propterea impransus, aliquando etiam diem integrum jejūnus perseverans. In corporis cultu moderatiōnem amavit, ut vestes neque operoso luxu invidiosæ, neque fœdibus, & neglectu notabiles essent. Mensa usus est frugali, & parca, quam lectiōne & disputatiōne cōndiens, con-

vivas à fabulis, ac maledicendi licentia abstinere volèbat. Ut pauperum inopiam sublevaret, vel ipsa interdum facta vasa frangere, ac distrahere non dubitavit. Aliquas hereditates recusavit: quod æquius esse diceret, eas à defunctorum propinquis quam ab Ecclesiâ possideri. Eadem animi magnitudine, cuiusdam, qui bona sua Ecclesiæ legaverat, tabulas donatiōnis ultrò remisit. Ante supremam ægritudinem non solum à se dictatos & editos libros recensuit & castigavit; sed etiam contra Semipelagianos in Gallia sibi obstrepentes, librum de Prædestinatiōne Sanctōrum, alterumque de dono perseverantiæ: contra Julianum verò Pelagianorum acerrimum, plurima volumina conscripsit.

R. Immisit ergo. 171.

Lectio vi.

Cum autem Wandali ferè tota Africa devastata, Hippōnem demum obsedissent; ipse, non ut ceteri, bonorum direptionem, aut hominum cædes, sed animarum jacturam, Ecclesiarumque devastatiōnem considerans, amarissimam vitam ducèbat. Quare precibus cum sodalibus vacans, suppliciter Deum orabat, ut vel civitatem ab hos-

ibus liberâret, vel servos suos ad tot mala perferenda confirmâret, vel certè se de hac vita evocâret. Et ecce tertio obsidiõnis mensè morbo correptus est; quo tempore impõsitis manibus agrorum sanavit, qui divino admõnitu ad eum accedere iussus fuerat. Demum dièbus decem ante obitum in preces effusus, integris sensibus, adstantibus sodalibus, ac simul orantibus, cælestem spiritum cælo reddidit quinto Kalendas Septembris, anno ætatis suæ septuagesimo sexto, Episcopatus trigésimo quinto, à Christi Nativitate trigésimo super quadringentésimum; Cælestino Primo Summo Pontifice, qui eum atque ejus opera mirificè commendavit, Theodosio & Valentiniâno Imperatoribus.

✠. Volèbat enim. 172.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcop. De Verb. Dom. Ser. 2. cap. 1.

Solet multos movere, charissimi, quod Dominus

noster Jesus Christus in sermone Euangélico, cum prius dixisset: Luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona opera vestra, & glorificent patrem vestrum, qui in cælis est: postea dixit: Attendite, ne justitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis. Turbatur enim mens parum intelligentis; & præcepto utriusque obaudire cupientis animus per diversa & adversa distenditur. Tam nemo enim potest, quamvis uni domino, obtemperare repugnantia jubenti, quam nemo potest etiam duobus dominis servire: quod eodem sermone Salvator ipse testatus est.

✠. Vulneraverat. 173.

Lectio viii.

Quid ergo faciet animus nutans, cum se obtemperare non posse existimat, & non obtemperare formidat? Si enim bona opera sua in luce posuerit hominibus intuenda, ut faciat quod præceptum est, Luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona opera vestra, & glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est: reum se teneri arbitrabitur, quia contra præceptum fecit, ubi dicitur: Attendite, ne justitiam vestram faciatis coram hominibus,

bus, ut videamini ab eis. Rur-
susque si hoc timens & ca-
vens, ea quæ bene facit ab-
cõderit, non se putabit ser-
vire imperanti, & dicenti: Lú-
ceat lumen vestrum coram ho-
minibus, ut videant bona
ópera vestra.

✽ Verbum Dei ad últimam
agritúdinem alacriter, forti-
ter, ac sana mente in Ecclé-
sia prædicavit: membrisque
ómnibus incólumis, íntegro
aspéctu & auditu, ✽ Coram
frátribus orántibus dormivit
in pace. ♪. Testaméntum nul-
lum fecit, quia unde ficeret,
paupér Christi non habuit.
Coram frátribus, Gloria Pa-
tri. Coram.

Lectio ix. Cap. 2.

Qui rectè autem intelli-
git, utrúmque implet,
& serviet universíssimo
Dómino, qui servum pigrum
non damnáret, si ea, quæ fie-
ri nullo modo póterant, im-
peráret. Audíte enim Paulum
servum Christi Jesu, vocátum
Apóstolum, segregátum in
Euangélium Dei, utrúmque
& faciéntem & docéntem. Vi-
dète quemádmódu[m] lúceat
lumen ejus coram homínibus,
ut videant bona ópera ejus.
Commendamus, inquit, nos-
metípsos ad omnem conscién-
tiam homínium in conspéctu
Dei. Et iterum: Providémus

enim bona, non solúm coram
Deo, sed étiam coram homi-
nibus.

I. e. Deum laudámus. 27.

In Laudibus ut commemo-
ratio sancti Raymundi Non-
nati.

Vesperę de die Octava S. Au-
gustini, ut in secundis Vef-
peris festi, cum commemora-
tione S. Raymundi Nonnati.

Post Vesperas diei dicitur
Vesperę Defunctorum,
Officium Duplex, pro Anni-
versario sequenti, & in Pre-
cibus dicitur Psalm. I *audi
ánima mea Dóminum.*

In Hispania à Capitulo fir-
de Commemoratione sancti
Juliani Episcopi & Confessor,
cum commemorat. S. Augus-
tini, & S. Raymundi Nonnati.

Anniversarium transfertur
ad diem quintam, & sextam
ferent.

DIE V. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam
S. Raymundi Nonnati.

Pro mensibus Julii, & Au-
gusti.

In secundo Nocturno.

Lectioes ex libro Moraliu[m]
sancti Gregorii Papæ: *Beñe
justi simplicitas, ut in sexta
die infra Octav. S. P. N. Pe-
tri Nolasci. 44.*

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii *secun-
dum Matthæum.*

Lec-

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 119. de Diversis.

Audistis, fratres, cum sanctorum Evangelium legeretur, quemadmodum Dominus noster Jesus Christus disciplina sua suos corroboraverit, dicens: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Considerate, fratres mei, quid faciat, si unus lupo inter multas oves veniat: quantumque sint ovium millia, uno lupo in medio turbabuntur; & si non omnes laniantur, omnes tamen terrentur. Qualis ergo erat ista ratio, quale consilium, qualis potestas, nec lupo ad oves admittere, sed in lupos oves mittere? Mitto, inquit, vos sicut oves in medio luporum; non ad limites luporum, sed in medio luporum.

¶ Sitivit anima mea. 184.

Lectio viij.

Erat ergo luporum agmen, oves paucae. Cum enim multi lupi occiderunt paucas oves, conversi sunt lupi, & facti sunt oves. Audimus ergo quod monuit qui coronas promisit, & ag-

nem promisit: & quia expectat certantes, adjuvat laborantes. Cujusmodi certamen indixit? Estote, inquit, astuti ut serpentes, & simplices sicut columbae. Hoc qui intellexerit & tenuerit, securus moritur. Quis autem securus moritur, nisi qui se sic noverit moriturum, ut mors in illo moriatur, vita coronetur?

¶ O Raymundum. 185.

Lectio ix.

Quapropter, charissimi, exponendum est nobis, quamvis hinc jam saepius dixerimus, quid sit simplices esse ut columbae, astuti ut serpentes. Si jam simplicitas columbarum indicta est nobis, astutia serpentis quid facit in columbae simplicitate? Amo in columba quod fel non habet; timeo in serpente quod venenum habet. Noli ex omni parte horrere serpente; habet quod oderis, habet quod imiteris. Serpens enim cum fuerit senectute praegravatus, & senescentia pondus vetustatis, coarctat super cavernam, & ponit tunicam veterem, ut novus exulter. Imitare illum Christiane, qui audis Christum dicentem: Intrate per angustam portam: & Paulus Apostolus tibi dicit: Exuite veterem ho-

minem cum actibus suis, & induite novum.

Tc Deum laudamus, 27.

Post Laudes fit Oratione Defunctorum Duplex, pro Anniversario Benefactorum, & Familiarium receptorum per litteras ad beneficia Ordinis, & dicit. Psalmus, De profundis, in Laudibus.

In Hispania fit de Commemoratione sancti Juliani Episcopi, & Confessoris, Duplex, ut in Sanctis Hispaniae, cum commemoratione Octavae sancti Raymundi Nonnati in Laudibus, & in secundis Vesperis.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam sancti Raymundi Nonnati.

Pro mensibus Septembris, & Octobris.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis. Sancti Raymundi Nonnati vita, ut in septima die infra Octav. S. P. N. Petri Nolati, 47.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthaum.

LECTIO VII. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Unde supra.

HAbes ergo quod imitari in serpente: noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro comodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fueris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare & illum in hoc, serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite suo totum corpus objicit ictibus ferientis: illud in se feriri non vult, ubi se novit vitam habere. Et Christus vita nostra est: ipse enim dixit: Ego sum via, veritas, & vita. Audi & Apostolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se.

Ps. Sitivit anima mea. 184.

LECTIO VIII.

JAM vero quid opus est, commendare multis verbis simplicitatem columbarum? cavenda enim erant venena serpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam vero securus imitare, attende columbas in societate gaudere: ubique simul volant, simul pas-

pascuntur, nolunt esse solæ: communiõne gaudent, charitatem servant, gemitibus amoris mûrmurant, osculis filios gênerant. Nam quando colûmbæ, quod plerûmque advértimus, rixantur de cêlulis suis, quodâmmodò pacata contentio est. Numquid quia rixantur, separantur? simul volant, simul pascuntur, & ipsa inter se pacata est rixa.

¶ O Raymûndum, 185.

Lectio ix.

Vide rixam columbârum. Apóstolus dicit: Si quis verbo nostro non obaudit per epístolam, hunc notate, & nolite commisceri cum eo. Ecce rixa: sed attende, quoniam columbârum est rixa, non luporum. Continuo subjicit: Et non ut inimicum existimatis, sed corripite ut fratrem. Columba amat, & quando rixatur: lupus odit, & quando blanditur. Columbârum ergo simplicitatem habentes, astutiam servate serpentum.

Te Deum laudamus, 27.

Vesp. de die Oct. Offic.

Duplex.

DIE VII. SEPTEMBRIS.

In Octava sancti Raymundi

Nonnati, Duplex.

Pro mensibus Novembris,
& Decembris.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis: Gaudete in Domino, ut in die Octava S. P. N. Petri Nolasci, 51.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélli secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua. Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 34. in Matth. paulò post initium.

Diligenter considera, qui sunt qui hæc ardua & laboriõsa adeunt, formidolosi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obscûri quidam homines & ignoti, qui nunquam Philosphorum percepérunt insútuta, vixque unquam in forum descendérunt, piscatores, & publicani, multis replèti rebus, quæ jure animos eorum possent de cere. Nam si magnos & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere, quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magnæ aliquid venit in mentem? Sed non desiccit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quispiam: cum se intelligerent posse leprofos mundare, dæmonia ejicere.

R. Sitivit anima mea, 184.

Lectio viij.

EGo autem dicere non dubitârim, quia videlicet idîpsum jure debêbat ipsos conturbâre; quóniam qui tantam potestâtem habérent, ut defûctos etiam à morte possent excitâre, hi tanta pericula essent subitûri, tanta bella gestûri, ad júdices vincitî deducéndi, communis dénique totûs orbis admonitio futûri.

R. O Raymándum, 185.

Lectio ix.

QUæ igitur in ómnibus his erat consolátio? sola mitténtis virtus. Quo circa ita signânter incêpit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolatiónem, satis sit ad confiténdum. Vides, quanta ejus est auctóritas? intélligis, quóniam máxima sit potéstas? pécipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

Te Deum laudâmus, 27.

Si autem per annum occurrat Lectio nona dicenda de sancto Simplici; præcedens Lectio conjugatur cum Octava, & fiant una Lectio.

Vesperæ de Nativitate beatæ Virginis Mariæ, cum commem. S. Raymundi Nonnati.

DOMINICA

Infra Octavam Nativitatis
B. Mariæ Virginis.

Officium de SS. Nomine ejusdem B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Omnia, ut in Breviario Romano.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS,
In festo sancti Raphaelis Archangeli. Duplex.

Ad Vesperas, Ant. In conspectu glóriæ, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. 13.

Capitulum. *Tobie 12.*

QUando orâbas cum lacrymis, & sepeliébas mórtuos, ego obtuli oratiónem tuam Domino.

Hymnus.

CHriste sanctórum decus
Angelórum,
Gentis humanæ Sator &
Redemptor,
Cælitum nobis tribuas beâtas

Scândere sedes.

Angelus nostræ medicus salútis

Adsit è cælo Ráphael, ut omnes

Sanet agrótos, dubiósque vitæ

Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,

Et facer nobis Chorus Angelórum

Semi

Semper afsistat , simul & micántis

Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beata

Patris , ac Nati , paritér- que sancti

Spiritus , cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

ŷ. Præcinctus Ráphaël intrávit in domum Tobíæ. R. Et cum gáudio salutávit eum.

Ad Magnificat, Añã.

Ingréssus Ráphaël Archángelus ad Tobíam, salutávit eum, dicens : Gáudium tibi sit semper. Cui Tobías ait : Quale mihi gáudium erit , quia in tenebris sédeo , & lumen cæli non video? Cui Angelus ait : Forti ánimo esto , in próximo est , ut à Dómino curétis.

Oratio.

DEus , qui beátum Ráphaëlem Archángelum, Tobíæ famulo tuo iter prope- ranti prævium direxisti , & inter hujus viæ ac vitæ varietates atque discrimina donásti custódem : da quæsumus, ut ejúsdem semper protegámur auxilio ; quatenus vitæ præsentis vitémus perícula, & ad gáudia valeámus pervenire cæléstia. Per Dómi- num nostrum.

Deinde sit commemor. Im

pres. Stigmatum S. Francisci. Añã. Hic Vir despiciens mun- dum.

ŷ. Signásti Dómine servum tuum Franciscum. R. Signis redemptionis nostræ.

Oratio.

Domine Jesu Christe , qui frigescente mundo , ad inflammandum corda nostra tui amóris igne, in carne beatissimi Francisci Passiõnis tuæ sacra Stigmata renovásti: concède propitius ; ut ejus méritis & précibus crucem júgiter ferámus, & dignos fructus pœnitentiæ faciámus. Qui vivis.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Archangelórum Dóminum , * Venite adorémus. Psalm. Venite exultémus. 16.

Hymnus. Christe sanctórum, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Añã. Egréssus Tobías , in- vènit júvenem præcinctum, & quasi parátum ad ambulandum , & ignórans quòd Angelus esset, salutávit eum.

Psalm. Dómine Dóminus noster , cum reliquis , ut supra in Festo S. Gabrielis Archangeli, 91. Añã. Angelus Ráphaël seipsum occultans, ait : Ego sum Azarías , magni Ananiæ filius. Psalm. In Dómino confido. Añã. Sanum ducam filium tuum in regiõ- nem

nem Medòrum, & sanum tibi redùcam, allelúia. *Psalmus* Dómine, quis habitábit. *¶* Præcinctus Ráphaël intrávit in domum Tobíæ. *R.* Et cum gáudio salutávit eum.

De Libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 4. & 5.

Tobías vocávit ad se Tobíam filium suum, dixitque ei: Indico tibi, fili mi, dedisse me decem talénta argenti, dum adhuc infántulus essem, Gabélo in Rages civitáte Medòrum, & chirógraphum ejus apud me habeo; & ideo perquire quómodo ad eum pervénias, & recipias ab eo suprà memorátum pondus argénti, & restituas ei chirógraphum suum. Perge nunc, & inquire tibi áliquem fidèlem virum, qui eat tecum, salva mercède sua; ut, dum adhuc vivo, recipias eam. Tunc egressus Tobías, invénit juvenem spléndidum, stantem, præcinctum, & quasi parátum ad ambulándum: & ignorans quòd Angelus Dei esset, salutávit eum, & dixit: Unde te habemus bone juvenis? At ille respóndit: Ex filiis Isráel. Et Tobías dixit ei: Nosti viam, quæ ducit in regiònem Medòrum? Cui respóndit: Novi: & ómnia itinera ejus frequénte ambulávi: & mansi apud Gabèlum fratrem

nostrum, qui moráitur in Rages civitáte Medòrum, quæ pòsita est in monte Ecbátanis. Cui Tobías ait: Sústine me óbsecro, donec hæc ipsa núntiem patri meo.

R. Peto Dómine, ut de vínculo improperii hujus absólvas me; aut certè desúper terram erípias me: *Ne reminiscáris Dómine delícta mea, vel párentum meòrum, neque vindictam sumas de peccáris meis; quia éruis sustinentes te. *¶* Omnia judícia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ misericórdia & véritas: nunc Dómine meménto mei. Ne reminiscáris.

Lectio ii. Cap. 5.

Tunc ingressus Tobías indicávit univérsa hæc patri suo. Super quæ admirátus pater, rogávit ut introiret ad eum. Ingressus itaque salutávit eum, & dixit: Gáudium tibi sit semper. Et ait Tobías: Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, & lumen cæli non video? Cui ait juvenis: Forti ánimo esto, in próximo est, ut à Deo curéris. Dixit itaque illi Tobías: Numquid póteris perdúcere filium meum ad Gabèlum in Rages civitátem Medòrum? & cum redieris, restituam tibi mercèdem tuam. Et dixit ei Angelus: Ego ducam & redùcam eum

rum ad te. Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu? Cui Raphaël Angelus dixit: Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne fortè sollicitum te reddam, ego sum Azariás Ananiæ magni filius. Et Tobias respondit: Ex magno genere es tu. Sed peto ne irascaris, quòd volúerim cognoscere genus tuum. Dixit autem illi Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum. Respondens autem Tobias, ait: Benè ambulètis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus ejus comitètur vobiscum. Tunc paratis omnibus, quæ erant in via portanda, fecit Tobias vale patri suo & matri suæ, & ambulaverunt ambo simul.

R. Omni tempore benedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dirigat: * Et omni tempore consilia tua in ipso permanèant. † Inquire, ut facias quæ plácita sunt illi in veritate, & in tota virtute tua. Et omni tempore.

Lecho iii. Cap. 6.

Profectus est autem Tobias, & canis secutus est eum, & mansit prima mansione juxta flúvium Tigris. Et exiit ut lavaret pedes suos:

& ecce piscis immànis exiit ad devorandum eum. Quem expavescens Tobias clamavit voce magna, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bránchiam ejus, & trahe eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitate cœpit ante pedes ejus. Tunc dixit ei Angelus: Exentera hunc piscem, & cor ejus, & fel, & jecur repone tibi: sunt enim hæc necessària ad medicaménta utiliter. Quod cum fecisset, assavit carnes ejus, & secum tulerunt in via; cetera salierunt, quæ sufficerent eis, quousque pervenirent in Rages civitatem Medòrum.

R. Memor esto fili, quoniam pauperem vitam gerimus: * Habebis multa bona, si timueris Deum. † Fiducia magna erit coram summo Deo eleëmósyna, omnibus qui faciunt eam. Habebis. Glória Patri. Habebis.

In secundo Nocturno.

Añã. Dixit autem Angelus: Apprehende bránchiam piscis & trahe eum extra aquas. Psalm. Cæli enarrant glóriam Dei. Añã. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi: quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti? Psalm. Dómini est terra. Añã. Lúmi-

mina fel sanat, sed virtus cordis & jecoris, diaboli expellit potestatem. Psalm. Benedicam Dominum in omni tempore.

ψ. Missus est à Domino Raphaël Angelus. R. Ut sanaret Tobiam & Saram.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

Ex Hom. 34. in Evang. ante medium.

Lectio iv.

NOVEM Angelorum ordines dicimus: quia videlicet esse testante sacro eloquio scimus, Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominaciones, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Esse namque Angelos & Archangelos penè omnes sacri eloqui pagine testantur: Cherubim verò atque Seraphim sæpè, ut notum est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios enumerat, dicens: Supra omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominacionem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestates, sive Principatus, sive Dominaciones. Dum ergo illis quatuor, quæ ad Ephesios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt ordines, quibus dum Angeli, & Ar-

chàngeli, Cherubim, atque Seraphim adjuncta sunt, proculdubio novem esse Angelorum ordines inveniuntur.

R. Tempus est, ut revertar ad eum, qui misit me; vos autem benedicite Deum: * Et enarrate omnia mirabilia ejus. ψ. Coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Et enarrate.

Lectio v.

SCIÈNDUM verò, quòd Angelorum vocabulum nomen est officii, non naturæ. Nam sancti illi cælestis patriæ spiritus, semper quidem sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequâquam possunt, quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiantur. Unde & per Psalmistam dicitur: Qui facit Angelos suos spiritus. Ac si patenter dicat: Qui eos, quos semper habet spiritus, etiam cum voluerit, Angelos facit. Hi autem qui minima nuntiant, Angeli; qui verò summa annuntiant, Archangeli vocantur. Hinc est enim quòd ad Mariam virginem non quilibet Angelus, sed Gabriël Archangelus mittitur. Ad hoc quippe ministerium, summum Angelum venire dignum fuerat, qui summum omnium nun-

nuntiabat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censentur, ut signetur per vocabula, etiam in operatione quid valeant. Michaël namque, Quis ut Deus? Gabriël autem Fortitudo Dei: Raphaël verò dicitur Medicina Dei.

¶ Sufficiēbat nobis paupertas nostra, ut divitiæ computarētur: numquam fuisset pecunia ipsa, pro qua misimus filium nostrum, * Bāculum senectutis nostræ. *ψ.* Heu me fili, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum? Bāculum.

Lectio vi.

ET quoties miræ virtutis aliquid agitur, Michaël mitti perhibetur: ut ex ipso actu & nomine detur intelligi, quia nullus potest f. cere, quod facere prævalet Deus. Unde & ille antiquus hostis; qui Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In cælum conscendam, super astra cæli exaltabo solium meum, similis ero Altissimo; dum in fine mundi in sua virtute relinquētur extremo supplicio perimendus, cum Michaële Archangelo præliaturus esse perhibetur, sicut per Joānnem dicitur: Factum est prælium cum Michaële Archangelo. Ad Mariam quoque Gabriël mittitur, qui Dei

fortitudo nominatur. Illum quippè nuntiāre veniēbat, qui ad debellādas aëreas potestates hūmilis apparere dignatus est. Raphaël quoque interpretatur, ut diximus, medicina Dei: quia videlicet dum Tobix oculos quasi per officium curatiōnis tēgigit, cæcitatē ejus tēnebras terfit.

¶ Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini ei: * Quia fecit vobiscum misericordiam suam. *ψ.* Ipsum benedicite, & cantate illi, & enarrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

In tertio Nocturno, Añā.

Est hęc Sara Raguëlis filia, quæ tibi conjugio dabitur, & omnis substantia ejus. Psalm. Cantate Dōmino canticum novum. Añā. Septem viros habuit, quos damonium oppressit; timeo ne mihi simile contingat. Psalm. Dōminus regnavit. Añā. Per tres dies oratiōni cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahamæ benedictiōnem in filiis consequaris. Psalm. Benedic anima mea. *ψ.* In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. R. Et adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo

Lectio sancti Euangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tempore: Erat dies festus Judæorum; & ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 17. in cap. 5. Joan.

Mirum non esse debet, à Deo factum miraculum: mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere quàm mirari debemus, quia Dominus noster & Salvator Jesus Christus homo factus est; quàm quòd divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quòd factus est propter homines, quàm quòd fecit inter homines: & plus est, quòd vitia sanavit animarum, quàm quòd sanavit languores corporum moriturorum.

¶ In conspectu Gentium nolite timere; vos enim in cordibus vestris adorare, & timete Dominum: * Angelus enim ejus vobiscum est. † Cantate ei canticum novum, & bene psallite ei in vociferatione. Angelus enim. Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Sed quia ipsa anima nec cum noverat, à quo sa-

nanda erat; & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret; nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret, Fecit quòd videri poterat, ut sanareretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacèbat magna multitudo languentium, cæcorum, claudorum, aridorum.

¶ Te sanctum Dominum in excelsis laudant omnes Angeli, dicentes: * Te decet laus & honor, Domine.

† Chérubim quoque, & Séraphim Sanctus proclamant, & omnis calicus ordò, dicentes. Te decet laus. Gloria Patri. Te decet laus.

Lectio ix.

ET cum esset medicus & animarum & corporum, & qui venisset sanare omnes animas crediturorum: de illis languentibus unum elegit quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu & ingenio consideremus facientem, & quòd ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit: & quoad benignitatem, parum fecit. Tot jacèbant, & unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus, 27.

AD LAUDES,

& per Horas, Añã.

IN conspectu glóriæ summi
Dei exaudita sunt preces
Tobiæ & Saræ : & missus est
Angelus Dómini sanctus Raphaël,
ut sanâret eos, allelúia.
Mal. Dóminus regnâvit, cum
reliquis. 28. Añã. Apprehen-
dens Raguël dexteram filia
suar, dextræ Tobia tradidit,
dicens : Deus Abraham, &
Deus Isaac, & Deus Jacob
sit vobiscum, & ipse vos con-
jüngat, impleatque suam be-
nedictiõnem in vobis, allelú-
ia. Añã. Recordatus Tobias
sermõnum Raphaëlis, posuit
partem jecoris super carbõ-
nes vivos. Añã Raphaël An-
gelus apprehendit damõ-
num, & ligavit in deserto
superiõris Ægypti. Añã. Au-
diens Raguël quod Tobias
gener ejus viveret, benedi-
xit Dóminum, cum Anna
uxore sua.

Capitulum. *Tobia 12. c*

QUando orabas cum lá-
crymis, & sepeliébas
mórtuos, ego obtuli
oratiõnem tuam Dómino.

Hymnus.

TE splendor & virtus Pa-
tris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.

Patri, simúlque Filio,
Tibi que sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

¶. Unus ex septem est Rá-
phaël. *R.* Qui assistunt ante
Dóminum.

Ad Benedictus, Añã.

De felle piscis linavit Tobias
óculos patris sui : statimque
vium recépit, allelúia.

Oratio.

DEus, qui beátum Rá-
phaëlem Archángelum,
Tobia famulo tuo iter pro-
peranti pravium direxisti, &
inter hujus viæ ac vitæ variet-
tates atque discrimina donasti
custõdem : da quæsumus,
ut ejusdem semper protegá-
mur auxilio ; quatenus vitæ
præséntis vitæ pericula,
& ad gaudia valeamus per-
venire cælestia. Per Dómi-
num nostrum Jesum Chris-
tum filium tuum.

Ad Tertiam, Añã. Appre-
héndens. Capitulum. Quan-
do orabas, ut supra.

R. brev. Præcinctus Raphaël,
* Intravit in domum Tobia.
Præcinctus. ¶. Et cum gáu-
dio salutavit eum. Intravit
in domum Tobia. Glória
Patri. Præcinctus. ¶. Missus
est à Dómino Raphaël An-
gelus. *R.* Ut sanâret Tobiam,
& Saram.

Ad

Ad Sextam, *Añã. Rêcor-*
dâtus Tobías.

Capitulum. *Tobia 12.c*

Nunc autem misit me
Dóminus, ut curârem
te, & Saram uxôrem filii tui
à dœmónio liberârem.

R. brev. Missus est à Dómi-
no, * Ráphaël Angelus. Mis-
sus est. *ψ.* Ut sanâret Tobiam
& Saram. Ráphaël Angelus.
Glória Patri. Missus est. *ψ.* In
conspéctu Angelôrum psal-
lam tibi Deus meus. *R.* Et
adorâbo ad templum sanctum
tuum, & confitêbor nómini
tuo.

Ad Nonam, *Añã. Audiens.*

Capitulum. *Tobia 12.d*

Tempus est ut revértar
ad eum qui me misit;
vos autem benedicite Dómi-
num, & enarrâte ómnia mi-
rabília ejus.

R. brev. In conspéctu An-
gelôrum, *ψ.* Psallam tibi Deus
meus. In conspéctu Angelô-
rum. *ψ.* Et adorâbo ad tem-
plum sanctum tuum, & con-
fitêbor nómini tuo. Psallam
tibi Deus meus. Glória Pa-
tri. In conspéctu. *ψ.* Unus
ex septem est Ráphaël. *R.* Qui
assistunt ante Dóminum.

Ad Vesperas omnia ut in
primis, sed loco ultimi. *Psal.*
Confitêbor tibi Dómine in
toto corde meo; * *Quóniam.*
102.

Ad Magnificat, *Añã.*

Ego sum Raphaël unus ex
septem, qui astamus ante Dó-
minum: & cum hoc dixisset
ablatus est ab aspéctu eórum.

Oratio. Deus, qui beátum
Raphaëlem, ut supra.

Et sit commem. Ss. Marty-
rum Januarii Episcopi, & So-
ciorum.

Añã. Istórum est enim.

ψ. Latâmini in Dómino,
69.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanc-
tórum mátyrum tuó-
rum Januarii & Sociórum
ejus solemnitate lætificas: con-
cède propitius; ut quorum
gaudêmus méritis, accendâ-
mur exémples. Per Dóminum
nostrum.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In Vigília ~~Descensionis~~ *Descen-*
tionis Bea-
tissimæ Virginis Mariæ
de Mercede.

Officium fit de Vigilia.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum.

Lectio i. *Cap. 11. v. 25.*

In illo tempore respon-
dens Jesus dixit: Confiteor
tibi Pater, Dómine celi &
terræ, quia abscondisti hæc à
sapiéntibus & prudentibus,
& revelasti ea párvulis. Et
reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Sermi

Serm. 10. de Verbis Domini.

Venite ad me omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboratis, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia carnis. Quid ergo dicit: Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboratis? Denique, promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quarent fortè, qua mercède vocati sunt, Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, & discite à me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia & invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, & mortuos suscitare; Sed, quoniam mitis sum, & humilis corde.

Responsorialia de Feria occurrenti; nisi fuerint Responsorialia de primo Nocturno Dominicæ præcedentis primo ponenda.

Lectio ii.

Magnus esse vis? à minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantam quisque vult & disponit superimponere molem Edificii, quanto erit majus

ædificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo & fabrica ante celsitudinem humiliatur, & fastigium post humiliatorem erigitur.

Lectio iii.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quò perventurum est cacumen ædificii? Citò dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quàm excelsum est, quanta res est conspicerè Deum. Qui desiderat, & quod dico, & quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facilè illos vident: sed eos vident, qui oculos habent, & non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis & viventis.

In Laudibus dicuntur Preces feriales, sicut in Feriis, & Vigiliis, quæ jejunantur, ut in Psalterio.

Oratio.

Adjuva nos omnipotens & misericors Deus, ut tibi mundis cordibus placeamus, qui solemnitatem ~~Ascensionis~~ **Descensionis** sanctissimæ Virginis

nis & Institutricis nostræ Mariæ corporalibus abstinentiis prævenimus. Per Dóminum nostrum.

Deinde pro commemoratione S. Theclæ Virginis & Martyris.

Añã. Simile est regnum cælorum, 50.

v. Diffusa est gratia.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beátæ Theclæ Virginis & Martyris tuæ natalitia cólimus, & ánnua solemnitate lætémur, & tantæ fidei proficiámus exémplo.

Postea fiunt commemorationes communes, seu suffragia Sanctorum cum commemoratione de Cruce ante eas.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum, juxta Rubricas.

Si Festum ~~Dedicationis~~ venerit Feria secunda, tunc de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedenti, & in Dominica, commemorat. S. Theclæ.

Ab hac die Vigiliæ usque ad Octavam ~~Dedicationis~~ fit de eadem Apparitione, nullo alio festo admisso, præter Festum ~~Dedicationis~~ ejusdem B. Mariæ Virginis in Choro Barcinonensi, celebrandum in Dominica infra Octavam, ut infra: & Dedicationem Sancti Michaelis Archangeli, juxta dicta in Rubric. §. 2. num. 4. & sequentib.

De Festis vero simplicibus infra prædictam Octavam fit tantum commemoratio.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

IN F E S T O

DESCENTIONIS
 BEATISSIMÆ
 VIRGINIS MARIÆ
 DE MERCEDE,
 REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS CUM OCTAVA.

ABSOLUTIO GENERALIS.

Ad Vesperas, Añã.

Idi captivitatem populi mei, filiorum meorum, & filiarum mearum, quam superduxit illis æternus.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo : * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos,
 * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
 Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die
 virtutis tuæ in splendoribus

sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non poenitèbit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis : * confrègit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquisabit capita in terra multorum.

De torrente in via biber : * propterea exaltabit caput.

Añã. Vidi captivitatem populi mei, filiorum meorum, & filiarum mearum, quam superduxit illis æternus. Añã. Conteram virgam ejus de dor-

fo tuo, & vincula tua difrumpam.

Psalmus 112.

Laudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in seculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * & super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in caelo, & in terra.

Suscitans a terra inopem, * & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum latantem.

Añã. Conteram virgam ejus de dorso tuo, & vincula tua difrumpam. Añã. In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Santes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testis autem israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, * loquēbar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, * quæsiui bona tibi.

Añã. In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis. Añã. Ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Psalmus 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere, * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hæreditas

Dei

Dómini, filii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum.

Beatus vir , qui implévit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur , cum loquetur inimicis suis in porta.

Añã. Ecce hæreditas Dómini, filii ; merces, fructus ventris. Añã. Non fecit taliter omni nationi : & iudicia sua non manifestavit eis.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * & adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinèbit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea : * stabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * iustitias, & iudicia sua Israël.

Non fecit taliter omni na-

tionis : * & iudicia sua non manifestavit eis.

Añã. Non fecit taliter omni nationi : & iudicia sua non manifestavit eis.

Capitulum.

Ecclesiast. 24. n. 23. & 24.

EGO quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

Hymnus.

DEi Mater virgo,
Absque casu stella,
Pulchra tanquam luna,
Utque sol electa.

Nostras audi preces
Tu, quæ captivorum
Miserata questus,
Conteris catenas.

O ter fausta dies,
Qua conspectu tuo
Sedulum pro votis,
Recreasti Petrum!

O nimis profundus
Charitatis ardor!
Sic à culpa solve
Quos à iugo solvis.

Agit iste grates
Ordo, quem benigna
Voce demonstrasti
Consecrandum tibi.

Tuo, diva Parens,
Gnatos reple celo,
Ut corde sequamur,
Ore quod vovemus.

Ei laus, qui simplex,

Personisque Trinus,
 Cónsulit Mariam
 Nobis in Paréntem. Amen.

¶ A Dómino factum est istud. *10.* Et est mirábile in óculis nostris.

Ad Magnificat, Aña.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deserúit sperántes in se: & in me ancilla sua adimplévit misericórdiam, quam promísit dómui Israël, alleluia.

Oratio.

Deus, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles à potestáte Paganòrum, nova Ecclesiám tuam prole amplificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut quam piè venerámur tanti óperis Institutricem, ejus pariter méritis & intercessióne à peccátis ómnibus, & captivitate dæmonis liberémur. Per eundem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Descensionem ~~Apparitionem~~ beatíssimæ Virginis Mariæ celebrémus: * Christum Redemptórem Filium ejus adorémus Dóminum. Psalm. Venite exultemus. 16.

Hymnus.

Elécta Proles, máximam
 Tuam Paréntem dicito:
 Per quam fidéles éximis
 Ab impiòrum nêxibus,

Vidéndo Mater óptima
 Geméntium discrimina,
 Tribus revélat téstibus
 Istum pietátis Ordinem.

Dignátur inde sümere
 Viris ab istis únicum,

Qui à servitúte próximam,
 Se mancipándo, vindicet.

Captivitátis vincula

Solúta sunt per Virgínam;
 Ejus sub aras glóriam
 Gentes redemptæ plaudite,

Par est, alúmni, grátias
 Honóris illi pëndere,

Quæ nos jubet pro frátribus
 Nodos subire bárbaros.

Sit laus Patri cum Filio,

Qui nos redêmit pérditos,
 Tibique sancte Spiritus

Laus sit per omne sæculum. Amen.

In primo Nòcturno, Aña.
 Veni de Líbano sponfa mea,
 veni de Líbano, veni.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster,
 * quam admirábile est
 nomen tuum in univérſa
 terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infantium, & lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicam, & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuòrum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus
ab Angelis, glòria & honò-
re coronasti eum: * & consti-
tuisti eum super ópera ma-
nuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedi-
bus ejus, * oves & boves
universas, insuper & pecora
campi.

Volucres cœli, & pisces ma-
ris, * qui perambulant fémi-
tas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quàm admirabile est nomen
tuum in universa terra?

Añã. Veni de Líbano spon-
sa mea, veni de Líbano, veni.
Añã. A summo cœlo egrésio
ejus, ut non sit qui se abscon-
dat à calòre ejus.

Psalms 18.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * & ópera má-
nuum ejus annútiat firma-
mentum.

Dies diéi erúctat verbum, *
& nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermones, * quorum non au-
diántur voces eòrum.

In omnem terram exívit so-
nus eòrum: * & in fines orbis
terræ verba eòrum.

In sole pósuit tabernáculum
suum: * & ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curren-
dam viam, * à summo cœlo
egrésio ejus.

Et occúrsum ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui se
abscondat à calòre ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dómini fidèle, sa-
piéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lati-
ficantes corda: * præcéptum
Dómini lícidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judícia Dómini vera, justificá-
ta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum,
& lápidem pretiòsum mul-
tum: * & dulciòra super mel
& favum.

Etenim servus tuus custòdit
ea, * in custodiéndis illis re-
tribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: * &
ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominá-
ti, tunc immaculátus ero: *
& emundabor à delicto máxi-
mo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * & medi-
tatio cordis mei in conspéctu
tuo semper.

Dómine adjútor meus, * &
redemptor meus.

Añã. A summo cœlo egrésio
suo

fio ejus, ut non sit qui se abscondat à calore ejus. *Añã.* Fundavit eam Altissimus, super maria fundavit eam, & super flumina preparavit eam.

Psalms 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? *

Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Fundavit eam Altissimus, super maria fundavit eam, & super flumina preparavit eam.

V. Tu exurgens miserere Sion. *R.* Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. De Canticis Canticorum.

Lectio 1. Cap. 2. n. 1.

Ego flos campi, & lilium convallium. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: & fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Lava ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Jam enim hiems transiit, imber abiit, & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra nostra, ficus protulit grostos suos: vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge amica mea, speciosa mea, & veni: columba mea in for-

mínibus petræ , in caverna maceriæ , osténde mihi faciém tuam , sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis , & faciés tua decóra.

R. *Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: * Quia amóre lángueo. ψ. Lava ejus sub cápite meo, & dextera illius amplexábitur me. Quia amóre.*

Lectio ii. Cap. 4. n. 7.

TOta pulchra es amíca mea : & mácula non est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni: coronáberis de cápite Amána, de vértice Sanir, & Hermon, de cubilibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, & in uno crine colli tui. Quàm pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! pulchrióra sunt úbera tua vino, & odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distillans lábia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua : & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emisiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo,

nardo & crocus, fistula & cinnamómum cum univérstis lignis Libani, myrrha & aloë cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum : puteus aquárum vivéntium, quæ fluunt impetu de Libano.

R. *Favus distillans lábia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua : * Et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. ψ. Emisiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Et odor vestimentórum.*

Lectio iii. Cap. 8. n. 5.

QUæ est ista, quæ ascéndit de deserto, deliciis affluens, inníxa saper diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est genitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulatio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitátem, nec flúmina óbrient illam : si déderit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, & úbera non habet : quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquéndam est? Si murus est,

ædifi-

ædificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis. Ego murus: & ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vineam fuit pacifico in ea quæ habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vineam meam coram me est. Mille tui pacifici, & ducenti his, qui custodiunt fructus ejus. Quæ habitas in hortis, amici auscúltant, fac me audire vocem tuam.

R. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum; * Quia fortis est ut mors dilectio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum. V. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Quia fortis est. Glória Patri. Quia fortis est.

In secundo Nocturno.

Añã. Favus distillans labia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua: & odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis

hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua & pulchritudine tua * intende, prospere procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo latitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cassa à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filie regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et

Et filia Tyri in munéribus *
cultum tuum deprecabúntur,
omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filię Regis
ab intus * in fimbriis áureis
circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines
post eam : * próxima ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exul-
tatióne : * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitúes eos prin-
cipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui
* in omni generatióne & ge-
neratióne.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum , * &
in sæculum sæculi.

Añã. Favus distillans lábia
tua sponsa, mel & lac sub lin-
gua tua : & odor vestimentó-
rum tuórum sicut odor thur-
ris. Añã. Osténde mihi faciém
tuam, sonet vox tua in áuri-
bus meis : vox enim tua dul-
cis, & fácies tua decóra.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, &
virtus : * adiutor in tri-
bulatió nibus, quæ invenérunt
nos nimis.

Proptérea non timébitur
dum turbábitur terra, * &
transferéntur montes in cor-
maris.

Sonuerunt, & turbátæ sunt

aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitudine
ejus.

Flúminis impetus lætíficat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altíssi-
mus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur : * adjuvábit
eam Deus manè dilícitò.

Conturbatæ sunt Gentes, &
inclináta sunt regna, * dedit
vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtúum nobí-
cum : * suscéptor noster Deus
Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia su-
per terram : * áuferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrín-
get arma : * & scuta combú-
ret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam
ego sum Deus : * exaltábor in
Géntibus, & exaltábor in ter-
ra.

Dóminus virtúum nobí-
cum : * suscéptor noster Deus
Jacob.

Añã. Osténde mihi faciém
tuam, sonet vox tua in áuri-
bus meis : vox enim tua dul-
cis, & fácies tua decóra. Añã.
Gloriôsa dicta sunt de te civi-
tas Dei.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis : * dili-
git

git Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriôsa dicta sunt de te , * civitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylonis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ , & Tyrus , & pópulus Æthiopum , * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dícet : Homo , & homo natus est in ea : * & ipse fundávit eam Altísimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum , & princípum : * horum , qui fuérunt in ea.

Sicut latántium ómnium * habitatio est in te.

Añã. Gloriôsa dicta sunt de te civitas Dei. *Ï.* Non fecit taliter omni nationi. *R.* Et iudicia sua non manifestávit eis.

Leçtio iv.

QUO témpore major , feliciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur iugo , innumerique fidéles sub immani servitúte , máximo cum periculo Christianæ fidei abjuránda , amitténdæque salútis atérnæ infelicitèr detinebantur , Beatíssima cœlórum Regína , tot tantisque benigniter occurrens malis , nímiã charitátem suam in iis redimendis

osténdit. Nam Sancto Petro Noláscio pietáte & ópibus floréti , qui sanctis vacans meditationibus júgiter ánimo recogitábat , qua ratióne tot Christianórum æriúmnis sub Maurórum captivitáte degéntium succúrri posset , ipsámet Beatíssima Virgo seréna fronte se conspiciendam dedit , & acceptíssimum sibi , ac Unigenito suo Filio fore dixit , si suum in honórem institueretur Ordo Religiosórum , quibus cura incumberet captivos è Turcárum tyrannide liberánda. Qua cœlésti visióne vir Dei recreátus , mirum est , quo charitátis ardore flagráre cœperit , hoc unum servans in corde suo , ut ipse , ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitátem seduló exercèrent , ut quisque animam suam póneret pro amicis & próximis suis.

R. Surge , própera amica mea , columba mea , formósa mea , & veni. * Jam enim hiems tránsiit , imber abiit , & recéssit. *Ï.* Flores apparuerunt in terra nostra , témpus putatiónis advénit : vox túrturis audita est in terra nostra : vineæ florentes dederunt odórem suum. Jam enim.

Leçtio v.

EA ipsa nocte eadem Virgo sanctíssima beáto Ray-

Raymundo de Peñafort, & Jacobo Aragóniæ Regi apparuit, idipsum de Religionis instituerendis admonens, sua- densque, ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymundi pedes, qui ipsi erat à sacris confessionibus, advocans, ei rem omnem aperuit: quem etiam cœlitus instructum reperit, ejusque directioni se humillimè subjecit. At superveniens Jacobus Rex, quam & ipse acceperat à beatissima Virgine revelationem exequi statuit. Unde collatis inter se consiliis, & consentientibus animis, in honorem ejusdem Virginis Matris Ordinem instituire aggressi sunt, sub invocatione Sanctæ Mariæ de Mercède Redemptionis Captivorum.

¶ Dilctus meus mihi, & ego illi. * Qui pascitur inter lilia, donec aspiret dies, & inclinentur umbræ. † Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus. Qui pascitur.

Lectio vi.

Die igitur décima Augusti, anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octavo, Rex idem Jacobus eam Institutionem, jam pridem ab iisdem sanctis viris concepitam, exequi stituit, sedalibus quarto voto adstrictis manén-

di in pignus sub Paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus Rex ipse Arma sua regia in pectore deferre concessit, & à Gregório Nono ilud tam præcelléntis erga proximum charitatis Institutum & Religionem confirmari curavit. Sed & ipse Deus per Virginem Matrem incrementum dedit, ut talis Institutio celerius, ac feliciter totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris floruerit charitate ac pietate insignibus, qui eleemosynas à Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii & Institutionis debitæ Deo & Virgini Matri referantur gratiæ, Sedes Apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari, & officium recitari indulsit, cum alia ferè innumera eidem Ordini privilegia pariter contulisset.

R. Quæ habitas in hortis, amici auscultant: * Fac me audire vocem tuam. † Surge amica mea, speciosa mea, & veni: ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis; vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Fac me. Glória Patri. Fac me.

In tertio Nocturno.

Añs. Vulnerásti cor meum
soror mea sponsa, vulnerásti
cor meum in uno oculorum
tuorum.

Psalmus 45.

Cantáte Dómino cánti-
cum novum : * cantáte
Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & bene-
dicite nómini ejus : * annun-
tiáte de die in diem salutáre
ejus.

Annuntiáte inter gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus pó-
pulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dómi-
nus, & laudábilis nimis : *
terribilis est super omnes
deos.

Quóniam omnes dii Gén-
tium doemónia : * Dóminus
autem cœlos fecit.

Confessio & pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia
& magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

A ferte Dómino pátriæ Gén-
tium, afferte Dómino glóriam
& honórem : * afferte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in
átria ejus : * adoráte Dómi-
num in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus
unívérfa terra : * dicite in Gén-
tibus quia Dóminus regnâvit.

E te nim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur :

* judicábit pópulos in æqui-
táte.

Laténtur cœli, & exúlter
terra, commovéatur mare, &
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, & ómnia quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia lig-
na silvârum à fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * & pópulos in ve-
ritáte sua.

Añs. Vulnerásti cor meum
soror mea sponsa, vulnerásti
cor meum in uno oculorum
tuorum. *Añs.* Pulchrióra sunt
úbera tua vino, & odor vesti-
mentórum tuorum super óm-
nia aromata.

Psalmus 96.

Dominus regnâvit, exúl-
tet terra : * laténtur ín-
sulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu
ejus : * justícia, & judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsam præcédet,
* & inflammábit in circúitu
inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, & commóta
est terra.

Montes sicut cera fluxérunt
à fácie Dómini : * à fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli jus-
títiam ejus : * & vidérunt om-

omnes pópuli glóriam ejus.
 Confundántur omnes, qui
 adoránt sculptília : * & qui
 gloriantur in simulácris suis.
 Adoráte cum omnes Angeli
 eius : * audivit, & latáta est
 son.

Et exultavérunt filiae Juda,
 propter judicia tua Dómi-
 ni.

Quóniam tu Dóminus altí-
 simus super omnem terram:
 nimis exaltátus es super
 omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odí-
 te malum : * custódit Dómi-
 nus ánimas sanctórum suo-
 rum, de manu peccatóris li-
 berábit eos.

Lux orta est justo : * & rec-
 corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino:
 & confitémini memóriæ
 sanctificatiónis ejus.

Añã. Pu'chriera sunt úbera
 tua vino, & odor vestimentó-
 rum tuórum super ómnia aró-
 mata. Añã. Hymnum canté-
 mus Dómino, hymnum no-
 vum cantémus Deo nostro.

Psalmus 97.

Antáte Dómino canti-
 cum novum : * quia mi-
 rabília fecit.

Salvávít sibi délixtera eius, *
 bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
 tate suam : * in conspectu

Géntium revelávit justítiam
 suam.

Recordátus est misericórdiæ
 suæ, * & veritátis suæ dómni
 Israël.

Vidérunt omnes términi ter-
 ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra:
 * cantáte, & exultáte, &
 psállite.

Psállite Dómino in cíthara,
 in cíthara & voce psalmi : *
 in tubis ductílibus, & voce
 tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis
 Dómini : * moveátur mare,
 & plenitúdo ejus ; orbis ter-
 rarum, & qui hábitant in
 eo.

Flúmina plaudent manu, si-
 mul montes exultábunt à cons-
 pectu Dómini : * quóniam ve-
 nit judicáre terram.

Judicábit orbem terrarum
 in justítia : * & pópulos in
 æquitáte.

Añã. Hymnum cantémus
 Dómino, hymnum novum
 cantémus Deo nostro. *v.* Me-
 mor esto congregatiónis tuæ.

R. Quem possedisti ab initio.
 Lectio sancti Euangéiiíi secún-
 dum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. v. 25.

IN illo témpore : Stabant
 juxta Crucem Jesu Mater
 ejus, & soror matris ejus Ma-
 ría Cleóphæ, & María Mag-
 daléne. Er ré. iqua.

Ho.

Homilia S. Ambrósii Episcop.
*Ex Epist. 82. ad Vercell. Eccles.
 prope finem.*

MARIA Mater Domini ante Crucem Filii stabat: nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista: mundum alii concussum in passione Domini conscripserunt: cœlum tenebris obducum, refugisse solem, in paradysum latronem, sed post piam confessionem receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus, matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum cœlestè donabat vitæ aternæ. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod à Filio Mater tanto affectu honoratur: Ecce, inquit, Filius tuus: Ecce Mater tua.

✠. Ego quasi vitis fructificavi suavitate odoris: ✠ Et flores mei fructus honoris, & honestatis. ♣. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. Et flores mei. Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

TEstabatur de Cruce Christus, & inter Matrem

atque discipulum dividebat pietatis officia. Condébat Dominus non solum publicum, sed etiam domesticum testamentum. Et hoc ejus testamentum signabat Joannes, dignus tanto testatore testis. Bonum testamentum non pecuniæ, sed vitæ aternæ, quod non atramento scriptum est, sed spiritu Dei vivi, qui ait: Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis. Sed Maria, nec minor quàm Matrem Christi decébat, fugientibus Apóstolis, ante Crucem stabat, & piis spectabat oculis Filii vulnèra, quia expectabat non pignoris mortem, sed mundi salutem: aut fortàsè quia cognoverat per Filii mortem mundi redemptionem, aut la regalis etiam sua morte putabat, se aliquid publico aditûram mûneri.

✠. Beata es Maria Dei Genitrix patrôna, & auxiliatrix nostra: ✠ Cujus nutu hæc tua ad fideliûm redemptionem instituta est Religio. ♣. Tua sancta intercessiône adjuva nos Virgo immaculata. Cujus nutu. Glória Patri. Cujus

Lectio ix.

SEd Jesus non egébat adjutore ad redemptionem omnium, qui omnes sine adjutorio servavit. Unde & dicit: Factus sum sicut homo se-

ne adjutório inter mórtuos liber. Suscēpit quidem affec-
tum parēntis, sed non quasi-
vit altērius auxiliū. Hanc
imitāmini matres sanctæ, quæ
in único Filio dilectissimo
tantum matērnę virtutis exem-
plum edidit. Nec enim vos
dulciōres liberos habētis, ne-
que illud virgo quærēbat solū-
tium, quod aliū posset ge-
nerāre filium.

Te Deum laudāmus. 27.

AD LAUDES,

& per Horas, Añā.

Introduxit me in cellam vi-
nāriam, ordināvit in me
charitātem. Psalm. Dóminus
regnāvit, cum reliquis. 28.
Añā. Fulcīte me flōribus, sti-
pāte me malis, quia amōre
languēo. Añā. Sicut vitta coc-
cinea lābia tua, & elóquium
tuum dulce. Añā. Fortis est ut
mors dilēctio, lāmpades ejus
lāmpades ignis, atque flam-
mārum. Añā. Surrexerunt Fi-
lii ejus, & beatissimam prædi-
caverunt, & laudaverunt eam.

Capitulum.

Eccli. 24. num. 23. & 24.

Ego quasi vitis fructificā-
vi suavitatem odōris, &
flores mei fructus honoris, &
honestatis. Ego mater pulchræ
dilectiōnis, & timōris, & ag-
nitōnis, & sanctæ spei.

Hymnus.

GAUDE propāgo cāndida,
Quam Mater alma Nú-
minis

Perfectiōnis ultimum
Optāre jussit vērticem.

Haud ulla major charitas,
Quam pro salūte prōximī
Vitam suam profundere,
Divina dixit veritas.

Est morte peior servitus,
Quæ Bárbaris impēditur;
Istam subire Virgini
Jurāta nos cogit fides.

O vera, Chrīste, charitas,
Incēnde amōre pēctora,
Dissolve cordis vincula,
Rumpens catēnas Tártari.

Da servitatem liberam
Omnes tibi persolvere,
Matrique sacratos tuæ
Vitam beatam dūcere.

Sit laus Patri cum Filio,
Qui nos redēmit pēditos:
Tibique sancte Spiritus,
Laus sit per omne sæculum.

Amen.

¶ Magnificāvit Dóminus fá-
cere nobiscum. & Facti su-
mus lætantes.

Ad Benediclus, Añā.

Salutāte Mariam, quæ mul-
tum laborāvit in vobis: & dí-
cite; Ave clemētiæ Mater,
Consolatrix afflictorum, Re-
dēmptrix Captivorum. Tu
glória Jerúsalem, tu lætitia
Israël, tu honorificētia pó-
puli nostri, allelúia.

P

Ora-

Oratio.

DEus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem ad liberandos Christi fideles à potestâte Paganorum, nova Ecclesiam tuam prole amplificâre dignatus es: præsta quæsumus, ut quam piè venerâmur tanti óperis Institutricem, ejus páriter méritis & intercessiõne à peccátis omnibus, & captivitâte dæmonis liberemur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Ad Primam in R. brevi dicitur V. Qui natus es de María Virgine.

Ad Tertiam, Añã. Fulcîte me flóribus. Capitulum. Ego quasi vitis, ut supra.

R. brev. Tu exúrgens * Miseréberis Sion. Tu exúrgens.

V. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Miseréberis Sion. Glória Patri. Tu exúrgens. V. Non fecit taliter omni natióni. R. Et judícia sua non manifestávit eis.

Ad Sextam, Añã. Sicut vitæta coccínea.

Capitulum. Cant. 8. n. 6.

POné me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulatio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. R. brev. Non fecit tá-

liter, * Omni natióni. Non fecit. V. Et judícia sua non manifestávit eis. Omni natióni. Glória Patri. Non fecit taliter. V. Memor esto congregatiónis tuæ. R. Quam possedisti ab initio.

Ad Nonam, Añã. Surrexerunt filii ejus.

Capitulum. Cant. 8. n. 7.

AQuæ multæ non poterunt extinguere charitatem, nec flúmina óbrent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectiõne, quasi nihil despiciet eam.

R. brev. Memor esto * Congregatiónis tuæ. Memor esto. V. Quam possedisti ab initio. Congregatiónis tuæ. Glória Patri. Memor esto. V. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum. R. Facti sumus lætantes.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

V. Réspice de cœlo, & vide, & vísitá véneam istam. R. Et pèrfice eam, quam plantávit dextera tua.

Ad Magnificat, Añã.

O Virgo virginum, quàm pulchra es & decóra in deliciis! Tu fons pietátis, humanos miseráta questus, te conspiciendam dedísti, ut edúceres victos de ténébris & umbra mortis, & víncula eórum dirumpères, alleluia.

Infra Octavam omnia ut in die festo, præter Lectiones, quæ in primo Nocturno leguntur de Scriptura occurrente: In aliis vero Nocturnis, prout infra assignantur, ac etiam ut deserviant Officio Semiduplici semel in Hebdomada, qualibet Feria tertia recitando, juxta dicta in Rubricis.

Dominica infra Octavam Apparitionis B. Mariæ Virginis de Mercede.

Festum Apparitionis ejusdem Beatæ Virginis Mariæ factæ S. P. N. Petro Nolascio Horas Canonicas recitanti in Choro Barchinonensi. Duplex majus.

Omnia, ut in Breviar. Romano in Festo B. Mariæ Virginis ad Nives, præter Lectiones secundi Nocturni, quæ sumuntur, De expositione S. Gregorii Papæ in Libros Regum: Fuit vir unus de Ramathaim-Sophim, ut supra in die Octava Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, 53. cum R. sequenti.

R. iv. Sicut cedrus exaltatum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. V. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi.

R. v. Quæ est ista, quæ pro-

cessit sicut sol, & formosa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Vidérunt.

R. vi. Ornâtam monilibus filiam Jerúsalem Dominus concupivit; * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. V. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno nona Lectio de Homilia Dominicæ occurrentis, & sit commemoratio de ea in utrisque Vesperis & Laudibus sine commemorat. Octavæ.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Apparitionis Beatæ Mariæ V. de Mercede.

Pro mensibus Januarii & Februarii.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

De sancta Virginitate.

Lectio iv.

Scriptum est in Evangelio, quod Mater & fratres Christi; hoc est, consanguinei carnis ejus, cum illi

nuntiati fuissent, & foris expectarent, quia non possent eum adire præ turba, ille respondit: *Quæ est mater mea, aut qui sunt fratres mei?* Et extendens manum super discipulos suos ait. Hi sunt fratres mei, & quicumque fecerit voluntatem Patris mei, ipse mihi frater, & mater, & soror est. Quid aliud nos docens, nisi carnali cognationi genus nostrum spiritale præponere: nec inde beatos esse homines, si iustis & sanctis carnis propinquitate junguntur, sed si eorum doctrinæ ac moribus obediendo atque imitando coherescunt?

✠ Surge, prospera. 220.

Lectio v.

Beatior ergo Maria percipiēdo fidem Christi, quam concipiēdo carnem Christi. Nam & dicenti cuidam, Beatus venter qui te portavit, ipse respondit: Imò beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud. Denique fratribus ejus, id est, secundum carnem cognatis, qui non in eum crediderunt, quid profuit illa cognatio? Sic & materna propinquitas nihil Maria profuisset, nisi felicius Christum corde quam carne gestasset. Ipsa quoque virginitas ejus ideo gratior & acceptior, quia non eam con-

ceptus Christus viro violatior quam conservaret ipse præripuit, sed priusquam conciperetur, jam Deo dicatam de qua nasceretur, elegit.

✠. Dilēctus meus. 221.

Lectio vi.

Hoc indicant verba, quæ sibi foetum annuntianti Angelo Maria reddidit: Quomodo, inquit, fiet istud, quoniam virum non cognosco? Quod profecto non diceret, nisi Deo virginem se ante vovisset. Póterat & juberi virgo permanere, in qua Dei Filius formam servi congruenti miraculo acciperet: sed exemplo sanctis futura virginibus, ne putaretur sola virgo esse debuisset, quæ prolem etiam sine concubitu concipere meruisset (virginitatem Deo dicavit, cum adhuc quid esset conceptura nesciret) ut in terreno mortali-que corpore cælestis vitæ imitatio voto fieret, non præcepto, amore eligendi, non necessitate serviendi: ita Christus nascendo de Virgine, quæ antequam sciret, quis de illa fuerat nasciturus, virgo statuerat permanere, virginitatem sanctam approbare maluit, quam imperare.

✠. Quæ habitas. 221.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19. v. 25.

In illo tempore : Stabant juxta Crucem Jesu Mater eius, & soror matris eius Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex tract. 119. in Joan. cap. 19.

Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Hæc nimirum est illa hora, de qua Jesus aquam conversurus in vinum, dixerat Marti : Quid mihi & tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua debet agnoscere matrem moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellerebat : nunc autem humana iam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano: tunc enim qui Mariam creaverat, innotescerebat in virtute: nunc vero quem Maria pepererat, pendebat in Cruce. Moralis igitur insinuatur locus, facit quod faciendum admonet, & exemplo suo suos ministros instruxit præceptor bonus, ut à filiis piis impendatur cura

parentibus, tamquam lignum illud, ubi erant fixa membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

¶ Ego quasi vitis. 224.

Lectio viii.

Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. De se ipso dicens : Sic quippe commemorare solet, quod eum diligebat Jesus, qui utriusque omnes, seipsum præ ceteris & familiarius diligebat, ita ut in convivio super peccatus suum discumbere ficeret: credo ut istius Euangelii, quod per eum fuerat prædicaturus, divinam excellentiam hoc modo altius commendaret. Sed in qua sua Joannes Matrem Domini accepit? Neque enim non ex eis erat, qui dixerunt ei : Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te : sed ibi quoque audierat, Quicumque ista dimiserit propter me, accipiet in hoc seculo centies tantum. Habebat ergo discipulus centupliciter plura, quam dimiserat, in qua susciperet ejus matrem, qui hæc illi donaverat? Sed in ea societate beatus Joannes receperat centuplum, ubi nemo dicebat aliquid suum, sed erant illis omnia communia, sicut in Apostolorum Actibus scriptum est : Sic enim Apostoli erant,

erant, quasi nihil habentes & omnia possidentes.

R. Beata es Maria. 224.

Lectio ix.

QUÓmodo ergo Matrem Magistri & Dómini sui discipulus & famulus accépit in sua, ubi aliquid suum nemo dicébat? An quia paulò póst in eódem libro légitur: Quotquot enim possessores prædiórum, vel domórum erant, vendentes afferébant prætia eórum, & ponébant ad pedes Apostolórum; distribuebátur autem unicuique prout cuique opus erat: intelligéndum est sic distribátum fuísse huic discipulo quod opus erat, ut illic étiam beatæ Mariæ tamquam matris ejus portio ponerétur? Magisque sic debémus accipere quod dictum est, Ex illa hora suscépit eam discipulus in sua: ut ad ejus curam quidquid ei esset necessarium pertinéret. Suscépit ergo eam in sua, non prædia, quæ nulla própria possidébat, sed officia, quæ própria dispensatione exequenda curábat.

Te Deum laudámus. 27.

In secundis Vesperis fit commemoratio Ss. Cypriani & Justinæ Martyrum.

Añã. Istórum est enim.

ψ. Latamini in Dómino.

Oratio.

BEatórum Mátyrum Cypriani & Justinæ nos Dómine foveant continuata prasidia: quia non desinis propitius intuéri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS,

Tertia die infra Octavam Apparition. B. V. Mariæ de Mercede.

Pro mensibus Martii & Aprilis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbátis. Sermo de Nativitate Beatæ Virginis Mariæ.

Lectio iv.

PLEna est gratia, & grátiam adhuc invenit? Digna prorsus invenire quod querit, cui própria non sufficit plenitudo, nec suo potest esse contenta bono; sed quemadmodum scriptum est: qui bibit me adhuc sitiet; petit superfluitantiam ad salutem universitatís. Spiritus sanctus, ait, superveniet in te, & pretiosum illud balsamum tanta tibi cópia, tantæque plenitudine influet, ut copiosissimè effluat circumquaque. Ita est, jam sentimus, jam exhibentur facies nostræ in oleo, jam clamámus: Oleum effusum nomen tuum, & memoriále tuum in

in generatiōne & generatiōnem.

R. Surge, prōpera. 220.

Lectio v.

Verum id quidem, non in vanum, & si oleum effunditur, sed non perit. Proprierea siquidem & adolescētia, p̄vulae scilicet animae, sponsum diligunt, idque non parum: & unguentum descēdens de capite, non modò barba, sed & ipsa vestimēti ora suscipit. Intuere, ò homo, consilium Dei, agnōsce consilium sapiētiaē, consilium pietatis. Caelēsti rore arcem rigatūrus, totum vellus prius incidit. Redemptūrus humanum genus, pretium univērsam contulit in Mariam.

R. Dilēctus meus mihi. 221.

Lectio vj.

Altius ergo intuēmini quanto devotiōnis affectu à nobis eam volūerit honorari, qui totius boni plenitudinem p̄suit in Maria: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiā, si quid salutis ab ea novērimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Hortus planè deliciarum, quem non modò afflāverit veniens, sed & persflāverit superveniens. Auster ille divinus, ut undique fluant, & effluant aromata ejus, charissimata scilicet gratiarum. To-

tis ego medullis cordium, totis praecordiōrum affectibus, & votis omnibus Mariam hanc venerēmur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam.

R. Quae habitas. 221.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19. v. 25.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis

Chrysostomi.

Homil. 84. in Joannem.

Imbecillior sexus tunc fortior apparuit; ita omnia reformavit. Ipse Matrem commendans, inquit: Ecce Filius tuus. O honorem quem discipulo tribuit! Cum enim jam abiret, Matris curam discipulo reliquit: nam cum par esset, utpote Matrem dolere, & protectionem querere, merito dilecto commendat, cui etiam inquit: Ecce Mater tua. Hoc dixit, ut dilectione devincerentur: quo cognito discipulus eam secum adduxit.

R. Ego quasi vitis. 224.

Lectio viii.

Sed cur non alius cuiuspiam mulieris meminit, cum adessent? Admonens quid-

quiddam amplius matribus tribuendum. Ut enim cum spiritualia impediunt parentes, nec cognoscendi quidem sunt: ita, cum nihil impediunt, merito omnia his sunt tribuenda, & omnibus præferendi; quia genuerunt, quod educarunt, quod innumeris pro ipsis molestias subierunt. Ita Marcionis reprimitur impudentia. Nam si non esset secundum carnem natus, neque matrem habuisset, quam obrem eam solam tantopere curaret?

R. Beata es Maria. 224.

Lectio ix. *Ibid. paulò ante.*

Ex Decret. S. R. C. 5. Decemb. 1733.

IPse autem crucifixus Matrem suam discipulo commendat: erudiens nos, ad ultimum usque spiritum parentum curam habendam. Cum intempèstivè ab ea appellatus est, inquit: Quid mihi & tibi, mulier? Et alibi, Quæ est mater mea? Hic immensam charitatem ostendit, & commendat eam discipulo, quem diligebat. Iterum nomen suum modestè subricet Joannes; nam si se jactare voluisset quam ob rem diligeretur, exposuisset; credibile enim est, magnam fuisse, atque admirandam. Qua autem gratia nihil aliud dicit Joanni, neque eum

consolatur? Non parvo eum honore his verbis afficiebat, neque parvum præsentia suæ præmium capiebat.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus sit com memor, Sanctorum Martyr. Cypriani & Justina. Añs Vestri capili capitis. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis. 71. Oratio: Beatòrum Martyrum.

DIE XXVII. SEPTEMBRIS,

Quarta die intra Octavam Apparit. B. V. Mariæ de Mercede.

Pro mensibus Maii & Junii.

In secundo Nocturno. Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Apud Metaphrast.

Lectio iv.

DEI filius non divitem, aut locupletem aliquam feminam sibi Matrem elegit, sed beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cum enim beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem & Dei Matrem accurrentes, eius patrocinii utilitatem assequamur. Itaque quæcumque estis virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherr-

cherrimam, pretiosissimam, & incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

R. Surge, propera. 220.

LECTIO V.

MAGNUM reverà miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus, aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cælum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Propheta, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Seraphim, non Cherubim, non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles, aut invisibiles majus, aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est & Mater, eadem Virgo & genitrix.

R. Dilectus meus. 221.

LECTIO VI.

HÆC ejus Mater est, qui à Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli & homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo hæc præstantior sit cælestibus potentiis? Illæ cum timore & tremore assunt, faciem ve.antes suam; hæc hu-

manum genus illi offert, quem genuit. Per hanc & peccatorum veniam consequimur. Ave igitur Mater, cælum, puella, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, glória & firmamentum; assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum, & Dominum nostrum; ut per te misericordiam invenire in die judicii, & quæ reposita sunt iis qui diligunt Deum, bona consequi possimus, grátia & benignitate Domini nostri Jesu Christi; cum quo Patri simul & sancto Spiritui glória, & honor, & imperium, nunc & semper in sæcula sæculorum, Amen.

R. Quæ habitas. 221.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Euangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 19. v. 25.

IN illo tempore: Stabant iuxta Crucem Jesu Mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex tract. de Lament. Virg. prop. med.

TUNC jam Dominus anxius in Cruce, annuens oculis & vultu, de Joanne ait: Mulier, ecce filius tuus; erat enim Joannes præsens, vultu tristis, & corde moestissimus,

lâcrymis semper plorans ; ac si diceret : O Mater dulcissima , mollis ad fiendum , mollis ad dolendum , tu scis quia ad hoc venio , & ad hoc de te carnem assumpsi , ut per Crucis patibulum salvarem genus humanum : Die tertia resurgam , tibi & discipulis meis patenter apparens. Desine flere , & dolorem depone , quia ad Patrem vado , & ad gloriam paternæ majestatis percipiendam ascendo ; congratulare mihi , quia nunc invenio ovem errantem , quam tam longo tempore perdideram.

R. Ego quasi vitis. 224.

Lectio viij.

Moritur unus , ut totus inde reviviscat mundus. Unus ob meritum cuncti perire minores , & nunc salvantur unus ob meritum. Noli flere , mulier , noli flere , Mater speciosissima : non te desero , non te derelinquo : tecum sum , & tecum ero omni tempore sæculi. Secundum carnem subjaceo imperio mortis ; secundum divinitatem sum & ero semper immortalis & impassibilis. Bene scis , unde processi , & unde venio. Quare ergo tristaris , si illuc ascendo , unde descendi ? Tempus est , ut revertar ad eum , qui misit me , & quò ego vado , tu non potes ve-

nire modò , venies autem postea. Interim Joannes reputabitur tibi filius , curam habebit tui , & erit solatium fidelissimum tibi.

R. Beata es Maria. 224.

Lectio ix.

Inde Dominus intuitus Joannem , ait : Ecce Mater tua ; ei fervies , curam illius habebis , eam tibi commendo : suscipe matrem tuam ; imò magis suscipe matrem meam. Dum hæc pauca diceret , illi duo dilecti lacrymas fundere non cessabant. Tacébant ambo illi Martyres , & præ nimio dolore , loqui non poterant. Audiébant , & tacébant ; quia præ angustia loqui non poterant. Solus ille dolor , luctusque remansit amicus. Amábant flere , & flebant amare , amare flebant quia amore dolébant ; nam gladius mortis Christi animas utrorumque transibat. Transibat sævus , sævus perimébat utrumque. Quo magis amabat , sævior fiebat in Matre.

Te Deum laudamus. 27.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infraoctavam Apparition. B. V. Mariæ de Mercede.

Pro mensibus Julii & Augusti.

In secundo Nocturno.

De

De expositione S. Gregorii
Papæ in libros Regum.

Lectio iv. In 1. Reg. 1.

Fuit vir unus de Ramá-
rhaim-Sophim, de mon-
te Ephraim. Potest hujus mon-
tis nómine beatíssima semper
Virgo Mariá Dei génitrix desig-
nari. Mons quippe fuit,
quæ omnem electæ creaturæ
altitudinem electiõnis suę dig-
nitâte transcendit. An non
mons sublimis Mariá, quæ ut
ad conceptiõnem Æterni Ver-
bi pertingeret, meritõrum
vérticem supra omnes Ange-
lõrum choros, usque ad só-
lum Deitâts erexit? Hujus
enim montis præcellentissi-
mam dignitâtem Isaias vaticin-
ans ait: Erit in novissimis
diëbus præparâtus mons do-
mus Dómini in vértice món-
tium. Mons quippe in vértice
móntium fuit, quia altitudo
Mariæ supra omnes sanctos
refúlit. Nam sicut mons al-
titudinem, ita domus desig-
nat habitatiõnem.

R. Surge, prospera. 220.

Lectio v.

Mons quippe & domus
aprè dicitur, quæ dum
incomparabilibus est illustrâ-
ta meritis, Dei Unigénito, in
quo recumberet, sacrum præ-
parâvit úterum. Nam mons
in vértice móntium Mariá non
fieret, si supra Angelõrum al-

titudinem, hanc divína fecun-
ditas non levâret. Et domus
Dómini non fieret, si in ejus
ventre per assûptam huma-
nitâtem Verbi divinitas non
jacêret. Sed rectè mons frú-
gifer dicitur, de qua óptimus
fructus, id est, novus homo
generâtur. Quam certè in fe-
cunditâts suæ glória pul-
chram, ornatâmq; Prophê-
ta respiciens ait: Egrediêtar
virga de radice Jesse, & flos
de radice ejus ascendet.

R. Diléctus meus. 221.

Lectio vi.

DE hujus namque montis
fructu David Deo exúl-
tans ait: Confiteántur tibi pó-
puli Deus, confiteántur tibi
pópuli omnes: terra dedit
fructum suum. Terra quippe
fructum suum dedit, quia
quem Virgo péperit, non con-
cêpit maritali ópere, sed sancti
Spiritus obumbratiõne. Hinc
eidem Regi & Prophêtæ à
Dómino dicitur: De fructu
ventris tui ponam super se-
dem tuam. Hinc Isaias ait:
Erit fructus terræ sublimis.
Nam quem Virgo génuit, non
solùm homo sanctus fuit, sed
étiam potens Deus. De hoc
fructu ad eâmdem beâtam
Virginem, Elisabeth salutân-
te, dicitur: Benedícta tu in
mulieribus, & benedíctus
fructus ventris tui.

R.

R. Quæ habitas. 221.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Joannem.

Leitio vii. Cap. 19. v. 25.

In illo tempore: Stabant iuxta Crucem Jesu Mater eius, & soror matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrósii
Episcopi.

In exhortatione ad Virgines.

Hic Christus in vestris peccatoribus alta maneat defixus radice, ut & fructus vester exuberet, & liquore gratiæ spirituales corporei vaporis incendia temperentur. Hic est qui venit in nube levi, sicut dixit Propheta: Ecce Dominus sedet super nubem levem, & veniet in Ægyptum. Significans quod in Ægyptum, id est, in afflictionem istam mundi hujus veniret per Virginem. Nubem itaque Mariam dixit, quia carnem gerebat: levem, quia virgo erat, nullis oneribus gravata conjugii. Ipsa est virga germinans florem, quia pura, & ad Dominum libero corde directa virginitas, quæ nullis in hoc sæculo curarum anfractibus reflectatur. Ideo illam Dominus de Cruce discipulo suo dilectissimo sibi tradidit sancto Joanni, qui dixit

patri & matri suæ, Non novi vos. Denique vocatus à Christo reliquit patrem, Verbum secutus.

R. Ego quasi vitis. 224.

Lectio viii.

Huic traditur virgo, qui suos nesciat: huic traditur virgo, qui de pectore Christi hauriat sapientiam; huic traditur virgo, qui fratres suos non cognovit, & filios suos non scivit. Ideoque benedicit eum lex: Date Levi veros ejus, date Levi fortes ejus: Unde & Matrem Domini ipse suscepit. Scriptum enim habemus, quia ex illa hora suscepit eam discipulus in sua. Quid est in sua, cum reliquerit patrem, & Christum secutus sit? Aut quomodo in sua, cum ipsi Apostoli dixerint: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te? Quæ sua habebat Joannes, qui mundana & sæcularia non habebat, quia de mundo non erat? Quæ ergo habebat sua, nisi ea, quæ à Christo acciperat? Bonus verbi sapientiæque possessor, bonus receptor gratiæ.

R. Beata est Maria. 224.

Lectio ix.

Audite quæ Apostoli à Christo acciperint: Accipite, inquit, Spiritum sanctum; quorum remiseritis pec-

cata, remissa sunt : & quorum
 detinueritis, detenta sunt. Ne-
 que enim Mater Domini Je-
 su, nisi ad possessorem gratiæ
 emigraret, ubi Christus ha-
 bebatur habitaculum. Date er-
 go & vos filii mei, vero illi
 Levi veros ejus. Estote nu-
 bes, sed leves. Eritis profec-
 to, si ablevet virginitas onera
 conditionis, & tenebras hu-
 jus limosæ carnis illuminet.
 Ideo dicit illa : Nigra sum &
 decora, filia Jerúsalem. Ni-
 gra per carnem, decora per
 virginitatem.

Te Deum laudamus. 27.

Vesperæ de Dedicatione
 Michaelis Archangeli cum
 commem. Octavæ.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

Extra die infra Octavam Ap-
 parition. B. V. Mariæ
 de Mercede.

Fit de Dedicatione S. Mi-
 chaelis Archangeli: Duplex se-
 cundæ classis, ut in Breviar.
 cum commem. Octav. in Lau-
 dibus, & secundis Vesperis.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

Optima die infra Octavam
 Apparition. B. V. Mariæ
 de Mercede.

Pro mensibus Septembris,
 & Octobris.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola Sancti Ambrósii
 Episcopi ad Sirícium
 Papam.

Epist. 81. al. 7. post init.

Lectio iv.

DE via perversitatis pro-
 duntur dicere : Virgo
 concipit, sed non virgo ge-
 neravit. Pótuit ergo virgo
 concipere ; non pótuit virgo
 generare, cum semper con-
 ceptus præcedat, partus se-
 quatur? Sed si doctrinis non
 créditur sacerdotum, creda-
 tur oraculis Christi, credatur
 monitis Angelorum dicen-
 tium : Quia non est impossi-
 bile Deo omne verbum. Cre-
 datur Symbolo Apostolorum,
 quod Ecclésia Romána inte-
 meratum semper custodit, &
 servat. Audivit Mariá vocem
 Angeli ; & quæ antè dixerat:
 Quomodo fieri istud? non de
 fidè generationis interrogans,
 respondit postea : Ecce ancil-
 la Domini, contingat mihi
 secundum verbum tuum.

R. Surge, prospera. 220.

Ex libro Sancti Hierónymí
 Presbyteri adversus
 Jovinianum.

*Ex Apolog. ad Pammachium
 Pro lib. Adversus Jovi-
 nian. in fin.*

Lectio v.

Christus virgo, Mater vir-
 ginis nostri virgo perpé-
 tua, Mater & virgo : Jesus
 enim clausis ingressus est ós-
 tiis, & in sepúlchro ejus, quod
 novum, & in petra duríssima
 fuit.

fuerat excisum, nec antea quis nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus: de quo fonte ille fluvius manat, juxta Joël, qui irrigat torrentem, vel funium, vel spinarum: funium peccatorum, quibus ante alligabamur: Spinarum, quae suffocant sementem patrisfamilias. Haec est porta Orientalis, ut ait Ezechiel, semper clausa, & lucida, operiens in se, vel ex se proferens Sancta sanctorum: per quam sol iustitiae & Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur & egrreditur.

R. Dilectus meus. 221.

Ex libro Sancti Irenaei Episcopi & Martyris adversus haereses.

Lib. 5. cap. 19.

LECTIO VI.

IN sua propria veniente Domino, & sua propria eum bajulante conditione, quae bajulatur ab ipso, & recapitulationem ejus, quae in ligno fuit, inobedientiae per eam quae in ligno est, obedientiam faciente, & seductione illa soluta, qua seducta est male illa, quae jam viro destinata erat virgo Heva, per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro virgo Maria. Quemadmodum enim illa per Angeli-

cum sermone seducta est ut effugeret Deum, pravari-cata verbum ejus: ita & haec per Angelicum sermone evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est ut effugeret Deum: sic haec suasa est obedire Deo, uti virginis Hevae Virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum adstrictum est morte genus humanum per virginem, solvatur per virginem: aqua lance disposita virginalem inobedientiam per virginalem obedientiam.

R. Quae habitas. 221.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore: stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex tract. de Passione Domini.

CUM vidisset Jesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dixit matri suae: Mulier, ecce filius tuus; ac si diceret: Tu me filio corporaliter privaris: Unde tibi amicum praecunctis dilectum in filium do, cujus praesentia interim dum absum con-

consolêris. Ad Discípulum
 matrem : Ecce mater tua; quasi
 diceret: Tu vero Patre spoliâ-
 tis, unde hanc matrem mihi
 charissimam tibi in matrem
 do : conservâte jura mútuæ
 charitâtis ad invicem, tu istum
 filium, tu istam matrem
 habendo. O quàm munífcus
 factus es in nuptiis tuis, Rex
 & sponse, bone Jesu! Quàm
 largè quæ habuisti, omnia
 tradidisti! Ecce ipsis crucifi-
 xionibus tuis Oratiônis affec-
 tum, latrôni paradísium, ma-
 tri filium, filio matrem, mór-
 tuis vitam, manibus Patris
 animam tuam, toti mundo
 magna poténtiæ tuæ contulisti.
 R. Ego quasi vitis. 224.

Lectio viij.

Sed movet me, quod cum
 dixisset : Mulier, ecce fi-
 lius tuus, subjúnxit : Ecce
 mater tua; cum útique etiam
 hoc non subjúnxisset, neces-
 sarium fuisset, eam esse ma-
 trem illius, qui in filium sibi
 datus erat. Sed hoc mútuæ
 charitâtis affectum mihi com-
 mendare videtur : sunt enim
 nonnulli, qui ab omnibus
 amari volunt; sed nullos affec-
 tu mútuo complectúntur, &
 volunt, ut eorum labôres &
 dolôres alleviéntur; & cum
 errántur à plúribus, ipsi nul-
 lus ónera volunt portare.

R. Beata est Maria. 224.

Lectio ix.

Non hoc enim Christus
 dócuit, aut fecit : por-
 tâvit enim ónera tua, invítans
 te, ut & tu ónera portes il-
 lius; idest, ut passiónem illius
 imitêris. Christus enim pas-
 sus est, relinquens nobis exem-
 plum, ut sequámur vestigia
 ejus. Hoc & dócuit, cum ma-
 trem discipulo, & matri disci-
 pulum mútuò commendâvit,
 nimirum, nollens ut charitas
 spiritalis ex una parte frigi-
 da remanêret; sed ut simul
 dormiéntes; id est, in vera, &
 pura charitâte simul quiescén-
 tes, mútuò calefiant; id est,
 alter ab áltero ad charitâ-
 tis exercítia mútuò accendân-
 tur.

Te Deum laudâmus. 27.

Ad Vesperas omnia ut in
 primis Vesperis festi, excepta
 Oratione.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui
 per tuam gloriosissimam
 Matrem ad eximiam charitâtis
 tuæ imitationem nos vocare
 dignatus es; adjuva nos auxi-
 liis grâtiæ tuæ, ut magnam Ins-
 titutricem nostram præsentis
 vitæ actiônibus prædicantes,
 quod, te operante, voluntate
 promissimus, opere compleâ-
 mus. Qui vivis & regnas.

Et fit commemorat. S. Re-
 migii Episc. & Confess.

Ann. Sacerdos & Pontifex.

Lectio ii.

*. *Amavit eum.*

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus, ut beati Remigii Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I. OCTOBRIS.

In Octava Apparitionis B. V. Mariæ de Mercede.

Pro mensibus Novembris & Decembris.

Ad Matutinum, & alias Horas, omnia ut in die Festi, præter Orationes, & Lectiones, quæ sequuntur.

In primo Nocturno.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. Cap. 8. b.

QUæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum.

*. *Introduxit me. 217.*

AQUæ multæ non poterunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, & ubera non habet: quid faciemus sorori nostræ in die quando alloquenda est? Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis.

*. *Fayus distillans. 217.*

Lectio iii.

EGO murus: & ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repiciens. Vineam fuit pacifico, in ea quæ habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vineam meam coram me est. Mille tui pacifici, & ducenti his qui custodiunt fructus ejus. Quæ habitas in hortis, amici ascultant: fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi, & assimulare capræ hinnulæque cervorum super montes aromatum.

*. *Pone me. 218.*

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi

Abbatis.

De

*De Verbis Apocal. qui est Ser-
mo de Beata Virg. tom. I.*

Lectio iv.

NEC ipsa mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa : inveniatur equidem locus ejus in hac reconciliacione. Opus est enim mediatore ad mediatorem istum, nec alter nobis utilior, quam Maria. Crudelis nimirum Heva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit ; sed fidelis Maria, quae salutis antidotum & viris & mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiacionis : illa suggestit praevencionem, haec iniecit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas ? Nihil autem in ea, nihil terribile ; tota suavitas est, omnibus offerens lac & lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae seriem universalem ; & si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel tenuis indignacionis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habeas, & accedere verearis.

Surge, prospera. 220.

Lectio v.

QUOD si (ut verè sunt) plena magis omnia pietatis & gratiae, plena mansuetudinis & misericordiae,

quae ad eam pertinent, inveneris ; age gratias ei, qui talem tibi mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est. Sapiéntibus, & insipientibus copiosissima charitate debitrice se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperuit, ut de plenitudine ejus accipiant universi. Captivus redemptionem, aeger curacionem, tristis consolacionem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam ; denique tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanae substantiam, ut non sit qui se abscondat à calore ejus.

Dilectus meus mihi. 221.

Lectio vi.

PUTAS ne ipsa est sole amata mulier ? Esto, si quidem ut de praesenti Ecclesia intelligendum propheticae visionis series ipsa demonstret, sed id planè non inconvenienter Mariae videtur attribuendum. Nimirum ea est, quae velut alterum solem induit sibi. Quemadmodum enim ille super bonos & malos indifferenter oritur, sic ipsa quoque praeterita non discutit mèrita : sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet. Omnium denique neces-

Q

si

sitates amplissimo quodam miseratur affectu.

R. Quæ habitas in hortis.
221.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 19. v. 25.

IN illo tempore : Stabant iuxta Crucem Jesu Mater ejus , & soror matris ejus Maria Cleophae , & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. in Joannem, cap. 33.

NON inutiliter hujus quoque rei Evangelista meminit, stantisque juxta Crucem matrem & ceteras dixit, largis scilicet lachrymarum flumina genus est mulierum, praesertim cum magna causa movetur. Cur autem haec tenuia memorat, & mulierum mentionem facit? Docere, ut ego arbitror, voluit, tantam passionis Christi fuisse indignitatem ac magnitudinem, ut matrem etiam ejus, mors crucis, & Judaeorum illusiones commoverint, & ad haec milites cum risu atque triumpho, coram matre ad derisionem Christi vestimenta partientes.

R. Ego quasi vitis. 221.

Lectio viii.

HIC certe dolor a Simone ne prænuntiatus fuit. Ecce, inquit, hic positus est in ruinam, & resurrectionem multorum in Israel, & in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes. Gladium enim acutum, doloris magnitudinem appellavit: ex multis autem cordibus revelatae cogitationes sunt, cum etiam discipuli ejus scandalum propter passionem passi fuisse videantur.

R. Beata es Maria. 224.

Lectio ix.

CUM vidisset ergo Jesus Matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suae: Ecce filius tuus. Providit matri, quasi parum de magnitudine doloris curaret. Nam & si acriter patiebatur, erat tamen etiam impassibilis. Commendavit autem eam discipulo Joanni, huic, qui Evangelium hoc conscripsit, ut officium Filii in eam servaret: matrem similiter admonuit, ut parentis in discipulum auctoritatem haberet: amore videlicet, atque charitate non minus illos conjungi voluit, quam si naturae mixima propinquitate conjuncti essent.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commemorat. S. Remigii Episcopi & Confess. Añã. **Euge serve bone. ¶ Justum deduxit.** Oratio: Da quæsumus, ut supra. 240.

In secundis Vesperis fit commem. Ss. Angelorum Custodum. Añã. **Omnes sunt administratorii spiritus in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis. ¶ In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Oratio.

DEus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & æterna societate gaudere. Per Dominum.

DIE X. OCTOBRIS.

In Festo Dedicationis Ecclesiarum Ord. Nostri. Duplex primæ classis cum Octava.

Omnia in die, & per totam Octav. ut in Brev. Roman. in communi Dedicationis Ecclesiarum.

In secundis Vesperis fit commemorat. Sancti Francisci Borgia Confessor.

DIE XI. OCTOBRIS.

Secunda die infra Octavam Dedication. Ecclesiarum.

Fit Offic. de S. Francisco Borgia Confess. semidup. ut in Breviar. cum commemor. Octavæ in Laudib.

In secundis Vesper. à Capitulo fit de Dedicat. Ecclesiarum cum commemor. S. Francisci.

In Hispania vero fit de sancto Francisco Borgia, Duplex secundæ classis, sine commem. Octavæ, & in secundis Vesper. fit tantum commemor. Beatæ Mariæ V. de Columna.

DIE XII. OCTOBRIS.

Tertia die infra Octavam Dedication. Ecclesiarum.

Fit de ea, præter Lectiones primi Noct. quæ dicuntur de Scriptura occurrente.

In Vesper. à Capitulo fit de sancto Eduardo Confess. cum commemor. Octavæ.

In Hispania fit de Festo B. Mariæ V. de Columna, Duplex, ut in proprio Ss. Hispan. cum commemor. Octavæ in Laudib.

In secundis Vesper. fit commem. S. Eduardi Confess. & Octavæ.

Post Vesperas diei, dicuntur Vesperæ Defunctorum sub ritu duplici pro Annivers. sequenti, & in Precibus dicit. Psalm. **Lauda anima mea Dominum.**

DIE XIII. OCTOBRIS.

Quarta die infra Octavam.

Fit de S. Eduardo Rege & Confes. Semidup. cum commemor. Octava.

Post Laudes fit Officium Defunctor. Duplex, pro Annivers. Fidelium Captivor. & dicitur Psalm. **De profundis; in Laudib.**

Vesperæ à Capitulo fiunt de sancto Callisto Papa & Martyre, cum commemor. sancti Eduardi, & Octavæ.

DIE XIV. OCTOBRIS.

Quinta die infra Octavam.

Fit de sancto Callisto Papa & Mart. semidup. cum commemorat. Octavæ.

Vesperæ dicuntur de sancta Teresa Virgine, cum commemorat. sancti Callisti, & Octavæ.

DIE XV. OCTOBRIS.

Sexta die infra Octavam.

Fit de sancta Teresa Virg. Duplex cum commemor. Octavæ in Laudib. & secundis Vesper.

In Hispania in secundis Vesper. à Capitulo fit de sancto Ludovico Bertrando Confes. cum commemorat. S. Teresæ, & Octavæ.

DIE XVI. OCTOBRIS.

Septima die infra Octavam

Dedication. Ecclesiæ,
semidup.

Vesperæ de die Octava De-

dicat. ut in primis Vesper. Feli. Duplex.

In Hispania fit de sancto Ludovico Bertrando Confes. Duplex, ut in proprio Ss. Hispan. (die 30. hujus) cum commemor. Octavæ.

In secundis Vesper. à Capitulo fit de die Octava Dedication. Eccles. cum commemor. S. Ludovici.

DIE XVII. OCTOBRIS.

Octava Dedicationis Ecclesiarum. Duplex.

Omnia, ut in Breviario.

Vesperæ sancti Lucae Evangelistæ, cum commemor. Dedicationis Ecclesiarum.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

IN FESTO

S. PETRI PASCHASII

EPISCOPI, ET MARTYRIS,

Duplex secundæ classis cum Octava.

Ad Vesperas Aña.

Charitate, & sapientia, cum reliq. de Laudibus. Psalm. **Dixit Dominus,** cum reliq. 73.

Capitulum. *Ad Ephes. 5:*

E Stote imitatores Dei sicut filii charissimi: & ambulâte in dilectione, sicut & Christus diléxit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymn

FESTA OCTOBRIS.

245

Hymnus.

Urbis æternæ célebres
triúmphos
Militans pandit, geminat-
que Sion,
Petre Pascháfi, tua dum re-
cénset
Máxima gesta.
Násceris terris, puer almus,
inter
Bárbaras cædes Libyci Ty-
ránni:
Inter ut nimbos solet &
procéllas
Sidus oríri.
Iamque vir factus, próperas
ad ædem,
Cui sacrum Virgo dedit ip-
sa nomen:
Unde lætántur míseri, fe-
réntes
Víncula Mauri.
Oscit oclúsus velut ignis,
atque
Explicat flammæ graviôre
nisu:
Sic tua erúmpit magis auc-
ta virtus,
Abdita cláustris.
Júgiter língua, calamóque
fundis
Aureos imbres: Dómini vi-
réscunt
Arva: commísisis óvibus
falútis
Pábula præbes.
Cíngeris ferro, trepidúmque
solvis

Impotens agmen, Tyrió-
que tandem

Ense percássus, Fidei co-
rônám

Sumis ad aram.

Ambitus terræ, maris, atque
cœli,

Láudibus Patris, Géniti,
simúlque

Spiritus sancti résonans
beátis,

Impleat ævum. Amen.

✠. Dedit ánimam suam re-
demptiônem pro multis. *12.*
Ut salváret eos.

Ad Magnificat, Añã.

Exúltans spíritus Petri in Deo,
magnificávit Mariám Matrem
Dómini Jesu, quam glorifi-
cávit dicens: Tota pulchra
es amíca mea, & mácula ori-
ginális non est in te. Alleluía.

Oratio.

Deus, cujus charitátis ig-
ne succénsus beátus
Martyr & Póntifex Petrus
Paschasius, trepidántes púe-
ros ac féminas ab impiórum
captivitáte própria servitúte
redémít, & solus ómnium sus-
tinuit ærumnas: præsta quæ-
sumus, ut nostrárum vírium
infirmitas à diris criminum
liquéis ejus liberétur auxilio;
& Unigéniti Filii tui Redemp-
tôris nostri perpétuo ferveat,
& roborétur amóre. Qui te-
cum, &c.

Q3

Ad

Ad Matutinum, Invitatorium.
Christum Dóminum, qui gló-
ria & honóre coronávit Pe-
trum, * Veníte adorémus.

Psal. Venite exultémus.
16.

Hymnus.

Nullas corónas ínvidet
Granáta, nullam púr-
puram

Petri decóra vínculis,
Fuso sacráta sánguine.

Pastor fidéiis, pèrvigil
Ovíle lustrans créditum,
Tamquam lupórum dénti-
bus,

Comprensus est à bárbaris.

Inter tenébras cárce-
ris
Tam claro abúndat lúmine,
Ut scribat, atque elúcubret,
Quæ solis instar émicant.

Quantum facúltas súppetit,
Solvit caténas páuperum:
Auro paráto in própriam
Donat salútem párvulis.

Obses relíctus, prædicat
Christum per omnes sémí-
tas:

Et vera firmans dógmata,
Falsa impiórum déstruit.

Petrus sacerdos ímmolans
Agni incruéntam víctimam,
Mactátur, atque in sánguine
Palmam recépit martyris.

Sit Trinitáti glória:
Cum Patre regnans Fílius,
Et Spíritus paráclitus
Laudétur omni témpore.

Amen.

In primo Nocturno.

Añá. Apéruit Petrus os suum
in oratione, & in conspéctu
Altíssimi deprecátus est pro
afflíctis & captívís. Psalm.
Beátus vir, cum réliquis, 17.
Añá. Dóminus autem replé-
vit illum spiritu intelligentiæ;
& diréxit consílium ejus, ac
disciplinam. Psalm. Quare
fremuérent. Añá. Dei afflián-
te grátia, tamquam imbres
mísit elóquia sapiéntiæ suæ.

Psalm. Dómine quid multi-
plicati sunt.

v. Dedit ánimam suam re-
demptiónem pro multis.

R. Ut salváret eos.

De Epístola beáti Pauli Apó-
toli ad Ephesios.

Lectio i. Cap. 4.

Obsécro vos ego víncus
in Dómino, ut dignè
ambulétis vocatióne, qua vo-
cáti estis, cum omni humilitá-
te & mansuetúdine, cum pa-
tiéntia supportántes ín vicem
in charitáte, solíciti serváre
unitátem spíritus in vínculo
pacis. Unum corpus, & unus
spíritus, sicut vocáti estis in
una spe vocatiónis vestrá.
Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma. Unus Deus
& Pater ómnium, qui est su-
per omnes, & per ómnia, &
in ómnibus nobis. Unicuique
autem nostrám data est grátia
secúndum mensúram donatió-
nis

nis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem: dedit dona hominibus.

R. In terra captivitatis natus; * Accessit ad servitum Dei, & stetit in iustitia, & veritate. V. Quoniam pravenit eum Dominus in benedictionibus dulcedinis. Accessit.

LECTIO II.

QUod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ? Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cælos, ut impleret omnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, alios verò Euangelistas, alios autem pastores, & doctores ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi: donec occurramus omnes in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: Ut jam non simus parvuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris.

R. Dominus prospexit de excelso sancto suo, Dominus de cælo in terram aspexit: ut audiret gemitus compedito-

rum: * Ut solveret filios interemptorum. V. Apprehendit Petri dexteram, & portas areas contrivit, vectesque ferreos confrègit. Ut solveret.

LECTIO III.

VEritatem autem facientes in charitate, crescimus in illo per omnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem juncturam subministratiõnis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit in ædificationem sui in charitate. Hoc igitur dico, & testificor in Domino, ut jam non ambulatis, sicut & Gentes ambulantes in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei, per ignorantiam, quæ est in illis propter cecitatem cordis ipsorum, qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudiciæ, in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis.

R. Ex multa tribulatione, & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: Ut sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. * Educam

cam vos de ergástulo, & éruam de seruitute. Ut sciátis. Gloria Patri. Ut sciátis.

In secundo Nocturno.

Añã. Hac est merces mea, ut Evangelium predicem, & me in seruitutem redigam, ut alios liberos faciam. Psalm.

Cum invocarem, cum reliquis, 21. *Añã.* Factus sum ego minister Christi, secundum dispensationem Dei, quae data est mihi in vos, ut impleam verbum Dei in omni sapientia. Psalm. Verba mea.

Añã. Adinvenit omnem viam disciplinae, & flagrantissimae charitatis suae ingenium operibus comprobavit. Psalm. Domine Dominus noster.

V. Eduxi vos de domo servitutis. R. Et liberavi de manu omnium inimicorum.

Lectio iv.

Petrus, cognomento Paphlasius, Valentiae in Hispania, tunc saevo Maurorum iugo subiectae, Christianis ac nobilibus parentibus natus, & in Dei timore enutritus; cum adhuc puer maximo floreret ingenio, quantum licuit per illorum temporum calamitatem; liberalibus disciplinis operam dedit. Pulsis patria catholicae fidei hostibus, & publica restituta tranquillitate, studiorum causa Parisios se contulit. Ibi geminis Ecclé-

siae luminibus, Thomae, ac Bonaventurae, eisdem scholas pariter illustrantibus, tertius est additus; quippe ingenius artibus, sacrisque litteris addiscendis talem se praebuit imitatore, qualem profecto fuisse ejus doctrina, atque sanctitas declaravit. Emenso studiorum curriculo, Romam petiit; & sacra veneratus loca, rediit in patriam: ubi inter Ecclesiae Canonicos meruit adscribi, & morum integritate, atque omnium virtutum cumulo maxime excelluit. Mox rogatus in pauperes amplissimis facultatibus, ut arctius Deo se conjungeret, Ordinem B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum ingreditur. Sub ipso sancto Petro Nolasco tyrocinium assecutus, asperam, sed sibi jucundissimam vivendi rationem instituit, vigiliis, jejuniis, aliisque carnis mortificationibus factus est omnibus in eodem stadio currentibus, exemplar simul & validissimum incitamentum. Sacrae Theologiae magisterio insignis, eam, aliisque scientias, magna auditorum frequentia atque utilitate per triginta annos publice docuit. Quapropter Jacobus primus Aragoniae Rex, ejus famae celebritate permotus, illum Urbano

Quarto summopere commendavit, & Granatensis Episcopatus titulo decoratum, in illi sui Sanctii, Archiepiscopi Toletani, qui eidem Ordini nomen dederat, præceptorum consiliorum delègit. Eo in múnere adeò sibi omnium amorem, & veneratiónem conciliavit, ut suum Ordinem Tolèti, aliisque in locis potuerit amplissimè propàgare.

R. Per patientiam cucurrit ad propositum certamen, * Aspiciens in auctorem fidei, & consummatorem Jesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem. †. Fide grandis factus negavit se huic sæculo, magis eligens affligi, quam temporális vitæ habere jucunditatem. Aspiciens.

Lectio v.

Defuncto Sanctio, ac alienis curis solutus, Gienhensi Ecclesiæ omnium votis proficitur. In pastorali regimine maximam, quam de se ipso conciliaverat expectatiónem, etiam verbo & exemplo uberius impleret; nullis tamen laboribus sibi satis videbatur æquare pascendi gregis sollicitudinem. Profectus interea ad visitandam Diocèsim, in Mauros incidit; & Granatam, cujus Ecclesiæ titulo consecratus fuerat Episcopus, tamquam nefarius perducitur;

Tetro in carcere, arctisque vinculis venerabilis senex jam propè septuagenarius crudeliter constitutus, improprium crucis adeò lætus portabat; ut se felici, faustoque ómine in servitùtem redactum diceret. Inter offusas tenebras, velut in meridie, plurima scripsit, quibus catholice fidei veritatem perpetuò illustravit. Beatissimam Virginem Mariam, quam aviduo atque ardentissimo venerabatur obsequio, variis laudum monumentis ornavit; & summo rationum pondere eam sine labe originali conceptam piissimè asseruit. Inhiantes ópibus barbari ultrò coeperunt recuperandam pretio libertatem offerre; ipsúmque suas trahentem catenas passi sunt interdium per urbem incedere. Quò magis urgebat necessitas, primum flexit apostolicæ charitatis vestigia. Detentos in ergastulis, & ejusdem pœnæ consortes, tamquam filios amantiissimè invisit; atque ópibus ac pecuniis, pluries in suam libertatem paratis, eorundem inopiæ succurrit. Púeros, ac féminas in animæ discrimen ob ætatis, vel sexus imbecillitatem proclives, contempta propria salute, redemit. Quamóbrem traditur, Dóminum Jesum specie pueri

ri apparuisse, factumque illi se vincum : ut patrum opus ostenderet, sibi gratissimum extitisse.

R. Persequentes animam meam posuerunt me in lacu inferiori, * In tenebris, & in umbra mortis. V. Sed ecce Angelus Domini assistit, & lumen refulsit in habitaculo carceris. In tenebris.

Lectio vi.

Divino recreatus oraculo, seipsum extulit supra omnes ærumnas & calamitates, quibus undique premebatur. Sed cum nihil pavêret suo, alièno terrebatur periculo. Videns enim multos ex captivis, licet omnibus Evangelicæ prædicationis officii assidue confirmatos in fide, ob ingentes misèrias jam penitus carere constantiâ ; & peccatorum cœno obvolutos ob ignorantiam mysteriorum catholice Religionis, ad barbarorum errores quotidie deficere ; transfixus dolore cordis ingemuit, & vitam cum morte commutare vehementissimè concupivit. Flagrans itaque zelo divinæ legis, & martyrii desiderio inflammatus, turpissimam Mahometi vitam arguere, atque impia confutare mendacia palam aggressus est ; editis insuper doctissimis commentariis, qui-

bus catholice fidei veritatem luculenter explicavit, & adversus calidas Judæorum & Maurorum expostulationes, Christianos concaptivos validissimè instravit. Illud autem mirabile, quod in summa librorum omnium inopia, egregium opus ditaverit penè innumeris utriusque Testamenti auctoritatibus, & plurimorum sanctorum Patrum sententiis, memoriter ac fideliter indicata varietate locorum, & ipsimet verbis sine ulla penitus discrepantia relatis. Tandem Mahometanus tyrannus sancti Pontificis studium iniquissimè ferens, eum sacra operantem, in ipsa Granatensi urbe, obruncari jussit. Martyris sui sanctitatem multis Deus miraculis illustravit ; eamque in Hispanicis Regnis diuturna fidelium veneratione testatam Clemens decimus Pontifex Maximus postquam ritè probisset, Ecclesiastici cultus amplitudine decoravit.

* Illuminatus à Deo magnum certamen sustinuit passionum, opprobriis, tribulationibus, & carceribus spectaculum factus, & socius taliter conversantium effectus, * Nam & vinctis vehementer compatius est. V. Non suscipit redemptionem, ut meliorem

em inveniret resurrectionem.
Nam & vincis. Gloria Patri.
Nam & vincis.

In tertio Nocturno.

Añā. Apéruiť oculos cæco-
rum : & eduxit de conclusio-
ne vincis, de domo carceris
sedentes in tenebris. *Psalm.*
In Dómino confido. 91. *Añā.*
Salvásti nos, Petre, ex affli-
gentibus nos: & odientes nos
confudísti; in nómine Dómi-
ni constébitur in sæcula.
Psalm. Dómine quis habitá-
bit. 24. *Añā.* Propter opus
Christi usque ad mortem ac-
cessit, tradens animam suam,
ut impleret id quod decrat.
Psalm. Dómine in virtute
tua. 24.

V. Dirupísti Dómine vincula
mea. *R.* Tibi sacrificábo hos-
tiam laudis.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 10. b*

In illo tempore: Dixit Je-
sus Phariseis: Ego sum
pastor bonus. Bonus pastor
animam suam dat pro ovibus
suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis
Chrysostomi.

Homil. 59. in Joannem.

Magnam quiddam, dilec-
tissimi, magnum in-
quam est Ecclesie prelatio, &
multa indiget sapientia
& fortitudine, qualem Chris-

tus proposuit: ut animam pro
ovibus ponamus, & numquam
illas deseramus; ut lupo gene-
rosè resistamus. Hæc enim in-
ter pastorem & mercenarium
est differentia. Alter propriæ,
contemptis ovibus, alter sua
contempta, ovium semper sa-
luti invigilat. Pastoris ergo
exemplo demonstrato, decep-
tores duos meminit: furem
mactantem, & rapientem
oves; & mercenarium per-
mittentem, neque defenden-
tem commissas.

R. Forma factus gregis ex
animò, * Pavit oves Christi
verbo & exemplo, ac sangui-
ne proprio roboravit. *V.* Qui
misericordiam habet, docet,
& erudit quasi pastor gregem
suum. Pavit.

Lectio viii.

Quod superiori tempore
Ezechiel his verbis in-
sectatus est: Væ pasto-
ribus Israël; nonne pascebant
semetipsos? Nonne greges pas-
cuntur à pastoribus? Sed illi
contrarium faciebant, quod
maximæ malitiæ genus est, &
plurimorum causâ malorum.
Idcirco inquit: neque quod
abjectum erat, reducabant:
neque quod perierat, quære-
bant: neque confractum allig-
abant: neque infirmum con-
solidabant; quoniam se, non
gregem pascebant. Idem &
Pau-

Paulus aliis verbis significat: Omnes, quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

R. In medio nationis pravæ & perversæ effulsit ad glóriam Christi, *Et gaudens immolatus est supra sacrificium. V. Hic est bonus pastor, qui animam suam dedit pro óvibus suis. Et gaudens. Glória Patri. Et gaudens.

Lectio ix.

Verùm ab utròque se disfidere ostendit Christus: ab illis quidem, qui in aliòrum perniciem veniunt; cum dicat, se propterea venisse, ut vitam haberent, & abundantius haberent: ab his autem, qui oves à lupis rapi negligebant, dicendo se propter eas animam ponere, ne oves perirent. Nam cum Judæi ipsum interimere vellent, non propterea desistit à doctrina, neque credentes tradidit, sed persistit, & pertulit mortem: ideo frequenter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimonio viderentur (quod enim poneret animam suam, non multò post re monstratum est: quod autem vitam haberent, & abundantius haberent, eventurum erat in futuro sæculo) alterum ab altero confirmat.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,
& per Horas. Añã.

Charitate & sapientiã refulgens Petrus adèptus est glóriam in conversatione gentis, & liberavit illam à perditione. Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis. 28.

Añã. Descendit Angelus Dómini cum Petro in fóveam, & in vinculis non dereliquit eum. Añã. Párvuli perierunt panem, & inventus est Petrus, qui frangeret eis. Añã. Qui redempti sunt, dicant misericórdiam ejus, quóniam redemit eos de manu inimici. Añã. Immolans Deo incruentum sacrificium laudis, proprium sanguinem fudit, & reddidit Altissimo vota sua.

Capitulum. Ad Ephes. 5.

Estote imitatores Dei sicut filii charíssimi, & ambuláte in dilectione, sicut & Christus diléxit nos, & tradidit semetípsum pro nobis oblationem, & hóstiã Deo in odorem suavitátis.

Hymnus.

Dum lux exóritur Paschá-
sio sacra,
E terris óculos mentis ad
æthera
Tollat, múltiples qui cupit
Inclyti
Palmas cernere Mártiris.
Cunctis posthabitis sæculi hono-
nóribus,

Spre-

Spretis illécebris carnis, &
hóstitibus

Fufis tartáreis, frána po-
téntior,

Viétis fénfibus addidit.

Volásci féquitur figna, fed in-
fulis

Ornátus géminis, in fera
prælia

A Mauris rápitur, flénte
Giénnio

Discrímen ducis óptimi.

Ignans elóquio, térritat im-
pios;

Confirmat fócios, viribus
impares

A bello rémovet: folus &
ómnium

Pænas, vulnera fúfínet.

Tu vitæ infpícitur cándida
púritas,

Doctrinæ aut pótius fúlgida
cláritas,

Vel quanto occúbuit róbo-
re præditus,

Defunt cármina láudibus.

Te civem célebret, Petre,
Valéntias

Te Granâta fuum, Teque
Biátia

Jaçtet Pontificem. Tu Hef-
péria decus,

Et magnum Eccléfiæ ju-
bar.

Almæ fit Triadi glória júgiter:
Patri ante & gérito fæcula

Filio,

Sancto & Spirítui: fit prece
Mártyris

Nobis propítius Deus.

Amen.

V. Data eft illi ftola cándida.

R. Dealbâta in fanguine Agni.

Ad Benedíctus, Aña.

Miféricors Dóminus, qui vi-
fitâvit, & fecit redemptiõnem
plebis fuæ, mifit óptimum
Doctõrem ad dandam fcién-
tiam falútis, & illuminatiõ-
nem his qui in ténebris & in
umbra mortis fedent. Allelúja.

Oratio.

DEus, cujus charitátis ig-
ne succénfus beátus
Martyr & Póntifex Petrus
Pafcháfius, trepidántes púe-
ros, ac féminas ab impiõrum
captivitâte própria fervitûte
redêmit, & folus ómnium fuf-
tinuit ærumnas: præfta quæ-
fumus, ut noftrarum virium
infirmitas à diris criminum
laqueis ejus liberêtur auxilio;
& Unigéniti Fílii tui Redemp-
tõris noftri perpétuò férveat
& roborêtur amóre. Qui te-
cum.

Ad Tertiam, Aña. Descén-
dit. Capitulum. Eftõte, ~~ut~~
fupra.

R. brev. Dedit ánimam fuam
* Redemptiõnem pro multis.
Dedit ánimam. V. Ut falváret
eos. Redemptiõnem pro mul-
tis. Glória Patri. Dedit áni-
mam. V. Edúxi vos de domo
fervitûtis. R. Et liberávi de
manu ómnium inimicõrum.

Ad

Ad Sextam, Añã. Párvuli.

Capitulum. 2. ad Corint. 1.

Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra : ut possimus & ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt.

R. brev. Edúxi vos * De domo servitátis. Edúxi vos. V. Et liberavi de manu ómnium inimicórum. De domo servitátis. Glória Patri. Edúxi vos. V. Dirupísti Dómine víncula mea. R. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ad Nonam, Añã. Immolans Deo.

Capitulum. 2. ad Corint. 4.

Nos qui vívimos, in mortem trádimur popter Jesum : ut & vita Jesu manifestétur in carne mortáli. Ergo mors in nobis operáitur, vita autem in vobis.

R. brev. Dirupísti Dómine * Víncula mea. Dirupísti.

V. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea. Glória Patri. Dirupísti Dómine.

V. Data est illi stola cándida, R. Dealbáta in ságuine Agni.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, sed loco ultimi Psalm. Crédidi. 128.

V. Data est illi stola cándida,

R. Dealbáta in ságuine Agni

Ad Magnificat, Añã.

O Petre lumen errántium, Redémptor Captivórum, Christianæ fidei defensor, Flagéllum Maurórum, Póntifex & Christi Martyr, Ora pro nobis Dóminum.

Oratio. Deus, cujus charitátis, ut supra.

In Hispania fit commemor. Ss. Servandi & Germani Martyr.

Infra Octav. omnia dicuntur ut in festo præter Lectiones, quæ in primo Nocturno leguntur de Scriptura occurrente; in secundo, & tertio, ut infra.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

Secunda die infra Octavam S. Petri Paschásii.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Fulgéntii Episcopi. De Sancto Cypriano.

Lectio iv.

CLarum tanti mártiris natalis diem, beáti scilicet Petri Paschásii, quo terrénis ac moribúndis membris exúctus, ad æternæ præmiæ vitæ transmigrávit, & sacerdotii ejus doctrinam ac martyrii nobis victóriam commendávit, fecitque ex temporáli quondam tristitia liberiórem. Dum enim inter periculum cruéntæ mortis & glóriam devóti cerráminis Episcopus confitendo pátitur, Ecclesiá

orán-

quando comparitur. Quis nesciat hunc ipsum, qui nunc annua circumfuitione festus vobis revolvitur dies, Christianis ac religiosis mentibus hoc tunc tempore fuisse sollicitum, dum adversus diabolum ab antistite suscepto cultu pia plebis expectatio repidaret, atque ita fides resisteret persequenti, ne caro succumberet blandienti, ita pastor praecederet; ne ovile desereret, desertumque lupus invaderet?

Per patientiam. 249.

Lectio v.

Dolebat Ecclesia subtrac- tum interim suo consor- tio tam clarissimum sacerdotem: sed tamen gauderet pro- nato adversario Christi mar- trem extitisse victorem. Erat in memoria doctrina laudabi- lis, versabatur ante oculos virtus mirabilis, quando tan- tum Deo servabat quod do- cebat, & quid ceteri facere debent, non jam verbis, sed operibus demonstrabat fidem sermonum, exemplis rerum verba solida soliditate confirmans, credens & confidens pro om- nium salute Christum mor- tuum, ac se pro eius nomine non subtrahere occidendum. Quis enim sanguine tunc in- dignus redemptus fuerat, dig- num suum sanguinem pro illo

fundebat: & cuius sanguinem in hac vita fideliter biberat, ab ipso sibi aeternam vitam reddi posse crediderat.

R. Persequentes. 250.

Lectio vi.

Interritus contempsit prin- cipum iussa, & iudicum edictum. Paratus excipit per- cussoris ictum, & animum soli Deo subditum, etiam ipsa mors servavit invictum. De- nique nihil eum revocavit a pastore gregisque custodia, apparitor violentus, persecu- tionis tempus, iudicis metus, imminens gladius, proximus mortis occasus. Proinde con- siderantes ejus luctam, perse- verantiam, victoriam pariter & coronam, & quid evaserit, quod pervenerit dulci mentis speculo refoventes annua de- votione, cantemus: Benedic- tus Dominus, qui non dedit nos in venatione dentibus eor- um: laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

R. Illuminatus a Deo. 250.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secun- dum Joannem.

Lectio vii. Cap. 10. v. 11.

In illo tempore: Dixit Je- sus Phariseis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcop.

*Tract. 47. in Euang. Joann.
post initium.*

Quod ait : Pastor bonus animam suam ponit pro ovibus, non ipse unus fecit ; & tamen si illi qui fecerunt, membra ejus sunt, idem ipse unus hoc fecit. Ipse enim potuit facere sine illis ; ipsi sine illo unde potuerunt, cum ipse dixerit ; Sine me nihil potestis facere ? Hinc autem ostendimus quod & alii fecerunt, quia ipse Apostolus Joannes, qui hoc, quod audistis Euangelium predicavit, in epistola sua dixit : Sicut Christus pro nobis animam suam posuit ; sic & nos debemus animas pro fratribus ponere.

¶ *Forma factus. 251.*

LECTIO VIII.

Debemus, dixit : Debitores nos fecit, qui primus exhibuit. Ideo quodam loco scriptum est : Si sederis canare ad mensam potentis, sapienter intellige, quæ apponuntur tibi, & mitte manum tuam, sciens, quia talia te oportet præparare. Mensa potentis, quæ sit, nostis, ubi est Corpus & Sanguis Christi : qui accedit ad talem mensam, præparet talia. Et quid est præparare talia ? Quó-

modo ipse pro nobis animam suam posuit, sic & nos debemus (ad ædificandam plebem, ad asserendam fidem) animas pro fratribus ponere.

¶ *In medio nationis. 252.*

LECTIO IX.

Ideò Petro, quem facere volèbat pastorem bonum, non in ipso Petro, sed in corpore suo, ait : Petre amas me ? Pasce oves meas : hoc semel, hoc iterum, hoc tertio usque ad ejus tristitiam. Et cum tantum interrogasset Dominus, quantum interrogandum esse judicavit, ut ter confiteretur, qui ter negaverat, & ei suas oves pascendas tertio commendasset : ait illi : Cum junior esses, cingebas te, & ambulabas ubi volèbas : cum autem senueris, extendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet quò tu non vis. Et exposuit Evangelista, quid Dominus dixerit : Hoc autem, inquit, dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum. Ad hoc ergo pertinet : Pasce oves meas, ut ponas animam tuam pro ovibus meis.

Te Deum laudamus. 27.

*In Vesperis fit commemoratio sanctorum Chrysan-
thi & Dariæ Martyr. An-
norum est enim. ¶ Lactani-
ni in Domino. 69.*

Oratio.

Beatôrum Mártyrum tuôrum, Dómine, Chrysfánthi & Dariæ quæsumus adsit nobis oratio : ut quos venerâmur obseqüio, eôrum pium júgiter experiâmur auxilium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, & regnat.

In Hispania sit de Ss. Servando & Germano Fratrib. & Martyr. ut in proprio Ss. Hispaniæ (fuit heri) cum commemorat. Octava in Laudib. ... In secundis Vesper. à Capitulo sit de Ss. Martyr. Gaviño, Protho, & Januario, cum commemor. Ss. Servandi & Germani, Octavæ, & Ss. Martyr. Chrysfanthi & Dariæ. *Ant. Vestri capilli capitis.*
71. *V. Exultent iusti in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.* Oratio, ut supra.

DIE XXV. OCTOBRIS.

Tertia die infra Octavam
S. Petri Paschalisii.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

De Sancto Cypriano. 12.

Lectio iv.

Sermônem exigit tam grata & religiôsa solémnitas, qua passiónem beati Mártyris Petri Paschalisii celebrâmus. Tristis proculdúbio tunc Ecclesia fuit, non damno ca-

déntis, sed desidério recedéntis : semper cúpiens vidère præsentem tam bonum rectôrem, atque doctôrem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certâminis, consolâta est corôna victôris. Et nunc non solúm sine ulla tristitia, verùm étiam cum ingénti lætitia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus, diéque isto gaudére nobis concessum est, non timère. Neque enim formidâmus terribiliter veniéntem, sed expectâmus hilâriter redeúntem.

R. Per patientiam. 249.

Lectio v.

Vicinâ corpóris morte non moriebâtur in ánimo pastôris vigilántia pastorâlis, & cura tuéndi Dóminici gregis. Usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebâtur ; nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatôris manus tam próxima cruénti carnificis. Ita se mártirem cogitâbat futúrum, ut esse non obliviscerétur Episcopum : magis curans, quam ratiónem pastôrum principi de commissis sibi óvibus rédderet, quàm quid infidéli de fide própria respondêret. Amâbat quippe cum, qui Petro díxerat: Amas me? Pasce oves meas. Et pascébat oves ejus, pro quibus

R

fan-

sanguinem fundere illum imitans preparabat.

R. Persequentes. 250.

Lectio vi.

PRacēsserant eum multi Mártyres, quos flagrantissimis exortationibus suis ad vincendum diabolum accēderat: & erat utique justum, ut quos veridicus loquendo pramiserat, patiēdo intrēpidus sequeretur. Quid ad hæc dicāmus? quid ad hæc exultemus tanta conceptiōne gaudiōrum? in quid erumpat cor nostrum, & os nostrum? Habentes memoriā præsentis loci, festivitatem solemnissimi diēi, propositiōnem saluberrimi exempli, omnibus mediis nostris dicāmus: Deo grātiās.

R. Illuminatus à Deo, 250.

Lectio sancti Euangēlii secūndum Joānnem.

Lectio vii. Cap. 10. v. 11.

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ
Presbyteri.

In Euang. Joann. cap. 10.
paulo ante medium.

Quia Redemptor noster culpas fidei pastoris innotuit, iterum formam cui debeamus imprimi, ostē-

dit, dicens: Ego sum Pastor bonus. Atque subiungit: Et cognosco oves meas; hoc est diligo: & cognoscunt me meæ; ac si patenter dicat: diligentes obsequuntur. Unde mox subiunxit: Sicut novit me Pater, & ego cognosco Patrem, & animam pono pro ovibus meis; ac si aperte dicat: in hoc constat, quia & cognosco Patrem, & cognoscor à Patre, quia animam meam pono pro ovibus meis, id est: ea charitate, qua pro ovibus morior, quantum Patrem diligam ostendo.

R. Forma factus. 251.

Lectio viii.

Quia verò non solum Judæam, sed etiam Gentilitatem redimere venerat, adiungit: Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili: & illas oportet me adducere, & vocem meam audient, & fiet unum ovile, & unus pastor. Redemptiōnem nostram, quia ex Gentili populo venimus, Dominus aspexerat, cum se adducere & alias oves dicebat. Hoc quotidie fieri, fratres, aspiciatis, hoc reconciliatis gentibus factum hodie videtis. Quasi ex duobus gregibus unum ovile efficit, quia Judæicum & Gentilem populum in sua fide coniungit, Paulo attestante, qui

qui ait: Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum. Dum enim ad aeternam vitam ex utraque natione simplices eligit; ad ovile proprium oves deducit.

R. In medio nationis. 252.
Pro sanctis Martyribus Chry-
santho & Daria.

Lectio ix.

CHrysanthus & Daria conjuges, nobili genere nati, fide etiam clariore, quam Daria mariti operam cum baptismo susceperat, Romae innumerabilem hominum multitudinem, haec mulierum, ille virorum, ad Christum converterunt. Quare Celerinus Praefectus comprehensos tradidit Claudio Tribuno: qui iussit a militibus Chrysanthum vincula cruciatibus torqueri; sed vincula omnia resoluta sunt: mox compedes, in quos coniectus fuerat contracti. Deinde bovis corio inclusum, in ardentissimo sole constituunt: tum pedibus ac manibus catena constrictis, in obscurum carcerem detradunt; ubi solutis catenis clarissima lux locum illustravit. Daria vero in lupanar compulsa, leonis tutela, dum in oratione defixa est, a contumelia divinitus defensa est. Denique in arenariam, quae est via Salaria, uterque ductus, effossa terra,

lapidibus obruti, parem martyrii coronam adepti sunt.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commemorat. Ss. Martyrum Chrysanthi & Dariae. Añ. Vestri capilli capitis. *ψ.* Exultabunt. 71. Oratio. Beatorum Martyrum, ut supra. 257.

In Vesperis commem. S. Euaristi Papae, & Mart. Añ. Iste sanctus. *ψ.* Gloria, & honore. Oratio: Infirmiorem, 34.

In Hispania fit Officium Ss. Gavini, Prothi, & Januarii, ut in proprio Ss. Hispan. & in Laudib. fit commemor. Octav. & Ss. Chrysanthi, & Dariae Martyr. Añ. Istorum est enim. *ψ.* Latamini. 69. Oratio: Beatorum, ut supra.

In secundis Vesperis à Capitulo fit de Sancto Fructo Confes. cum commemor. Ss. Gavini, Prothi, & Januar. Octavae, & S. Euaristi Papae, & Martyr. ut supra.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

Quarta die infra Octavam
S. Petri Paschasii.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Petri Chrysologi.

De S. Apollinare. 128.

Lectio iv.

Merito Sanctus Petrus Paschasius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui

ita cursum consummavit, fidem servavit, ut verè primus à credentibus suo reperirètur in loco. Nec eum quisquam confessòris vocábulo minòrem credat esse, quàm mártirem, quem Dei nutu quotidianum & multiplicem reversum conspicit ad agònem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriòsam sæpè de hóstibus referre victóriam.

℞. Per patientiam. 249.

Lectio v.

Non tam mors, quàm fides & devótio mártirem facit: & sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro regis amóre succumbere; ita perfectæ virtutis est, diu agere, & consummare certamina. Non ideo persecutus est mártirem, quia non statim intulit mortem: sed probavit mártirem; quia non elicit fidem, injecit tela quæ pótuit, & ómnia armòrum suòrum gênera callidus exègit inimicus; nec tamen fortissimi ductòris movère mentem pótuit, aut temerare constantiam.

℞. Persequentes. 250.

Lectio vi.

Sed ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retineret, Christo vehementer occurrit; ut vincenti jus-

titia reservaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater, ut nunquam à suo separaretur Antistite. Ecce venit; ecce ut bonus pastor suo médius assistit in grege: nec unquam separatur spiritu, qui corpore præcessit ad tempus. Extinctus est diabolus, persecutor occubuit: ecce regnat & vivit, qui pro rege suo desideravit occidi, qui vivit & regnat cum Patre in unitate Spiritus Sancti Deus per ómnia sæculòrum sæcula.

℞. Illuminatus à Deo. 250.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 10. v. 11.

In illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysoptomi.

Hom. 59. in Euang. Joanni. ante med.

Ego pono animam meam. Hoc frequenter dicit, ut omnis deceptionis tollatur suspicio. Nam & Apóstolus cum se verum magistrum ostenderet, & falsos confundere Apóstolos vellet, pericula &

& mortes addúxit in médium: In plagis supra modum, in mórtibus frequenter. Dicendo enim: Lux sum, & vita; supérbiam apud stultos arguere videbátur: velle autem mori, nullam invidiam, nullum livorem concipièbat. Propterea hoc in loco non dicunt, eum de se testimónium perhibere, & verum non esse.

R. Forma factus. 251.

Lectio viij.

ET alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, & illas oportet me adducere: Ecce iterum hoc verbum, oportet, non necessitatis esse, sed futuri omnino significativum: quasi dicat, quid admiramini, si me oves hæ secuturæ, & vocem meam audituræ sunt? Cum & alias me sequi, & vocem meam audire videretis; tunc majorem in modum admirabimini. Neque te perturbet quod dicit: Quæ non sunt ex hoc ovili. Differentia enim in lege dumtaxat, ut inquit Paulus, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium. Et illas oportet me adducere. Utrósque dispérfos ostendit, & mixtos, neque habentes pastorem; hos videlicet, atque illos nondum bono adveniënte pastore. Inde futúram eorum cognationem prædicat: Et erit unum

ovile. Quod iterum Paulus his verbis significavit, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem.

R. In medio nationis. 252.

Pro sancto Euaristo Papa & Martyre.

Lectio ix.

EUARISTUS Græcus ex Judæo patre: Trajano Imperatore Pontificatum gessit. Qui Ecclesiarum titulos urbis Romæ Presbyteris divisit: & ordinavit, ut septem Diaconi Episcopum custodirent, dum Euangelicæ prædicationis officio fungeretur. Idem constituit ex traditione Apostolica, ut matrimonium publicè celebrètur, & Sacerdotis benedictio adhibeatur. Præfuit Ecclesiæ annos novem, menses tres: Presbyteris decem & septem, Diaconis duobus, Episcopis quindecim, quater mense Decembri ordinatis. Martyrio coronatus, prope sepulchrum Principis Apostolorum in Vaticano sepultus est septimo Kalendas Novembris.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commemoratio S. Euaristi Papæ & Martyris. Aña: Qui odit animam suam. V. Justus, ut palma florèbit. 69. Oratio: Infirmitatem nostram. 34.

In Hispania fit Officium

Sancti Fruſti Confel. ut in proprio Ss. Hiſpaniæ (fuit heri) & in Laudib. fit commemor. Octavæ, & Sancti Euaristi Pap. & Martyr. ut ſupra, cum nona ejus Lectio-
ne ad Marur.

In ſecundis Vesper. fit commemor. Octavar.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

Quinta die infra Octavam
S. Petri Paſchaſii.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Auguſtini Episcopi.

De Verbis Domini, 50. tom. 10.

Lectio iv.

PAſtor bonus Chriſtus. Quid Petrus? nonne bonus paſtor? nonne & ipſe animam ſuam pro ovibus ſuis poſuit? quid Paulus? quid ceteri Apoſtoli? quid eorum tempora conſequentes beati Episcopi Martyres? quid etiam iſte ſanctus Petrus Paſchaſius? Nonne omnes paſtores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, percepérunt mercèdem ſuam? Omnes ergo illi paſtores boni, non ſolum quia ſanguinem fuderunt: ſed quia pro ovibus fuderunt; non enim fuderunt elatione, ſed charitate.

R. Per patientiam, 249.

Lectio v.

NAm & apud hereticos, qui propter iniquitates & errores ſuos aliquid mo-

leſtiarum perpéſi fuerunt, nomine martyrii ſe jaçant, ut hoc pallio dealbati facilius fuerint, quia lupi ſunt. Si autem vultis ſcire, in quo numero habendi ſunt, paſtorem bonum Paulum Apoſtolum audite: Quoniam non omnes, qui corpora ſua in paſſione etiam ignibus tradunt, æſtimandi ſunt ſanguinem fuſiſſe pro ovibus, ſed potius contra oves: Si diſtribúero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ita ut ardeam, jam ipſi ſunt. Sed vide, quid ſequitur: Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodeſt. Ecce venit ad paſſionem, ecce venit & ad ſanguinis effuſionem, venit & ad corporum incenſionem: & tamen nihil prodeſt, quia charitas deeſt. Adde charitatem, profunt omnia: détrahe charitatem, nihil profunt cetera.

R. Perſequentes. 250.

Lectio vi.

QUale bonum eſt charitas iſta, fratres? quid pretioſius? quid luminóſius? quid firmitus? quid utilius? quid ſecurius? Quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans, paſtoribus bonis commendans paſ-

pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli ceteri, & posteriores sancti Episcopi, beatissime Petrus Paschasius. Omnes hi pastores boni: & tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed pastorem bonum: Ego sum, inquit, pastor bonus.

R. Illuminatus à Deo. 250.
In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 10. v. 11.

In illo tempore: Dixit Jesus Phariseis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 14. in Euang. cap. 10.
Joannis in initio.

Audistis fratres charissimi ex lectione Evangelica eruditionem vestram: audistis periculum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidenti bono, sed essentialiter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejusdem bonitatis formam, quam nos imitemur, adjungit, dicens: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis. Fecit quod monuit, ostendit quod iussit. Bonus pastor pro ovibus suis

animam suam posuit, ut in Sacramento nostro Corpus suum & Sanguinem verteret, & oves quas redemerat, carnis suae alimento satiaret.

R. Forma factus. 251.

Lectio viii.

Ostensa nobis est de contemptu mortis via, quam sequamur, apposta est forma, cui imprimamur. Primum nobis est exteriora nostra misericorditer ovibus ejus impendere. Postremum verò, si necesse sit, etiam mortem nostram pro eisdem ovibus ministrare. A primo autem hoc minimo pervenitur ad postremum majus. Sed cum incomparabiliter longe sit melior anima, qua vivimus, quam terræna substantia, quam exteriorius possidemus; qui non dat pro ovibus substantiam suam, quando pro his daturus est animam suam?

R. In medio nationis. 252.

Benedictio. Per Evangelica dicta. Pro Vigilia Sanctorum Apostolorum Simonis & Judæ.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus Evangelicus fratres, ubi se dicit Dominus vitem, & discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesie, nosque membra ejus, mediator Dei & hominum, homo Christus Jesus. Unus quippe nature sunt vitis & palmites. Propter quod cum esset Deus, cujus nature non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus & nos homines palmites esse possimus.

Te Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit comm. Vigil.

Feria ii. *Añã.* Benedictus Dominus Deus Israel. *ψ.* Repleti sumus manè misericordia tua. *℞.* Exultavimus, & delectati sumus. *Hic ψ.* semper dicitur post Antiphonam currentem.

Feria iii. *Añã.* Erexit nobis Dominus cornu salutis, in domo David pueri sui.

Feria iv. *Añã.* De manu omnium, qui oderunt nos, libera nos Domine.

Feria v. *Añã.* In sanctitate serviamus Domino, & liberabit nos ab inimicis nostris.

Feria vi. *Añã.* Per viscera misericordie Dei nostri visitavit nos oriens ex alto.

Sabbato. *Añã.* Illuminare Domine his, qui in tenebris sedent: & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Oratio.

Concède, quaesumus Omnipotens Deus: ut sicut Apostolorum tuorum Simonis & Judae gloriosa natalitia praevenimus; sic ad tua beneficia promerenda majestatem tuam pro nobis ipsi praeveniant. Per Dominum.

Vesperae de sequenti Festo absque commem. Octavae.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

Sexta die infra Octavam sancti Petri Paschali fit de SS. Apostolis Simone & Juda. Duplex ii. class. & in Laudibus non fit commem. Octavae.

In secundis Vesperis fit commemor. Octavae, si de ea sequenti die fiat Officium.

In Hispania fit commemor. S. Narcisi Episc. & Mart. tantum in proprio SS. Hispaniae.

DIE XXIX. OCTOBRIS.

Septima die infra Octavam S. Petri Paschali.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Maximi Episc.

Lectio iv.

Hic est ille Evangelicus patrifamilias proferens de thesauro suo nova & vetera, qui veteris novique Testamenti unum atque idipsum mys-

myſtéricum prædicans, Eccléſias Chriſti locupletiffima difputatione ditavit. Incorruptibilis, atque indefeffus illius eſt hodie theſaurus, qui pecuniã Dómini ſui nummulãriis foernerans, quotidie in corde fidélium cæleſtium divitiarum ſanctam conquirit uſuram.

℞. Per patientiam. 249.

Lectio v.

Quid igitur, fratres, tanto ſpeciôſius viro, cujus hæc eſt régula & meſſura ſermónis, ut inter varias hómínium cauſas, motuſque divérſos, nunc affectiõne patris, nunc auctoritatẽ doctoris conſolètur húmiles, ſupérbos cõmprimat, negligèntes arguat, increpet infidèles? Tantõque dénique decõre ſacerdotium, vitãque ſuam vir fideliffimus adornãvit, ut doctrinã ſuã ſubſequentibus confirmãret opéribus, Dominicã illã ſentèntiam tenens: *Qui docuerit & fecerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum.*

℞. Perſequentes. 250.

Lectio vi

Quã magnus hic, quamque præcipuus in regno cœlorum eſt, quem in omnem glóriã ſermo prophéticus, vita mirabilis, & mors Deo devõta ſublimat?

Nec immérito, fratres, tanto cum honõre nóminis ejus memoria per ampliffima mundi ſpátia celebrãtur, quia per univérſum orbem ad firmamentum fidei noſtræ & paſſio ejus, & doctrina profecit.

℞. Illuminãtus à Deo. 250.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangélii ſecundùm Joãnnem.

Lectio vii. Cap. 10. v. 11.

IN illo tẽpore: Dixit Jeſus Phariſæis: Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animã ſuã dat pro ovibus ſuis. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chryſólogi.
Serm. 40. de Bono Paſtore, in initio.

Ubi vernãlis auræ tempus annuos ovium cœperit partus aperire, ubi per campos, prata, vias cœperit foecundi gregis germina copiõſa diſpergere, paſtor bonus epulas ſepõnit, & cantus, & diſcurſu anxio téneros quarit, legit, colligit foetus, atque eos collo, húmeris, ulnis lætus vector impõnit, ut ſalvos omnes pèrferat, & totas pèrdicat ad caulã.

℞. Forma factus. 251.

Lectio viii.

Sed quia agnos redditoſ gregi, & totos intra Chriſti videmus eſſe jam ſepta, divinos latiffimi revocãmur ad

cantus, Domínici vobis cibi exultatione tota vitales copias apponentes : ut quos socios senserimus in labore, participes in gaudiis habere possimus. Et quia præfatio hæc nostra pastôris boni fecit & intulit mentionem : de ipso, qui solus bonus, solus pastor, solus pastorum pastor est, tota sermônis nostri & tractatus repleatur, & habeatur intentio.

℞. In medio nationis. 252.

Lectio ix.

PAstor, inquit, bonus animam suam ponit pro omnibus suis. Fortem faciat vis amoris, quia nil durum, nil amarum, nil grave, nil lethale computat amor verus. Quod ferrum? quæ vulnera? quæ poena? quæ mortes amorem prævalent separare perfectum? Amor impenetrabilis est lorica, respuit jacula, gladios excutit, periculis insultat, mortem ridet : si amor est, vincit omnia.

Te Deum laudamus. 27.

Ad Vesperas. Omnia ut in primis Vesperis Festi. Dupl.

In Hispania fit Officium de S. Narciso Episc. & Mart. Duplex, cum commem. Oct. S. Petri Paschaffi ad Laudes.

In secundis Vesperis à Capitulo fit de Octava S. Petri Paschaffi, ut in primis Vesp-

peris festi, cum commemor. S. Narcisi.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In Octava S. Petri Paschaffi.

Duplex.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

De Sancto Ignatio, tom. 5.

Lectio iv.

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem beatus Petrus Paschaffius est affectus : neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio ; non æqualis est labor, viam tritam, & planè paratam post multos ingredi viatores, atque eam, quæ nunc primò secanda est, quæque prærupta, & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admittit. Tunc autem, quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnae, & pericula : Imperatores, & Reges, & populi, & civitates, & gentes, & domestici, & alieni credentibus insidias tendebant.

℞ Per patientiam. 249.

Lectio v.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quòd vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis

tis secundis : sed cum insaniēte pēlago , ventisque saviētibz , qui in navi sunt inter se dissentiant , magna tempestāte intus & foris navigantes exagitante , navim tamen potest dirigere & conservare : Sic eos , qui tunc Ecclesiam regēbant , multo magis , quā illos , qui eam in præsētia gubernant , suscipere debemus , & admirari , quando multa bella intus & foris , quando fidei planta imbecillior erat adhuc , & diligentia magis indigēbat ; quando veluti modò genitus infans Ecclesiæ pōpulus magnam providētiā , atque sapientiam animæ , à qua nutriendus esset , postulabat.

R. Persequentes. 250.

Lectio vi.

Verum , ne totum tempus in Episcopātus consideratione collocantes , ab iis quæ ad eum uti martyrem spectant enarrandis , excludamur : age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus , & ad struendas aptus insidias , existimabat , si pastores sustulisset , ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia , ostēdens , Ecclesiās suas non ab hominibus gubernari , sed eos , qui in ipsum credunt , semper à se regi , id

fieri permittēbat ; ut cum cerneret , rectoribus sublatis , non tamen religionem deleri , nec veritatis prædicationem extinguere , sed potius augeri : ex rebus ipsis & ipse , & qui ei inserviebant , omnes intelligerent , Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere , sed in coelis radices agere , Deumque esse , qui ubique Ecclesiās tueretur.

R. Illuminatus à Deo. 250.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio vii. Cap. 10. v. 11.

In illo tempore : Dixit Jesus Phariseis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Petri

Chrysologi.

Scrm. 40. de Bono pastore,
ante med.

Quæramus , utrum sit ovibus commoda mors ista pastoris , quæ destituit oves , quæ lupis tradit inermem pecus , quæ sic charum gregem ferinis moribus derelinquit , direptioni dat , & expōnit morti , sicut ipsius pastoris Christi probatur ex morte. Ex quo namque pōsuit ipse animam suam pro ovibus suis , seque Judaico furore permittit occidi , oves ejus

Gen.

Gentilium velut prædõnum diripiuntur incursu ; macranda in carcèribus velut latrõnum clauduntur antris : à persecutoribus quasi à saviõntibus lupis sine cessatiõne laniantur.

R. Forma factus. 251.

Lectio viii.

QUarãmus ergo hujus quævis, quæ ratio sit amõris, quæ hujus causa mortis, quæ hujus sit utilitas passiõnis. Est plane vis certa, vera ratio, causa lucens, utilitas tanti sanguinis peraperta : Namque pastõris una ex morte virtus emicuit singularis : Pastor pro ovibus, morti quæ ovibus imminèbat, occurrit, ut auctõrem mortis diabolum novo ordine captus caperet, victus vinceret, puniret occisus, & ovibus moriẽdo viam vincẽdæ mortis aperiret. Nam & diabolum dum in hõminem tendit, profiliit in Deum : dum in reum sedit, incurrit in iudicem : invenit supplicium, dum ingreditur pœnam : ipse accipit, dum dat sententiã : & vivens mortalium pastu mors moritur, dum devorat vitam : absorvens reos, mors absorbetur, innocentiã dum deglutit auctõrem : & perit mors ipsa, quæ perdebat omnes,

dum omnium perimere vult salutem.

R. In medio nationis. 252.

Lectio ix.

ERgo tali forma præcessit oves pastor : pastor ab ovibus non recessit, nec illas dedit lupis, sed tradidit lupo illis, quibus donavit suos elidere sic prædones, ut occisæ viverent, laniatæ resurgerent, sanguine suo tinctæ fulgèrent regali purpura, niveo vellere perlucèrent. Sic bonus pastor pro ovibus cum posuit animam, non amisit : & oves taliter tenuit, non reliquit ; nec destituit oves taliter, sed invitavit ; quas per mortales campos, per iter mortis vitæ vocavit & perduxit ad pascua.

Te Deum laudamus. 27.

FESTA NOVEMBRIS.

Officiam Parrociani S. Mariæ Vigiã.

Pro omnibus Hispaniarum Regi satisfactis : recitandum aliqua die Dominica Novembris ab Ordinario loci eligenda.

Duplex secundæ classis, sine Octava, in Ordin. nostro.

Omnia, ut in sine Breviarii Romani, cum nona Lectione, & commemoratæ in utrisque Vesperis, & Laudibus Dominicæ occurrentis.

DIE

DIE X. NOVEMBRIS.

In Festo Pafsionis Imaginis
Dómini nostri Jesu Christi.

Duplex.

Ad Vesperas, Añã. O mag-
nam pietãtis opus, cum reuq.
de Laudibus. Psalm. Dixit
Dóminus, cum reliquis. 13.

Capitulum. *Philip. 2.*

FRatres, Hoc enim sentî-
te in vobis, quod & in
Christo Jesu: qui cum in for-
ma Dei esset, non rapinam ar-
bitrãtus est esse se æquãlem
Deo: sed semetipsum exinanî-
vit, formam servi accipiens, in
similitudinem hóminum fac-
tus, & habitu inventus ut ho-
mo.

Hymnus.

VExilla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mysté-
rium,

Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit,

Quæ vulnerãta lãnçeæ
Mucrône diro, criminum

Ut nos lavãret fórdibus,
Manãvit unda & sãguine,

Implẽta sunt quæ concinit
David fidéli cãrmine,

Dicẽdo nationibus:

Regnãvit à ligno Deus.

Arbor decõra, & fũlgida,

Ornãta Regis pũrpura.

Elẽcta digno stĩpite

Tam sancta membra tãn-
gere.

Beãta, cujus brãchiis

Prétium pepéndit sæculi,

Statẽra facta cõporis,

Tulitque prædam tãrtari.

O Crux ave spes única,

In hac triũmphí glória,

Piis adãuge grãtiam,

Reisque dele crimina.

Te, fons salũtis Trinitas,

Collãudet omnis spĩritus:

Quibus Crucis victõriam

Largĩris, adde præmium.

Amen.

✠. Hoc signum Crucis erit in
cœlo. ✠. Cũm Dóminus ad
judicãndum vènerit.

Ad Magnificat, Añã.

O Crux, splendídior cunctis
astris, mundo cèlebris, homi-
nibus multum amãbilis, sanc-
tior univèrsis, quæ sola fuisti
digna portãre talẽtum mun-
di: dulce lignum, dulces cla-
vos, dũlcia ferens põnera:
salva præsentem catervam, in
tuis hõdie laudibus congregã-
tam.

Oratio.

Concède quæsumus Om-
nipotens Deus: ut, sicut
hodiẽrna die Pafsionem Chri-
sti Filii tui in ejus imãgine fidé-
liter recólimus; ita ab instan-
tibus inimici jãculis tuo præ-
sidio muniãmur. Per eundem
Dóminum nostrum.

Et sit commemor. Dedicã-
tionis Basilicę Salvatoris. Añã.

O quam metuendus est locus
iste: verè non est híc aliud,

Di-

nisi domus Dei, & porta cœli.
† Domum tuam Domine de-
cet sanctitudo. R. In longitū-
dinem diērum.

Oratio.

DEus, qui nobis per sin-
gulos annos hujus sanc-
ti templi tui consecratiōnis
réparas diem, & sacris semper
mysteriis repræséntas incólum-
es: exaudi preces pópuli
tui, & præsta; ut quisquis hoc
templum beneficia petiturus
ingreditur, cuncta se impetrá-
se lætetur.

Postea Ss. Martyrum Thy-
phonis, Respicii, & Nymphæ
Virginis. Añã. Istorum est
enim regnum cœlorum. ψ.
Latamini in Dómino. 69.

Oratio.

FAc nos, quæsumus Dó-
mine, sanctōrum márti-
rum tuōrum Thyphōnis, Res-
picii, & Nymphæ semper fes-
ta sectari: quorum suffragiis
protectiōnis tuæ dona sentiā-
mus. Per Dóminum nostrum.
Ad Marulinum. Invitatorium.
Christum Regem pro nobis in
Cruce exaltatum, * Venite
adorémus. Psalmus. Venite,
exultémus. 16.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Lauream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Qualiter Redemptor orbis

Immolátus vicerit.

De Paréntis protoplássi
Fraude Factor condolens,
Quando pomí noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multiformis proditōris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fiscia.

Sempiterna sit beata
Trinitati gloria,
Æqua Patri Filioque,
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet univérfitas. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Nóbile lignum exal-
tatur, Christi fides rutilat, dum
Cruce ab omnibus veneratur.
Psalmus. Beátus vir. 17. Añã.
Sancta Crux extollitur à cunc-
tis régibus, virga régia erigi-
tur, in qua Salvator trium-
phat.

phavit. Psalm. Quare fremuerunt Gentes. 18. *A.* O Crux venerabilis, quæ salutem attulisti miseris, quibus te effugeram præconiis, quoniam vitam nobis cœlitem præparasti? Psalm. Dómine, quid multiplicati sunt. 18. *V.* Hoc signum Crucis erit in cœlo. *R.* Cùm Dóminus ad iudicandum venerit.

De libro Númeri.

Lectio i. Cap. 21.

Cum audisset Chananæus Rex Arad, qui habitabat ad Meridiem, venisse sciret Israël per exploratorum viam, pugnavit contra illum, & victor existens, duxit ex eo prædam. At Israël voto se Dómino obligans, ait: Si traderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivitque Dóminus preces Israël, & tradidit Chananæum, quem ille interfecit subvêrsis úrbibus ejus: & vocavit nomen loci illius Horma; id est, anathema.

R. Gloriósum diem sacra veneratur Ecclésia, dum triumphale exaltatur lignum: * In quo Redemptor noster mortis vincula rumpens, callidum aspídem superavit. *V.* In ligno pendens nostræ salutis semitam Verbum Patris invenit. In quo Redemptor,

Lectio ii.

Profecti sunt autem & de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tardere cœpit pópulum itineris ac labôris: locutusque contra Deum & Móysen, ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quamobrem misit Dóminus in pópulum ignitos serpentes.

R. Crux fidelis, inter omnes arbor una nobilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit. *V.* Super omnia ligna cedrôrum tu sola excelsior, Dulce lignum.

Lectio iii.

Ad quorum plagas & mortes plurimorum, venerunt ad Móysen, atque dixerunt: Peccavimus, quia locuti sumus contra Dóminum, & te: ora ut tollat à nobis serpentes. Oravitque Móyses pro pópulo, & locutus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, & posuit eum pro signo: quem

cùm

cum percússi aspicerent, sanábantur.

R. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situata, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. V. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclius Imperátor concupiscénti animo recuperávit. In qua salútis. Gloria Patri. In qua salútis.

In secundo Nocturno.

Añã. O Crucis victória, & admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captâre triúmphum. Psalm. Cum invocârem. 21. Añã. Funestæ mortis damnâtur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum. Psalm. In Dómino confido: quómódò dicitis. 91. Añã. Rex exaltâtur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérſis Christícolis adorâtur per sæcula. Psalm. Dómine in virtúte tua lætâbitur rex. 24. V. Adorâmus te Christe, & benedicimus tibi. R. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Lectio iv.

Beryti, quæ urbs in Syria est, Judæorum multitúdo magna cum olim habitâret, apud synagógam, quam illi satis amplam habébant, quidam è Christiánis domicílium

condúxerat; ubi pro pietá-
tis stúdio antiquíssimam Jesu
Christi Dómini imáginem,
quam coleret & venerarétur,
in conspéctu cubiculi posu-
erat. Paulò autem post, quò-
niam laxiòrem habitatiònem
quærere necesse habúerat, in
aliam urbis partem commi-
grávit. Quò cum res suas om-
nes asportasset, factum est, ut
eam Dómini imáginem illic
reliquerit, obliviónem quidem,
sed tamen Dei consilio, qui re
admirábili inde consecúta, im-
piòrum ánimos in perfidiæ
scélere obfirmátos ad cultum
excitávit Christiánæ religiò-
nis.

R. Nos autem gloriári opór-
tet in Cruce Dómini nostri Je-
su Christi, in quo est salus, vi-
ta, & resurréctio nostra: * Per
quem salvati, & liberati su-
mus. V. Tuam Crucem ado-
râmus Dómine, & recólimus
tuam gloriòsam passiónem.
Per quem.

Lectio v.

LOci igitur opportunitate
ductus Judæus quidam,
ædiculas, unde Christiánus mi-
grârat, sibi deinceps locandas
curávit: quas licet aliquândiu
habitasset, numquam tamen
eam imáginem aspéxit. Sed
quodam die, cum aliquos suæ
tribus hómines ad prándium
vocasset, eam unus ex iis confi-
pi-

picatus, repente ira accensus, & convivatorum clamore convitiisque agitavit, & illam omnibus maledictis atque execrationibus violavit. Inde vero egressus, rem detulit ad principes Judæorum: qui post tridie manè eò profecti, cum Judæum malè mulctarunt, tum ipsam Jesu Christi imaginem conspuere, colaphisque cedere ausi, omnia ad ipsius contumeliam exempla impietatis renovarunt, quibus eorum majores olim usi sunt ad ejusdem Christi Domini passionem. Cum verò unus ex Judæis latus Dominicæ imaginis lancea transverberasset, confestim sanguinis & aquæ rivuli ex eo manare coeperunt. Cujus rei miraculo obstupescit Judæi, vas supposuerunt, quod subito plenum ad synagogam detulerunt.

R. Dum sacrum pignus cœlitus exaltatur, Christi fides roboratur: *Ad sunt prodigia divina in virga Mòysi primitus figurata. *Ps.* Ad Crucis contactum resurgunt mortui, & Dei magnalia referantur. Ad sunt prodigia.

Lectio vi.

EO autem sanguine cum multi, qui morbo languerant, valentidinem mirabiliter recuperassent, ingens Hebræorum multitudo in Jesum

Christum credidit: ad civitatibusque Episcopum, à quo baptismum susciperet, accurrens, rem omnem ordine exposuit. Is igitur & cuncta, ut narrata erant, vera esse cognovit, & imaginis illius, quæ jam inde à Christi Domini temporibus hæreditario jure obvenerat Christiano, cujus domi duobus jam sæculis & amplius asservabatur, antiquitatem diligenter perspexit: sanguinem verò, qui de eadem imagine tam mirabiliter esluxit, in ampullis vitreis reposuit; quas ad multas deinde Ecclesias cum misisset, literis etiam suis rem admirabilem ubique terrarum testificatam fecit: eandemque à beato Athanasio Alexandrino monimentis etiam consignatam Synodus œcumenica septima comprobavit.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dominus ad judicandum venerit: *Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. *Ps.* Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, & coeperit judicare sæculum per ignem. Tunc manifesta. Gloria Patri. Tunc.

In tertio Nocturno.

Añã. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi: quia per Crucem tuam redemisti mundum. Psalm. Cantate Domi-

no. 1. 222. *Añã.* Per lignum servi facti sumus, & per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos, alleluia. *Pfalma.* Dóminus regnavit, exúltet. 222. *Añã.* Salvator mundi salva nos, qui per Crucem & sánguinem tuum redemisti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus. noster. *Pfalma.* Cantáte Dómino cánticum novum. ii. 223. *Ps.* Omnis terra adóret te, & psallat tibi. *R.* *Pfalma* dicat nómini tuo Dómine.

Lectio sancti Euangélii secundum Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 12. e*

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Nunc iudicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et reliqua.

Homilia Sancti Leónis Papæ. *Serm. 8. de Passione Domini, post m. d. um.*

EXaltato, dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantum species aspéctui mentis occurrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pëndens vita tua ante óculos tuos, & timebis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dómino præter ficinus summi cogitare potuerunt, habentes ti-

mórem, non quo fides vera justificâtur, sed quo consciéntia iniqua torquétur. Noster verò intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam crucis cœlo terræque radiántem puro ac libero corde suscipiat, & interióre acie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit: Nunc iudicium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras: Et ego si exaltátus fuero à terra, ómnia traham ad me ipsum.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: Quæ sola digna fuit portare prætium hujus sæculi. *V.* Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad iudicandum vénerit. Quæ sola. *Benedictio.* Divinum auxilium.

Lectio viii.

O Admirabilis poténtia Crucis, ó ineffábilis glória passiónis, in qua & tribunal Dómini, & iudicium mundi, & potéstas est crucifixi. Traxisti enim Dómine ómnia ad te; & cum expandisses tota die manus tuas ad pópulum non credentem, & contradicentem tibi, confitendæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxisti Dómine ómnia ad te, cum in execratióne Judaici scéleris, unam protulerunt ómnia ele-

men-

méntā senténtiam cū obfcurátis lumináribus coeli, & converfo in noctem die, terra quoque mótibz quateretur infólitis, univérfaque creatúra impiórum úfui fe negáret. Traxifti Dómine ómnia ad te, quóniam fiffio templi velo, fancta fanctórum ab indignis pontificibus recesserunt, ut fígúra in veritátem, prophetía in manifefatiónem, & Lex in Euangélium verteretur.

R. Sicut Móyses exaltávit ferpentem in deférto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis; * Ut omnis qui credit in ípfum, non péreat, fed hábeat vitam atérnam. ✠. Non mifit Deus Fílium fúum in mundum, ut júdicet mundum, fed ut salvétur mundus per ípfum. Ut omnis. Glória Patri. Ut omnis qui credit.

Pro Sanctis Tryphone, Refpicio, & Nympha Mart.

Lectio ix.

TRyphon, Decio Imperatóre, cū Jefu Chrifii fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conáretur, á Decii fatellitibus comprehénfus, primium equúleo torquétur, & úngulis férreis excarnificátur: deinde fublimibus pédibus candéntibus clavis confixus, fúfibus cæditur, & admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cū óm-

nia fórtiter feréntem vidiffet Refpicius Tribánus, ad Chrifii Dómini fidem convertus, ftatim fe Chrifiiánum effe, palàm profelfus eft. Qui variè cruciátus, unà cum Tryphóne rapitur ad Jovis fimulicrum, quæ ftátua Tryphóne oránte cóncidit. Quare plumbátis crudeliffimè contúfi, nobiliffimum martyrium confecúti funt, quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cū Jefum Chrifium verum effe Deum clara voce testarétur, martyrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus. 27.

Si hoc Feflum contingat transferri in alium diem, & eo die non occurrat aliquod Feflum Simplex habens Lectiónem propriam, dicitur

Lectio ix.

TRaxifti Dómine ómnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbrátis fignificatiónibus tegebátur, pleno apertóque facraménto univérfarum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim & ordo clárior Levitárum, & dignitas ámplior feniórum, & facrátor effe únctio Sacerdótum: quia Crux tua ómniū fons benedictiónum, ómniū effe caufa gratiárum: per quam credéntibus

bus datur virtus de infirmitate, glória de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam carnalium sacrificiorum varietate cessante, omnes differentias hostiarum una Corporis & Sanguinis tui implet oblatio: quoniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: & ita in te universa perficis mysteria, ut sicut unum est pro omni victima sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añã.

O Magnum pietatis opus! mors mortua tunc est, In ligno quando mortua vita fuit. *Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis 28. Añã.* Salva nos Christe Salvator per virtutem Crucis, qui salvasti Petrum in mari, miserere nobis. *Añã.* Ecce Crucem Domini, fugite partes adversæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelujã. *Añã.* Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi. *Añã.* Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres: Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbi-

tratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

Hymnus.

L Ultra sex qui jam perëgit,
Tempus implens corporis,

Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavatur flumine!

Cruce fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,

Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas,
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam,
Atque portum preparare
Arca mundo naufrago,
Quam facer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

FESTA NOVEMBRIS.

277

Sempiterna sit beata
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filiòque,
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.
✠ Adoramus te Christe, &
benedicimus tibi. *R.* Quia per
Crucem tuam redemisti mun-
dum.

Ad Benedictus, Añã.

Super omnia ligna cedrorum
tu sola excelsior, in qua vita
mundi pependit, in qua Chris-
tus triumphavit, & mors mor-
tem superavit in ætèrnum.

Oratio.

Concède quæsumus om-
nipotens Deus: ut, si-
cut hodierna die Passiõnem
Christi Filii tui in ejus imá-
gine fideliter recólimus, ita ab
instantibus inimici jáculis tuo
præsidiò muniàmur. Per eúm-
dem Dóminum nostrum.

Deinde sit commemor. Ss.
Martyrum Tryphonis, Rei-
picii, & Nymphæ virginis.
Añã. Vestri capilli cápitis.

✠ Exultabunt. 71. Oratio:
Fac nos, quæsumus Dómine,
ut supra in Vesperis.

Ad Tertiam, Añã. Salva
nos Christe. Capitulum. Fra-
tres, Hoc enim sentite.

R. brev. Hoc signum Cru-
cis * Erit in cælo. Hoc sig-
num. ✠. Cùm Dóminus ad
judicandum vénerit. Erit in

cælo. Glória Patri. Hoc sig-
num. ✠. Adoramus te Chris-
te, & benedicimus tibi. *R.*
Quia per Crucem tuam rede-
misti mundum.

Ad Sextam, Añã. Ecce Cru-
cem Dómini.

Capitulum. Galat. 6. d

Mihi autem absit gloriá-
ri, nisi in Cruce Dó-
mini nostri Jesu Christi: per
quem mihi mundus crucifixus
est, & ego mundo.

R. brev. Adoramus te Chris-
te, * Et benedicimus tibi.
Adoramus. ✠ Quia per Cru-
cem tuam redemisti mundum.
Et benedicimus. Glória Pa-
tri. Adoramus. ✠. Omnis ter-
ra adoret te, & psallat tibi.
R. Psalmum dicat nómini tuo
Dómine.

Ad Nonam, Añã. Per sig-
num Crucis.

Capitulum. Philip. 2. b

Humiliavit semetípsum fa-
ctus obédiens usque ad
mortem, mortem autem Cru-
cis. Propter quod & Deus
exaltavit illum, & donavit il-
li nomen, quod est super om-
ne nomen.

R. brev. Omnis terra adoret
te, Et psallat tibi. Omnis ter-
ra. ✠ Psalmum dicat nómini
tuo Dómine. Et psallat. Gló-
ria Patri. Omnis terra. ✠. Hoc
signum Crucis erit in cælo.

re. Cùm Dóminus ad iudicándum vénerit.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Añã.

O Crux benedicta, quæ sola fuisti digna portâre Regem cœlórûm & Dóminum, allelúia. Oratio: Concède quæsumus, ut supra.

Et fit commemorat. Sancti Martini Episcopi & Confes. Añã O beátum virum, cujus ánima paradísûm pósidet: unde exultant Angeli, latántur Archángeli, chorus Sanctórum proclâmat, turba virginum invitat, Mane nobiscum in ætérnum. V. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum. R. Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsistimus: concède propítius; ut intercessiône beati Martini Confessóris tui atque Pontificis, contra ómnia advérsa muniámur.

Deinde Sancti Mennæ Mart. Añã Iste sanctus. V. Glória & honóre. 34.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessiône ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo Omnium Sanctórum Ordinis nostri. Duplex secundæ classis.

Ad Vesperas, Añã. Vidi turbam magnam, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. 13.

Capitulum. *Ecc. 44.*

LAudemus viros gloriósos & paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua à sæculo.

Hymnus.

PLacâre, Christe, sérvulis, Quibus Patris cleméntiam

Tuæ ad Tribûnal grátia Patróna Virgo postulat.

Vos purpurati Mártyres, Vos candidati præmio Confessiónis, éxules Vocâte nos in pátriam.

Chorêa casta Virginum, Et quos Religio incolas Transmisit astris, cœlitum Locâte nos in sêdibus.

Auferte gentem pérfidam Credéntium de finibus:

Ut unus omnes únicum Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória, Natôque Patris único, Sancto simul Paráclito. In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Latámini in Dómino, & exul-

exultate iusti. *R.* Et gloriâmini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Añã.

Triumphantium Mártyrum victor exercitus, Sanctòrum Confessòrum facer convèntus, Beatòrum Religiosòrum nòbilis cœtus, Virgines Dòmini, sanctæque mulieres intercédite omnes pro nobis, allelúia.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui nos omnium Sanctòrum Ordinis nostri mérita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus, ut desideratam nobis tuæ propitiatiònis abundantiam, multiplicatis intercessòribus largiâris. Per Dòminum nostrum Jesum Christum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem regum Dòminum venite adoremus: * Quia ipse est coròna Sanctòrum omnium. Psalm. Venite exultemus. 16. Hymn. Placare, Christe, sérvulis, ut supra.

In primo Nocturno.

Añã. Novit Dòminus viam iustòrum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte. Psalm. Beatus vir, qui non abiit, 17.

Añã. Mirificavit Dòminus Sanctos suos, & exaudivit eos clamantes ad se. Psalm. Cum invocarem. 21. Añã. Admirabile est nomen tuum Dòmi-

ne, quia glòria & honore coronasti Sanctos tuos, & constituisti eos super ópera manuum tuarum. Psalm. Dòmine Dòminus noster. 22. *V.* Latâmini in Dòmino, & exultate iusti. *R.* Et gloriâmini omnes recti corde.

De Libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudemus viros gloriosos & parèntes nostros in generatiòne sua. Multam glòriam fecit Dòminus magnificentia sua à sæculo. Dominantes in potestâtibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nuntiântes in Prophétis dignitatem Prophetarum, & imperântes in præsentî pòpulo, & virtute prudentiæ pòpulis sanctíssima verba. In peritia sua requirèntes modos mûsicos, & narrântes cârmina scripturarum.

R. Beata es Maria Dei Génitrix, Patròna & auxiliatrix nostra: * Cujus nutu hæc tua ad fidélium Redemptiònem in paradiso Ecclesiæ plantata est Religio. *V.* Tua sancta intercessiòne adjuva nos immaculata Virgo. Cujus nutu.

Lectio ii.

Homines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in dómibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ glò-

glóriam adépti sunt, & in dié-
bus suis habentur in laudibus.
Qui de illis nati sunt, reliqué-
runt nomen narrándi laudes
eórum : & sunt quorum non
est memória : perierunt quasi
qui non fúerint ; & nati sunt,
quasi non nati , & filii ipsó-
rum cum ipsis.

R. Ave Pater Deo digne,
Virgini Mariæ grate, ave No-
lâsce sanctíssime ; * Cujus
charitâte insigni é Barbarô-
rum manibus liberântur fidé-
les , cujus sanctitâte Christi
exornâtur Ecclesiâ , & de cu-
jus glória lætântur cœlorum
cives. *ψ.* O sidus , ò decus
Virginis Familiæ, & Pater, in-
tercède pro nobis. Cujus.

Lectio iii.

Sed illi viri misericordiæ
sunt , quorum pietâtes
non defuerunt : cum semine
eorum pèrmanent bona , hæ-
réditas sancta nepôtes eórum,
& in testaméntis stetit semen
eórum ; & filii eórum propter
illos usque in ætérnum man-
nent : semen eórum & glória
eórum non derelinquétur.
Córpora ipsórum in pace se-
púlta sunt , & nomen eórum
vivit in generatióem & ge-
neratióem. Sapiéntiam ipsó-
rum narrent pópuli , & lau-
dem eórum nuntiet Ecclesiâ.

R. Propter testaméntum Dó-
mini, & leges patérnas, sancti

Dei persitérunt in amóre fra-
ternitâtis : * Quia unus fuit
semper spíritus in eis , & una
fides. *ψ.* Ecce quàm bonum &
quàm jucúndum habitâre fra-
tres in unum. Quia unus Gló-
ria Patri. Quia unus.

In secundo Nocturno.

Añã. Dómine, qui operâti
sunt justitiam, habitábunt in
tabernáculo tuo, & requief-
cent in monte sancto tuo,
Psal. Dómine, quis habitâ-
bit. 24. Añã. Hæc est generâ-
tio quærentium Dóminum,
quærentium faciém Dei Ja-
cob. Psal. Dómini est terra.
25. Añã. Lætâmini in Dómi-
no, & exultâte justi, & gloriâ-
mini omnes recti corde.

Psalms 31.

Beatí, quorum remissæ
sunt iniquitâtes : * &
quorum tecta sunt peccâta.

Beatus vir, cui non imputâ-
vit Dóminus peccatum, * nec
est in spíritu ejus dolus.

Quoniam tacui, invetera-
vêrunt ossa mea : * dum cla-
marem tota die.

Quoniam die ac nocte gra-
vâta est super me manus tua :
* convêrsus sum in ærúmma
mea, dum configitur spina.

Delictum meum cõgnitum
tibi feci : * & injustitiam meam
non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum
me injustitiam meam Dómi-
no ;

no: * tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In campo & freno maxillas eorum constringe, * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris; * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, & exultate iusti: * & gloriâmini omnes recti corde.

Añã. Lætamini in Domino, & exultate iusti: & gloriâmini omnes recti corde. *¶* Exultent iusti in conspectu Dei. *¶* Et delectentur in lætitia.

Sermo Sancti Augustini
Episcopi.

De Civit. Dei, lib. 22. cap. 30.

Lectio iv.

Quanta erit illa felicitas, ubi nullum erit malum,

nullum latêbit bonum, vacabitur Dei laudibus, qui erit omnia in omnibus! Nam quid aliud agêtur, ubi neque ulla desidia cessabitur, neque ulla indigêntia laborabitur, nescio. Admoneor etiam sancto cântico, ubi lego, vel audio: Beati qui habitant in domo tua Domine, in sæcula sæculorum laudabunt te. Omnia membra & viscera incorruptibilis corporis, quæ nunc videmus per usus necessitatis varios & motus distributa, quoniam tunc non erit ipsa necessitas, sed plena, certa, secûra, sempiterna felicitas, proficiet in laudibus Dei.

¶ Sacerdotes Dei benedicite Dominum: * Sancti, & humiles corde laudate Deum.

¶ Qui diligitis Dominum, lætamini in Domino, & exultate in laudibus ejus. Sancti, & humiles.

Lectio v.

Vera ibi glória erit, ubi laudantis nec errore quisquam, nec adulatione laudabitur. Verus honor qui nulli negabitur digno, nulli deferetur indigno: sed nec eum ambiet ullus indignus, ubi nullus permittetur esse nisi dignus. Vera pax ibi est, ubi nihil adversi nec à seipso, nec ab alio quisquam patietur. Præmium virtutis erit ipse, qui

virtutem dedit, & qui seipsum, quo melius & majus nihil possit esse, promissit. Quid est enim aliud quod per Prophetam dixit: Ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi plebs? nisi ego ero unde fiantur, ego ero quaecumque ab hominibus honeste desiderantur, & vita, & salus, & victus, & copia, & gloria, & honor, & pax, & omnia bona?

R. Sapientiam Sanctorum narrent populi: * Et laudem eorum nuntiet Ecclesia. V. Nomen eorum requiratur a generatione in generationem. Et laudem eorum.

Lectio vi.

Ex lib. Medit. cap. 24.

Felices Sancti Dei, qui jam transiistis hujus mortalitatis pelagus, & pervenire meruistis ad portum perpetuae quietis, securitatis, & pacis, securi & tranquilli, semperque festivi atque gaudentes estis. Obsecramus vos per vestram charitatem, qui securi estis de vobis, solliciti estote de nobis. Securi estis de vestra immarcescibili gloria, solliciti estote de nostra multiplici miseria. Per ipsum vos rogo, qui vos elegit, qui vos tales fecit: de cujus pulchritudine jam satiâmini: de cujus immortalitate jam immortales facti estis: de cujus beatissima

visione semper gaudetis: Et tôte jugiter memores nostri, subvenite nobis miseris, qui adhuc in saelo hujus vitae circumstantibus agitâmur procellis.

R. Sint lumbi vestri precincti, & lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

In tertio Nocturno.

Añã. Timete Dominum omnes Sancti ejus, quoniam nihil deest timentibus eum: ecce oculi Domini super justos, & aures ejus ad preces eorum. Psalm. Benedicam Dominum in omni tempore. 94. Añã. Domine spes Sanctorum, & turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum, & habitabunt in tabernaculo tuo in saecula. Psalm. Exaudi Deus deprecationem meam. 162.

Añã. Qui diligitis Dominum, latamini in Domino, & confitemini memoriae sanctitatis ejus. Psalm. Dominus regnavit, exultet. 222. V. Justi autem in perpetuum vivent. R. Et apud Dominum est merces eorum.

Lectio sancti Euangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem; & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 14. in festo Omnium Sanctorum edit. Paris. cap. 6.

Hic est finis amoris nostri: non quo consumamur. Finitur cibus, finitur vestis: cibus, quia consumitur edendo, vestis, quia perficitur texendo. Et illud finitur, & illud. Sed finis iste pertinet ad consumptionem, ille ad perfectionem. Quidquid agimus, quidquid bene agimus, quidquid nitimur, quidquid laudabiliter astuamus, quidquid inculpabiliter desideramus, ad Dei visionem cum venerit, plus non requiramus. Quid enim querat, cui adest Deus? aut quid sufficiet ei, cui non sufficit Deus?

Et Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. † Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Benedictio Quorum festum colimus, ipsi.

Lectio viii.

Videte ergo Deum volumus, videre Deum querimus, videre Deum inardescimus. Quis non? Sed vide quod dictum est: Beati mundi cordes, quoniam ipsi Deum videbunt. Hoc para, unde videas. Ut enim secundum carnem loquar, quid desideras ortum folis cum oculis lippis? Sani sint oculi, & erit illa lux gaudium: non sint oculi sani, erit illa lux tormentum. Non enim corde non mundo videre permittetur, quod non videtur nisi corde mundo. Repelleris, aufereris, non videbis; Beati enim mundi cordes, quoniam ipsi Deum videbunt.

Et Date eis de fructu manuum suarum: * Et laudent eas in portis opera eorum. † Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam. Et laudent. Gloria Patri. Et laudent.

Lectio ix.

Quoties beatos jam numeravit, quas beatitudinis causas, quas opera, quas munera, quas merita, quas premia? Nusquam dictum est, Ipsi Deum videbunt. Ventum est ad mundicordes, ibi visio Dei promissa est. Non sine causa, nisi quia ibi sunt oculi, unde videtur Deus. De his oculis Paulus Apostolus

loquens, ait: Illuminatos oculos cordis vestri. Modò ergo isti oculus pro sua infirmitate illuminantur fide: postea pro sua firmitate illuminabuntur specie: quamdiu enim sumus in corpore, peregrinamur ad Dominum; per fidem enim ambulamus, non per speciem. Quamdiu autem in hac fide sumus, quid de nobis dicitur? Videmus nunc per speculum in ænigmate: tunc autem facie ad faciem.

Te Deum laudamus. 27.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añã.

VIdi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, stantes ante thronum. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 28. Añã. Et seniores stabant in circuitu throni, & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adoraverunt Deum. Añã. Redemisti nos Domine Deus in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione, & fecisti nos Deo nostro regnum. Añã. Benedicite Dominum omnes electi ejus, agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Añã. Hymnus omnibus Sanctis ejus, filiis Israël, populo appropinquanti sibi: gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Capitulum.

Ecl. 44.

LAudemus viros gloriosos & parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua à sæculo.

Hymnus.

Salutis æternæ Dator
Jesu redemptis subveni:
Virgo Parens clementiæ
Dona salutem servulis.
Cohors triumphans Martyrum,

Almus Sacerdotum chorus,
Et virginális castitas
Nostros reatus abluant.

Quicumque in alta siderum
Regnatis aula Principes,
Favete votis supplicum,
Qui dona cœli flagitant.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito
In sæculorum sæcula.

Amen.

ψ. Exultabunt Sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus, Añã.

Te gloriosus Confessorum chorus, te Religiosorum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus, te omnes Sancti & electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas unus Deus.

Oratio.

OMnipotens sempiternæ
Deus, qui nos omnium
Sanc-

Sanctorum Ordinis nostri mē-
rita sub una tribuisti celebri-
tate venerari: quæsumus, ut
desideratam nobis tuæ propi-
tiationis abundantiam, mul-
tiplicatis intercessoribus lar-
giaris. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Añã. Et senió-
res. Capitulum. Laudemus,
ut supra.

R. brev. Latámini in Dómi-
no. * Et exultáte justí. Lata-
mini. V. Et gloriámini omnes
recti corde. Et exultáte. Gló-
ria Patri. Latámini. V. Exúl-
tent justí in conspéctu Dei.

R. Et delecténtur in lætítia.
Ad Sextam, Añã. Redemí-
ti nos.

Capitulum. *Ecl. 44.*

OMnes isti in generatió-
nibus gentis suæ gló-
riam adépti sunt, & in diébus
suis habéntur in laudibus.

R. brev. Exúltent justí *
in conspéctu Dei. Exultent
justí. V. Et delecténtur in læ-
títia. In conspéctu. Glória
Patri. Exúltent. V. Justí au-
tem in perpétuum vivent. R.
Et apud Dóminum est mer-
ces eórum.

Ad Nonam, Añã. Hymnus
ómnibus.

Capitulum. *Ecl. 44.*

Hæréditas sancta nepótes
eórum, & in testamén-
tis stetit semen eórum, & filii

eórum propter illos usque in
atérnum manent: semen eò-
rum & glória eórum non de-
relinquétur.

R. brev. Justí autem * In
perpétuum vivent. Justí au-
tem. V. Et apud Dóminum
est merces eórum. In perpé-
tuum. Glória Patri. Justí au-
tem. V. Exultábunt Sancti in
glória. R. Lætabúntur in cu-
bilibus suis.

In secundis Vesperis omnia
ut in primis, & loco ultimí
Psalm. *Crédidi. 128.*

A Capitulo fit de sancto Se-
rapione Martyre, cum com-
memorat. Omnium Ss. Or-
din, nostri. Añã. **O** quant
gloriósum est regnum, in quo
cum Christo gaudent omnes
Sancti, amici stolis albis se-
quúntur Agnum quocúmque
ierit. V. Exultábunt sancti in
glória. R. Lætabúntur in cu-
bilibus suis. Oratio. Omnípo-
tens sempitérne Deus, ut sú-
pra.

DIE XIV. NOVEMBRIS;

I N F E S T O

SANCTI SERAPIONIS

MARTYRIS ORDIN. NOST.

Duplex secundæ classis cum
Octava.

Omnia de Communi unius
Martyris non Pontificis, præ-
ter ea, quæ híc habentur.

Ora-

Oratio.

Corda nostra tui amoris igne, Jesu Redemptor, inflamma; ut sicut Beatus Serapion pro Fidelibus redimendi; actus in crucem, te sequutus occubuit: ita pia ejus intercessione nullis frangamur adversis, & tue Crucis semper inhæreamus amplexibus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola Beati Pauli Apost. ad Romanos: **Fratres, debitores sumus**, ut in communi plurimorum Martyr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Serapion natione Anglus illustri genere natus, adolescens in aula Ducis Austriæ, ut perhibent, educatus est, rei que militari operam dedit. In Hispaniam cum ipso Duce, suppeticas Alphonso Castellæ Regi adversus Infideles Mauros ferente profectus, ibi diutius stipendia facere constituit, occasionem cupiens cum Christiani nominis hostibus congregiendi. Voti compos à Duce factus, & in Hispania relictus, sub Alphonso Rege aliquot annis in Christiana Fide dilatanda strenuè militavit. Cum autem in Religiosos Ordinis Beatæ

Mariæ de Mercede tunc recens instituti à Baticæ partibus cum Captivis reduces fortè incidisset, ejusmodi Captivos redimendi Instituto magnopere delectatus, sacratioris hujus militiæ desiderio cepit incendi.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. † Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Itaque à Sancto Petro Nasco, qui Barchinonæ præfens aderat, Ordini adscriptus, virtutum omnium exercitio se totum addixit. Orationem, humilitatem, carnis mortificationem, & castitatem impensè coluit. Divini honoris, & salutis animarum zelo succensus plures à vitiòrum cœno ad virtutem, perditasque mulieres ad poenitentiam revocavit. Ordinem suum, longis etiam itineribus susceptis, & laboribus, flagellis, probris eximia patientiâ toleratis, mirificè propagavit. Injuriarum immemor, persecutoribus suis beneficia rependere consuevit. Hospitalis in pauperes, erga Captivos & fusè misericors, Cru-

is & Martyrii adeò cupi-
tus, ut in familiari sermone
cum S. Raymundo Nonnato,
quem sibi conjunctissimum,
& in vita spiritali alumnum
habuit, illud Apostoli, occa-
sione datâ, sæpè usurparet:
Cupio dissolvi, & esse cum
Christo; mihi enim vivere
Christus est, & mori lucrum.

R. Desiderium animæ ejus
tribuisti ei Dómine, * Et vo-
luntate labiõrum ejus non
fraudasti eum. †. Quoniam
prævenisti eum in benedictiõ-
nibus dulcedinis: posuisti in
capite ejus corõnam de lápi-
de pretioso. Et voluntate.

Leção vi.

Hinc ad bárbaras Infide-
lium regiões ad Capti-
vos redimendos semel atque
iterum libentissimè se contu-
lit; doncc Algariæ in Africâ
Captivis plusquam octoginta
redemptis, & in Hispaniam
cum Berengário socio remis-
sis, ipse, deficiente Redemp-
tionis pretio, pro reliquis ob-
sidem sese obtulit, & in ser-
vitutem addixit. Cumque lí-
berè nihilominus veram fi-
dem annuntiaret, & plures
Christo lucrifaceret, ab indig-
nato Maurõrum Præside vín-
culis primùm adstringi, in
cárcerem trudi, & crudelí-
simè cadi jubetur. Mox capi-
te damnátus, & Cruci affixus,

singulis artuum compáribus
articulatim concisus, in ea ora-
tionè: Ne tradas bestiis ani-
mas confitentes tibi: Salva
Dómine ánimas, quas pretio-
so sánguine redemisti, dissec-
to júgulo victor, anno Dómi-
ni millésimo ducentésimo qua-
dragésimo ad martyrii corõ-
nam evolávit.

R. Stola jucunditatis induit
eum Dóminus; * Et corõnam
pulchritudinis pósuit super
caput ejus. †. Cibavit illum
Dóminus pane vitæ & intel-
léctus: & aqua sapiéntiæ sa-
lutáris potávit illum. Et corõ-
nam. Glória Patri. Et corõ-
nam.

In tertio Nocturno.

Leção sancti Euangélii secun-
dum Matthæum.

Leção vi. Cap. 13. c.

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Nihil
est opertum, quod non reve-
labitur; & occultum, quod
non sciètur: Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii
Episcopi.

Comment. in Matth. can. 10.
post initium.

Dominus diem judicii of-
tendit, quæ abstrúsam
voluntatis nostræ conscién-
tiam prodet: & ea quæ nunc
occulta existimantur, luce
cognitionis públicæ deteget.
Igitur non minas, non con-
si-

filia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies iudicii nulla hæc fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, predicæte super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus fermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse; sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

R. Corôna aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. V. Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corônâ de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

ITaque id quod à se dictum est, cum libertate fidei & confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, predicari iussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est excelsis loquentium præconio audiantur. Constantè enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpo-

ra, tamèn in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui perdendæ in gehenna & animæ & corporis sit potestas.

R. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terræ dignitatis gloriam quaesivit, sed ad cœlestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOLITE timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituâlis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adiecit: Negaturum se eum Patri in cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, à se in cœlis confitendum: qualisque nos nominis sui testes hominibus fuisset, tali nos apud Deum Pa-

patrem testimonio ejus usus.

Te Deum laudamus. 27.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis Festi.

Dicto **Benedicamus Domino**, dicuntur Vesperæ Defunctorum sub ritu Duplici, ut in Breviar. pro Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis nostri, & non dicitur Psalm. **Lauda anima mea Dominum**, sed unica tantum Oratio: **Deus veniæ largitor**, cum integra conclusione.

DIE XV. NOVEMBRIS.

Commemoratio Omnium Defunctorum Ordinis nostri.

Duplex.

Officium sit de S. Gertrude Virgine, ut in Breviario, & in Laudib. fit commemoratio Octavæ Sancti Serapionis Martyris, ac etiam in secundis Vesperis.

In Hispania verò fit Officium de Sancto Eugenio Episcopo & Martyr. Duplex, ut in proprio Ss. Hispaniæ cum commemorat. Octavæ in Laudibus, Añã. & V. de primis Vesperis.

Post Laudes dici, dicto **Benedicamus Domino**, dicitur Officium integrum duplex Defunctorum, Fratrum, Sororum, & Benefactorum Ordinis nostri, & in fine Laudum non dicitur Psalm. De

profundis. Sed dicto, **Pater noster**, dicuntur Preces, & Oratio: **Deus veniæ largitor**, tantum, ut supra in Vesperis.

In Hispania in Vesperis à Capitulo fit de sancta Gertrude Virgine, cum commemoratione S. Eugenii, & Octavæ S. Serapionis, Añã. de Laudib. & V. Glória, & honore.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam S. Serapionis Martyris.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi, *Serm. de S. Cyprian. 113.*

LECTIO IV.

Spiritus sanctus doceat nos in hac hora, quæ oportet dicere: Dicturi enim sumus aliquid de laude Sancti Serapionis gloriosissimi Martyris, cujus natalem hodie, sicut nostis, celebramus: quod nomen sic frequenter Ecclesia, id est, natales, ut natales vocet pretiosas martyrum mortes. Quid est, fratres? quando natus est, ignoramus: & quia hodie passus est, natalem ejus hodie celebramus; sed illum diem non celebramus, etsi nossemus: illo enim die traxit originæ peccatum, isto autem die vicit omne peccatum.

R. *Honestum fecit.* 286.

Lectio v. *Serm. 3. de eod.*

Istum nobis festum diem passio beatissimi Serapionis Martyris fecit: cuius nos victoriæ celebritas in istum locum devotissimos congregavit; sed celebratio solemnitatis Martyrum imitatio debet esse virtutum. Facile est honorem Martyris celebrari: magnum est fidem, atque patientiam Martyris imitari. Hoc sic agamus, ut illum optemus: hoc sic celebremus, ut illum potius diligamus. Quid laudemus in fide Martyris? quia usque ad mortem certavit pro veritate, & ideo vicit. Blandientem mundum contempsit, savienti non cessit; ideo victor ad Deum accessit. Abundant in isto seculo errores & terrores: beatissimus Martyr errores sapientia, terrores patientia superavit.

R. *Desiderium.* 287.

Lectio vi.

Contemnite ergo seculum, Christiani, contemnite seculum, contemnite; contempserunt Martyres, contempserunt Apostoli, contempsit beatus Serapion, cuius hodie memoriam celebramus. Divites esse vultis, honorati esse vultis, sani esse vultis: totum ille contempsit,

ad cuius memoriam convenistis. Quid obsecro tantum amatis quod contempsit, quem sic honoratis? quem, si ista non contempisset, non utique sic honoraretis: quare te invenio earum rerum amantorem, quarum veneraris contemptorem? Certe illum, si hæc amaret, non veneraretis, & tu noli amare; non enim intravit, & ostium contra te clausit. Contemne & tu, & intra post illum.

R. *Stola jucunditatis.* 287.

in tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est operatum, quod non revelabitur, & occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Serm. 101.

Vobis autem dico amicis meis, ne terreamini: quia libertatem probat virtus, metus indicat servitutem: nam liber ad gloriam, servus natus est ad timorem. Merito ergo ad Dei amicitias sublimatur, qui propter Deum humanas despicit mortes, nescit timores. Si amicos morum facit imitatio, morum similitudo conjungit: convenienter eos amicos vocat Christus, quos

quos imitatione sua mundi
facula, & ipsam mortis for-
midinem conspiciet & prævi-
det calcaturus.

R. Corôna aurea. 288.

Lectio viii.

Vobis autem dico, id est,
non omnibus, sed ami-
cis. Vobis autem dico, quos
mors absolvit ista, non finit.
Vobis dico, quos corporis
resolutio promovet ad melius,
non transfudit ad poenam.
Vobis dico, quibus morte vi-
ta inchoatur, non finitur. Vo-
bis dico, quorum mors præ-
tiosa fit non sui qualitate, sed
causa, dum vitæ magis lucra
invenit, quam vitæ perdat
usuram; sed audiamus quid
dicat amicis suis: Ne terrea-
mini ab his, qui occidunt
corpus.

R. Hic est verè Martyr. 288.

Lectio ix.

Audiant, qui de bono
mortis veterum vetusta
volumenta detrivèrunt, nihil
tamen inde capere virtutis,
aut consolationis aliquid in-
venire valuerunt. Quis homi-
ni, quis sapienti dicat? Mori
naturæ est; necesse est depe-
rre: nobis vixerunt veteres,
vivimus nos futuris; nemo si-
bi: quod non potest tolli, vel-
le, virtutis est: suscipe volun-
tarius, ad quod urgeris. Invi-
tus: mors antequam veniat

non est; cum autem venerit,
venisse nescitur. Nec ergo
amississe te doléas, quod cum
amissèris, non dolébis.

Te Deum laudamus. 27.

In Vesperis à Capitulo fit de
Sancto Gregorio Thaumatur-
go Episcopo & Confes. cum
commemoratur. Octavæ.

In Hispania fit de Sancta
Gertrude Virgine, ut in Bre-
viar. (fuit heri) cum commemo-
ratur. Octavæ.

In secundis Vesperis à Ca-
pitulo fit de Ss. Martyrib.
Aciscio & Victoria, & fit
commemoratur. Sanctæ Gertru-
dis, & Octavæ.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

Ab hac die usque ad diem
XX. sequentem, fit de Festis,
ut in Breviario, cum commemo-
ratur. Octavæ in utrisque
Vesperis, & Laudibus.

Die vero XX. Vesperæ di-
cuntur de Præsentatione Bea-
tæ Mariæ Virginis, cum com-
memoratione de die Octavo
Sancti Serapionis Martyr. ut
in primis Vesperis Festi, &
postea Sancti Felicis Confes-
soris.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In Festo Præsentationis B. Ma-
riæ Virg. Duplex secundæ
classis cum Octava.

Omnia, ut in Breviar. Rom.
cum commemoratur. diei Octa-
væ S. Serapionis in Laudibus.

In secundis Vesperis fit commemorat. S. Cœciliæ Virgin. & Martyr. & Octavæ Sancti Serapionis.

Si hoc festum venerit in Dominica, post commemorat. Octavæ fit commem. Dominicæ in utrisque Vesperis, & Laudibus, & nona Lectio erit de Homilia Dominicæ.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octav. Præsentat. B. V. Mariæ, fit de S. Cœcilia Virgin. & Martyr. Duplex, ut in Brev. cum commemor. Octavæ Præsentationis B. Mariæ, in Laudibus *ψ*. **Dignare me laudare te, Virgo sacrata.**

In secundis Vesper. commemor. S. Clementis Papæ & Martyr. Octavæ Præsentationis Beatæ Mariæ, & S. Felicitatis Mart.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octava Præsentation. B. V. Mariæ fit de S. Clemente Papa & Mart. Semiduplex, ut in Breviar. cum nona Lectione S. Felicitatis.

In Laudibus fit commemor. Octavæ Præsentation. & S. Felicitatis. *ψ*. **Specie tua.**

In secundis Vesper. à Capitulo fit de S. Joanne à Cruce Confes. cum commem. S. Clementis, Octavæ Præsentationis, & S. Chryfogni Mart.

In Hispania Vesperæ dicun-

tur de S. Joanne à Cruce, cum commem. S. Clementis, Octavæ Præsentat. & S. Chryfogni Mart.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

Quarta die infra Octav. Præsentat. B. V. Mariæ, fit de S. Joanne à Cruce Confes. semidup. ut in Breviar. cum nona Lectione S. Chryfogni Mart. & in Laudib. fit commemor. Octavæ Præsentationis, & S. Chryfogni.

Vesperæ de S. Catharina Virg. & Mart. cum commemorat. S. Joannis à Cruce, & Octavæ Præsentat.

In Hispania fit de S. Joanne à Cruce, Duplex, ut in Brev. cum nona Lectione S. Chryfogni, &c. ut supra.

In Vesperis à Capitulo fit de Sancta Catharina Virg. & Mart. cum commemorat. S. Joannis à Cruce, & Octavæ Præsentationis.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Præsentationis B. V. Mariæ, fit de S. Catharina Virg. & Mart. Duplex, ut in Brev. cum commem. Octavæ Præsentationis in Laudib. *ψ*. **Dignare me.**

ABSOLUT. GENERALIS.

In secundis Vesperis commemorat. Octavæ, & S. Petri Alexandrini Episcopi & Mart.

In Hispania Vesperæ Def-
ponationis Beatæ Mariæ Vir-
ginis, & ex concessione S. R.
C. sub die 28. Novembris
1744. fit commemoratio im-
mediata de Sancto Joseph
Confes. Sponso ejusdem Bea-
tæ Virginis Mariæ in utrisque
Vesper. & Laudib. ut in Bre-
viar. die 19. Martii. Deinde
fit commem. S. Catharinæ, &
S. Petri Alexandrini Episcopi
& Martyr. tantum.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octav. Præsen-
tationis B. V. Mariæ.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Sermo
Sancti Cyrilli Episcopi Ale-
xandrini. **Hilarem video**, ut
in sexta die infra Octav. Visi-
tationis Beatæ Virg. Mariæ,
156. Responsoria, ut supra,
227.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.

Lectio vii. *Cap. II. d*

In illo tempore: Loquente
Jesu ad turbas, extollens
vocem quædam mulier de tur-
ba, dixit illi: Beatus venter
qui te portavit. Et reliqua.
Homilia S. Augustini Episcop.
De sancta Virginitate. Cap. 3.

Quid aliud nos docet Dô-
minus, nisi carnali cog-
nationi genus nostrum

spiritale præponere: nec inde
beatos esse homines, si iustis
& sanctis carnis propinquitâte
junguntur, sed si eorum doc-
trinæ ac moribus obediendo,
atque imitando cohærescunt?
Beator ergo Mariâ percipiën-
do fidem Christi, quàm concipi-
endo carnem Christi. Nam
& dicenti cuidam: Beatus ven-
ter, qui te portavit: ipse res-
pondit: Immo beati, qui au-
diunt verbum Dei, & custô-
diunt illud.

℞. Felix namque es sacra
Virgo Mariâ, & omni laude
dignissima: * Quia ex te or-
tus ex sol justitiæ, Christus
Deus noster. ψ. Ora pro pô-
pulo, intèrveni pro clero, in-
tercède pro devoto femineo
sexu: sentiant omnes tuum
juvâmen, quicumque cèle-
brant tuam sanctam Præsen-
tationem. Quia ex te.

Lectio viii.

Denique fratribus ejus, id
est, secundum carnem
cognatis, qui non in eum cre-
diderant, quid profuit illa
cognatio? Sic & matèrna pro-
pinquitas nihil Mariæ profuif-
set, nisi felicius Christum cor-
de, quàm carne gestâisset. Ip-
sa quoque virginitas ejus ideò
gratior & acceptior, quia non
eam conceptus Christus viro
violaturo, quam conservâret,
ipse præripuit; sed priusquam

concuperetur, jam Deo dicatam, de qua nasceretur, elegit.

Beatam me dicent omnes generationes : Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit Gloria Patri. Quia fecit.

Pro S. Petro Episc. & Mart.

Lectio ix.

Petrus Episcopus Alexandriae, post Theonam virum sanctissimum, sanctitatis & doctrinae splendore non solum illustravit Aegyptum, sed toti luxit Ecclesiae Dei. Qui in persecutiōne Maximiani Galerii illam temporum acerbitatem ita pertulit, ut multi admirabilem ejus patientiam intuentes, plurimum in Christiana virtute proficerent. Is primus Arium Diaconum Alexandrinum, propter schisma Meletianum, cui favēbat, a fidelium communiōne sejūxit. Ad eum capitis ab eodem Maximiano damnatum in carcere cum Achilles & Alexander Presbyteri deprecatores Arii venissent, respondit: Noctu apparuisse sibi Jesum veste discissa; causamque rei sciscitanti dixisse: Arius vestem meam, quae est Ecclesia, dilaceravit. Quibus etiam praedicens fore, ut si-

bi in Episcopatu succederent, praecipit, ne unquam Arium in communiōnem reciperent, quem Deo mortuum esse sciret. Et hanc divinam praenotiōnem veram fuisse, non diu post rei probavit eventus. Denique duodecimo sui Episcopatus anno, sexto Kalendas Decembris, absisso capite ad martyrii coronam evolavit.

Ite Deum laudamus. 27.

In Laudibus fit commemoratio sancti Petri Episcopi & Martyris. Añna. Qui odit animam suam. Justus, ut palma. 69. Oratio. Infirmiorem. 34.

In Hispania fit hodie de Depositione B. V. Mariae, Duplex majus, ut in proprio Ss. Hispaniae, cum nona Lectione ad Matutinum S. Petri Alexandrini, & in Laudibus fit commemoratio. S. Joseph Confes. & S. Petri Alexand. tantum.

In secundis Vesperis fit tantum commemoratio. S. Joseph Confes.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.
Septima die infra Octavam
Praesentationis B. Mariae.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, ex Epistola S. Ambrosii Episcopi ad Siricium Papam. De via perversitatis; ut in septima die

die infra Octav. B. V. M. de Mercede. 237. Responsoría, ut supra. 227.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélíi secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo tempore : Loquente Jesu ad turbas , extollens vocem quædam mulier de turba , dixit illi : Beatus venter qui te portavit . Et reliqua .

Homilia S. Joannis Chrysost.

In cap. 12. Matth. Hom. 45.

post initium.

UNa, sola, & vera, & communis nobilitas, atque necessitudo cum Christo est, ut voluntatem Dei facias. Hic propinquitatis modus multo melior est, atque uberius: idcirco cum mulier quædam dixisset: Beatus venter, qui te portavit, & ubera quæ suxisti, non respondit: Nullus me portavit venter, nec ulla ipse ubera suxi; sed, Beati qui faciunt voluntatem Patris mei. Vidēs, quemadmodum nullibi conjunctionem hanc naturæ hominum negat, sed addit semper illam, quæ à virtutibus est.

R. Felix namque. 293.

Lectio viii.

Non dixit, se non habere matrem, sed inde matrem quoque suam beatitudinem consecuturam asseruit, si Patris ejus faceret voluntatem.

tem. O admirabilem honorem! O virtutis incredibiles honores! Quò ducitis bene viventes homines? quot mulieres sanctissimam illam Virginem beatificarunt? quot uterum illum admirantur? quot optarunt tales fuisse matres, & cetera contemnere omnia? Quid igitur prohibet?

R. Beatum me dicent. 294.

Lectio ix.

ECce namque rectam, atque facilem viam nobis proposuit, ut non feminis solum, verum etiam viris ad hunc ordinem pervenire liceat; immò verò etiam ad majorem: multo enim propinquiores Deo sunt, qui voluntatem ejus faciunt, quam qui summa carnis necessitudine conjunguntur. Non ergo simpliciter propinquitatem illam desidera, verum etiam viam capesse, magnòque studio confice, quæ ad hoc desiderium te perducant.

Te Deum laudamus. 27.

Vesperæ de die Octava Presentationis B. Mariæ, ut in primis Vesperis Festi.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS;

In Octava Presentationis Beatae Mariæ Virg. Dupl.

Si venerit in Dominica prima Adventus ordinabitur Officium, ut dicitur in Rubrica de Octavis.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. De
Expositione S. Gregorii Papæ
in libros Regum. Fuit vir
anus, ut in die Octava Puri-
ficationis B. M. V. 53. Res-
ponsorio, ut supra. 227.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secun-
dum Lucam.

Lectio vii. Cap. II. d.

IN illo tempore : Loquente
Jesu ad turbas, extollens
vocem quædam mulier de tur-
ba, dixit illi: Beatus venter qui
te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysof.

In Joann. cap. 2. Hom. 20.
circa fin.

CUM audieris mulierem il-
lam dicentem : Beatus
venter qui te portavit, & úbe-
ra, quæ tu suxisti : deinde Dó-
minum respondentem : Quin-
immò beati, qui audiunt ver-
bum Dei, & custodiunt illud;
ea sententia dictum existima,
non quòd matrem negligeret,
sed nihil ei utilitatis matris
nomen allaturum ostenderet,
nisi bonitate & fide præstā-
ret. Quòd si Mariæ nihil sine
virtute materna charitas erat
profutura, longè minùs nobis
patris, fratris, matris, filii bó-
nitas, nisi aliquid nostrum
afferamus.

✠. Felix namque, 293.

Lectio viii.

IN nullo namque alio, nisi in
solis sui ipsius virtutibus
post divinam grátiam de salute
cupiam sperandum est. Nam si
id profuturum erat per se Ma-
riæ, profuisset etiam Judæis, quo-
rum consanguineus erat Chri-
stus secundum carnem: profuisset civitati, in qua natus est, pro-
fuisset fratribus. At qui dum fra-
tres rerum suarum curam ha-
buerunt, nihil eis propinquitatis
nomen profuit, sed cum reli-
quo mundo damnati erant.

✠. Beátam me dicent, 294.

Lectio ix.

TUNC autem admiratióne
esse cœperunt, quando
propria claruerunt virtute: pá-
tria verò nihil inde consecuta
cécidit, & incendio absumpta
est; concives miserè interempti
perière : consanguinei secun-
dum carnem nil ad salutem lu-
crati sunt, deficiente virtutis
patrocínio. Verùm Apóstoli
ante omnes clarissimi evasé-
runt, cum se ad veram, & expe-
tendam ejus familiaritatem
consuetudinemque per obedi-
entiam contulerunt. Hinc in-
telligimus, fide semper nobis
opus esse, & vita, quæ virtuti-
bus luceat: hæc dumtaxat sal-
vos nos facere poterit.

T e Deum laudamus. 27.

In Vesp. fit commemor. Sancti
Saturnini Mart. ut in Breviar.

COM-

COMMEMORATIONES COMMUNES, SIVE SUFFRAGIA SANCTORUM.

DE CRUCE IN FERIALI
tantum Officio.

Ad Vesperas & Laudes, Añã.
Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus nosser. *Ps.* Omnis terra adoret te, & psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

DE SANCTA MARIA.

Ad Vesperas & Laudes, Añã.

Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes, refove debiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuvenem, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. *Ps.* Ora pro nobis sancta Dei genitrix. *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Quando autem fit Officium S. P. N. Petri Nolasci, in quo dicitur *Ps.* Ora pro nobis; in commem. B. Mariæ dicatur, *Ps.* Dignare me laudare te, Vir-

go sacrata. *R.* Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus perpétua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa Beatae Mariæ semper Virginis intercessione à presentî liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem dicitur, *Ps.* Post partum Virgo inviolata permansisti. *R.* Dei genitrix intercede pro nobis.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salutis æternæ Beatae Mariæ virginitate foecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus: ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Añã.

Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium; ipsi nos docuerunt legem tuam Domine. *Ps.* Constitues eos principes

cipes super omnem terram. - minus Deus noster. *ψ.* Annuntiaverunt.
R. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Añã.

Gloriôsi principes terræ, quómodo in vita sua dilexerunt se, ita & in morte non sunt separáti. *ψ.* In omnem terram exiit sonus eórum.

R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulátem in flúctibus ne mergeretur, eréxit: & Coapóstolum ejus Paulum tertio naufragátem, de profúndo pélagi liberávit: exaudi nos propitius, & concède; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

DE S. JACOBO APOST.

in Hispania.

Ad Vesperas, Añã.

O beátum Apóstolum, qui inter primos electus, primus ómnium Apóstolorum Dómini cálicem bibere méruit! O gloriósum Hispaniæ regnum tali pignore, ac patróno munitum, per quem fecit illi magna qui potens est, alleluia.

ψ. Annuntiavérunt ópera Dei.
R. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Laudes, Añã.

Visitávit nos per sanctum suum Apóstolum, & fecit salútem de inimicis nostris Dó-

Orémus.

Oratio.

Esto Dómine plebi tuæ sanctificátor & custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui munita præfidiis, & conversatióne tibi placeat, & secúra mente deserviat.

DE S. P. N. PETRO
 Nolasco.

Ad Vesperas, Añã.

Laudémus virum gloriósum, & paréntem nostrum, ardentíssimam ejus charitátem imitari conémur, qui exaudivit páuperes vinctos in mendicitáte & ferro, salvávit eos de manu odiéntium, & redémmit eos de manibus inimicórum. *ψ.* Dispérsit, dedit paupéribus. *R.* Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Quando non fit de sancta Maria, vel quando, *ψ.* Post partum dictus fuerit in commem. ejusdem, tunc dicitur, *ψ.* Ora pro nobis Pater noster sancte Petre. *R.* Ut digni efficiámur promissiõibus Christi.

Ad Laudes, Añã.

Visitávit nos Dóminus per Petrum famulum suum, ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *ψ.* Dispérsit, vel Ora pro nobis, ut dictum est.

Oratio.

Orémus.

Oratio.

DEus, qui in tuæ charitatis exemplum ad fideliū redemptionem Sanctum Petrum Nolāscum Patrem nostrum Ecclesiā tuam nova prole foecundāre divinitus docuisti: ipsius nobis intercessiōne concēde, à peccati servitute solūtis, in coelēsti patriā perpētua libertate gaudere.

DE SANCTIS ORDINIS.

Ad Vesperas, Añā.

Dómine spes Sanctōrum, & turris fortitudinis eōrum, dedisti hæreditatem timētibz nomen tuum, & habitābunt in tabernáculo tuo in sæcula. *Ps.* Latitia sempiterna super cāpita eōrum. *R.* Gaudium & exultatiōnem obtinēbunt.

Ad Laudes, Añā.

Dómine, qui operāti sunt iustitiam, habitābunt in tabernáculo tuo, & requiescent in monte sancto tuo. *Ps.* Beāti qui habitant in domo tua Dómine. *R.* In sæcula sæculōrum laudābunt te.

Orémus.

Oratio.

DEus ómnium Sanctōrum splendor mirābilis, qui Ordinem nostrum per beatissimam Virgīnem Mariā divinitus institūere dignatus es: quique sanctis tuis Petro Nolāscō Patri nostro, Raymūdo Nonnāto, beātis Petro Pascha-

fio, Serapioni, & Pétro Ar-mengāudo, ac beatæ Mariæ de Subsidio inviolābilem in redimēdis Captivis dedisti charitatis effectum: præsta quasumus, ut gressus nostri in eōrum sēmitis perficiantur, & ejūsdem charitatis donum, quod in illis continuo venerāmur obsequio, nobis quoque spiritali largitate donetur.

DE PACE.

Ad Vesperas & Laudes, Añā.

Da pacem Dómini in diebus nostris, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. *Ps.* Fiat pax in virtute tua. *R.* Et abundantia in túrribz tuis.

Orémus.

Oratio.

DEus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandātis tuis dēdita, & hóstium sublāta formidine, tēpora sint tua protectiōne tranquilla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculorum. *R.* Amen. *Ps.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo. *Ps.* Benedicāmus Dómino. *R.* Deo gratias. *Ps.* Fideliū animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

IN-

INVOCATIO SPIRITUS SANCTI,
 ET DEPRECATIO AD BEATAM MARIAM,
 ANTE ORATIONEM MENTALEM
 MATUTINAM FACIENDA.

Añã. Veni sancte Spíritus, reple tuòrum corda fidélium : & tui amoris in eis ignem accénde.

Sub tuum præsidium confúgimus sancta Dei génitrix : nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed à periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa & benedicta. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos à malo.

℣. Emitte Spíritum tuum, & creabúntur.

℞. Et renovábis faciém terræ.

℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix.

℞. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus sperántes in te.

℣. Dómine exaudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuisti : da nobis in eòdem Spírítu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudère.

Deus virtútum, cujus est totum quod est optimum : infere pectóribus nostris amòrem tui nóminis, & præsta in nobis religiónis augméntum ; ut quæ sunt bona nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta custódias.

Desénde, quæsumus Dómine, beáta María semper Virgíne intercedénte, istam ab omni adversitate familiam : & toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuère cleménter insidiis. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

DEPRECATIO FACIENDA POST COMPLETORIUM.

Orationem sequentem devotè post Officiùm recitantibus Leo Papa X. defectus & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulgit. Incheatur ab Hebdomadario, finito **Credo in Deum**, & eam prosequitur Chorus.

Sacrosanctæ & individuæ Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ & gloriosissimæ semperque Virginis Mariæ fecundæ integritati, & omnium Sanctòrum universitati, sit sempiterna laus, honor, virtus & gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita sæcula sæculòrum. **R.** Amen.

V. Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt aeterni Patris Filium. **R.** Et beata ubera quæ lactaverunt Christum Dominum. **Pater noster. Ave Maria.**

Postea Hebdomadarius absque **Oremus**, dicit Orationem sequentem.

Suscipe clementissime Deus, precibus & mèritis beatae Mariæ semper Virginis, & beati N. & omnium Sanctòrum,

& Sanctarum officium servitutis nostræ: & si quid dignum laude egimus, propitius respice; & quod negligenter actum est, clementer ignosce. **Qui in Trinitate perfecta vivis & regnas Deus, per omnia sæcula sæculòrum. R. Amen.**

Finita Oratione mentali dicuntur infra scriptæ **Añæ. & Orationes.**

Añæ. Conceptio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

V. Conceptio tua Dei genitrix virgo. **R.** Gaudium annuntiavit universo mundo.

Oratio.

Deus, qui immaculatam Virginem Mariam, ut digna Filii tui mater existeret, ab omni labe peccati in Conceptione sua præservasti: tribue quæsumus; ut qui ejus innocentiae puritatem veraciter credimus, ipsam pro nobis apud te semper intercedere sentiâmus.

Añæ

Añā. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitudinis eórum, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula. *ψ.* Lætítia sempiterna super capita eórum.

R. Gáudium & exultatióem obtinebunt.

Orémus. *Oratio.*

Deus iómnium Sanctórum splendor mirábilis, qui Ordinem nostrum per beatíssimam Virgíne[m] Mariám divinitus institúere dignátus es: quique sanctis tuis Petro Nolásc[o] Patri nostro, Raymúndo Nonnato, beátis Petro Paschá[s]io, Serapió[n]i, & Petro Armengáudo, ac beátæ Mariæ de Subsídio inviolábilem in rediméndis Captivis dedisti charitátis efféctum: præsta, quæsumus, ut gressus nostri in eórum fémitis perficiántur, & ejúsdem charitátis donum, quod in illis continuo venerámur obsequio, nobis quoque spiritali largitáte donétur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde dicitur P[sa]lmus: De profundis, in fine Réquiem ætérnam. *Kyrie éleison.* *Christe éleison.* *Kyrie éleison.* *pater noster.* *ψ.* Et ne

nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos á malo. *ψ.* A porta inferi. *R.* Erue Dómine ánimas eórum. *ψ.* Dómine exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Inelína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur: ut ánimas famulórum tuórum fratrum nostrórum, quas de hoc sæculo migráre iussisti, in pacis ac lucis regióne constitúas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consortes.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiescunt: famulis & famulábus tuis, ómnibus hic, & ubique in Christo quiescéntibus, da propitius véniam peccatórum; ut á cunctis reátibus absolúti tecum sine fine læténtur.

Absólve Dómine ánimas ómnium fidélium Defunctorum ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos & electos tuos resuscitati respírent. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen. *ψ.* Requiescant in pace. *R.* Amen.

FORMA

ABSOLUTIONIS GENERALIS,

ET COMMUNICATIONIS PRIVILEGIORUM
Ordinis nostri, facienda diebus Sancti Antonii
Abbatis, Sancti Patris nostri Petri Nolasci, Feria
quarta Cinerum, & quinta in Cœna Domini, Sancti
Laurentii Martyris, Apparitionis B. V. Mariæ de
Mercede, & Sanctæ Catharinæ Virginis & Mar-
tyris, in forma præscripta à Clemente X.

die 17. Maii 1673. Pontificatus sui
anno quarto.

Primo Sacerdos facit
Confessionem dicen-
do. *V.* Adjuutorium
nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit cœlum & terram.
Confiteor Deo. Misereatur
vestri. Indulgentiam.
Postea cantatur in Choro
Añã. Ne reminiscaris.

Psalms 129.

DE profundis clamavi ad
te Domine: * Domine
exaudi vocem meam.

*F*iant aures tuæ intendentes,
* in vocem deprecationis
meæ.

*S*i iniquitates observaveris
Domine, * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio

est: * & propter legem tuam
sustinui te Domine.

*S*ustinuit anima mea in ver-
bo ejus: * speravit anima mea
in Domino.

A custodia matutina usque
ad noctem, * speret Israël in
Domino.

Quia apud Dominum mi-
sericordia: * & copiosa apud
eum redemptio.

*E*t ipse redimet Israël, *
ex omnibus iniquitatibus
ejus.

Gloria Patri, &c.

Añã. Ne reminiscaris, Do-
mine, delicta nostra, vel pa-
rentum nostrorum: neque vin-
dictam sumas de peccatis nos-
tris. *K* yrie eleison. *C*hriste
eleison, *K* yrie eleison. *P*ater
nos-

noster. *Ps.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos à malo. *Ps.* Salvos fac servos tuos. *R.* Deus meus sperantes in te. *Ps.* Mitte eis Domine auxilium de sancto. *R.* Et de Sion tuere eos. *Ps.* Esto eis Domine turris fortitudinis. *R.* A facie inimici. *Ps.* Domine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

Deinde surgit Sacerdos, & stans versa facie ad Altare, dicit. *Ps.* Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Adesto Domine supplicationibus nostris, & me, qui etiam misericordia tua primus indigeo, exaudi clementer: ut quem non electione meriti, sed dono gratiae tuae constituisti tui operis ministrum, da fiduciam tui operis exequendi, & in meo ministerio quod tuae pietatis est operari. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Exaudi Domine preces nostras, & confitentium tibi parce peccatis: ut quos conscientiae reatus accusat, indulgentia tuae pietatis absolvat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Praevéniat hos famulos tuos, quaesumus Domine, misericordia tua: ut omnes iniquitates eorum celeri indulgentia deleantur. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Praesta, quaesumus Domine, his famulis tuis dignum poenitentiae fructum: ut Ecclesiae tuae sanctae, à cujus integritate deviarunt peccando, amissorum reddantur innoxii, veniam consequendo. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Deinde sine Orémus, absolute, versa facie ad populum, dicit.

Dominum nostrum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiae suae lumine illabatur cordibus vestris, vobisque benignè concedat omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas Summi Pontifices Ordini nostro, cum specifica facultate eas Confraternitatibus nostris communicandi, concesserunt, juxta Privilegiòrum Apostolicòrum tenorem, & Sanctae Sedis Apostolicae decretòrum dispositionem.

Deinde alius elevando vocem, etiam sine Orémus, dicit.

Misereatur vestri omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, confirmet, & conservet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam aeternam. Qui in Trinitate perfecta vivit & regnat in secula seculorum.

R. Amen.

Denique in tono primæ Orationis etiam sine Oremus, dicit.

Item communicamus vobis, Fratres, Orationes, jejunia, Missas, peregrinationes, & labores pro redimendis etiam Captivis susceptos, ceteraque opera bona, quæ per Dei gratiam in nostra Congregatione & Ordine fiunt. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

R. Amen.

Et dat benedictionem.

F O R M A

ABSOLUTIONIS GENERALIS,

QUÆ FIT IN CAPITULO A PRÆLATIS in diebus magnæ solemnitatis.

Fratres prosternunt se, & dicunt: Confiteor Deo. Surgit Prælati, & dicit: Misereatur vestri, &c. Indulgentiam, &c. Et subjungit.

Si tenemini aliquo vinculo majoris vel minoris excommunicatiōnis, suspensio- nis, & interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia Ordini nostro indulta, mihi commissa, & vobis concessa: Ego absolvo vos, & restituo Sacrosanctis Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & unitati fideliū. In nomine

Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. R. Amen.

Item eadem auctoritate ego dispenso vobiscum super omni irregularitate, sive irregularitatibus, si quam, vel si quas contraxistis & habilito vos executioni ordinum, & officiorum vestrorum.

Item eadem auctoritate absolvo vos ab omni transgressione regulæ & constitutionum, & admonitionum majorem nostrorum, & ab omni pœnitentia oblita, & neglecta; & maxime à pœna, quæ

quæ debetur propter fractionem silentii inter duo capitula : & ab omnibus aliis, quibus consuevit fieri absolutio in consimilibus solemnitatibus, vel capitulis ; ut sitis absoluti ante tribunal Dómini nostri Jesu Christi, habeatisque vitam æternam, & vivatis in sæcula sæculorum. *R. Amen.*

Postea Prælati injungat fratribus pœnitentiam aliquam ad libitum suum.

DECRETUM, ET FORMULA conferendi Indulgentiam plenariam Confratribus, & Sororibus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in articulo mortis.

Dicte Confiteor, Sacerdos dicat, Misereatur, &c. Indulgentiam, &c. Dóminus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apóstolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi; per suam piissimam misericordiam te absolvat : & ego auctoritate Apostólica Confratribus, & Conсорoribus Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ejusdem Ordinis Sacrum Scapulare ferentibus, in articulo mortis constitutis indulta, & de speciali grátia concessa, & mihi commissa à Sanctissimo

Dómino nostro Alexandro IV. & aliis Summis Pontificibus, & ab Innocentio XI. confirmata : absolvo te ab omnibus excommunicationibus, & vinculis interdicti, si teneris, in quantum possum, & tu indiges : & restituo te Sacrosanctis Sacramentis Ecclesiæ, Communioni, & Unitati Fidelium. In nómine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. *Amen.* Item eadem auctoritate absolvo te ab omnibus peccatis tuis, quæcumque commisisti, & de quibus corde contritus (vel contrita) & ore & confessus (vel confessus) es, & quorum memoriam non habuisti, & non habes, usque in præsentem diem, & restituo te illi innocentia, in qua eras, quando baptizatus (vel baptizata) fuisti, ac puritati eidem, in quantum Claves S. Matris Ecclesiæ se extendunt. Remitto tibi etiam pœnas Purgatorii, quas propter culpas, & offensas contra Deum, proximum, & teipsum commissas incurristi. Cláudo tibi portas Inferni, januam apéro Paradisi, & bona per te facta, & fienda sint tibi in remissionem peccatorum, in augmentum grátia, & præmium vitæ æternæ. *Amen.* Et hoc, si hac de qua ægritas infirmitate morieris ; sin

au-

autem , falva hæc grátia tibi fit , donec fueris in articulo mortis conftitutus (vel

conftituta) In nómine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.

DE PRECATIONES AD LIBITUM FACIENDÆ , ET MAXIME in neceffitatibus Ordinis.

AD BEATISSIMAM VIRGINEM, Dominam, & Inftitutrícem noftram.

✠. Beáta es, Mariá , Dei Génitrix , Patróna, & auxiliátrix noftra: ✠ Cujus nutu hæc tua, ad Fidélium redemptionem, in Paradífo Ecclefiæ plantáta eft Religio. ♯. Tua fancta interceffióne adjuva nos, immaculáta Virgo. Cujus nutu. Glória Patri. Cujus nutu.

Oratio.

Domine Jefu Chrifte, qui per tuam gloriofíffimam Matrem ad eximiam charitátis tuæ imitationem nos vocáre dignátus es ; adjuva nos auxiliis grátia tuæ, ut magnam Inftitutrícem noftram præfentis vitæ actiónibus prædicántes, quod , te operánte, voluntáte promiffimus ópere compleámus. Qui vivis & regnas, &c.

Dulcis Inftitútrix noftra, Matrem nobis te effe monftra.

Et Captivos réfove.
Ignem auge , fac præcláram,
Atque Nato redde charam,
Quam fundáfti fóbolem.
Da quòd tibi grati fimus:
Et ut Tártara poffímus,
Evitáre , cùm abímus,
Vultum tuum éxhibe.

Amen.

♯. Réfpice de celo , & vide, & vífita vineam íftam.

R. Et pérfice eam quam plantávit délixtera tua.

Ad Sanctum Patrem noftrum PETRUM NOLASCUM.

R. Ave Pater Deo digne, Virgini Mariæ grate; ave Noláfce Sanctíffime: ✠ Cujus charitáte ínsígni è Barbarórum manibus liberántur fidéles , cujus fanctitáte Chrífti exornatur Eccléfiá , & de cujus glória latántur coelórum cives.

♯. O fidus , ò decus Vírginis familiæ, & Pater: intercède pro nobis. Cujus. Glória. Cujus.

Sal-

Salve Pater Redemptōrum,
Cui Dómina Angelōrum
Dedit gregem Captivōrum
Auferendum canibus.

Profligata pravitāte,
Impetrata charitāte,
Fac nos vera libertāte
Petre, frui in civitāte,
Supernōrum civium. Amen.

✠. Ora pro nobis Pater nos-
ter Sancte Petre.

℞. Ut digni efficiāmur pro-
missiōibus Christi.

Oratio.

DEUS, qui in tua chari-
tatis exēplum, ad fi-
delium redemptiōnem, Sanc-
tum Petrum Nolāscum Pa-
trem nostrum Ecclesiā tuam
nova prole fœcundare divi-
nitūs docuisti: ipsius nobis
intercessiōne concēde, à pec-
cāti servitūte solūtis, in coe-
lesti patria perpétua libertā-
te gaudere. Qui vivis & reg-
nas, &c.

UNI DEO HONOR ET GLORIA, IMMACULATÆQUE
semper Virgini Dei Genitrici Mariæ de Mercede, necnon
Sancto Petro Nolasco Patri nostro.

DIE XXI. MAJI.
IN FEST. S. MARIAE A SUBSIDIO,

VIRGINIS, ORDINIS NOSTRI.

In utrisque Vesperis, et Laudibus

HYMNUS.

Virginum Jesu, decus, et corona
Respice é Cœlo, placidoque vultu
Quas tibi fundit chorus iste psallens
Suscipe laudes.

Virginem, sanctam canimus Mariam
Quæ frui sancto cupiens amore,
Obligat jugi teneris ab annis
Se tibi voto.

Nexibus multos miserans resolvit,
Carceris fauces reserat profundas,
Naufragos atro maris et tumentis
Tollit ab æstu.

Virginum coetus vigil ut perennet,
Congregat multas numero puellas,
Ordini et nostro decus addit amplum
Semine casto.

Sit decus Patri, genitæque Proli
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus, omni
Temporis ævo. Amen.

AD MATUTINUM

HYMNUS.

Ut possis alta Coelitum
Adire, Virgo, limina
Cœlestis Agni sedula
Semper premis vestigia.
Corpus cātēnā ferrea
Cingis, ferisque verbere,
Et afficis laboribus
Æstu, siti, jejunio,

Sic integrum castissimi
 Servas pudoris liliū,
 Ovausque divi nuptiis
 Sponsi petiris Virginum.
 Et scuta vobis indicas
 Queis amicti possumus
 Vitare plagas hostium,
 Qui nos lacesunt prælio.
 Virtus, honor, laus, gloria
 Deo Patri cum Filio
 Sancto simul Paraclito
 In sæculorum sæcula. Amen.

DECRETUM

ORDINIS SANCTÆ MARIÆ DE MERCEDE,
 REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

*Suprascriptos Hymnos cum duabus
 orationibus ab Emmo., et Rmo. Dño.
 Cardinali de Somaglia, Sac. Rit. Con-
 gregationi Præfecto, una cum R. P. D.
 Promotore Fidei, meque infrascripto
 ejusdem S. Rit. Congregationis Secre-
 tario revisos, SSmus. Dnus. Noster Pius
 VII. Pontifex Maximus ad humillimas
 preces Procuratoris Generalis Ordinis
 B. M. de Mercede, ab omnibus ejusdem
 Ordinis, qui ad horas canonicas tenen-
 tur, in Officio, ac Missa B. Mariæ de
 Cervellione vulgo de Subsidio recitari
 posse permisit. Die 24 Novembris 1818.
 = Julius M. Card. Ep. Portuen., et
 S. Rufine de Somaglia S. R. C. Præfectus.
 Loco ✠ sigilli.
 F. A. Sala S. R. C. Secret. Coadjutor.*

MISSÆ PROPRIÆ
FESTORUM ORDINIS
BEATÆ MARIÆ
DE MERCEDE
REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

SIXTO V. USQUE AD SS. D. N. CLEMENTEM XIII.

AUTHORITATE APOSTOLICA APPROBATÆ, ET CONCESSÆ.

AD FORMAM MISSALIS ROMANI REDACTÆ, ET
Superiorum eiusdem Ordinis permissu denuo revisse,
& correctæ.

ANNO

1758.

SUPERIORUM PERMISSU.

COMPELONE : Apud MARTINUM JOSEPHUM de
RADA, Typographum.

KALENDARIUM FESTORUM

ORDINIS BEATÆ MARIÆ DE
Mercede Redemptionis Captivorum.

JANUARIUS.

17. S. Antonij Abb. *Dup. 2. clas. cum oct.*

¶ Absolutio Generalis cum Indulg. Plenaria pro omnibus Christi fidelibus. Ex Decreto SS. Dom. Nost. Benedict. XIV. 19. Augusti 1752. Quod vide in fine hujus Codicis.

23. S. Raymundi de Peñafort. *Dup. 2. clas. cum oct.*

30. Vigilia S. P. N. Petri Nolasci. Octava S. Raymundi de Peñaf. *Com. & ut Evang. Vigilia.*

31. Solemn. S. P. N. Petri Nolasci. *Dup. 1. clas. cum octav.*

Absolutio Generalis, *ut supra.*

FEBRUARIUS.

2. Purificatio B. Mariæ Virginis *Dup. 2. clas. cum octava.*

12. Sanctæ Eulaliæ Virg. & Martyr. *Dup. 2. clas. cum octava.*

Feria 4. Cinerum. Absolut. Gener.

MARTIUS.

7. Sancti Thomæ Aquinatis, Confess. *Dup. 2. clas.*

24. Sancti Gabrielis Archangeli. *Dup. maius.*

Feria 5. in Cæna Domini. Absl. Gener.

APRILIS.

- Dominica 3. post Pascha
Festum Patrocinij S. Joseph
Confess. *Dup. 2. clas.*
24. S. Boni Latronis. *Du-
plex.*
27. S. Petri Armengaudi
Mart. *Dup. 2. clas. cum
octav.*

MAIUS.

5. Festum Sacratissimæ Co-
ronæ Domini. *Dup. maius.*
21. S. Mariæ de Socos Virg.
Dup. 2. clas. cum. octava.

JUNIUS.

22. S. Paulini Episcopi, &
Confessoris. *Duplex.*

JULIUS.

2. Visitatio B. Mariæ Virgi-
nis *Dup. 2. clas. cum octa-
va.*
18. S. Marinæ Virginis, &
Martyr. *Duplex.*
Dominica proximiori Kalen-
dis Augusti Officium San-

ctissimi Redemptoris. *Du-
plex 2. clas.*

AUGUSTUS.

10. S. Laurentij Mart. *Dup.
2. clas. cum oct.* Absol.
Gener.
28. S. Augustini Episcopi,
Confessoris, & Ecclesia
Doctoris. *Dup. 2. clas.
cum octava.*
31. S. Raymundi Nonnati
Confessoris. *Dup. 2. clas.
cum octava.*

SEPTEMBER.

18. S. Raphaelis Archange-
li. *Duplex maius.*
23. Vigilia B. Virginis Ma-
riæ de Mercede.
24. Festum eiusdem B. V. M.
*Duplex 1. classis cum octa-
va.*

Dominica Infra Oct. Festum
Apparitionis B. M. V. de
Mercede in Choro Barchi-
non. *Dup. maius.*

OCTOBER.

10. Anniversarium Dedicatio-

tionis Ecclesiar. Ordinis
Nostri. *Dup. 1. classis cum
octava.*

23. Sancti Petri Paschasij Epif-
copi, & Martyris. *Dup. 2.
clas. cum oct.*

NOVEMBER.

Dominica, aliqua Novem-
bris. Festum Patrocinij B.
M. Virginis. *Dup. 2. clas.*

10. Falsio Imaginis D. N.
Iesu Christi. *Duplex.*

13. Omnium Sanctorum Or-
dinis nostri. *Dupl. 2. clas.*

14. Sancti Serapionis Mar-

tyris. *Dup. 2. clas.*

15. Commemorat. Omnium
Defunctorum Ordinis
Nostri.

21. Presentatio B. Mariæ
Virgin. *Dup. 2. clas. cum
octava.*

25. S. Catharinæ V. & Mart.
Dup. Absol. Gener.

DECEMBER.

4. Sanctæ Barbaræ Virginis,
& Mart. *Duplex.*

8. Conceptio Beatissimæ
Mariæ Virginis. *Dup. 1.
clas. cum octava.*

§. I.

- 1 **Q**ualibet Feria quinta, non impedita, ut infra num. 8. fit in N. Ordine Officium de SS. Sacramento, ex immemorabili consuetudine, ritu semid. Missa ut in Voriva ejusdem SS. Sacram. sine *Credo*. Secunda, & tertia Oratio variant. pro temporis diversitate. Præf. Nativ.
- 2 Item, Feria tertia cujuslibet Hebdomadæ, non impedita ut dicitur infra num. 8. fit Officium semidup. de B. M. V. de Mercede: Ex Concessione S. R. C. 4. Decembr. 1683. Missa ut in eius festo 24. Sept. sed omittitur *Sequentia*, & non dicitur *Credo*. Secunda Oratio de Spiritu S. tertia *Ecclesia*, vel pro Papa. Præfat. *Et te in Apparitione*.
- 3 Præterea quolibet Sabato, non impedito ut infra num. 8. fit Officium de Conceptione B. M. V. semiduplex, ex Consuetudine immemorabili. Missa ut in ejus Festo 8. Decemb. 2. & 3.

Orat. ut in num. præced. Præfatio: *Et te in Conceptione*.

- 4 Similiter semel in Hebdomada, die non impedita, ut dicitur infra num. 8. fit de S. P. N. Petro Nolasco ritu semidup. Ex Concessione S. R. C. 2. Decemb. 1673. Missa ut in ejus festo 31. Januarij; 2. Orario *Acumbis*, 3. ad lib. Tempore Paschali. 2. Oratio de B. M. *Concede*, 3. *Ecclesia*, vel pro Papa. Omittitur *Sequentia*, & *Credo*. Præfat. prop.
- 5 Semel in Mense, die non impedita ut infra num. 8. fit Officium de S. Raymondino Nonnato, semidup. Ex Decret. S. R. C. 17. Junij 1684. Missa, ut in ejus festo 31. Augusti. Secunda, & tertia Oratio, ut in numero præced. Et non dicitur *Credo*.
- 6 Deinde semel in Mense, die non impedita, ut dicitur infra num. 8. fit Officium de S. Maria de Socòs: Ex Decreto S. R. C. die 26. April. 1738. Missa ut in ejus festo 21. Maij. Orationes, ut supra num. 4. sine *Credo*.

7 Denique in Regnis Hispaniarum, ex Concessione Clementis IX. 23. Julij 1667. Et in toto Ordine nostro; Ex Decrero S.R. C. 30. Decemb. 1729. Qualibet feria 2. non impedita ut infra num. 8. sit Officium sem. de S. Jacobo Apostolo, Hispaniar. Patrono. Missa ut in ejus festo 25. Julij, sine *Credo*. Orationes variantur pro temporis diversitate.

8 *Ex Decreto Sac. Rit. Cong. sub die 20. Martij 1706. posito in principio Breviar. Rom.* Nullum ex supradictis Officijs habet locum in Ferijs Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive sine jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua iuxta Rubricas, reponendum est Officium Dominicæ.

§. II.

1 **I**N Missis Conventualibus S. Antonij Abbatis 17. Januarij, qua

die fuit Noster Ordo confirmatus; & S. Laurentij M. die 10. Augusti, in qua fuit fundatus, additur Oratio pro gratiarum actione, quæ habetur in Missa votiva SS. Trinitatis; & sub una conclusione unitur cum Oratione Festi; Quod servatur in Oratione Secreta, & Postcommun. Et in Prædictis tantum Missis dicitur *Credo*.

2 In Festo S. P. N. Petri Nolasci, & per ejus Octavam dicitur *Credo* à Sacerdotibus Nostri Ordinis ubicumque celebrent. In alijs autem Festivitatibus SS. Ordinis Nostri, quæ celebrantur ritu primæ, vel secundæ classis, & per illorum Octavas, dicitur *Credo* in Ecclesijs Nostri Ordinis tantum. *Ex Rub. XI. Missalis Rom. de Simbolo*.

JANUARIUS.

DIE XXX. JANUARIJ.

IN VIGILIA

S. P. N. PETRI NOLASCI.

ORATIO.

Ancti Pa-
tris nos-
tri Petri
Nolasci,
cujus pre-
venimus
venerandam festivitatem,
fac nos , quæsumus Do-
mine , ardentissimam cha-
ritatem imitari , & tuo-
rum Fidelium Captivo-
rum libertati esse semper
intentos. Per Dominum,
&c.

Secreta.

Muneribus nostris,
Domine , Sancti
Patris nostri Petri Nolasci
Festa præcedimus , te
supplices deprecantes : ut
& delicta nostra miseratus
absolvas , & omnium no-
strum ad te corda con-
vertas. Per Dominum, &c.

Postcommunio.

HÆC Hostia, Domi-
ne , quam Sancti
Petri Nolasci Patris nostri
honore deferimus , ad
A per-

perpetuam nos Majestatis
tue laudationem ejus in-
tercessione perducatur. Per
Dominum, &c.

Ultimum Evangelium.

Sequentia Sancti Evangelij
secundum Matthæum.

Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit
Jesus Discipulis suis:
Beati misericordes, quo-
niam ipsi misericordiam
consequentur. Beati mun-
do corde, quoniam ipsi
Deum videbunt. Beati pa-
cifici, quoniam Filii Dei
vocabuntur. Beati qui
persecutionem patiuntur
propter justitiam, quo-
niam ipsorum est Reg-
num Cælorum. Beati es-
tis cum maledixerint vo-
bis, & persecuti vos fue-

rint, & dixerint omne
malum adversum vos men-
tientes, propter me: gau-
dete, & exultate, quo-
niam merces vestra co-
piofa est in Cælis: sic
enim persecuti sunt Pro-
phetas, qui fuerunt an-
te vos.

DIE XXXI. JANUARI.

In festo
S. P. N. PETRI NOLAS-
ci, nostri Ordinis
Fundatoris.

INTROITUS.

Icit Dómi-
nus: ego
cógito co-
gitationes
pacis, &
non afflictionis: invocábi-
tis

tis me, & ego exaudiam vos : & reducam captivitatem vestram de cunctis locis:

Psalm. Benedixisti Domine terram tuam : avertisti captivitatem Jacob. *ŷ.* Glória Patri.

ORATIO.

DEus , qui in tuæ charitatis exemplum ad fidélium redemptiõnem sanctum Petrum Nolascum Patrem nostrum Ecclesiã tuam nova prole fecundare divinitus docuisti ; ipsius nobis intercessiõne concède, à peccati servitute solutis, in cœlesti patria perpetua libertate gaudere. Qui vivis , & regnas.

Lectio Epistolæ beati Joannis Apóstoli.

CHARÍSSIMI, Nolite mirari , si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translátus sumus de morte ad vitam , quoniam dilígimus fratres. Qui non diligit , manet in morte : omnis , qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis , quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semetipso manentem. In hoc cognóvimus charitatem Dei , quoniam ille animam suam pro nobis posuit : & nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi, &

viderit fratrem suum necessitatem habere, & clâuserit viscera sua ab eo, quòmodò charitas Dei manet in eo? Filii mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere, & veritate.

Graduale. Dispérsit, dedit paupéribus: iustitia eius manet in sæculum sæculi. *Ps.* Potens in terra erit nomen eius: generatio iustorum benedicetur. Allelúia, allelúia. *Ps.* Dicant nunc qui redempti sunt à Dómino, quos redemit de manu inimici, & de regionibus congregavit eos.

Post Septuagesimam, ommissis Allel. & Ps. sequenti dicitur Tract. Confiteantur Dómino miseri-

córdiæ eius: & mirabilia eius filijs hóminum. *Ps.* Quia satiávit animam inánem: & animam eluriéntem satiávit bonis. *Ps.* Sedéntes in tenebris, & umbra mortis, vinculis ligátos in mendicitate, & ferro.

Tempore Pascali omititur Graduale, & eius loco dicitur. Allelúia, allelúia. *Ps.* Redemptiõnem misit Dóminus pópulo suo. Allelúia. *Ps.* Dicant nunc qui redempti sunt à Dómino, quos redemit de manu inimici, & de regionibus congregavit eos.

SEQUENTIA.

PETrum charitas nascéntem

Cæpit ulnis , & lactén-	Ipsè vendi flágitat.
rem	Cælo accéptum fuit votú,
Recreâvit ósculis.	Quod ut esset cunctis
Ut ambrósias forment	notum
dapes,	Magna Virgo célebrat.
Ad ptuëllum volant apes	Præbet illi se vidéndam,
Onerâtæ flosculis.	Et oránti audiéndam
Virginalém is candôrem	Manifesto allóquio.
Cælo vovet , & fer-	Sibi dicit fore gratum,
vôrem	Filiòque , si sacrátum
Charitâtis éxhibet.	Sibi condat Ordinem:
Corde húmili, abstinentia,	Cui Captivos liberâre,
Firma fide , patientia	Patriæque redonâre
Deo sese dévover.	Cura sit præcipua.
Monstra hæresis perôsus	Latus paret Petrus cælo,
Liquit pátriam, & pan-	Et alúmnos albo velo
nósus	Statim suos induit:
Regna petit éxtera.	Quis manêre in servitûte,
Profert arcas auro plenas,	Si sit opus , pro salûte
Frangat duras quo ca-	Captivôrum præcipit.
ténas,	Ofelícem , cui fulgéntem
Ut lucrêtur æthera.	Præbet Virgo se fre-
At pecúnijs erogâtis,	quentem,
Pro miséllis mancipâtis	Atque votis obsequéntē
	Sæ-

Sæpe Custos Angelus!
 Obeârum, cui pasci
 Inter lilia, cui renâsci
 Cælo licuit cum nasci
 Rex dignâtur cœlitum!
 Salve Pater Redemptôrû,
 Cui Dòmina Angelò-
 rum,
 Dedit gregem Captivò-
 rum
 Auferendum cãmibus.

Profligata pravitâte,
 Impetrata charitatê:
 Fac nos vera libertatê
 Petre frui in Civitate
 Supernorum civium.
 Amen.

*Alleluia. Quod omittitur
 post Septuagesimam.*

Sequéntia sancti Evangelij
 secúndum Joannem.

IN illo tẽpore: Dixit
 Iesus Discípulis suis:

Hoc est præceptum meum
 ut diligâtis invicem, si-
 cut dilexi vos. Maiòrem
 hac dilectiònem nemo ha-
 bet, ut ànimam suam
 ponat quis pro amicis suis.
 Vos amici mei estis, si
 feceritis quæ ego præci-
 pio vobis. Iam non di-
 cam vos servos: quia
 servus nescit quid faciat
 Dòminus eius. Vos autem
 dixi amicos: quia ómnia
 quæcumque audivi à Pa-
 tre meo, nota feci vo-
 bis. Non vos me elegis-
 tis, sed ego elegi vos, &
 pòsui vos, ut cãtis, &
 fructum afferâtis, &
 fructus vester maneat: ut
 quod cumque petieritis
 Patrem in nómine meo,
 det vobis. Hæc mando
 vobis, ut diligâtis invi-
 cem.

cem. Credo.

Offertorium. O Domine ego servus tuus, ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ: dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hóstiam laudis.

Secreta.

Sacrificium redemptionis nostræ celebrantes: quæsumus Domine, ut intercessiõne beati Petri Nolasci Patris nostri, quem tuõrum fidelium Captivõrum Redemptorem constituisti, ad æternam redemptionem nobis prodèsse sentiãmus. Per Dominum nostrum.

Prefatio. Per omnia sæcula sæculõrum. R. Amen.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.
 V. Sursum corda R. Ha-

bemus ad Dominum. V.
 Gratias agamus Domino Deo nostro, R. Dignum & justum est. Vere dignum, & justum est, æquum, & salutare, nos tibi semper, & ubique gratias ágere, Domine Sancte Pater Omnipotens, æterne Deus: Et te in veneratione Beati Petri Nolasci fidelis tibi famuli collaudare; qui unigeniti Filii tui Mundi Redemptoris exemplo, ejusque intemeratæ Matris è Cælo delapsæ admõnitu, novam in Ecclesia tua Militiam instituit, quæ non Captivos faciendo, sed liberando decertâret. Ut quos ille, dando redemptionem semetipsum pro nobis à diaboli servitu-

te redēmerat ; charitate
 iste cōsimili, se quoque
 óbsidem dando, ab infi-
 delium captivitate libera-
 ret. Et ideo cum Angelis,
 & Archangelis, cum
 Thronis, & Dominatio-
 nibus, cumque omni
 militia Cœlestis Exercitus,
 hymnum gloriæ tuæ can-
 imus, sine fine dicentes.

Communio. Qui custo-
 dit veritatem in sæculum,
 facit iudicium in iniuriam
 patientibus : dat escam
 esuriētibus. Dominus eri-
 git elisos : Dominus sol-
 vit compeditos.

Postcommunio.

Corporis, & Sangui-
 nis tui refecti Sa-
 cramentis, quæsumus Om-
 nīpotens Deus, ut quos

tuo pretiōso sanguine re-
 demisti, méritis beati Pe-
 tri Nolasci Patris nostri,
 cuius solémnia cōlimus,
 ex vitiōrum captivitate
 redēptos, ad cœlestia
 Regna clementer perdū-
 cas. Qui vivis.

NOTA.

Suprascripta Missa
propria S. P. N. Petri
Nolasci, ac etiam Mis-
sa propria in die Appari-
tionis B. M. V. de Mer-
cede, possunt dici ab om-
nibus Sacerdotibus, in
nostris Ecclesijs, prædictis,
diebus celebrantibus. Ex-
 novo Decreto S. R. C.
die 26. Martij 1757.
in fine huius Codicis ap-
posito.

FEBRUARIUS.

DIE XII. FEBRUARIJ.

In Festo

S. Eulaliæ Barchinonensis
Virg. & Mart. & per
octavam. Missa, *Lo-
quebar de testimonijs
tuis*, de Comuni
Virginum, & mart.
ut in Missali.

ORATIO.

DEus, qui nos mar-
tyrij beatæ Eulaliæ
Virginis solemnitate læti-
ficas : concede placatus,
ut gloriósis eius méritis,
& terréna nobis profi-
ciant, & cœlestia desi-
derata provéniant. Per
Dóminum.

*Et sic commemor. Fe-
ria, si venerit in Qua-*

dragesima.

*Infrà Octavam, quan-
dò non fit commemoratio
festi simplicis, dicitur se-
cunda Oratio de B. Ma-
ria : Concede nos, ter-
tia Ecclesiæ, vel pro
Papa.*

MARTIUS.

DIE VII. MARTIJ.

In festo

Sancti Thomæ Aquina-
tis, Conf. *Missa*, ut in
Missali.

DIE XXIV. MARTIJ.

In festo Sancti Gabriëlis
Archángeli.

INTROITUS.

Benedícite Dóminum
omnes Angeli eius:

B

po-

potentes virtute, qui facitis verbum eius; ad audiendam vocem sermonum eius.

Psalms. Benedic anima mea Domino: & omnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius. *ÿ.* Gloria Patri.

ORATIO.

DEus, qui per Archangelum tuum Gabrielem, Salvatorem mundi sacratissimæ Virginis concipiendum nuntiasti: da, ut quos tanti mysterij participes efficis, eodem Archangelo intercedente, ad æternæ salutis gaudia perducamur. Per eundem.

Et sit comm. Feria in Quadrages.

Lectio Daniëlis Prophete.

IN diëbus illis: Ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini: & docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te; & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Tu ergo animadvertite sermonem, & intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut

con-

consummêtur prævaricâ-
tio, & finem accipiat pec-
câtum, & deleatur iniqui-
tas, & adducâtur iusticia
sempiterna, & impleâ-
tur visio, & prophetia, &
ungatur Sanctus sanctô-
rum. Scito ergo: & ani-
madverte: Ab exitu ser-
mônis, ut iterum ædifi-
cetur Ierusalem, usque ad
Christum ducem, hebdo-
mades septem, & hebdo-
mades sexaginta duæ
erunt: & rursus ædificâ-
bitur platêa, & muri in
angûstia témporum. Et
post hebdomades sexagin-
ta duas occidetur Chris-
tus: & non erit eius pó-
pulus, qui eum negarû-
rus est. Et civitatem, &
sanctuârium dissi-pabit pó-
pulus cum duce ventûro:

& finis eius vastitas, &
post finem belli statuta
desolatio.

Graduale. Benedicite
Dóminum omnes Angeli
eius, potentes virtûte, qui
facitis verbum eius. *ÿ.* Bê-
nedic ánima mea Dómi-
no: & ómnia Interiôra
mea nomen sanctum eius.

Tractus. Ave Maria,
grátia plena: Dóminus
tecum. *ÿ.* Benedicta tu
in mulieribus, & bene-
dictus fructus ventris tui.
ÿ. Ecce concipies, & pa-
ries Filium: & vocabis
nomen eius Emmanuel.
ÿ. Spiritus sanctus super-
veniet in te, & virtus Al-
tissimi obumbrâvit tibi.
ÿ. Ideôque, & quod nas-
cetur ex te sanctum, vo-
câbitur Fílius Dei.

Si hoc festum post Pascha celebretur, omittitur Graduale, & eius loco dicitur Allelúia, allelúia. ̄.

Qui facit Angelos suos spiritus: & ministros suos flammam ignis, Allelúia. ̄.
Ave Maria, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in mulieribus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangelij secundum Lucam.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Náza-reht, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen Virginis Mariæ. Et ingres-

sus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena, Dóminus tecum: Benedícta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei; Ne timeas Mariá, invenisti enim grátiam apud Deum: Ecce concipies in útero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur. Et dabit illi Dóminus sedem David patris eius: & regnabit in domo Jacob in ætérnum, & regni eius non erit finis. Dixit autem Mariá ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et

ref-

respondens Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbravit tibi. Ideoque, & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit Filium in senectute sua. Et hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum. *Credo.*

Offertorium. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: & data fuit ei incensa multa: & ascendit fumus ar-

matum in conspectu Dei.

Secreta.
Accceptum fiat in conspectu tuo, Domine, nostre servitutis munus, & beati Archangeli Gabrielis oratio: ut a nobis veneratus in terris, sit apud te advocatus in cælis. Per Dominum.

Et fit comm. Ferie in Laudrag.

Gemma. Benedicite omnes Angeli Domini Domino: hymnum dicite, & superexaltate eum in sæcula.

Postcommunio.

Corporis tui, & sanguinis sumptis mysteriis, tuam, Domine Deus noster, deprecamur

mur clementiam ; ut sicut , Gabriële nuntiante , Incarnatiōnem tuam cognōvimus , ita iplo adjuvante , Incarnationis eiusdem beneficia consequāmur. Qui vivis , & regnas.

*Et sic comm. Feria: in
Quadrage.*

APRILIS.

DOMINICA TERTIA

post Pascha.

Festum Patrociniij Sancti

Ioseph Confess. dup.

1. clas. *Missa, ut in*

Missa.

DIE XXIV. APRILIS.

In festo

Sancti Boni Latronis.

INTROITUS.

NOs autem gloriari oportet in Cruce Dōmini nostri Iesu Christi: in quo est salus, vita , & resurrectio nostra : per quem salvati , & liberati sumus. Allelūia, allelūia.

Psalms. Deus misereatur nostri , & benedicat nobis : illuminet vultum suum super nos , & misereatur nostri. *ꝰ.* Gloria Patri.

ORATIO.

OMnipotens , & misericors Deus , qui iusti-

iustificas impios, te supplices exoramus: ut nos benigno iatu tuo, quo Unigenitus tuus beatum traxit Larronem, ad dignam poenitentiam provocet: & illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Per eundem Dominum nostrum.

Lectio Isaie Prophetæ.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat, neque aggravata est auris eius, ut non exaudiat: Sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos, & Deum vestrum: & peccata vestra absconderunt faciem eius a vobis, ne

exaudiret. Manus enim vestrae polluta sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatur. Non est qui invocet iustitiam, neque est qui iudicet vere: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: conceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem.

— Alleluia, alleluia. — *v.* Dicite in gentibus: quia Dominus regnavit a ligno, alleluia. *v.* Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera: quae sola fuisti digna sustinere Regem caelorum, & Dominum. Alleluia.

Sequéntia sancti Evangelij
secúndum Lucam.

IN illo témpore : Unus
de his , qui pendê-
bant, latrónibus, blas-
phemabat Iesum , di-
cens : Si tu est Christus,
salvum fac temetipsum,
& nos. Respondens au-
tem alter increpábat eum,
dicens : Neque tu times
Deum , quód in eádem
damnatióne est. Et nos
quidem iustè , nam dig-
na factis recipimus : hic
verò nihil mali gessit. Et
dicébat ad Iesum : Dó-
mine , meménto mei,
cum véneris in regnum
tuum. Et dixit illi Iesus:
Amen dico tibi : Hódie
mecum eris in paradiso.

*Non dicitur Credo , ni-
si venerit in Dominica.*

Offertorium. Dextera
Dómini fecit virtutem,
dextera Dómini exaltávit
me , dextera Dómini fe-
cit virtutem : non mo-
riar , sed vivam , & nar-
rábo opera Dómini , al-
lelúia.

Secreta.

HÆc oblatio , Dó-
mine , quæsumus,
ab ómnibus nos purget
offénsis : quæ in ara Cru-
cis étiam totius mundi
tulit offensam. Per eúm-
dem Dóminum nostrum
Iesum Christum.

Præfatio. Qui salútem.

Communio. Per sig-
num Crucis , de inimí-
cis nostris libera nos Deus
noster , allelúia.

Post-

Postoromunio
Adesto nobis, Dó-
 mine Deus noster:
 & quos sancte Crucis
 lætā facis honorē, eius
 quoque perpētuis defen-
 de subsidijs. Per Dómi-
 num nostrum.

si sponsum decoratum co-
 rona. Alleluia, alleluia.

Psalms. Misericordias
 Domini in æternum can-
 tabo: in generationem
 & generationem annun-
 tiabo veritatem tuam in
 ore meo. Gloria Patri, &c.

ORATIO.

DIE XXVIJ APRILIS

In festo **H**
 Sancti Petri Armeni gaudi
 Martyris

INTROITUS

Gaudens gaudebo in
 Domino, & exul-
 tabit anima mea
 in Deo meo, quia in-
 duit me vestimentis salu-
 tis, & indumento iusti-
 tiæ circumdedit me, qua-

Spiritum nobis, Do-
 mine Charitatis in-
 funde, quo B. Petrus Ar-
 menus gaudus pro Pteris e
 Barbarorum tyrānide li-
 berandis, gratum se tibi
 sacrificium obtulit alligā-
 tus suspendio. Per Dómi-
 num, &c.

LECTIO Libri Sapientie

Quis enim hominum
 poterit scire con-
 C filium

filium Dei? aut quis poterit cogitare, quid velit Deus? Cogitationes enim mortalium timide, & incertae providentiae nostrae, corpus enim, quod corrumpitur aggravat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. Et difficile estimamus quae in terra sunt, & quae in prospectu sunt invenimus cum labore. Quae autem in Coelis sunt, quis investigabit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis Sapientiam, & miseris Spiritum Sanctum de Altissimis? & sic correctae sunt semitae eorum, qui sunt in terris, & quae tibi placent, didicerint homines: nam

per Sapientiam sanati sunt quicumque placuerunt tibi Domine à principio.

Alleluia, alleluia. Absconderunt superbi laqueum mihi, & funes extenderunt in laqueum, iuxta iter scandalum posuerunt mihi. Alleluia.

Ÿ. Si ambulâvero in medio tribulationis vivificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua. Alleluia.

Per Annum. Graduale.

Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum.

Ÿ. Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium

chium meum confortabit eum. Alleluia, alleluia.

☩. Domine Domine virtus salutaris mee: obumbrasti caput meum in die belli, Alleluia.

Post Septuagesimam omisso Alleluia, & versu sequenti dicitur Tractus.

In nullo terreamini ab Adversarijs, quæ in illis est causa perditionis, vobis autem salutis, & hoc à Deo.

☩. Vobis donatum est pro Christo non solum, ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini.

☩. Idem certamen habentes, quale, & vidistis de me, & nunc audistis de me.

Sequentia sancti Evangelij secundum Matthæum.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam, qui autem perdidit animam suam propter me inveniet eam; quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Filius enim hominis venturus est in gloria Pa-

eris sui cum Angelis suis, & tunc reddet unicuique secundum opera eius. Amen dico vobis, sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant filium hominis venientem in Regno suo. *Credo in N. N. Ecelesijs tant.*

Offertorium Suavis Dominus universis, & miserationes eius, super omnia opera eius. Alleluia.

Secreta.

Hodiernum, Domine, sacrificium lactantes, exequimur, quo Beati Petri Armengaudi cœlestem victoriam recensentes, & tua magnalia prædicamus, & nos acquisisse gaudemus suffragia gloriosa. Per Domi-

num, &c.

Communio. Non sumus parvuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris, veritatem autem facientes in charitate crescimus in illo per omnia; qui est caput, Christus. Alleluia, alleluia.

Postcommunio.

Quos cœlesti récreas munere, pascere Domine Charitatis spiritu Beati Martyris tui Petri Armengaudi, quem patibulum suscepit humilem, ut restitueret triumphantem. Per Dominum nostrum. &c.

Infraoctavam. Missa ut in die.

M A I U S.

DIE V. MAIJ.

In festo

CORONÆ DOMINI.

INTROITUS.

GAudeamus omnes
in Domino diem
festum celebrantes
sub honore Coronæ Dó-
mini: de cuius solemnitate
gaudent Angeli, &
collaudant Filium Dei.
Alleluia, alleluia.

Psalm. Omnes gentes
plaudite manibus: iubilante
Deo in voce exulta-
tionis. *Ps.* Gloria Patri.

ORATIO.

PRæsta quæsumus om-
nipotens Deus: ut

qui in memoriam Passio-
nis Dómini nostri Jesu
Christi Coronam eius spi-
ritualem veneramur in ter-
ris; ab ipso gloria, &
honore coronari mereamur
in cælis. Qui tecum.

Lectio libri Sapientiæ.

LECTulum Salomônis
sexaginta fortes am-
biant ex fortissimis Israël:
omnes tenentes gladios,
& ad bella doctissimi
uniuscuiusque ensis super
femur suum propter timo-
res nocturnos. Ferculum
fecit sibi Rex Salomon de
lignis Libani: columnas
eius fecit argenteas, reclina-
torium aureum, ascen-
sum purpureum, media
cha-

charitate constravit propter filias Ierusalem. Egredimini, & videte filiam Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit mater sua in die desponsationis illius, & in die letitiae cordis eius.

Alleluia, alleluia. *Ps.* Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. Alleluia. *Ps.* Tibi gloria, hosanna: tibi triumphus, & victoria: tibi summae laudis & honoris corona. Alleluia.

Extra tempus Paschale, dicitur Graduale. Improperium expectavit cor meum, & miseriam: & sustinui, qui simul me-

cum contristaretur, & non fuit: consolantem me quaesivi, & non inveni. *Ps.* Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto. Alleluia, alleluia. *Ps.* Ave Rex noster: tu solus nostros es miseratus errores: Patri obediens, ductus es ad crucifigendum, ut agnus mansuetus ad occisionem. Alleluia.

Post Septuagesimam, omisso Alleluia. & verso sequenti dicitur.

Tractus. Verè linguas nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. *Ps.* Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. *Ps.* Ipse autem vulneratus est propter

ter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. *ŷ.* Disciplina pacis nostre super eum: & livore eius sanati sumus.

Sequentia sancti Evangelij secundum Ioannem.

IN illo tempore: Apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. Et milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Iudeorum. Et dabant ei alapas. Exiit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo cau-

lam. Exiit ergo Iesus portans Coronam spinream, & purpureum vestimentum. *Credo.*

Offertorium. Lauda Ierusalem Dominum, quia dabit tibi coronam pro cinere, & eris corona gloriæ in manu Dei tui, alleluia.

Secreta.

TUorum militum Rex omnipotens, virtutem corroborata, ut quos in huius mortalitatis studio. Unigeniti Filij tui Corona laudat, consummato cursu certaminis, immortalitatis, per hæc, que offerimus, bravium apprehendant. Per eundem.

Præfatio. Qui salutem.

Communio. Latere mater

ter nostra, quia dabit
Dóminus; capiti tuo aug-
ménta gratiarum, & Co-
róna inelyta. protéget te,
alleluia.

Postcommunio:

Supplices te rogámus
Omnípotens Deus,
ut hec Sacraménta, que
súmpsimus, per sacrosán-
ctam Filij tui corónam,
cuius solemnia recense-
mus, ad virtutem nobis
proficiant. *Oratio.*
Per eúdem Dóminum
nostrum

DIE XXV MAII.

In festo

Sanctę Marię de Cervel-
lion. *Oratio.*
Secunda *Oratio.*
Tertia *Oratio.*
Vir-
ginis. **D**

*Missa: Dilexisti iusti-
tiam de communi Virg.*

ORATIO.

DEus, qui nos con-
spicis in tot pericu-
lis constitutos, pro nostra
fragilitate non posse sub-
sistere: concede propitius,
ut intercedente beata Ma-
ria famula tua, de pre-
sentis vite fluctibus educti,
ad æternę salutis portum
per venire valeamus. Per
Dóminum. *Credo in D. N.*

Ecclēsijs tantum.
Infra octavam Missa,
in die. Secunda Oratio,
Concede, tertia: Ecclēsię
in obsequio pro Papa.

JUNIUS.

DIE XXII. JUNIJ.

In festo

S. PAULINI EPISCOPI
& Confessoris.

Missæ ut in *Missali*, &
non dicitur *Credo*, nisi
occurrat in Dominica.

JULIUS.

DIE II. JULIJ.

In festo

Visitationis B. V. Mariæ,

Missæ, ut in *Missali*,
sed in ea non fit comm.

Octavæ SS. Apost. Pe-
tri, & Pauli, sed tan-
tùm de SS. Martyr. Pro-
cesso & Martiniano in
Missis Privatis.

DIE XVIII. JULIJ.

In festo

S. Marinæ Virg. & Mart.

Missæ *Me expectaverunt*, de comm. Virg.
& Mart. Evangelium.

*Simile erit regnum cæ-
lorum decem virginibus.*

AUGUSTUS.

DOMINICA PROXI-
miori Kalend. Augusti.

In festo

Sanctissimi D. N. Iesu-
Christi Redemptoris.

Et Commemoratione
Apparitionis B. V. M.
de Mercede.

INTROITUS.

Gaudens gaudêbo in
Dómino, & exul-
tâbit
D tâbit

tabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis, & indumento iustitiæ circumdedit me.

Psalm. Misericordias Dómini in æternum cantabo: in generatióem, & generatióem. *ꝯ.* Gloria Patri.

ORATIO.

DEus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptoré constituisti, & per eum devicta morte nos misericorditer ad vitam reparasti: Concede, ut hæc beneficia recólentes tibi perpetua charitate adherere, & ejusdem Redemptionis fructum percipere mereamur. *Per eundem.*

Pro Commemoratióne

Apparitionis Beatissimæ Virg. Mariæ.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui per tuam gloriosissimam Matrem, ad eximiam charitatis tuæ imitationem nos vocare dignatus es: adjuva nos auxilijs gratiæ tuæ, ut magnam Institutricem nostram præsentis vitæ actionibus prædicantes, quod te operante voluntate promissimus, opere compleamus. Qui vivis, & regnas,

Deinde fit commemoratió Dominicæ.

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apóstoli ad Ephesios.

Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Iesu

Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cœlestibus in Christo; sicut elêgit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut effemus sancti, & immaculati in conspectu eius in charitate. Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsam, secundum propositum voluntatis suæ in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo. In quo habemus Redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum divitiis gratiæ eius, quæ superabundavit in nobis in omni sapientia, & prudentia: ut notum faceret

nobis sacramentum voluntatis suæ secundum benedictum eius, quod proposuit in eo.

Graduale. Omnes gentes, quascumque fecisti venient, & adorabunt coram te, Domine, & glorificabunt nomen tuum.
 V. Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia.
 Tu es Deus solus.

Alleluia, alleluia. V.
 Deus autem, Rex noster ante secula, operatus est salutem in medio terrarum.
 Alleluia.

Sequentia sancti Evangelij secundum Ioannem.

IN illo tempore: Dixit Iesus Nicodemus: Nemo ascendit in Cœlum,

lum, nisi qui descendit de Cœlo, Filius hominis qui est in Cœlo. Et sicut Mōyses exaltavit serpentem in deserto; ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed, ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine Unigeniti Filij Dei.

Credo.

Offertorium. Salus populi ego sum, & dicit Dominus de quacunque tribulatione clamaverint ad

me, exaudiam eos, & ero illorum Deus in perpetuum, alleluia.

Secreta.

Suscipe, quæsumus Domine, oblatum Redemptionis æternæ Mysterium: & præsta, ut Unigeniti Filij tui gloriosis meritis intercedentibus, vivificet nos semper, & muniat. Per eundem.

*Pro commemorat. Ap-
panis. B. V. M.*

Secreta.

Tua, Domine, membra recolentes, hostias tibi laudis offerimus; suppliciter deprecantes, ut qui dignatus es per Unigeniti tui Matrem fideles

à Barbarorum eripere ser-
vitate, propitius nos quo-
que à dæmonis laqueis,
& captivitate præstes im-
munes.

*Deinde fit comm. Dom.
Præfatio de Cruce.*

Communio. Confiteantur
Domino misericordiæ eius,
& mirabilia eius filijs ho-
minum, Alleluia.

Postcommunio.

Corporis tui facti, ac
præciosi Sanguinis,
quo redempti sumus, Do-
mine Jesu Christe, par-
ticipes effecti, quæsumus,
ut in nobis tuâ munera
tuearis, & à præse-
ntibus malis ereptos, ad
bona perducas sempiter-
na. Qui vivis, & regnas.

*Pro commem. Apparis.
B. M. V.*

Postcommunio.

Redemptionis nostræ,
Domine, Sacramen-
tis perceptis, beatissimæ
Genitricis tuæ intercessio-
ne nos refove: ut cuius
ope Corporis vincula exui-
mus, ab animæ quoque
nexibus, ipsa te obsecran-
te, solvamur. Qui vivis.

Deinde fit Comm. Dom.

& de ea legitur ultim.

Evang.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

In festo

S. P. N. AUGUSTINI
Episcopi, & Conf. atque
Ecclesiæ Doctoris.

INTROITUS.

In medio Ecclesiæ ape-
ruit os ejus: & im-
plè

plêvit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus: stolam gloriæ induit eum.

Pſalm. Bonum est confitèri Domino : & psallere nomini tuo Altissime. *v.* Gloria Patri.

ORATIO.

Deus, qui abditiora sapientiæ turæ arcana beato Patri Augustino revelando, & divinæ Charitatis flammis in eius corde excitando, miraculum columnæ nubis, & ignis in Ecclesiâ tuâ renovâsti: concede; ut ejus ductu mundi vortices feliciter transeamus, & ad eternam promissionis patriam pervenire mereamur. Per Dominum.

In Missis privatissimam commem. S. Hermèti mart.

Lectio Libri Sapientiæ.

ECCE sacerdos magister, qui in vita sua suffulfit domum, & in diebus suis corroboravit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex edificatio, & excelsi parietes templi. In diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curavit gentem suam, & liberavit eam à perditione. Qui prevaluit amplificare civitatem, & adeptus est gloriam in conversatione gentis: & ingressum domus

mus, & atrii amplificavit. Quasi stella matutina in medio nebule, & quasi luna plena in diebus suis lucet. Et quasi sol refulgens, sic ille refulsit in templo Dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas glorie, & quasi flos rotarum in diebus vernis, & quasi lilia que sunt in transitu aque, & quasi thus redolens in diebus estatis. Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso. Quasi oliva pullulans, & cypressus in altitudinem se extollens. In accipiendo ipsum stolam glorie, & vestiri eum in consummatione virtutis. In ascensu altaris sancti, glo-

riam dedit sanctitatis amicum, in accipiendo autem partes de manu sacerdotum, & ipse stans juxta aram. Et circa illum corona fratrum: & quasi plantatio cedri in monte Libano, sic circa illum steterunt quasi rami palme. Et omnes filii Aaron in gloria sua.

Graduale. Os iusti meditabitur, sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium. *Ps.* Lex Dei eius in corde ipsius: & non supplantabuntur gressus eius. Alleluia, alleluia.

Ps. Augustine lux doctorum, firmamentum Ecclesie, malleus hereticorum summum vas scientie, pro tuis filiis roga Deum, quesumus.

SEQUENTIA.

DE profundis tenebrarum

Lumen mundis exit clarum,

Et scintillat hodie.

Olim quidem vas erroris,

Augustinus vas honoris,

Datus est Ecclesie.

Verbo Dei dum obedit;

Credit errans, & accedit

Ad Baptismi gratiam.

Quam in primis tuebatur;

Verbis, scriptis ex-
cratur;

Erroris fallaciam.

Firmans Fidem, formans
mores,

Legis sacrae perversores
Verbi necat gladio.

Obmutescit Fortunatus;

Cedunt Manes, & Do-
natus

Tante lucis radio.

Mundus marcens, & ina-
nis,

Et doctrinis tumens
vanis,

Per pestem hereticam.

Multum cepit fructum
ferre,

Dum in fines Orbis terre

Fidem sparsit unicam.

Monachalis vitae formam

Conquadravit, juxta
normam

Cœtus Apostolici.

Sui quippe nil habebant

Tamquam suum, sed
vivebant

In commune Clerici.

Sic multorum pro salute,

Diu vivens in virtute,

Tadem bona senectute

Dormivit cum Patribus.

In extremis nil legavit,

Qui nil suum aestimavit;

Imo

Imò totam reputavit,
Commune cum Fratri-
bus.

Salve gemma Cōfessorum;
Lumen Christi, Vox
caelorum,
Tuba vitæ, Lux Doc-
torum,
Præsul Beatissime.

Qui te Patrem venerantur
Te ductore consequan-
tur
Vitam in qua glorian-
tur
Beatorum animo. Amē.
Alleluia.

Sequētia sancti Evangelij
secundum Matthæum.

IN illo tempore : Di-
xit Iesus discipulis
suis : Vos estis sal
terre. Quod si sal evanue-

rit, in quo salietur ? ad ni-
hilum valet ultra, nisi ut
mittatur foras, & concu-
cetur ab hominibus. Vos
estis lux mundi. Non po-
test civitas abscondi supra
montem pōsita. Neque ac-
cendunt lucernam, & po-
nunt eam sub modio, sed
super candelabrum : ut
luceat omnibus qui in do-
mo sunt. Sic luceat lux
vestra coram hominibus:
ut videant opera vestra
bona, & glorificent Pa-
trem vestrum, qui in
caelis est. Nolite putare,
quoniam veni solvere le-
gem, aut prophetas: non
veni solvere, sed adimplē-
re. Amen quippe dico vo-
bis : donec transeat, cœ-
lum, & terra, jota unum,
aut unus apex non præ-
teri-

teribit à lege , donec omnia fiant. Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis , & docuerit sic homines , minimus vocabitur in regno cœlorum : qui autem fecerit , & docuerit , hic magnus vocabitur in regno cœlorum. Credo. *Et dicitur per totam Octav.*

Offertorium. Justus ut palma florebit : sicut cedrus , quæ in Libano est , multiplicabitur.

Secreta.

Omnipotens sempiternæ Deus , qui præclâro sapientiæ lumine beati Patris nostri Augustini mentem illustrasti , & sancti amoris jâculo ejusdem cor transverberâsti,

da nobis famulis tuis , ut illius doctrinæ , & charitatis participes effici mereamur , Per Dominum.

Prefatio. Per omnia sæcula sæculorum. R. Amé. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo V. Sursum corda. R. Habemus ad Dominum. V. Gratias agamus Domino Deo nostro. R. Dignum & iustum est.

Verè dignum & iustum est , equum & salutare , nos tibi semper & ubique gratias âgere , Domine sancte , Pater omnipotens , æterne Deus. Quia vas electionis tuæ , & lux Doctorem melifluus Augustinus , toto terrarum orbe radio miræ claritatis insulsit : &

Eccle-

Ecclesiam sanctam fidei orthodoxæ verè Augustinus illustravit : destruxit hæreses : herrôres repulit : hæreticosque prostrâvit, ac status fidelium universæ Christianæ vitæ Augustinus moribus decorâvit. Cléricos docuit : laicos monuit ; devios in viam veritatis redûxit : cunctorumque conditionibus salûbriter providendo, tuam in hoc mari naviculam Augustinus providè gubernavit. Et ideò cum Angelis, & Archangelis, cum Thronis, & Dominationibus cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus sine fine dicentes.

Communia. Fidelis servus, & prudens, quem

constituit Dominus super familiam suam : ut det illis in tempore tritici mensuram.

Postcommunio.

FOve Domine familiam tuam muneribus sacris, quam cœlesti libamine recreasti : & ut solemnia Sancti Patris nostri Augustini devotè concèlebret, infunde lumen supernæ cognationis, & flammam æternæ charitatis. Per Dominum.

DIE XXXI. AUGUSTI.

IN FESTO
S. RAYMUNDI NONNATI
CONFESSORIS , S. R. E. CARDINAL.

INTROITUS.

ORATIO.

TU Dómine pos-
sedisti renes
meos : suscepisti me ab
útero matris meę : con-
fitêbor tibi , quia terribili-
tér magnificâtus es : mi-
rabília ópera tua , & áni-
ma mea cognóscit nimis.

Psalm. Dómine probá-
sti me , & cognovisti me :
tu cognovisti sessiõnem
meam : & resurrectiõnem
meam. *ÿ.* Gloria Patri.

DEus , qui in liberán-
dis fidelibus tuis ab
impiõrum captivitâte , beâ-
túm Raymúdum Nonná-
tum Confessorem tuum
mirábilem effecísti : eius no-
bis intercessiõne concède ;
ut à peccatõrum vínculis
absolúti , quæ tibi sunt
plácita , liberis méntibus
exequámur. Per Dómi-
num nostrum.

Lec-

Lectio Isaïæ Prophætæ.

HÆc dicit Dôminus creans te Iacob, & formans te Israël : Noli timere, quia redemi te, & vocavi te nómine tuo: meus es tu. Cum transieris per aquas, tecum ero, & flumina non operient te : cum ambulaveris in igne, non comburens, & flamma non ardebit in te. Quia ego Dôminus Deus tuus sanctus Israël Salvator tuus: dedi propitiatiônem tuam Ægyptum, Æthiôpiam, & Saba pro te. Ex quo honorabilis factus es in oculis meis, & gloriôsus, ego dilexi te, & dabo homines pro te, & pópulos pro

ánima tua. Noli timere, quia ego tecum sum : ab Oriente adducam semen tuum, & ab Occidente congregabo te. Dicam Aquilôni : Da ; & Austro: Noli prohibere : affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extremis terræ. Et omnem, qui invocat nomen meum, in glóriam meam creavi eum, formavi eum, & feci eum. Educ foras pópulum cæcum, & óculos habentem, surdum, & aures ei sunt.

Graduale. Tu es, qui extraxisti me de ventre: spes meâ ab ubéribus matris meæ : in te proiactus sum ex útero. *ŷ.* De ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discésseris à me. Alleluia, alleluia. *ŷ.* Pofue-

fuérunt ori meo custodiam, humiliatus sum, & dolor meus renovatus est. Alleluia.

Post Septuagesimam, omisso Alleluia, & v. sequenti dicitur: Tractus. Humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuisti nos umbra mortis. *v.* Quoniam propter te mortificamur tota die, affirmati sumus sicut oves occisionis. *v.* Exurge Domine, adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali omisso Graduali, dicitur Alleluia, alleluia. v. Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Alleluia. *v.* Paraisti in conspectu meo

mentam adversus eos, qui tribulant me. Alleluia.

Sequentia sancti Evangelij secundum Mattheum.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbae. Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in concilijs, & in synagogis suis flagellabunt vos, & ad praesides, & ad reges ducemini propter me in testimonium illis, & gentibus. Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora

hora , quid loquamini. Non enim vos estis qui loquimini , sed Spiritus Patris vestri , qui loquitur in vobis. *Credo.*

Offertorium. Cibabit illum Dominus pane vite, & intellectus, & aqua sapientie salutaris potabit illum : & firmabitur in illo , & non flectetur : & continet illum & non confundetur : & exaltabit illum apud proximos suos.

Secreta.

Suscipe Domine oblationem nostram , & beati Raymundi Confessoris deprecatione , pietate tue perfice benignus acceptam : & illam , quae in eo flagrat fortis dilectio, in nobis adspira benignus. Per Dominum.

Communio. Mandavit Dominus nubibus desuper , & ianuas caeli aperuit , & panem caeli dedit eis : panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

Postcommunio.

Pasce nos Domine gaudijs sancti tui Raymundi Nonnati: quia nostrae salutis augmenta sunt , quoties illi decus impenditur , in quo tu mirabilis praedicaris. Per Dominum nostrum.

SEPTEMBER.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

Octava S. P. N. Augustini.

Missa, ut in eius festo.

ORATIO.

Deus, qui B. Patrem Augustinum Ecclesiae

fię tuę in exponendis sacraę Scripturę mysterijs, Doctorem optimum, & electum Antistitem providisti: da nobis quęsumus, ejus semper, & doctrinis instrui, & oratione fulciri. Per Dominum nostrum, &c.

Fit commemoratio octava Sancti Raymundi.

DIE XVIII. SEPTEMB.

In festo
Sancti Raphaelis Arcang.*

INTROITUS.

Benedicite Dóminum
omnes Angeli eius:
potentes virtute,
qui facitis verbum eius,
ad audiendam vocem sermónum eius.

Psalm. Benedic ánima mea Dómino: & ómnia quę intra me sunt, nómini sancto eius. *ŷ.* Gloria Patri.

ORATIO.

Deus, qui beátum Raphélem Archángelum Tobię famulo tuo iter properánti pręvium direxisti: & inter huius vię, ac vitę varietates, atque discrimina donasti custódem: da quęsumus, ut eiúsdem semper protegámur auxilio: quatenus vitę presentis vitémus perícula, & ad gáudia mereamur pervenire cęlestia. Per Dóminum nostrum.

Lectio libri Tobię.

Quando orabas cum
lácrymis, & sepeliebas
bas

bas mórtuos , & derelin-
 québas prándium tuum,
 & mórtuos abscondébas
 per diem in domo tua,
 & nocte sepeliébas eos,
 ego óbtuli oratiónem
 tuam Dómino. Et quia ac-
 céptus eras Deo , necesse
 fuit , ut tentátio probâret
 te. Et nunc misit me Dó-
 minus , ut curárem te , &
 Saram uxórem filij tui â
 dcmónio liberárem. Ego
 enim sum Ráphaél An-
 gelus , unus ex septem,
 qui astámus ante Dómi-
 num. Cumque hæc audis-
 sent, turbati sunt, & tre-
 méntes ceciderunt super
 terram in faciém suam.
 Dixitque eis Angelus : Pax
 vobis , nolite timere. Ete-
 nim cum essem vobiscum,
 per voluntatem Dei eram:

ipsum benedicite , & can-
 tâte illi. Videbar quidem
 vobiscum manducâre , &
 bíbere , sed ego cibo in-
 visibili , & potu , qui ab
 hominibus vidéri non po-
 test, utor. Tempus est er-
 go , ut revértar ad eum,
 qui me misit : vos autem
 benedicite Deum , & nar-
 ráte ómnia mirabilia eius.
 Et cum hæc dixisset , ab as-
 pectu eórum ablátus est , &
 ultra eum vidère non po-
 uérunt. Tunc prostráti
 per horas tres in faciém
 benedixerunt Deum : &
 exurgentes , , narraverunt
 ómnia mirabilia eius.

Graduale. Laudáte Dó-
 minum de cœlis , laudáte
 eum in excélsis. *ŷ.* Lau-
 dáte eum omnes Angeli
 eius : laudáte eum omnes

virtutes eius. Alleluia, alleluia. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Alleluia.

Sequentia sancti Evangelij
secundum Ioannem.

IN illo tempore: erat dies festus Iudeorum, & ascendit Iesus Ierosolymam. Est autem Ierosolymis Probatica piscina, que cognominatur Hebraice Bethesda, quinque porticus habens. In his iacebat multitudo magna languentium, caecorum, claudorum, aridorum, expectantium aquae motum. Angelus autem Domini descendebat secundum tem-

pus in piscinam, & movebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquae, sanus fiebat a quacumque detinebatur infirmitate. Credo.

Offertorium. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: & data sunt ei incensa multa, & ascendit fumus aromatatum de manu Angeli in conspectu Dei.

Secreta.

Hostias tibi, Domine, laudis offerimus, suppliciter deprecantes, ut eandem Angelico pro nobis interveniente suffragio, & placatus accipias, & ad salutem nostram provenire con-

cédas. Per Dóminum nostrum.

Communio. Angeli, Archángeli, Principatus, & Potestates, Virtutes cœlorum, Dominationes, & Throni, Chérubim, atque Séraphim Dóminum benedicite in æternum.

Postcommunio.

R Epléti, Dómine, benedictione cœlesti, suppliciter implorâmus: ut quod fragili celebrâmus officio, sanctorum Angelorum, atque Archangelorum nobis prodesse sentiamus auxilio. Per Dóminum nostrum.

*** **
*** **

DIE XXIII. SEPTEMB.

Descentionis
Vigilia ~~Apparitionis~~ B. V. Mariæ de Mercede M. N.

INTROITUS.

V Ulam tuum deprecabuntur omnes divites plebis: adducentur Regi virgines post eam: proxima eius adducentur tibi in læticia, & exultatione.

Psalms. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. V. Gloria Patri, &c.

ORATIO.

A Diuva nos, Omnipotens, & misericors Deus, ut tibi mundis cordibus placeamus,

F2 qui

qui solemnitatem Apparitionis Sanctissimę Virginis, & Institutricis nostrę Marię corporalibus abstinentiis prevenimus. Per Dominium, &c.

Pro Defunctis.

ORATIO.

Fidelium Deus omnium Conditor, & Redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum, remissionem peccatorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

Pro S. Thecla.

ORATIO.

DA quesumus Omnipotens Deus, ut qui beatę Theclę Virginis, & Martyris tuę natalitia

colimus, & annua solemnitate lætemur, & tantę fidei proficiamus exemplo.

Si Vigilia venerit in Feria Quat. Tempor. 2. Oras. erit Feria. 3. Fidelium. 4. S. Theclę, sine 5. Et non dicitur ultimum Evangelium feria.

Quando Festum Apparitionis celebratur Feria 2. fiet de Vigilia in Sabbato, Et tunc, si Sancta Thecla elevecur ad ritum duplicem, vel in aliquo loco sit Festum duplex, fiet de Festo die 23. cum commemoratione Dominicę, quia Privilegium non est diei, sed Vigilia.

Lectio libri Sapientię.

EGo quasi vitis fructificavi suavitatem odo-

odoris : & flores mei, fructus honoris, & honestatis. Ego Mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ, & veritatis, in me omnis spes vitæ, & virtutis. Tranſite ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini Spiritus enim meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel, & favum. Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient, & qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur, & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habebunt.

Graduale. Benedicta, &

Venerabilis es, Virgo Maria : quæ sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris.

ψ. Virgo Dei Genitrix, quem totus non capit Orbis; in tua se clausit viscera factus homo.

Sequentia S. Evangelij secundum Mattheum.

IN illó tempore : Respondens Iesus, dixit: Confiteor tibi Pater, Domine Cœli, & Terræ, quia ascendiſti hæc á sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Ita Pater : quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita sunt á Patre meo. Et, nemo novit Filium nisi Pater: neque Patrem

trem quis novit nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite Jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.

Offertorium. Beata es, virgo Maria, que omnium portasti Creatorem: Genuisti qui te fecit, & in æternum permanens virgo.

Secreta.

Munera nostra, Domine, apud clementiam tuam commendet Dei Genitricis oratio;

ut quæ pro liberandis Christianis miserè captivis descendit, pro nostra à peccatorum nexibus libertate, misericorditer intercedat. Per eundem.

Pro Defunctis.

Secreta.

Hostias, quæsumus Domine, quas tibi pro animabus famularum, famularumque tuarum offerimus, propicietas intende, ut quibus fidei Christianæ meritum contulisti, dones, & præmium.

Pro S. Thecla.

Secreta.

Suscipe Domine munera, quæ in beate Theclæ Virginis, & Martyris tuæ solemnitate

te defferimus, cujus nos
confidimus patrocínio li-
berari.

Præfatio Communis.

Communio. Beata vir-
cera Mariæ Virginis, que
portaverunt æterni Patris
Filium.

Postcommunio.

Celestis mensæ par-
ticipes effecti, cle-
mentiam tuam, Domine,
imploramus, ut ad cele-
brandam Dei Genitricis
Virginis dignationem gra-
tiæ tuæ munere præpa-
remur in terris, quam æter-
nis gaudijs venerari spera-
mus in coelis. Per cura-
dem.

Pro Defunctis.

Postcommunio.

Animabus, quæsu-
mus Domine, fa-

mularum, famularumque
tuarum oratio proficiat
supplicantium, ut eas, &
à peccatis omnibus exuas,
& tuæ redemptionis facias
esse participes.

Pro S. Thecla.

Auxilientur nobis Do-
mine sumpta mys-
teria, & intercedente bea-
ta Thecla, Virgine, &
Martyre tua, sempiterna
faciant protectione gau-
dere.

*Ab hac die, usque ad 1.
Octobris, de nullo Festo fiet
in Ordine, nisi de Dedicac-
tione S. Michaelis Ar-
chang. & de Apparit. B.
M. V. de Mercede in Cha-
ro Barchinon. de qua fit in
Dom. infra oct. ut infra po-
nitur.*

DIE

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

IN FESTO
~~DEFENTIONIS~~
~~APPARTITIONIS~~

BEATISSIMÆ VIRGINIS

MARIÆ DE MERCEDE

REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

INTROITUS.

meum verbum bonum:
 dico ego ópera mea Regi.
 ♯. Gloria Patri.

Audéamus om-
 nes in Dómino,
 diem festum ce-
 lebrántes sub
 honóre beatæ Mariæ Vir-
 ginis: de cuius ~~appartitione~~
 gaudent Angeli, &
 collaudant Fílium Dei.

Psalm. Eructávit cor

ORATIO

DEus, qui per glorio-
 sissimam Fílij tui
 Matrem ad liberándos
 Christi fidèles á potestàte
 Paganòrum nova Eccle-
 siam tuam prole amplificà-

re

re dignatus es: presta quesumus, ut quam pie veneramur tanti operis Institutricem, eius partem meritis, & intercessione a peccatis omnibus, & captivitate demonis liberemur. Per eundem.

Lectio libri Sapientiae.

Ego flos campi, & lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: & fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amo-

re languo. Leva eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, prope amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Iam enim hiems transijt, imber abijt, & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos: vineae florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, & veni: columba mea in foraminibus petrae, in caverna macerie, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora.

Graduale. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me charitátem. *ŷ.* Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo. Allelúia, allelúia. *ŷ.* Tu Regis alti iánua, & aula lucis fulgida: vitam datam per Virgínem Gentes redemptę pláudite.

Post Septuagesimam omíssis Alleluia, & ŷ. sequenti, dicitur Tractus. Surge, própéra, amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni. *ŷ.* Iam enim hiems tránstít, imber abiit, & recéssit. *ŷ.* Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis áudíta est in terra nostra.

Tempore Paschali omit-

tur Graduale, & eius loco dicitur Allelúia, allelúia. ŷ. Columba mea, osténde mihi faciém tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & faciés tua decóra, allelúia. *ŷ.* Favus distállans lábia tua, mel, & lac sub lingua tua: & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

SEQUENTIA.

Plaudat agmen Captivórum
Turba psallat Christianórum,
Lætum sumat, & decórum
In hac die canticum.
Simul omnes exultémus,
Atque grati celebrémus,
Lucem tantam, qua
gaudémus

Vin-

Vincta fracta cerneré.	Clemens se fronte serena,
Fulget iam dies benigna,	Ut misellos de catena
Qua Coelitem plausu	Ipse levet Saracena,
digna	Illi dat conspícere.
Sue celebranda signa	Sibi gratum nimis fore,
Charitatis exhibet.	Nato quoque promit
Ecce fidem, ecce vitam,	ore,
Astu, plagis impetitam,	Sacrum si pro sui ho-
Ferè tot malis cõritam,	nore
Firmat Virgo genitrix.	Ipse condat Ordinem.
Eiulatus, & lamenta	Cui præsertim sit curare,
Fidæ plebis, & tormenta	Ferro vinctos explicare,
Videns illa, non fuit læta	Sospitesque revocare,
Dexteram porrigere.	A fera tyrannide.
Ut discrimina solvantur,	Hoc insigne amoris rari
Quibus merse contrist-	Opus, iubet asservari;
antur,	Et ut possit propagari,
Atque in patriam redu-	Palam docet alios.
cantur	Cæpit Petrus obsequendo,
Fide rursus integri.	Cum sodalibus, vovendo,
Dùm Nolascus cogitaret,	Si necesse sit, manendo
Ut oppressos liberaret,	In pignus, redimere.
Et assiduis vacaret	Dulcis Institutrix nostra,
Meditationibus:	

Matrem nobis te esse
monstra,
Et Captivos réfove.
Ignem auge, fac præclá-
ram,
Atque nato redde cha-
ram,
Quam fundásti sóbolé.
Da quód tibi grati sumus:
Et ut Tártara possîmus,
Evitâre, cum abîmus,
Vultum tuum éxhibe.
Amen. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangelij
secúndum Joannem.

IN illo témpore : Sta-
bant iuxta crucem Iesu
mater eius, & soror ma-
tris eius Maria Cleophæ,
& Mariá Magdaléne. Cùm
vidisset ergo Iesus matrem,
& discípulum stantem,

quem diligébat, dicit ma-
tri suæ: Mulier, ecce fi-
lius tuus. Deinde dicit dis-
cípulo: Ecce mater tua. Et
ex illa hora accépit eam
discípulus in sua. Credo.

Offertorium. Benedicta
tu à Deo tuo in omni ta-
bernaculo Jacob, quóniam
in omni gente, quæ au-
dierit nomen tuum, mag-
nificabitur super te Deus
Israël, allelúia.

Secreta.

TUa, Dómine, mú-
nera recolentes, ho-
stias tibi laudis offerimus:
suppliciter deprecántes, ut
qui dignátus es per Uní-
géniti tui Matrem fidéles
à Barbarôrum eripere servi-
tûte, propítius nos quo-
que à dæmonis láqueis,

&

& captivitate prætes immunes. Per eundem Dominum nostrum.

Prefatio. Et te in ~~Ap-~~
~~passione.~~ *Descentione* ::

Communio. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam, alleluia.

Postcommunio.

Redemptionis nostræ, Domine Sacramentis percéptis, beatissimæ Genitricis tuæ intercessione nos réfove: ut cuius ope corporis vincula exuimus, ab animæ quoque nexibus, ipsa te obsecrante, solvâmur. Qui vivis.

Infra Octavam B. Mariae de Mercede, Missa ut in die festi; secunda oratio de Spiritu Sancto: tertia, Ecclesiæ vel pro Papa.

Predicta Missa B. M. V. de Mercede dicitur in N. Ordine omnibus Sabbatis: exceptis tantum diebus Sabbati Sancti, Vigilia, & Nativitatis Domini, & die S. P. N. Petri Nolasci; mutatis tamen in Introitu illis verbis: Diem festum, quorum loco dicitur: Memoriam. Ex Decr. S. R. C. die 11. Julij 1711.

DO-

DOMINICA INFRA OCTAVAM ^{Descentionis} ~~Apparitionis~~ B.

M. V. de Mercede.

Festum Apparitionis eiusdem B. V. Mariæ, factæ S. P. N. Petro Nolascò, horas Canonicas, in Choro Barchinonensi, recitanti.

Missæ : Salve Sancta parens. *Ex Votivis B. M. V. à Pentecost. usque ad Adventum. Cum Commem. Domin. sed non Octava.*

Si hoc festum venerit in die S. Michaelis Arch. transfertur in sequentem fer. 2. Si autem venerit in die octavo, transferendum erit iuxta Rub. in primam diem non impediam.

OCTOBER.

DIE I: OCTOBRIS.

Octava B. V. Mariæ de Mercede.

Omnia, ut in die festi præter orationem.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui per tuam gloriosissimam Matrem ad eximiam charitatis tuæ imitationem nos vocare dignatus es : adjuva nos auxilijs gratiæ tuæ; ut magnam Institutricem nostram præsentis vitæ actionibus prædicantes, quod, te operante, voluntate promissimus, opere compleamus. Qui vivis, & regnas, &c.
Fit commemor. Sancti Remigij Episc. & Confess.
DIE

DIE X. OCTOBRIS.

IN FESTO DEDICATIONIS Ecclesiarum Ordinis nostri, & per Octavam. Missa: *Terribilis est locus iste*, ut in Misfali, & dicitur *Credo*.

ORATIO.

DEus, cuius charitatis igne succensus Beatus Martyr, & Pontifex Petrus Paschasius, trepidantes pueros, ac foeminas ab impiorum captivitate propria servitute redemit, & solus omnium sustinuit ærumnas: præsta quæsumus, ut nostrarum virium infirmitas á diris criminum laqueis eius liberetur auxilio; & unigeniti Filij tui Redemptoris nostri perpetuo serveat, & roboretur amore. Qui tecum, &c.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In festo Sancti Petri Paschasij Episcopi, & Martyris.

INTROITUS.

MIhi autem absit gloriari, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego múdo.

Psalm. Meménto Dómine David: & omnis mansuetúdinis eius. *ŷ.* Gloria Patri.

Lectio Epístolæ beati Pauli Apóstoli ad Romanos.

FRatres, quis nos separavit á charitâte Chris-

Christi? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: aestimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, que est in Christo Iesu Domino nostro.

Graduale. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo. *Ps.* Non

est inventus similis illi, qui conservaret legem excelsi. Alleluia, alleluia. *Ps.* Ego sum pastor bonus: & cognosco oves meas, & cognoscunt me meae. Alleluia.

Sequentia Sancti Evangelij secundum Joannem.

IN illo tempore dixit Iesus Phariseis: ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oves proprie, videt lupum venientem, & dimittit oves, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oves: mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ovi-

óvibus. Ego sum pastor bonus, & cognóscó oves meas, & cognóscunt me meę, sicut novit me Pater, & ego agnóscó Patrem, & ánimam meam pono pro óvibus meis. Et alias oves hábeo, quę non sunt ex hoc ovili: & illas opórtet me addúcere, & vocem meam áudient, & fiet unum ovile, & unus pastor. *Credo. in NN. Eccles. tant.*

Offertorium. Posuísti Dómine in cápite eius corónam de lápide pretiôso: vitam pétijt à te, & tribuísti ei, alleluia.

Secreta.

Oblatiónes nostras, quęsumus Dómine, beá-

ti Petri Paschafij mártiris tui, atque Pontificis comméndet orátio: mentésque nostras géminę Charitatis flamma succéndat. Per Dóminum.

Communio. Ego sum pastor bonus, & cognóscó oves meas, & cognóscunt me meę.

Postcommunio.

Cœlestis doni benedictiône percépta, te, Dómine, suppliciter exorámus, ut beáti Petri Paschafij mártiris tui, atque Pontificis veráciter facias imitatóres, quem hodię per charitátis studium cœlestis aula suscépit. Per Dóminum nostrum.

NOVEMBER.

DOMINICA , ALIQUA
 Novembris.
 Festum Patrociniꝝ B. Ma-
 riæ Virginis. *Dup. 2. clas.*

DIE X. NOVEMBRIS.

In Festo
 Passionis Imaginis Domini
 nostri Jesu Christi.
*Missæ: Nos autem glo-
 riari ut in Missali in festa
 Exaltationis sanctæ Crucis,
 die XIV. Septembris.*

ORATIO.

Concède , quæsumus,
 omnipotens Deus:
 ut sicut hodierna die Pas-
 sionem Christi Filij tui in
 eius Imagine fideliter recó-
 limus; ita ab instântibus ini-
 mici iáculis tuo præsidio

muniámur. Per eundem
 Dóminum.

*Et fit comm. SS. mart.
 Triphanis , Respicij , &
 Nymphæ , ut in Missali,
 & dicitur. Credo.*

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo
 Omnium Sanctórum Or-
 dinis nostri.

INTROITUS.

GAudeámus omnes, in
 Dómino , diem festum
 celebrantes sub honô-
 re Sanctórum Ordinís nos-
 tri : de quorum solemnità-
 te gaudent Angeli , & col-
 laudant Fílium Dei.

Psalm. Exultáte iusti in
 Dómino: rectos decet col-
 laudatio. *ŷ.* Gloria Patri.

ORA-

ORATIO.

OMnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctôrum Ordinis nostri mérita, sub una tribuisti celebritate venerari: quesumus, ut desideratam nobis tuæ propitiatiônis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Dôminum nostrum.

Lectio libri Sapientiæ.

LAudemus viros gloriosos, & parentes nostros in generatiône sua. Multam glóriam fecit Dôminus magnificèntia sua à seculo. Dominantes in potestâtibus suis, homines magni virtûte, & prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophétis dignitatem Prophetarum, & imperantes

in præsentî populo: & virtûte prudentiæ populis sanctissima verba. In peritiâ sua requirentes modos musicos, & narrantes carmina scripturarum. Homines divites in virtûte, pulchritudinis stûdium habentes: pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generatiônibus gentis suæ glóriam adepti sunt, & in dièbus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorûm: & sunt quorum non est memôria: perierunt quasi qui non fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filij ipsorum cum ipsis.

Graduale. Timete Dôminum omnes Sancti eius: quoniam nihil deest timen-

tibus eum. *ψ.* Inquirentes autem Dñm, non deficient omni bono. Allelúia, alleluia. *ψ.* Veníte ad me omnes qui laboratis, & onerati estis: & ego reficiam vos. Allelúia.

Sequentia Sancti Evangelij
secundum Mattheum.

IN illo tempore: Videns Iesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus, & apertis os suum docébat eos, dicens: Beati páuperes spiritu: quóniam ipsórum est regnum cœlorum. Beati mites: quóniam ipsi possidebunt terram. Beati, qui lugent: quóniam ipsi consolabúntur. Beati, qui esuriunt, & sitiunt iustitiam;

quóniam ipsi saturabúntur. Beati misericordes: quóniam ipsi misericordiam consequéntur. Beati mundo corde: quóniam ipsi Deum videbunt. Beati pacifici: quóniam Filij Dei vocabúntur. Beati, qui persecutiónem patiúntur propter iustitiam: quóniam ipsórum est regnum cœlorum. Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me: gaudete, & exultate, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. Credo.

Offertorium. Exultábunt Sancti in glória, lætabúntur in cubilibus suis: exaltatiónes Dei in faucibus eórum.

Se-

Secreta.

MUnera tibi, Dómine, nostræ devotiõnis offerimus : quæ; & pro tuõrum tibi grata sint honõre justõrum, & nobis salutária, te miserante, reddantur. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lætâmini in Dómino, & exultâte iusti : & gloriâmini omnes recti corde.

Postcommunio.

DA, quæsumus Dómine, famulis tuis, Sanctõrum Ordinis nostri semper veneratiõne lætari : & eõrum perpétua supplicatiõne muniri. Per Dóminum.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

In Festo

Sancti Serapionis Mart.

Missâ : *Lætabitur*, ut in *Comm.*

ORATIO.

Corda nostra tui Amoris igne, Iesu Redemptor, inflamma; ut sicut Beatus Serapion pro Fidelibus redimendis actus in Crucem, te sequutus occubuit : ita piâ eius intercessione nullis frangamur adversis, & tuæ Crucis semper inhæreamus amplexibus. Qui vivis, &c.

Et dicitur Credo. in
¶¶. Eccl. tant.

DIE

*simplici 2. Oratio de eo, &
tertia de Spiritu Sancto.*

DIE XV. NOVEMBRIS.

Commemoratio Omnium
Defunctorum Ordinis
Nostri.

Missæ, *ut in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, cum oratione: Deus veniet largitor.*

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In Festo
Præsentationis Beatæ Mariæ
Virginis, & per Octavam.

Missæ *ut in Missali.*
Infra Octav. dicitur 2.
Oratio de Spiritu Sancto,
tertia Ecclesie, vel pro
Papa. Occurrente Sancto

DECEMBER.

DIE IV. DECEMBRIS.

In festo
Sanctæ Barbaræ Virginis,
& Martyris.

Missæ *Loquebar de testimonijs tuis. Oratio. Deus, qui inter cetera, ut in communi.*

DIE VIII. DECEMBRIS.

In Festo
Conceptionis B. Virginis
Mariæ, & per Octavam.

Missæ, *ut in Missali.*

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

DE-

DECRETUM

ORDINIS B. M. V. DE MERCEDE REDEMPT.
Coptivorum.

Die 19. Augusti 1752. Ex Audient. SSmi.

Sanctissimus Dom. N. Benedictus Papa XIV. attentis præmissis, & præsertim Brevi S. Memoriae Clementis VIII. die 9. Julij 1602. incipien. *Cum ad uberes*, favore Confraternitat. B. M. V. de Mercede Redempt. Captivorum nuncupat. dumtaxat emanato, quo injungitur, ut ejusmodi Confratres, & Conforores, ad Indulgentiarum communicationem præscriptis diebus obtinendam sint attriti, Confessi, ac Sacra Communionem reffecti, & attenta pariter ejusdem gratiæ extensione ad reliquos omnes utriusque sexus Christi fideles in Ecclesia præsentibus ab eadem Sanctitate sua sub die X. proxime præteriti Maij facta, benigne declaravit, quoscumque utriusque sexus Christi fideles Indulgentiam, in prædicta communicatione lucrari plenariam, quam etiam, quatenus opus sit, ex integro concessit. = *Fr. J. Cardin. Portocarrero Præfct.* = *A. M. Erba Protot. Apostolicus Secret.*

Loco ✠ Sigili.

OR-

ORDIN. B. M. V. DE MERCEDE REDEMPT.
Captivorum.

AD humilimas preces P. M. Fr. Josephi Mañes,
Procuratoris Generalis Ordinis B. M. V. de Mer-
cedē Redemptionis Captivorum S. R. C. porrectas; Sac.
Congreg. ad relationem mei Secretarij inhærendo
alijs Concessionibus factis, benigne indulgit, ut Sa-
cerdotes confluentes ad Ecclesias ejusdem Ordinis in
Festivitatibus B. M. V. de Mercede, & S. Petri No-
lasco Missas proprias ab eadem S. Cong. sub diebus
22. Aprilis 1684. & 2. Junij 1685. pro dictis Festi-
vitat. approbatas; celebrare possint, & valeant. Die
26. Martij 1757. = *D. F. Card. Tamburinus Præf.* =
M. Marefusus S. R. C. Secretar.

Loco ✠ Sigilli

DIE XIV. NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. SERAPIONIS MARTYRIS,

ORDINIS B. M. V. DE MERCEDE, REDEMPTIO-
NIS CAPTIVORUM.

Duplex secundæ Clasis cum octava.

AD VESPERAS.

*Antiph. Serapion Confes-
sus. Cum reliquis de Laud.*

*Psalm. Dixit Dominus.
Cum reliquis de Dominica,
& loco ultimi. Psalm. Lau-
date Dominum omnes Gen-
tes. Pag. 13.*

CAPITULUM.

*Ex Epist. ad Philipp.
Cap. 1. v. 28. 29. 30.*

FRatres, in nullo terrea-
mini ab adversariis: quia
vobis donatum est pro Chris-
to, non solum ut in eum cre-
datis, sed ut etiam pro illo
patiamini: idem certamen
habentes, quale & vidistis

in me, & nunc audistis de
me.

HYMNUS.

Martyris laudes canimus
Britanni,
Qui suam ponens ani-
mam, resolvit
Obses afflictos, Dominum
sequutus
In Cruce pendens.
Gessit impubes animum se-
nilem,
Se pium verbis, crucis &
sequela,
Gressibus mundis, oculis,
suoque
Nomine prodens.
Jam puer miro nituit pu-
dore,
Omne virtutum genus as-
secutus:

Virginis matris niveo mē-
rere

Agmine gestit.

Hinc pugil primum, Sacer
institutus

Miles, horrendis domuit
flagellis

Membra, compassus me-
ditans frequenter

Vulnera Christi.

Prædicans Jesum, cohibet
scelestos,

Perditas sanctis monitis
coercet

Foeminas, casti faciens
amoris

Ignem flagrare.

Sed Redemptoris relegens
tenenda

Signa, maurorum veniens
ad oras

Sexies, vinctos redimit,
cruenta

Verbera passus.

Laus, honor, virtus tibi sit
perennis.

Celsa majestas hominum
Creatrix,

Quem Deum trinum cele-
brant, & unum

Rite fideles. Amen.

ψ. Sicut aqua effusus sum.

ϣ. Et dispersa sunt omnia
ossa mea.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Beatus Serapion
à terrenis suspensus, Ray-
mundo dicebat: Cupio dis-
solvi, & esse cum Christo;
mihi enim vivere Christus
est, & mori locrum.

ORATIO.

Corda nostra tui amoris
igne, Jesu Redemptor,
inflamma; ut, sicut Beatus
Serapion pro fidelibus redi-
mendis actus in crucem, te
sequutus occubuit: ita pia
ejus intercessione nullis fran-
gamur adversis, & tuæ Cru-
cis semper inhæreamus am-
plexibus. Qui vivis, & reg-
nas cum Deo Patre, &c.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Christum Redemptorem,
qui Beatum hodie coronavit
Serapionem. * Venite ado-
remus.

Psalm. Venite exultemus.
16.

Hymnus.

COHors Mariæ jubila,
Serapionis inclyti
Pio decora nominæ,
Sparso cruore clarior.
Terras petens Hispaniæ,
Mauros ut ense sterneret;
Pios Redemptos intuens,
Cupit Redemptor effici.
Tum bella linquens horrida,
Turman sequutus Virgi-
nis,
Hic Militaris Ordinis
Decus peremptus ampliat.
Ad Christiani nominis
Fidem reducit barbaros,
Multos fideles roborat,
Ne veritatem deserant.
Tormenta Christi ruminans,
Parcit libenter hostibus,
Alens amanter indigos,
Vinctis catenas detrahit.
Vas inde factus impiis,
Subit flagella, carceres,
Crucem; recisis illis
In frusta sectus parvula.
Præsta beata Trinitas
Rogatibus Serapii,
Ut charitatis viscera
Geramus omni tempore.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Serapion non abiit

3
in consilio impiorum, & in
via peccatorum non stetit;
sed in lege, & passione Do-
mini meditabatur die, ac
nocte.

Psalm. Beatus vir, qui
non abiit. 17.

Antiph. Prædicans præ-
ceptum Domini, dirupit vin-
cula peccatorum, faciens eos
servire Domino in timo-
re.

Psalm. Quare fremuerunt.
18.

Antiph. Quia zelavit su-
per iniquos, pacem peccato-
rum videns, multiplicati
sunt qui tribulant me.

Psalm. Domine, quid
multiplicati sunt. 18.

ψ. Tribulationem, & do-
lorem inveni.

℞. Et nomen Domini in-
vocavi.

De Epistola B. Pauli Apos-
toli ad Hebræos.

LECTIO I.

Ex cap. 11. à vers. 32. ad 37.

cap. 12. à vers. 1. ad 7.

& à vers. 11. ad 16.

ET quid adhuc dicam?
Deficiet enim me tem-

pus enarrantem de Gedeon, Barac, Samson, Jephthe, David, Samuel, & Prophetis: Qui per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones, obturaverunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii; convaluerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum: acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alii autem distenti sunt, non suscipientes redemptionem, ut meliorem invenirent resurrectionem. Alii vero ludibria, et verbera experti, insuper & vincula, & carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt.

℞. Serapion fortis factus est in bello, et pro Captivis, ac Christi fide in Cruce distentus, non suscepit redemptionem, * Ut meliorem in veniret resurrectionem.

℥. Ludibria, & verbera expertus, insuper & vincula, & carceres, sectus est, tentatus est, in occisione gladii mortuus est. Ut meliorem.

LECTIO II.

IDeoque & nos tantam habentes impositam nubem testium, deponentes omne pondus, & circumstantes nos peccatum, per patientiam curramus, ad propositum nobis certamen: aspicientes in auctorem Fidei, & consummatorem Jesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit Crucem; confusione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet. Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversum semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini, animis vestris deficientes. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis, adversus peccatum repugnantes: & obliti estis consolationis, quæ vobis tanquam filiis loquitur, dicens: Fili mi, noli negligere disciplinam Domini: neque fatigeris dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit.

℞. Per patientiam cucurrit ad propositum sibi cer-

tamen : aspiciens in auctorem fidei , & consummatorem Jesum : * Qui proposito sibi gaudio sustinuit Crucem , confusione contempta.

ŷ. Usque ad sanguinem restitit repugnans adversus peccatum , recogitans eum , qui talem sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem. Qui proposito sibi gaudio.

LECTIO III.

IN disciplina, perseverate. Omnis autem disciplina in præsentem quidem videtur non esse gaudii, sed moeroris : postea autem fructum pacatissimum , exercitatis per eam , reddet justitiæ. Propter quod remissas manus & soluta genua erigite , & gressus rectos facite pedibus vestris : ut non claudicans quis erret , magis autem sanetur. Pacem sequimini cum omnibus , & sanctimoniam , sine qua nemo videbit Deum , contemplantes , ne quis desit gratiæ Dei : ne qua radix amaritudinis sursum germinans

5
impediat , & per illam in-
quibentur multi. Ne quis
fornicator , aut profanus ut
Esau : qui propter unam
escam vendidit primitiva
sua.

ŷ. Prædicans Captivis indulgentiam , & consolans omnes lugentes , dicebat eis : Filioli mei , nolite negligere disciplinam Domini. * Quem enim diligit Deus , castigat : flagellat autem omnem filium , quem recipit.

ŷ. Propter quod remissas manus , & soluta genua erigite : & gressus rectos facite pedibus vestris. Quem enim diligit. Gloria Patri. Quem enim diligit.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Sperans in Domino , sacrificavit ei Sacrificium justitiæ , reddens Altissimo vota sua.

Psalm. Cum invocarem.
21.

Antiph. Magis eligens affligi cum populo Dei , quam temporalis peccati habere jucunditatem , introivit in Domum Dei.

*

Psalm. Verba mea. 21.

Antiph. Videbo Coelos apertos, quia in Cruce confessus fui admirabile nomen tuum, Domine.

Psalm. Dñe. Dñus. noster. 22.

ψ. Cupio dissolvi, & esse cum Christo.

℞. Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum.

LECTIO IV.

SErapiion natione Anglus illustri genere natus, adolescens in Aula Ducis Austriae, ut perhibent, educatus est, reique militari operam dedit. In Hispaniam cum ipso Duce, suppeditas Alphonso Castellae Regi adversus Infideles Mauros ferente profectus, ibi diutius stipendia facere constituit, occasionem cupiens cum christiani nominis hostibus congregiendi. Voti compos à Duce factus, & in Hispania relictus, sub Alphonso Rege aliquot annis in christiana fide dilanda strenue militavit. Cum autem in Religiosos Ordinis Beatæ Mariæ de

Mercede tunc recens instituti à Bæticae partibus cum Captivis reduces forte incidisset, ejusmodi Captivos redimendi Instituto magnopere delectatus, sacratioris hujus militiae desiderio coepit incendi.

℞. Beatus Serapiion de militia translatus in militiam, animo sitiendi ad pugnam egressus non corporea aliqua, sed Sancti Spiritus armatura se induit: * Justitia scilicet, & Fide.

ψ. Quonian non adversus carnem, & sanguinem, sed adversus Principatus, & Potestates bellum susceperat. Justitia scilicet.

LECTIO V.

ITaque à Sancto Petro Nolasco, qui Barchinone praesens aderat, Ordini adscriptus, virtutum omnium exercitio se totum addixit. Orationem, humilitatem, carnis mortificationem, & castitatem impense coluit. Divini honoris, & salutis animarum zelo succensus, plures à vitiorum coeno ad virtutem, perditasque mu-

lieres ad poenitentiam revocavit, Ordinem suum, longis etiam itineribus susceptis, & laboribus, flagellis, probris eximia patientia toleratis, mirificè propagavit. Injuriarum immemor, persecutoribus suis beneficia rependere consuevit. Hospitalis in pauperes, erga Captivos effuse misericors, Crucis, & martyrii adeò cupidus, ut in familiaris sermone cum S. Raymundo Nonnato, quem sibi conjunctissimum, & in vita spirituali alumnum habuit, illud Apostoli, occasione data, sæpe usurparet: Cupio dissolvi, & esse cum Christo; mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum.

ꝰ. Serapion vehementer anhelans pro nomine Jesu contumeliam pati, & tradere animam suam, Raymundum alloquebatur, dicens: cupio dissolvi, & esse cum Christo: * Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum.

ꝰ. Anima mea desideravit te in nocte; sed, & spiritu meo in præcordiis

meis de mane vigilabo ad te. Mihi enim.

LECTIO VI.

HInc ad barbaras Infidelium regiones ad Captivos redimendos semel atque interum libentissimè se contulit; donec Algiaræ in Africa Captivis plusquam octaginta redemptis, & in Hispaniam cum Berengario socio remissis, ipse, deficiente Redemptio- nis pretio, pro reliquis obsidem sese obtulit, & in servitutem addixit. Cumque libere nihilominus veram fidem annuntiaret, & plures Christo lucrifaceret, ab indignato Maurorum Præsidi vinculis primum adstringit, in carcerem trudi, & crudelissime cædi jubetur. Mox capite damnatus, & Cruci affixus, singulis artuum compagibus articulatim concisis, in ea oratione: Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: Salva Domine animas, quas pretioso sanguine redemisti, dissecto jugulo victor, anno Domi-

ni millesimo ducentesimo quadragesimo ad martyrii coronam evolavit.

R. O bona Crux, quæ decorem, ac pulchritudinem de membris Domini suscepisti: accipe me ab hominibus, & redde me Magistro meo: * Ut per te me recipiat, qui per te me redemit.

ÿ. Beatus Serapion expansis manibus ad Coelum orabat dicens: Salva me bona Crux. Ut per te. Gloria Patri. Ut per te me recipiat.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Gladium evaginarunt peccatores, ut deicerent pauperem, & inopem: ut trucidarent justum, pium, & rectum corde.

Psalm. In Dño. confido.
91.

Antiph. Pecuniam suam non dedit ad usuram: sed in Captivos impendit, & superimpendit semetipsum.

Psalm. Domine, quis habitavit. 24.

Antiph. Renuit consolari anima mea: memor fui Dei

mei, & super salutare suum exultavi vehementer.

Psalm. Domine in virtute tua. 24.

ÿ. Humiliasti nos in loco afflictionis.

R. Et cooperuit nos umbra mortis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 10.

LECTIO VII.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur, & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Serm. 13. de Martyribus.

ADmonent nos eloquia divina, quæ electa sunt, timendo non timere, & non timendo timere. Ait enim: Nolite timere eos qui corpus occidunt, animam autem non possunt occidere. Ecce ubi monuit,

ne timeremus. Videte ubi monuerit, ut timeremus. Sed eum, inquit, timete, qui potestatem habet, & corpus, & animam occidere in gehenna. Ergo timeamus, ut non timeamus. Timor videtur ad ignaviam pertinere; timor infirmorum videtur esse non fortium. Sed videte quid ait Scriptura: Timor Domini spes fortitudinis. Timeamus, ne timeamus: hoc est, prudenter timeamus, ne inaniter timeamus.

R. Servus Mariæ ducatur ad Crucem, & Captivi clamabant: concede nobis hominem justum: redde nobis hominem sanctum. * Ne interficias hominem Deo charum, justum, mansuetum, & pium.

ÿ. Serapion vero de Cruce pro illis Dominum precabatur: ne tradas bestiis animas confitentes tibi; & Captivi clamabant. Ne interficias.

LECTIO VIII.

DIcat ergo fortissimus Martyr, stans homo

ante hominem: Non timeo, quia timeo. Tu quod minaris, si ille nolit, non facis: quod autem ille minatur, ut faciat, à nullo impeditur. Deinde tu quod minaris, & si permitteris, quid facis? usque ad carnem sævis, anima tuta est. Non occides quod non vides; visibilis visibilem terres. Habemus ambo invisibilem creatorem, quem simul timere debeamus, qui hominem ipsum ex visibili, & invisibili creavit: visibilem de terra fecit, invisibilem flatu suo animavit. Potes ferire habitaculum, nunquid habitatorem? Fugit percusso vinculo colligatus, & erit in occulto coronatus.

R. Dum invictus Martyr Christi sævissimè crudeliterque torqueretur in Cruce, canebat dicens: Quis me separabit à charitate Christi? & in plagis, quæ sibi ab hostibus infligebantur, fortiter perferendis. * Corpore, & spiritu se validum præbebat.

ÿ. Ad accendendam magis tyrannicæ crudelitatis

impietatem, & ad satian-
dam furoris sui, rabiem,
inaudita artificis feritas, no-
va, & exquisita invenit poe-
narum supplicia: Athleta
vero Christi. Corpore, &
spiritu. Gloria Patri. Cor-
pore, & spiritu.

LECTIO IX.

Quid ergo minaris, qui
animæ nihil facere po-
tes? Per meritum ejus,
cui facere nihil potes, re-
surgit cui facere aliquid
potes. Per meritum enim
animæ resurgit & caro: &
habitatori reddetur, jam
non ruitura, sed mansura.
Ecce (verba Martyris dico)
Ecce nec propter ipsam car-
nem meam timeo commi-
nantem. Caro mea subjacer
potestati? sed etiam capilli
capitis mei numerati sunt
Creatori. Quid timeo ne
carnem perdam, qui nec
capillum perdo? Quomodo
non attendit carnem meam,
cui sic nota sunt vilia mea?
Te Deum laudamus &c.

ADLAUD. ET PER HOR.

Añã. Serapion confessus

nomen Domini Jesu Christi,
in Cruce pendens pro fide-
libus redimendis animam
suam posuit.

Psalm. Dominus regna-
vit. *Cum reliquis de Laudibus,* 28.

Añã. Quia sine timore
loquebar de testimoniis tuis
in conspectu Regum, ideo
flagellatus sævissimè Cruci
affixus fui.

Añã. Dum confringuntur
ossa mea, exprobraverunt
mihi inimici mei.

Añã. Concidit me Deus
vulnere super vulnus, effu-
dit in terra viscera mea, &
dispersa sunt ossa mea.

Añã. Beatus Serapion fun-
datus supra firmam petram,
invicta patientia certans us-
que ad mortem, hodie
martyrii gloria & honore
coronatus est.

CAPITULUM.

*Ex Epist. ad Philipp.**Cap. I. v. 28. 29. 30.*

FRatres, in nullo terrea-
mini ab adversariis:
quia vobis donatum est pro
Christo, non solum ut in

eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini : idem certamen habentes, quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

HYMNUS.

Festivis resonent carmina
plausibus,
Læta Christicolæ voce Serapium,
Et dignis celebrent laudibus additum
Sanctis Cælicolum choris.
Quem mox a puero Cælica munera
Quærentem, pietas omnibus omnia
Factum mirificis dotibus imbuit,
Dignum nomine denotans.
Pro Christo sitiens fundere sanguinem,
Et parens docili mente Deo, volens
Nolasco socium se dat, & impiger
Tan clarum sequitur Ducem.
Augmentum cupiens Ordinis, Insulam
Hibernam repetit, verbera sustinens:
Jactatus tumidis flucti-

bus impetrat
Vitæ lumina mortuis.
Vinctis compatiens, barbara pluries,
Nihil mortem veritus, litorea circumit:
Postremo veniens lætus in Africam,
Multus nexibus eximit.
Obses sponte datus gentibus impiis,
Primum carceribus, mox Cruce plectitur,
Fusis visceribus, rursus atrociter
Cunctis scinditur artubus.
Nobis Omnipotens annue Trinitas,
Istius meritis dans pia viscera;
Ut tandem Superum cœtibus inseras,
Reddens peridita præmia.
Amen.
ÿ. Quid mihi est in Cœlo?
ÿ. Et à te quid volui super terram?

AD BENEDICTUS.

Ant. Dum inclytus Serapion charitate, & fortitudine refulgens, constantissimè pro Christi nomine tormenta perferret, qui sede-

bant in tenebris, et umbra mortis, ejus exemplo ad constantiam profecerunt.

ORATIO.

Corda nostra tui amoris igne, Jesu Redemptor, inflamma, ut, sicut Beatus Serapion pro Fidelibus redimendis actus in crucem, te sequutus occubuit: ita pia ejus intercessione nullis frangamur adversis, & tuæ Crucis semper inhæreamus amplexibus. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre &c.

AD TERTIAM.

Añã. Quia sine timore.

CAPITULUM.

Fratres: in nullo, *ut sup.*
R. brev. Tribulationem, *
 & dolorem inveni. Et nomen Domini invocavi. Et dolorem. Gloria Patri. Tribulationem.

Ÿ. Cupio dissolvi, & esse cum Christo.

R. Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum.

AD SEXTAM.

Añã. Dum confringuntur.

CAPITULUM.

Ad Roman. Cap. 8. v. 38. 39.

Certus sum, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro.

R. brev. Cupio dissolvi, *
 Et esse cum Christo. Cupio dissolvi.

Ÿ. Mihi enim vivere Christus est, & mori lucrum, Et esse. Gloria Patri. Cupio dissolvi.

Ÿ. Humiliasti nos in loco afflictionis.

R. Et cooperuit nos umbra mortis.

AD NONAM.

Añã. Beatus Serapion.

cas tenentur, Orationem, &c. Lectiones II. Nocturni proprias in honorem B. SERAPIONIS MARTYRIS; die vero 27. Aprilis 1791. ad preces P. Fr. Salvatoris Moya Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, Sanctissimus Dominus Noster PIUS VI. Pont. Max. universo prædicto Ordini concesserit Hymnos in utriusque Vesperis, Matutino & Laudibus, cum Lectionibus I. Nocturni propriis, & Missa itidem propria: Sanctitas Sua, eodem Procuratore Generali supplicante, & R. P. D. Carolo Erskine Fidei Promotore referente, reliqua etiam propria, ut in superiori exemplo, ab Em. & Rev. Domino Cardinali Archinto Sacr. Rituum Congregationis Præfecto, & ab eodem Fidei Promotore revisa, & approbata, in Officio ejusdem BEATI ab universo item Ordine recitari posse concessit. Die 9. Junii 1792.

J. Card. Archintus Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

D. Coppola S. R. C. Secretarius.

Reimprimatur: Dr. Oñate, V. G.

Valentiae: In Officina Emmanuelis Muñoz, & Societatis,
in Platea S. Augustini.

Admission card to St. Benedict's
College, 1918

Die VII Aprilis.
In festo B. Mariæ Annæ à Jesu Virg.
Missæ: Dilexisti.

Oratio.
Dñe virtutum Clementissime Deus, qui B. Ma-
riam Annam Virginem tuam innumeris gratiæ tuæ
muneribus cumulasti; ejus nobis precibus concede,
ut quam solemniter veneratione colimus, etiam actio-
nibus imitemur. Per Dñum.

Secreta.
Munera, quæ tibi, Dñe, in B. Mariæ Annæ fes-
tivitate sacramus et vincula nostræ pravitatis dissol-
vant et tuæ nobis misericordiæ dona concilient. Per Dñum.

Postcommunio.
Cœlesti pabulo recreatis concede, misericors Deus,
ut nos famulos tuos B. Mariæ Annæ virtutum
exempla, quæ celebrare delectat, non pigeat imi-
tari. Per Dñum.

